

KODI
I
PROCEDURËS PENALE
I
REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

Tetor 2011

Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë. - Tiranë:
Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare, 2011
...f.; ...cm

ISBN 978-9928-01-021-6

PËRMBAJTJA

PARIMET KRYESORE TË PROCEDIMIT PENAL 1-10

I. SUBJEKTET E PROCEDIMIT PENAL

1. Gjykata			12
a) <i>Funksionet dhe përbërja e gjykatave</i>	11-14	12	
b) <i>Papajtueshmëria me funksionet e gjyqtarit</i>	15-23	14	
2. Prokurori		24-29	19
3. Policia gjyqësore	30-33	23	
4. I pandehuri	34-47	25	
5. Mbrojtësi i të pandehurit	45-57	31	

6. I dëmtuari, paditësi dhe i padituri civil	58-68	36
--	-------	----

II. JURIDIKSIONI DHE KOMPETENCAT

1. Juridiksioni	69-73	41
2. Kompetenca	74-97	43
a) <i>Kompetenca lëndore</i>	74-75	43
b) <i>Kompetenca tokësore</i>	76-78	46
c) <i>Kompetenca për shkak bashkmi të procedimeve</i>	79-82	48
ç) <i>Moskompetenca</i>	83-88	50
d) <i>Mosmarrëveshjet për kompetencat</i>	89-91	51
dh) <i>Bashkimi dhe ndarja e çështjeve</i>	92-93	53
e) <i>Transferimi i çështjes</i>	94-97	54

III. AKTET, NJOFTIMET DHE AFATET

1. Aktet		57
a) <i>Rregulla të përgjithshme</i>	98-111	57
b) <i>Aktet e gjykatës</i>	112-114	62
c) <i>Procesverbalet</i>	115-122	63
ç) <i>Përkthimi i akteve</i>	123-127	66
d) <i>Pavlefshmëria e akteve</i>	128-131	68
2. Njoftimet	132-143	70
3. Afatet	144-148	76

IV. PROVAT

1. Rregulla të përgjithshme	149-152	79
2. Llojet e provave		81
a) <i>Dëshmia</i>	153-165	81
b) <i>Pyetja e të pandehurit dhe e palëve private</i>	166-168	87
c) <i>Ballafaqimet</i>	169-170	88
ç) <i>Njohjet</i>	171-175	89
d) <i>Eksperimenti</i>	176-177	91
dh) <i>Ekspertimi</i>	178-186	92
e) <i>Provat materiale</i>	187-190	96
f) <i>Dokumentet</i>	191-197	97
3. Mjetet e kërkimit të provës		100
a) <i>Këqyrjet</i>	198-201	100
b) <i>Kontrollet</i>	202-207	102
c) <i>Sekuestrimet</i>	208-220	104
ç) <i>Përgjimet</i>	221-226	110

V. MASAT E SIGURIMIT

1. Masat e sigurimit personal		116
a) <i>Rregulla të përgjithshme</i>	227-231	116
b) <i>Masat shtrënguese</i>	232-239	120
c) <i>Masat ndaluese</i>	240-243	123
2. Caktimi dhe zbatimi i masave të sigurimit	244-250	124
3. Arresti në flagrancë dhe ndalimi	251-259	131
4. Revokimi, zëvendësimi dhe shuarja e masave të sigurimit	260-267	136
5. Kompensimi për burgim të padrejtë	268-269	143
6. Masave të sigurimit pasuror		145

a) Sekuestroja konservative	270-273	145
b) Sekuestroja preventive	274-276	147

VI. HETIMET PARAPRAKE

1. Dispozita të përgjithshme	277-279	148
2. Marrja dëni për veprën penale	280-287	150
3. Kushtet e procedimit	288-292	153
4. Veprimtaria me iniciativë e policisë gjyqësore	293-303	156
5. Veprimtaria e prokurorit	304-315	163
6. Sigurimi i provës	316-322	168
7. Afatet e përfundimit të hetimeve	323-326	172
8. Përfundimi i hetimeve	327-332	174

VII. GJYKIMI

1. Veprimet përgatitore		333-338	177
2. Shqyrtimi gjyqësor			179
a) Rregulla të përgjithshme	339-347		179
b) Veprimet paraprake	348-358		183
c) Marrja e provave	359-371		188
ç) Akuzat e reja	372-377		194
d) Diskutimi përfundimtar	378-378		197
3. Vendimi i gjykatës			198
a) Marrja e vendimit	379-386		198
b) Vendimi i pushimit dhe i pafajësisë	387- 389		201
c) Vendimi i dënimit	390-399		202
4. Gjykimet e posaçme			206
a) Gjykimi i drejtpërdrejtë	400-402		206
b) Gjykimi i shkurtuar	403-406		208

VIII. ANKIMET

1. Rregulla të përgjithshme	407-421	209
2. Apeli (gjykimi në shkallë të dytë)	422-430	216
3. Rekursi në Gjykatën e Lartë		221
a) Rregulla të përgjithshme	431-435	221
b) Shqyrtimi në Gjykatën e Lartë	436-438	223
c) Vendimi i Gjykatës së Lartë	439-448	225
4. Rishikimi i vendimeve	449-461	228

IX. EKZEKUTIMI I VENDIMEVE

1. Vënia në ekzekutim e vendimeve	462-469	233
2. Shqyrtimi nga gjykata i çështjeve që lidhen me ekzekutimin e vendimeve	470-480	236
3. Gjendja gjyqësore	481-484	240
4. Shpenzimet procedurale	485-487	242

X. MARRËDHËNIET JURIDIKSIONALE ME AUTORITETET E HUAJA

1. Ekstradimi	
a) Ekstradimi për jashtë shtetit	488-503 243
b) Ekstradimi nga jashtë shtetit	504-505 252

2. Letërporosia ndërkombëtare			253
a) Letërporositë nga jashtë shtetit	505-508	253	
b) Letërporositë për jashtë shtetit	509-511	255	
3. Njohja dhe ekzekutimi i vendimeve penale			256
a) Ekzekutimi i vendimeve penale të huaja në Shqipëri	512-518	256	
b) Ekzekutimi jashtë shtetit i vendimeve penale shqiptare	519-525	260	

LIGJ
Nr.7905, datë 21.3.1995

KODI I PROCEDURËS PENALE I REPUBLIKËS
SËSHQIPËRISË

(I përditësuar)

Në mbështetje të nenit 16 të ligjit nr.7491, datë 29.4.1991 “Për dispozitat kryesore kushtetuese”, me propozim të Këshillit të Ministrave,

KUVENDI POPULLOR
I REPUBLIKËS SËSHQIPËRISË

VENDOSI:

DISPOZITA TËPËRGGJITHSHME

Neni 1

Detyrat e legjislacionit procedural penal

1. Legjislacioni procedural penal ka për detyrë të sigurojë një procedim të drejtë, të barabartë e të rregullt ligjor, të mbrojë liritë personale dhe të drejtat e interesat e ligjshme të shtetasve, të ndihmojë për forcimin e rendit juridik dhe zbatimin e Kushtetutës e të ligjeve të shtetit.

Neni 2

Respektimi i normave procedurale

1. Dispozitat procedurale caktojnë rregullat për mënyrën e ushtrimit të ndjekjes penale, të hetimit dhe gjykimit të veprave penale, si dhe të ekzekutimit të vendimeve gjyqësore. Këto rregulla janë të detyrueshme për subjektet e procedimit penal, për organet shtetërore, personat juridikë dhe shtetasit.

Neni 3

Pavarësia e gjykatës

1. Gjykata është e pavarur dhe vendos në bazë të ligjit.
2. Gjykata jep vendim në bazë të provave që shqyrtohen e verifikohen në seancë gjyqësore.

Neni 4
Prezumimi i pafajësisë

1. I pandehuri prezumohet i pafajshëm gjersa nuk vërtetohet fajësia e tij me vendim gjyqësor të formës së prerë. Çdo dyshim për akuzën çmohet në favor të të pandehurit.

Neni 5
Kufizimet e lirisë së personit

1. Liria e personit mund të kufizohet me masa sigurimi vetëm në rastet dhe mënyrat e përcaktuara me ligj.
2. Askush nuk mund t'i nënshtrohet torturës, dënimit apo trajtimit poshtëruës.
3. Të dënuarve me burgim u sigurohet trajtimi njerëzor dhe rehabilitimi moral.

Neni 6
Sigurimi i mbrojtjes

1. I pandehuri ka të drejtë të mbrohet vetë ose me ndihmën e mbrojtësit. Kur nuk ka mjete të mjaftueshme i sigurohet mbrojtja falas me avokat.
2. Mbrojtësi ndihmon të pandehurin që t'i garantohen të drejtat procedurale dhe t'i ruhen interesat e tij ligjore.

Neni 7
Ndalimi i gjyqimit dy herë për të njëjtën vepër

1. Askush nuk mund të gjykohet rishtas për të njëjtën vepër penale, për të cilën është gjykuar me vendim të formës së prerë, me përjashtim të rasteve kur është vendosur rigjykimi i çështjes nga gjykata kompetente.

Neni 8
Përdorimi i gjuhës shqipe

1. Në të gjithë fazat e procedimit përdoret gjuha shqipe.
2. Personat që nuk dinë shqip përdorin gjuhën e tyre dhe, me anën e përkthyesit, kanë të drejtë të flasin e të marrin dijeni për provat e aktet, si dhe për zhvillimin e procedimit.

Neni 9
Rivendosja e të drejtave

1. Personave që procedohen në kundërshtim me ligjin ose dënohen pa të drejtë u kthehen të drejtat dhe shpërblehen për dëmin e pësuar.

Neni 10
Zbatimi i marrëveshjeve ndërkombëtare

1. Marrëdhëniet me autoritetet e huaja në fushën penale rregullohen nga marrëveshjet ndërkombëtare, të pranuar nga shteti shqiptar, nga parimet dhe normat përgjithësisht të pranuar të së drejtës ndërkombëtare, si dhe dispozitat e këtij Kodi.

PJESA E PARË

TITULLI I

SUBJEKTET

KREU I

GJYKATA

SEKSIONI I

FUNKSIONET DHE PËRBËRJA E GJYKATAVE

Neni 11

Funksionet e gjykatës

1. Gjykata është organi që realizon dhënien e drejtësisë
2. Askush nuk mund të deklarohet fajtor dhe të dënohet për kryerjen e një vepre penale pa vendim të gjykatës.

Neni 12

Gjykatat penale

Drejtësia penale jepet nga:

- a) gjykatat penale të shkallës së parë
- b) gjykatat e apelit;
- c) Gjykata e Lartë

Neni 13

Gjykatat penale të shkallës së parë dhe përbërja e tyre

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

(Ndryshuar me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

(Ndryshuar me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

1. Veprat penale gjykohen në shkallë të parë nga gjykatat e rretheve gjyqësore, gjykatat për krime të rënda dhe Gjykata e Lartë, sipas rregullave dhe përgjegjësi të caktuara në këtë Kod.
2. Në gjykatat e shkallës së parë gjykohen nga një gjyqtar:
 - a) kërkesat e palëve gjatë hetimeve paraprake;
 - b) kërkesat për ekzekutimin e vendimeve;
 - c) kërkesat për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja.
3. Gjykatat e rretheve gjyqësore gjykojnë me një gjyqtar veprat penale, për të cilat parashikohet dënim me gjobë ose me burgim në maksimum jo më shumë se 7 vjet. Veprat e tjera penale gjykohen me trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë
Gjykatat për krimet e rënda gjykojnë me trup gjykues të përbërë nga pesë gjyqtarë, me përjashtim të kërkesave të parashikuara në pikën 2 të këtij neni, që shqyrtohen nga një gjyqtar.
4. Gjykimi i të miturve bëhet nga seksionet përkatëse, të krijuara në gjykatat e rretheve gjyqësore, të përcaktuara me dekret të Presidentit.

Neni 14

Gjykatat e apelit dhe përbërja e tyre

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

(Ndryshuar pika 3 me ligjin nr.9085, datë 19.6.2003)

(Ndryshuar pika 3 me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

(Shfuqizuar pika 2 me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

1. Gjykatat e apelit shqyrtojnë në shkallë të dytë, me trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë, çështjet e gjykuara nga gjykatat e rretheve gjyqësore.

2. Shfuqizuar.

3. Gjykata e apelit për krimet e rënda shqyrton në shkallë të dytë, me trup gjykues të përbërë nga pesë gjyqtarë çështjet e gjykuara nga gjykata për krimet e rënda. Gjykimet për kërkesat e parashikuara në pikën 2 të nenit 13 shqyrtohen me trup gjykues të përbërë nga tre gjyqtarë

Neni 14/a

Gjykata e Lartë dhe përbërja e saj

(Shtuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjykata e Lartë gjykon në kolegje me trup gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë dhe në kolegje të bashkuara.

SEKSIONI II

RASTET E PAPAJTUESHMËRISËME FUNKSIONIN E GJYQTARIT NËGJYKIM

Neni 15

Papajtueshmëria për shkak të pjesëmarrjes në procedim

1. Gjyqtari që ka dhënë ose që ka marrë pjesë në dhënien e vendimit në një shkallë të procedimit nuk mund të ushtrojë funksionet e gjyqtarit në shkallë të tjera, as të marrë pjesë në rigjykim pas prishjes së vendimit.

2. Nuk mund të marrë pjesë në gjykim gjyqtari që ka vleftësuar masën e sigurimit ose çdo kërkesë tjetër të prokurorit të paraqitur gjatë hetimit paraprak në të njëjtin procedim.

3. Nuk mund të ushtrojë në të njëjtin procedim detyrën e gjyqtarit ai që ka qenë prokuror ose që ka kryer veprime të policisë gjyqësore ose që ka qenë mbrojtës, përfaqësues i një pale ose dëshmitar, ekspert ose që ka paraqitur një kallëzim, ankim, kërkesë për procedim ose që ka dhënë apo ka marrë pjesë në dhënien e vendimit për autorizimin e procedimit.

Neni 16

Papajtueshmëria për arsye lidhjeje familjare, gjinie ose krushqie

1. Në të njëjtin procedim nuk mund të marrin pjesë si gjyqtarë personat që janë ndërmjet tyre ose pjesëmarrësit në gjykim, bashkëshortë, gjini e afërt (të paralindur, të paslindur, vëllezër, motra, ungjër, emta, nipër, mbesa, fëmijë të vëllezërve dhe të motrave) ose krushqi e afërt (vjehërr, vjehrrë dhëndër, nuse, kunatë, thjeshtri, thjeshtra, njerku e njerka).

Neni 17

Heqja dorë

1. Gjyqtari ka për detyrë të heqë dorë nga gjykimi i çështjes konkrete:
 - a) kur ka interes në procedim ose kur një nga palët private ose një mbrojtës është debitor a kreditor i tij, i bashkëshortit ose i fëmijëve të tij;
 - b) kur është kujdestar, përfaqësues apo punëdhënës i të pandehurit ose i njërit nga palët private ose kur mbrojtësi a përfaqësuesi i njërit prej këtyre palëve është gjini e afërt e tij ose e bashkëshortit të tij;
 - c) kur ka dhënë këshilla ose kur ka shfaqur mendim mbi objektin e procedimit;
 - ç) kur ekzistojnë mosmarrëveshje ndërmjet tij, bashkëshortit ose ndonjë të afërmi të tij me të pandehurin ose njërin prej palëve private;
 - d) kur ndonjë prej të afërmeve të tij ose të bashkëshortit është cenuar ose dëntuar nga vepra penale;
 - dh) kur një i afërm i tij ose i bashkëshortit kryen ose ka kryer funksionet e prokurorit në të njëjtin procedim;
 - e) kur ndodhet në një nga kushtet e papajtueshmërisë të parashikuara nga nenet 15 dhe 16;
 - ë) kur ekzistojnë shkaqe të tjera të rëndësishme njëanshmërie.
2. Deklarimi i heqjes dorë i paraqitet kryetarit të gjykatës përkatëse.

Vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr.43, datë 4.6.1999

Duke konfirmuar parimin kushtetues të zhvillimit të një procesi gjyqësor nga një gjykatë e paanshme, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë me vendimin nr.43, datë 4.6.1999, ka pranuar kërkesën për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit nr.1462, datë 3.11.1998 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë për shkak se dy anëtarë të kësaj Gjykate, duke qenë anëtarë të Këshillit të Lartë të Drejtësisë kishin votuar për shkarkimin e kërkuesit nga detyra e gjyqtarit.

Në vendimin e Gjykatës Kushtetuese arsyetohet: “në përbërjen e trupit gjykues që ka shqyrtuar ankimin e kërkuesit janë përfshirë edhe dy anëtarë të Gjykatës së Kasacionit, të cilët efektivisht janë edhe anëtarë të Këshillit të Lartë të Drejtësisë... të dy këta gjyqtarë kanë marrë pjesë dhe kanë vendosur për çështjen konkrete në kohën kur kjo është shqyrtuar nga Këshilli i Lartë i Drejtësisë

Pavarësisht nga votat që kanë dhënë këtu, në favor apo në disfavor të kërkuesit, pjesëmarrja e tyre edhe në Kolegjet e Bashkuara ka vënë objektivisht në dyshim paanësinë e gjykatës në gjykimin e çështjes.”

Neni 18

Përgjashtimi i gjyqtarit

1. Palët mund të kërkojnë përgjashtimin e gjyqtarit:
 - a) në rastet e parashikuara nga nenet 15, 16 dhe 17;
 - b) kur gjatë ushtrimit të funksioneve dhe para se të jetë dhënë vendimi ai ka shfaqur mendimin e tij mbi faktet ose rrethanat objekt procedimi.
2. Gjyqtari nuk mund të japë ose të marrë pjesë në dhënien e vendimit derisa të jepet vendimi që e deklaronte të papranueshme ose që e rrëzon kërkesën e përgjashtimit.

Neni 19

Afatet dhe format e kërkimit të përgjashtimit

1. Kërkesa për përgjashtimin e gjyqtarit bëhet në seancë menjëherë pas legjitimitimit të palëve.
2. Kur shkaku i përgjashtimit lind ose zbulohet pas mbarimit të momentit të legjitimitimit të palëve, kërkesa duhet të bëhet brenda tri ditëve nga konstatimi. Kur shkaku ka lindur ose është zbuluar gjatë seancës kërkesa e përgjashtimit duhet të bëhet para mbarimit të seancës.

3. Kërkesa përmban shkaqet e provat dhe parashtrohet me akt të shkruar. Ajo paraqitet, bashkë me dokumentet, në sekretarinë e gjykatës kompetente. Një kopje e kërkesës i jepet gjyqtarit për të cilin kërkohet përjashtimi.

4. Kur nuk bëhet personalisht nga palët, kërkesa mund të paraqitet me anën e mbrojtësit ose të një përfaqësuesi të posaçëm. Në prokurë duhet të tregohen shkaqet për të cilat kërkohet përjashtimi, ndryshe ajo nuk pranohet.

Neni 20

Konkurrimi i heqjes dorë dhe i përjashtimit

1. Kërkesa e përjashtimit konsiderohet se nuk është bërë kur gjyqtari edhe pas bërjes së saj, deklaron se heq dorë dhe ajo është pranuar.

Neni 21

Kompetencat për të vendosur përjashtimin

(Ndryshuar paragrafi I me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kërkesa për përjashtimin e gjyqtarëve shqyrtohet në seancë nga një gjyqtar tjetër i së njëjtës gjykatë Ndaj vendimit për pranimin ose rrëzimin e kërkesës për përjashtim lejohet ankimi së bashku me vendimin përfundimtar të çështjes.

2. Për kërkesën e përjashtimit të një gjyqtari të Gjykatës së Lartë vendos një kolegji i kësaj gjykate, i ndryshëm nga ai të cilit i përket gjyqtari që kërkohet të përjashtohet. Vendimi është i formës së prerë

3. Nuk pranohet kërkesa për përjashtimin e gjyqtarëve të caktuar për të vendosur mbi përjashtimin.

Neni 22

Vendimi mbi kërkesën e përjashtimit

1. Kur kërkesa e përjashtimit është bërë nga ai që nuk e ka patur këtë të drejtë ose duke mos respektuar afatet ose format e parashikuara nga neni 19 ose kur shkaqet e paraqitura janë të bazuara në ligj, gjykata që shqyrton ankimin e shpall atë të papranueshëm me vendim.

2. Gjykata mund të pezullojë përkohësisht çdo veprimtari procedurale ose ta kufizojë atë në kryerjen e veprimeve të ngutshme.

3. Gjykata, pasi merr të dhënat e nevojshme, vendos për kërkesën e përjashtimit.

4. Vendimi i dhënë në bazë të paragrafëve të sipërm i njoftohet gjyqtarit, për të cilin është kërkuar përjashtimi, prokurorit, të pandehurit dhe palëve private. Kundër tij mund të bëhet rekurs në Gjykatën e Lartë

Neni 23

Disponimet kur pranohet deklarimi i heqjes dorë dhe kërkesa e përjashtimit

1. Kur deklarimi i heqjes dorë ose kërkesa e përjashtimit pranohen, gjyqtari nuk mund të kryejë asnjë veprim procedim.

2. Akti që pranon deklarimin e heqjes dorë ose kërkesën e përjashtimit cakton nëse dhe në ç'pjesë kanë vlerë veprimet e kryera më parë nga gjyqtari që ka hequr dorë ose që është kërkuar të përjashtohet.

3. Dispozitat për heqjen dorë dhe përjashtimin e gjyqtarit zbatohen edhe për sekretarin e seancës dhe personat e ngarkuar për të bërë transkriptime ose riprodhim fonografik apo audioviziv. Për heqjen dorë ose përjashtimin e tyre vendos gjykata që shqyrton çështjen.

KREU II

PROKURORI

Neni 24

Funksionet e prokurorit

(Shtuar pika "5" me ligjin nr.8460, datë 11.2.1999

dhe me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Prokurori ushtron ndjekjen penale, bën hetime, kontrollon hetimet paraprake, ngre akuzë në gjykatë dhe merr masa për ekzekutimin e vendimeve në përputhje me rregullat e caktuara në këtë Kod.
2. Prokurori ka të drejtë të mos fillojë ose të pushojë procedimin penal në rastet e parashikuara në këtë Kod.
3. Kur nuk është i domosdoshëm ankimi ose autorizimi për procedim, ndjekja penale ushtrohet kryesisht.
4. Urdhrat dhe udhëzimet e prokurorit më të lartë janë të detyrueshme për prokurorin më të ulët.
5. Prokurori më i lartë ka të drejtë të vendosë ndryshimin ose shfuqizimin e vendimeve të marra nga prokurori më i ulët me ankim ose kryesisht.

Vendimi nr. 56, datë 29.1.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në vendimin nr.56, datë 29.1.2001, ka konsideruar të paligjshëm një akt të një prokurori pranë Prokurorisë së Përgjithshme që shfuqizonte një vendim të pushimit të çështjes nga një prokuror rrethi me arsyetimin: "Të gjitha vendimet që merren gjatë fazës së hetimit paraprak, si ato për pushimin e çështjes, ashtu edhe ato për dërgimin e çështjes në gjykatë, janë vendime që meren nga titullari i organit të prokurorisë pavarësisht nga mendimi dhe qëndrimi që mund të ketë prokurori që ndjek çështjen... prokurori më i lartë është, sipas rastit, prokurori i rrethit apo Prokurori i Përgjithshëm. Në këtë kuptim, prokurori më i lartë për prokurorin e rrethit lidhur me shfuqizimin e vendimeve të tij është Prokurori i Përgjithshëm, dhe jo çdo prokuror pranë Prokurorisë së Përgjithshme."

Neni 25

Ushtrimi i funksioneve të prokurorit

1. Funksionet e prokurorit ushtrohen:
 - a) në hetimet paraprake dhe në gjykimet e shkallës së parë, nga prokurorët pranë gjykatave të shkallës së parë
 - b) në gjykimet e çështjeve të ankimuar, nga prokurorët pranë gjykatave të apelit dhe pranë Gjykatës së Lartë
2. Prokurori më i lartë ka të drejtë të ushtrojë kompetencat e prokurorit më të ulët.
3. Në seancë gjyqësore prokurori ushtron funksionet e tij me pavarësi të plotë

Neni 26

Heqja dorë e prokurorit

1. Prokurori ka për detyrë të heqë dorë kur ekzistojnë arsye njëanësie për rastet e parashikuara nga neni 17.

2. Mbi deklarinimin e heqjes dorë vendosin, sipas detyrave përkatëse, drejtuesi i prokurorisë pranë gjykatës së shkallës së parë, i prokurorisë pranë gjykatës së apelit dhe Prokurori i Përgjithshëm. Për drejtuesit e prokurorisë vendosin titullarët e prokurorisë të një shkalle më lart.

3. Me vendimin që pranon deklarinimin e heqjes dorë, prokurori që ka hequr dorë zëvendësohet me një prokuror tjetër.

Neni 27

Rastet e zëvendësimit të prokurorit

(Ndryshuar paragrafi I me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Drejtuesi i prokurorisë vendos zëvendësimin e prokurorit kur ekzistojnë arsye serioze që lidhen me detyrën, si dhe në rastet e parashikuara në nenet 16 dhe 17 paragrafi i parë shkronjat “a”, “b”, “ç”, “d” dhe “dh”. Në rastet e tjera prokurori zëvendësohet vetëm me përqimin e tij.

2. Kur drejtuesi i prokurorisë nuk vendos, edhe pse janë rastet e parashikuara në paragrafin 1, Prokurori i Përgjithshëm urdhëron zëvendësimin e prokurorit.

3. Rregullat e caktuara për heqjen dorë dhe zëvendësimin e prokurorit zbatohen edhe për oficerin e policisë gjyqësore.

Neni 28

Kalimi i akteve njëprokurorie tjetër

1. Kur gjatë hetimeve paraprake prokurori çmon se vepra penale është në kompetencën e një gjykate të ndryshme nga ajo pranë së cilës ushtron funksionet e tij, ia kalon menjëherë aktet prokurorisë pranë gjykatës kompetente.

2. Prokurori që ka marrë aktet, në qoftë se çmon se duhet të procedojë prokuroria që ia ka dërguar aktet, njofton Prokurorin e Përgjithshëm, i cili, pasi shqyrton aktet, cakton se cila prokurori duhet të procedojë dhe njofton prokuroritë e interesuara.

3. Veprimet hetimore të kryera para kalimit ose caktimit të bërë sipas paragrafit 1 dhe 2, janë të vlefshme dhe mund të përdoren në rastet dhe në mënyrat e parashikuara nga ligji.

Neni 29

Kërkimi i akteve nga një prokurori tjetër

1. Kur prokurori merr dijeni se pranë një prokurorie tjetër janë duke u zhvilluar hetime paraprake në ngarkim të të njëjtit person dhe për të njëjtin fakt, në lidhje me të cilin ai procedon, njofton pa vonesë atë prokurori, duke i kërkuar dërgimin e akteve.

2. Prokurori që ka marrë kërkesën, kur nuk është dakord me të, informon Prokurorin e Përgjithshëm, i cili pasi të ketë marrë të dhënat e nevojshme, vendos, sipas rregullave, mbi kompetencën e gjykatës së cila prokurori duhet të procedojë dhe njofton prokuroritë e interesuara. Prokurorisë së caktuar i dërgohen menjëherë aktet nga prokuroria tjetër.

3. Aktet e hetimit paraprak të kryera nga prokurori të ndryshme janë të përdorshme në rastet dhe në mënyrat e parashikuara nga ligji.

KREU III

POLICIA GJYQËSORE

Neni 30

Funksionet e policisë gjyqësore

1. Policia gjyqësore, edhe me iniciativën e vet, duhet të marrë dijëni për veprat penale, të pengojë ardhjen e pasojave të mëtejshme, të kërkojë autorët e tyre, të kryejë hetime dhe të grumbullojë gjithçka që i shërben zbatimit të ligjit penal.
2. Policia gjyqësore kryen çdo veprim hetimor që i është urdhëruar ose deleguar nga prokurori.
3. Funksionet e treguara në paragrafët 1 dhe 2 kryhen nga oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore.

Neni 31

Shërbimet dhe seksionet e policisë gjyqësore

1. Funksionet e policisë gjyqësore kryhen:
 - a) nga oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore që u përkasin organeve, të cilëve ligji u ngarkon detyrën për të kryer hetime që nga çasti që marrin dijëni për veprën penale;
 - b) nga seksionet e policisë gjyqësore të krijuara pranë çdo prokurorie rrethi dhe të përbëra nga një personel i policisë gjyqësore;
 - c) nga shërbimet e policisë gjyqësore të parashikuara me ligj.

Neni 32

Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore

1. Janë oficerë të policisë gjyqësore:
 - a) drejtuesit, inspektorët dhe pjesëtarë të tjerë të policisë së Ministrisë së Rendit Publik, të cilëve me ligj të veçantë u njihet një cilësi e tillë
 - b) oficerët e policisë ushtarake, të policisë financiare, pyjore dhe të çdo policie tjetër, të cilëve me ligj të veçantë u njihet një cilësi e tillë
2. Janë agjentë të policisë gjyqësore:
 - a) personeli i policisë së rendit, të cilit me ligj të veçantë i njihet një cilësi e tillë
 - b) personeli i policisë ushtarake, i policisë financiare dhe i çdo policie tjetër të njohur me ligj, kur janë në shërbim.
3. Janë gjithashtu oficerë dhe agjentë të policisë gjyqësore, në caqet e shërbimit që u është besuar dhe sipas atributëve përkatëse, personat, të cilëve me ligj u njihen funksionet e parashikuara nga neni 30.

Neni 33

Vartësia e policisë gjyqësore

1. Seksionet e policisë gjyqësore varen nga drejtuesit e prokurorive të rretheve.
2. Oficeri që shërben në policinë gjyqësore përgjigjet para prokurorit të rrethit për veprimtarinë e zhvilluar nga ai vetë dhe nga personeli vartës.
3. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore janë të detyruar të zbatojnë detyrat që u janë caktuar nga prokurori. Pjesëtarët e seksioneve nuk mund të hiqen nga veprimtaria e policisë gjyqësore veçse me pëdqimin e Prokurorit të Përgjithshëm.
4. Gjykatat dhe prokuroritë disponojnë drejtpërsëdrejti personelin e seksioneve dhe mund të shfrytëzojnë çdo shërbim të policisë gjyqësore.

KREU IV

I PANDEHURI

Neni 34

Marrja e cilësisë së të pandehurit

(Shtuar një paragraf në pikën 1, me ligjin nr. 8460, datë 11.2.1999)

(Shtuar pika 4 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Merr cilësinë e të pandehurit personi të cilit i atribuohet vepra penale me aktin e njoftimit të akuzës, në të cilin tregohen të dhënat e mjaftueshme për marrjen si të pandehur. Ky akt i njoftohet të pandehurit dhe mbrojtësit të tij.

Kur pas marrjes së një personi si të pandehur dalin të dhëna të reja që ndryshojnë akuzën e paraqitur ose e plotësojnë atë, prokurori merr vendim, të cilin ia njofton të pandehurit.

2. Cilësia e të pandehurit ruhet në çdo gjendje dhe shkallë të procesit derisa të ketë marrë formë të prerë vendimi i pushimit, i pafajësisë ose i dënimit.

3. Cilësia e të pandehurit rimerret kur priset vendimi i pushimit ose kur vendoset rishqyrtimi i procesit.

4. Dispozitat, që zbatohen për të pandehurin, zbatohen edhe për personin nën hetim, me përjashtim të rasteve kur ky Kod parashikon ndryshe. Ndaj këtij personi shtrihen edhe të drejtat dhe garancitë që janë parashikuar për të pandehurin.

Neni 35

Ndihma qëi jepet të pandehurit të mitur

1. Të pandehurit të mitur i sigurohet ndihmë juridike dhe psikologjike, në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit, me praninë e prindit ose të personave të tjerë të kërkuar nga i mituri dhe të pranuar nga autoriteti që procedon.

2. Organi procedues mund të kryejë veprime dhe të përpilojë akte, për të cilat kërkohet pjesëmarrja e të miturit, pa praninë e personave të treguar në paragrafin 1, vetëm kur një gjë e tillë është në interes të të miturit ose kur vonesa mund të dëmtojë rëndë procedimin, por gjithmonë në praninë e mbrojtësit.

Neni 36

Ndalimi i përdorimit si dëshmi i deklarimeve të të pandehurit

1. Deklarimet e bëra gjatë procedimit nga i pandehuri nuk mund të përdoren si dëshmi.

Neni 37

Deklarimet që tregojnë vetëpërgjegjësi

1. Kur para autoritetit procedues një person, që nuk është marrë si i pandehur, bën deklarime, nga të cilat dalin të dhëna për inkriminim në ngarkim të tij, autoriteti procedues ndërpret pyetjen, duke e paralajmëruar se pas këtyre deklarimeve mund të zhvillohen hetime ndaj tij dhe e fton të caktojë një mbrojtës. Deklarimet e mëparshme nuk mund të shfrytëzohen kundër personit që i ka bërë

Neni 37/a

Bashkëpunimi me drejtësinë

(Shtuar me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004, neni 3)

1. Personi nën hetim ose i pandehuri, që akuzohet për një krim të rëndë, të kryer në bashkëpunim, kur bashkëpunon me prokurorin dhe gjykatën, duhet të japë informacion të plotë dhe pa asnjë rezervë ose

kusht për të gjitha faktet, ngjarjet dhe rrethanat, që shërbejnë si prova vendimtare për zbulimin, hetimin, gjykimin dhe parandalimin e krimeve të rënda dhe riparimin e dëmeve të shkaktuara prej tyre.

Për dënimin e tij zbatohen rregullat e përcaktuara në nenin 28 të Kodit Penal.

2. Kushtet e bashkëpunimit caktohen në marrëveshjen e mbrojtjes, të hartuar sipas dispozitave të posaçme ligjore për mbrojtjen e dëshmitarëve dhe të bashkëpunësorëve të drejtësisë

3. Kur marrëveshja e bashkëpunimit realizohet gjatë gjykimin, gjykata që shqyrton çështjen vendos uljen e masës së dënimit ose përjashtimin nga dënimi, sipas nenit 28 të Kodit Penal. Kur bashkëpunimi realizohet gjatë ekzekutimit të vendimit të dënimit, bashkëpunëtori i drejtësisë mund të kërkojë nga gjykata që e ka dënuar ose nga ajo e vendit të ekzekutimit ndryshimin e dënimit të dhënë. Gjykata vendos pasi merr edhe mendimin e prokurorit.

4. Marrëveshja e bashkëpunimit mund të revokohet kur bashkëpunëtori i drejtësisë shkel kushtet e përcaktuara ose bën deklaratime të rreme.

Neni 38

Rregulla të përgjithshme për marrjen në pyetje

1. I pandehuri, edhe kur është me masë sigurimi izoluese ose kur i është hequr liria për çdo lloj shkakut tjetër, merret në pyetje i lirë përveç rasteve kur duhen marrë masa për të parandaluar rrezikun e ikjes ose të dhunës.

2. Nuk mund të përdoren, as me përqimin e të pandehurit, metoda ose teknika për të ndikuar mbi lirinë e vullnetit ose për të ndryshuar aftësinë e kujtesës e të vlerësimit të fakteve.

3. Para se të ketë filluar pyetja, të pandehurit i shpjegohet se ka të drejtë të mos përgjigjet dhe se edhe po të mos përgjigjet, procedimi do të vazhdojë

Neni 39

Pyetja në themel

1. Organi procedues i shpjegon të pandehurit, në formë të qartë dhe të përpiktë faktin që i atribuohet, e njeh me provat që ekzistojnë kundër tij dhe, kur hetimet nuk dëmtohen, i tregon burimet e tyre.

2. Organi procedues e fton atë të shpjegojë gjithçka që çmon të dobishme për mbrojtjen e tij dhe i bën drejtpërdrejt pyetje.

3. Kur i pandehuri nuk pranon të përgjigjet kjo shënohet në procesverbal. Në procesverbal shënohen, kur është e nevojshme, edhe tiparet fizike dhe shenjat e veçanta eventuale të të pandehurit.

Neni 40

Verifikimi i identitetit personal të të pandehurit

1. Me paraqitjen e të pandehurit organi që procedon e fton atë të deklarojë gjeneralitetet dhe gjithçka tjetër që mund të vlejë për identifikimin e tij, duke e paralajmëruar për pasojat që ka ai që refuzon të japë gjeneralitetet e tij ose kur i jep ato të rreme, me përjashtim të rasteve kur ky deklaram nënkupton vetëfajësi.

2. Pamundësia për t'i atribuar të pandehurit gjeneralitetet e tij të sakta nuk pengon kryerjen e veprimeve nga ana e organit procedues, kur është i sigurt identiteti fizik i personit.

3. Gjeneralitetet e gabuara që i janë atribuar të pandehurit ndreqen me vendim të organit që procedon.

Neni 41

Verifikimi i moshës së të pandehurit

1. Në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit, kur ka arsye për të besuar se i pandehuri është i mitur, organi procedues bën verifikimet e nevojshme dhe kur është rasti urdhëron ekspertimin.

2. Kur, edhe pas verifikimeve dhe ekspertimit, mbeten dyshime për moshën e të pandehurit, prezumohet se ai është i mitur.

Neni 42

Verifikime për personalitetin e të pandehurit të mitur

1. Organi procedues merr të dhëna për kushtet e jetesës personale, familjare dhe shoqërore të të pandehurit të mitur me qëllim që të sqarojë përgjegjshmërinë dhe shkallën e përgjegjësisë, të vlerësojë rëndësinë shoqërore të faktit si dhe të caktojë masa të përshtatshme penale.

2. Organi procedues mblledh informacione nga personat që kanë patur marrëdhënie me të miturin dhe dëgjon mendimin e ekspertëve.

Neni 43

Verifikimet për përgjegjshmërinë e të pandehurit

1. Kur ka arsye të çmohet se për shkak të sëmundjes mendore të shkaktuar pas ngjarjes i pandehuri nuk është në gjendje të marrë pjesë me vetëdije në procedim, gjykata vendos, edhe kryesisht, ekspertimin.

2. Gjatë kohës që vazhdon ekspertimi, gjykata, me kërkesën e mbrojtësit, merr provat që mund të çojnë në pafajësinë e të pandehurit, dhe kur vonesa paraqet rrezik, çdo provë tjetër të kërkuar nga palët.

3. Kur nevoja e përcaktimit të përgjegjshmërisë del gjatë hetimeve paraprake, ekspertimi urdhërohet nga prokurori kryesisht ose me kërkesën e të pandehurit apo të mbrojtësit të tij. Ndërkohë prokurori kryen vetëm veprimet që nuk kërkojnë pjesëmarrjen e vetëdijshme të të pandehurit. Kur vonesa paraqet rrezik, mund të merren prova vetëm në rastet e parashikuara për sigurimin e provës.

Neni 44

Pezullimi i procedimit për shkak të papërgjegjshmërisë së të pandehurit

1. Kur del se gjendja mendore e të pandehurit është e tillë që pengon pjesëmarrjen e vetëdijshme në procedim, organi që procedon merr vendim për pezullimin e procedimit, por gjithnjë kur nuk duhet të merret vendim pafajësie ose pushimi. Me vendimin e pezullimit organi që procedon i cakton të pandehurit një kujdestar të posaçëm, të cilit i jepen të drejtat e përfaqësuesit ligjor.

2. Kundër vendimit të pezullimit mund të bëhet rekurs në Gjykatën e Lartë nga prokurori, i pandehuri ose mbrojtësi i tij.

3. Pezullimi nuk pengon organin procedues që të marrë prova që mund të çojnë në pafajësinë e të pandehurit dhe kur vonesa paraqet rrezik, çdo provë tjetër të kërkuar nga palët. Në veprimet që duhet të kryhen rreth personit të të pandehurit, si dhe në ato ku i pandehuri ka të drejtë të jetë i pranishëm merr pjesë kujdestari i posaçëm i tij.

Neni 45

Revokimi i vendimit të pezullimit

1. Vendimi i pezullimit revokohet kur del se gjendja mendore e të pandehurit lejon pjesëmarrjen e vetëdijshme në procedim ose kur i pandehuri duhet të deklarohet i pafajshëm apo çështja të pushohet.

Neni 46

Masat mjekësore të detyrueshme

1. Në çdo rast kur gjendja mendore e të pandehurit tregon se ai duhet të kurohet, gjykata, vendos, edhe kryesisht shtrimin e të pandehurit në një institucion psikiatrik.
2. Kur është vendosur ose duhet vendosur masa mjekësore e detyrueshme për të pandehurin, gjykata urdhëron që i pandehuri të ruhet në një institucion psikiatrik.
3. Gjatë hetimeve paraprake, prokurori i kërkon gjykatës të vendosë për shtrimin e të pandehurit në një institucion psikiatrik dhe kur vonesa paraqet rrezik, urdhëron shtrimin e përkohshëm deri në marrjen e vendimit nga gjykata.

Neni 47

Vdekja e të pandehurit

1. Kur rezulton vdekja e të pandehurit, organi procedues, në çdo gjendje e shkallë të procedimit, pasi dëgjon mbrojtësin, vendos pushimin e çështjes.
2. Vendimi nuk pengon ushtrimin e ndjekjes penale për të njëjtin fakt dhe kundër të njëjtit person, kur më pas vërtetohet se ai nuk ka vdekur.

KREU V

MBROJTËSI I TËPANDEHURIT

Neni 48

Mbrojtësi i zgjedhur nga i pandehuri

1. I pandehuri ka të drejtë të zgjedhë jo më shumë se dy mbrojtës.
2. Zgjedhja bëhet me deklaram të bërë para organit procedues ose me akt të dhënë mbrojtësit ose të dërguar atij rekomande.
3. Zgjedhja e mbrojtësit për personin e ndaluar, të arrestuar ose të dënuar me burgim, derisa ky person nuk e ka bërë vetë zgjedhjen, mund të bëhet nga një i afërm i tij, në format e parashikuara nga paragrafi 2.

Neni 49

Mbrojtësi i caktuar

1. I pandehuri që nuk ka zgjedhur mbrojtës ose që ka mbetur pa të ndihmohet nga një mbrojtës i caktuar nga organi që procedon, në qoftë se e kërkon atë.
2. Kur i pandehuri është nën moshën tetëmbëdhjetë vjeç ose me të meta fizike a psikike që e pengojnë për të realizuar vetë të drejtën e mbrojtjes, ndihma nga një mbrojtës është e detyrueshme.
3. Këshilli drejtues i dhomës së avokatëve vë në dispozicion të autoriteteve proceduese listat e avokatëve dhe vendos kriteret për caktimin e tyre.
4. Gjkata, prokurori dhe policia gjyqësore, kur duhet të kryejnë një veprim për të cilin parashikohet ndihma e mbrojtësit dhe kur i pandehuri është pa mbrojtës, njoftojnë për këtë veprim mbrojtësin e caktuar.
5. Kur kërkohet prania e mbrojtësit dhe mbrojtësi i zgjedhur ose i caktuar nuk është siguruar, nuk është paraqitur ose e ka lënë mbrojtjen, gjykata ose prokurori cakton si zëvendësues një mbrojtës tjetër, i cili ushtron të drejtat dhe merr përsipër detyrimet e mbrojtësit.

6. Mbrojtësi i caktuar mund të zëvendësohet vetëm për shkaqe të përligjura. Ai i pushon funksionet kur i pandehuri zgjedh mbrojtësin e tij.

7. Kur i pandehuri nuk ka mjete të mjaftueshme, shpenzimet e bëra për mbrojtjen paguhen nga shteti.

Neni 50

Shtrirja e të drejtave të të pandehurit të mbrojtësi

1. Mbrojtësi ka të drejtat që ligji i njej të pandehurit, përveç atyre që i rezervohen personalisht këtij të fundit.

2. Mbrojtësi ka të drejtë të komunikojë lirisht dhe vetëm për vetëm me të ndaluarin, të arrestuarin apo të dënuarin, të njoftohet paraprakisht për kryerjen e veprimeve hetimore ku është i pranishëm i pandehuri dhe të marrë pjesë në to, t'u drejtojë pyetje të pandehurit, dëshmitarëve dhe ekspertëve, të njihet me të gjithë materialin e çështjes në përfundim të hetimeve.

3. I pandehuri mund të zhvlehtësojë me deklaram të shprehur, veprimin e kryer nga mbrojtësi para se të jetë marrë një vendim nga gjykata lidhur me këtë veprim.

Neni 51

Zëvendësuesi i mbrojtësit

1. Mbrojtësi, në rastin e pengesës dhe për aq kohë sa zgjat ajo, me pëlqimin e të pandehurit, mund të caktojë një zëvendësues.

2. Zëvendësuesi ushtron të drejtat dhe merr përsipër detyrimet e mbrojtësit.

Neni 52

Garancitë për mbrojtësin

1. Këqyrjet dhe kontrollimet në zyrën e mbrojtësit lejohen vetëm:

a - kur ai ose persona të tjerë që zhvillojnë vazhdimisht veprimtari në të njëjtën zyrë janë të pandehur dhe vetëm brenda qëllimeve për të provuar veprën penale që u atribuohet;

b - për të zbuluar gjurmë ose provat materiale të veprës penale ose për të kërkuar sende a persona të përcaktuar në mënyrë të posaçme.

2. Para se të bëjë këqyrjen, kontrollimin ose sekuestrimin në zyrën e një mbrojtësi, organi procedues njofton këshillin drejtues të dhomës së avokatëve me qëllim që një anëtar i tij të ketë mundësinë që të jetë i pranishëm në veprimet. Në çdo rast një kopje e aktit i dërgohet këshillit drejtues të dhomës së avokatëve.

3. Këqyrjet, kontrollimet dhe sekuestrimet në zyrat e mbrojtësve i bën gjyqtari personalisht, kurse gjatë hetimeve paraprake ato i bën prokurori në bazë të një vendimi autorizues të gjykatës.

4. Nuk lejohet përgjimi i bisedimeve ose i komunikimit të mbrojtësve dhe të asistentëve të tyre, as ndërmjet njëri-tjetrit dhe as me personat që ata mbrojnë.

5. Ndalohet çdo formë kontrolli e korrespondencës ndërmjet të pandehurit dhe mbrojtësit të tij.

6. Rezultatet e këqyrjeve, të kontrollimeve, të sekuestrimeve, të përgjimeve të bisedave ose të komunikimit, të kryera në shkelje të dispozitave të mësipërme, përveç paragrafit 2, nuk mund të përdoren.

Neni 53

Biseda e mbrojtësit me të pandehurin e paraburgosur

1. Personi i arrestuar në flagrancë ose i ndaluar ka të drejtë të flasë me mbrojtësin menjëherë pas arrestimit ose ndalimit.

2. I pandehuri i paraburgosur ka të drejtë të flasë me mbrojtësin e tij që në momentin e ekzekutimit të masës së sigurimit.

Neni 54

Mbrojtja e disa të pandehurve nga një mbrojtës

1. Mbrojtja e disa të pandehurve mund të merret përsipër nga një mbrojtës i përbashkët, me kusht që midis të pandehurve të mos ketë papajtueshmëri interesash.

2. Organi procedues kur konstaton papajtueshmërinë e interesave të të pandehurve e deklaron atë me vendim dhe bën zëvendësimet e nevojshme.

Neni 55

Mospranimi, dorëheqja ose revokimi i mbrojtësit

1. Mbrojtësi që nuk pranon detyrën që i është besuar ose që heq dorë prej saj njofton menjëherë organin procedues dhe atë që e ka caktuar.

2. Mospranimi ka efekt që nga çasti kur i komunikohet organit procedues.

3. Dorëheqja nuk ka efekt derisa pala të ndihmohet me një mbrojtës të besuar të ri ose me një mbrojtës të caktuar kryesisht dhe të ketë mbaruar afati që mund t'i jetë dhënë mbrojtësit zëvendësues për t'u njohur me aktet dhe provat.

4. Dispozita e paragrafit 3 zbatohet edhe në rastin e revokimit.

5. Heqja dorë e përfaqësuesit të paditësit dhe të të paditurit civil nuk pengon në asnjë rast vazhdimin e procedimit.

Neni 56

Përgjegjësia për lënien ose refuzimin e mbrojtjes

1. Organi procedues i referon këshillit drejtues të dhomës së avokatëve rastet e lënies së mbrojtjes, të refuzimit të mbrojtjes dhe të shkeljes nga ana e mbrojtësve të detyrave të besnikërisë dhe ndershmërisë

2. Këshilli drejtues i dhomës së avokatëve ka të drejtë të marrë masa disiplinore në rastin e lënies së mbrojtjes ose të refuzimit të mbrojtjes të caktuar kryesisht.

3. Kur këshilli drejtues i quan të përligjura lënien ose refuzimin, për shkak të shkeljes së të drejtave të mbrojtjes, masa disiplinore nuk jepet edhe në qoftë se shkelja e të drejtave të mbrojtjes nuk është njohur nga gjykata.

Neni 57

Afati për mbrojtësin zëvendësues

1. Në rastet e dorëheqjes, të revokimit dhe të papajtueshmërisë së interesave të të pandehurve, mbrojtësit të ri të të pandehurit ose atij që është caktuar si zëvendësues, u jepet një afat i përshtatshëm për t'u njohur me aktet dhe provat.

KREU VI

I DËMTUARI, PADITËSI DHE I PADITURI CIVIL

Neni 58

Të drejtat e personit të dëmtuar nga vepra penale

(Shtuar pika 3 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Personi i dëmtuar nga veprat penale ose trashëgimtarët e tij, kanë të drejtë të kërkojnë procedimin e fajtorit dhe shpërblimin e dëmit.

2. Personi i dëmtuar që nuk ka zotësi juridike për të vepruar i ushtron të drejtat që i janë njohur me ligj nëpërmjet përfaqësuesit ligjor të tij.

3. I dëmtuari ka të drejtë të parashtojë kërkesa në organin procedues dhe të kërkojë marrjen e provave. Kur kërkesa e tij nuk pranohet nga prokurori, ai ka të drejtë të ankohet në gjykatë brenda 5 ditëve nga marrja dijani.

Neni 59

I dëmtuari akuzues

*(Shtuar pika 3 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002;
shtesë në pikën 1 me ligjin nr.10 054, datë 29.12.2008)*

1. Ai që është dëmtuar nga veprat penale të parashikuara nga nenet 90, 91, 92, 112 paragrafi i parë 119,119/b, 120, 121, 122, 125, 127, 148, 149 dhe 254 të Kodit Penal ka të drejtë të paraqesë kërkesë në gjykatë dhe të marrë pjesë në gjykim si palë për të vërtetuar akuzën dhe për të kërkuar shpërblimin e dëmit.

2. Prokurori merr pjesë në gjykimin e këtyre çështjeve dhe, sipas rastit, kërkon dënimin e të pandehurit ose pafajësinë e tij.

3. Nëse i dëmtuari akuzues ose mbrojtësi i caktuar prej tij nuk paraqitet në seancë pa shkaqe të arsyeshme, gjykata vendos pushimin e gjykimit.

Vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr.39, datë 23.6.2000

Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr.39, datë 23.6.2000, ka interpretuar paragrafin e dytë të nenit 73 të Kushtetutës, duke vendosur: “Për çështjet e parashikuara nga neni 59 i Kodit të Procedurës Penale, kërkesa për marrjen autorizim për ndjekjen penale të personave që gëzojnë imunitet i drejtohet Kuvendit të Republikës së Shqipërisë nga vetë gjykata pranë së cilës është depozituar kërkesa e të dëmtuarit akuzues.”

Në vendimin e Gjykatatës Kushtetuese arsyetohet se për këto çështje “fillimi i ndjekjes penale është në kompetencë të gjykatës”, ... “kërkesën për marrjen e autorizimit ka të drejtë ta bëjë vetëm gjykata, pa pasur nevojë për ndihmën ose ndërhyrjen e prokurorit”, ... “Gjykata e zakonshme është i vetmi organ procedues për veprat penale që ndiqen mbi kërkesën e të dëmtuarit akuzues”, ... “gjatë gjykimit të këtyre çështjeve prokurori nuk është palë në debatin gjyqësor”.

Neni 60

Kërkesa e të dëmtuarit akuzues

1. Kërkesa për gjykim e të dëmtuarit akuzues depozitohet në sekretarinë e gjykatës. Ajo është e pavlefshme në qoftë se nuk përmban:

- a) gjeneralitetet e të dëmtuarit akuzues;
 - b) gjeneralitetet e personit që akuzohet;
 - c) emrin dhe mbiemrin e përfaqësuesit dhe prokurorin;
 - ç) parashtrimin e arsyeve që për ligjin kërkesën;
 - d) nënshkrimin e të dëmtuarit akuzues ose të përfaqësuesit të tij.
2. Kërkesa duhet t'i bëhet e njohur personit që i atribuohet vepra penale.

Neni 61

Padia civile në procesin penal

1. Ai që ka pësuar dëm material nga vepra penale ose trashëgimtarë e tij mund të ngrejë padi civile në procesin penal kundër të pandehurit ose të paditurit civil, për të kërkuar kthimin e pasurisë dhe shpërblimin e dëmit.

Neni 62

Afati për legjitimimin e paditësit civil

(Shtuar pika 3 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Legjitimimi i paditësit civil mund të bëhet nga organi procedues, derisa të mos ketë filluar shqyrtimi gjyqësor.
2. Afati i parashikuar nga paragrafi 1 nuk mund të zgjatet.
3. Me kërkesën e palëve ose kryesisht, gjykata mund të vendosë veçimin e padisë civile dhe dërgimin e saj në gjykatën civile nëse gjykimi i saj vështrëson ose zvarrit procesin penal.

Vendimi nr. 284, datë 15.9.2000 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

“... padia civile nuk mund të paraqitet në një fazë procedimi që nuk e parashikon Kodi i Procedurës Civile. Ky procedim nuk mund të fillojë në gjykatën e shkallës së dytë, siç ka vepruar gjykata e apelit, pasi do të ndodheshim para cënimit të parimit të respektimit të shkallëve të gjykimit civil, të parashikuar në nenin 135 të Kushtetutës dhe të përshkruar hollësisht në ligjin procedural.”

Neni 63

Sigurimi i padisë civile

1. Për të siguruar kthimin e pasurisë dhe shpërblimin e dëmit, me kërkesën e paditësit civil, organi procedues mund të vendosë sequestrimin e pasurisë së të pandehurit ose të të paditurit civil. Kjo masë qëndron deri në përfundimin e çështjes.

Neni 64

Heqja dorë nga gjykimi i padisë civile

1. Heqja dorë nga gjykimi i padisë civile mund të bëhet në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit me një deklaratë të bërë personalisht nga paditësi ose nga përfaqësuesi i tij në seancë ose me akt të shkruar e të depozituar në sekretarinë e gjykatës dhe të njoftuar palëve të tjera.
2. Në qoftë se paditësi civil nuk paraqet konkluzionet në diskutimin përfundimtar ose kur ngre padi përpara gjykatës civile, quhet se ka hequr dorë nga gjykimi i padisë civile.
3. Kur hiqet dorë nga gjykimi i padisë sipas paragrafëve 1 dhe 2, gjykata penale nuk mund të njohë shpenzimet dhe dëmet e shkaktuara të pandehurit dhe të paditurit nga ndërhyrja e paditësit civil. Padia për kërkimin e tyre mund të ngrihet para gjykatës civile.
4. Heqja dorë nuk pengon ngritjen e padisë në gjykatën civile.

Neni 65

Thirrja e të paditurit civil

1. Ai që përgjigjet civilisht për veprën e kryer nga i pandehuri mund të thirret në procesin penal me kërkesën e paditësit civil. I pandehuri që ka marrë pafajësinë ose ndaj të cilit është pushuar çështja, mund të thirret si i paditur civil për veprat e bashkëpandehurve të tjerë
2. Kërkesa për thirrjen e të paditurit civil duhet të bëhet para fillimit të shqyrtimit gjyqësor.
3. Thirrja urdhërohet me vendim të gjykatës.

Neni 66

Ndërhyrja e të paditurit civil me vullnetin e tij

1. Kur bëhet legjitimimi i paditësit civil, i padituri civil mund të ndërhijë me vullnetin e tij në procedim derisa të mos ketë filluar shqyrtimi gjyqësor, duke bërë kërkesë me shkrim. Gjykata vendos për kërkesën pasi dëgjon palët.
2. Afati i parashikuar nga paragrafi i parë nuk mund të zgjatet.
3. Ndërhyrja e të paditurit civil i humbet efektet kur hiqet dorë nga gjykimi i padisë civile.

Neni 67

Përfaqësuesi i palëve private

1. I dëmtuari akuzues, paditësi civil dhe i padituri civil kanë të drejtë të përfaqësohen në procedim nëpërmjet përfaqësuesit ligjor ose një përfaqësuesi të pajisur me prokurë
2. Adresa e të dëmtuarit akuzues, paditësit dhe të paditurit civil nënkuptohet, për çdo efekt procedural, pranë atij që e përfaqëson.
3. Përfaqësuesi, në rastin e pengesës dhe për aq kohë sa zgjat ajo, me përqimin e të përfaqësuarit, mund të caktojë një zëvendësues.

Neni 68

Disponimet për padinë civile

1. Gjykata, sipas rastit, pranon tërësisht ose pjesërisht padinë civile ose e rrëzon atë
2. Kur jepet vendim pafajësie, për shkak se fakti nuk parashikohet si vepër penale ose kur vendoset pushimi i çështjes penale, padia civile lihet e pashqyrtuar.
3. Kur rrëzohet padia civile në procesin penal, nuk lejohet ngritja e saj përsëri në gjykatën civile.

TITULLI II

JURIDIKSIONI DHE KOMPETENCAT

KREU I

JURIDIKSIONI

Neni 69

Juridiksioni penal

1. Juridiksioni penal ushtrohet nga gjykatat penale sipas rregullave të caktuara në këtë Kod.
2. Gjykata penale shqyrton gjithçka që është e nevojshme për marrjen e vendimit dhe vendos sipas rregullave të caktuara me ligj.

Neni 70

Efektet e vendimit penal për gjykimin civil dhe administrativ

1. Vendimi penal i formës së prerë është i detyrueshëm për gjykatën që shqyrton pasojat civile të veprës vetën përsa i përket faktit nëse vepra penale është kryer dhe nëse është kryer nga i gjykuari.

2. Vendimi penal që zgjidh rastësisht një fakt që lidhet me një çështje civile, administrative ose penale nuk ka efekt detyrues në asnjë proces tjetër.

Neni 71

Pasojat e procedimit civil dhe administrativ për atë penal

1. Vendimi civil i formës së prerë është i detyrueshëm për gjykatën që gjykon çështjen penale vetën përsa i përket faktit nëse vepra ka ndodhur ose jo, por jo për fajësinë e të pandehurit.

2. Kur vendimi penal varet nga zgjidhja e një mosmarrëveshje mbi gjendjen familjare ose mbi shtetësinë, për të cilën ka filluar një procedim pranë gjykatës kompetente, gjykata penale mund të vendosë edhe kryesisht, pezullimin e shqyrtimit gjyqësor derisa mosmarrëveshja të zgjidhet me vendim të formës së prerë. Pezullimi nuk pengon kryerjen e veprimeve të ngutshme.

Neni 72

Mungesa e juridiksionit

1. Mungesa e juridiksionit ngrihet, edhe kryesisht, në çdo gjendje dhe shkallë të gjykimit. Gjykata jep vendim dhe urdhëron, kur është rasti, dërgimin e akteve organit kompetent.

2. Kur mungesa e juridiksionit ngrihet gjatë hetimeve paraprake prokurori që procedon vendos dërgimin e akteve gjykatës kompetente për të vendosur.

Neni 73

Mosmarrëveshjet për juridiksionin

1. Kur ka mosmarrëveshje për juridiksionin, gjykata që e ngre atë merr vendim, të cilin bashkë me kopjen e akteve të nevojshme për zgjidhjen e saj ia dërgon Gjykatës së Lartë, duke treguar palët dhe mbrojtësit.

2. Zbatohen dispozitat e seksionit IV të kreut II të këtij titulli.

KREU II

KOMPETENCAT

SEKSIONI I

KOMPETENCA LËNDORE

Neni 74

Kompetencat e gjykatës së rrethit gjyqësor
(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

(Ndryshuar me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

1. Gjykata e rrethit gjyqësor është kompetente për gjykimin e veprave penale, përveç atyre që i përkasin kompetencës së gjykatës për krime të rënda dhe Gjykatës së Lartë

Neni 75

Kompetencat e gjykatës ushtarake

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

(Shfuqizuar me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

Vendimi nr. 50, datë 4.9.1999 i Këshilit të Lartë të Drejtësisë dhe vendimi nr.100, datë 29.3.2000 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Në praktikën e punës së gjykatës ushtarake të apelit, që ka një numër të vogël gjyqtarësh, ka dalë vështirësia e plotësimit të kolegjeve në rastet e rigjyimit të çështjeve. Për këtë arsye, Këshilli i Lartë i Drejtësisë mbështetur në nenin 28 të ligjit nr. 8436, datë 28.12.1998 “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, me vendimin nr.50, datë 4.9.1999, ka deleguar tre gjyqtarë të Gjykatës Civile të Apelit të Tiranës që të gjykojnë në përbërje e për llogari të Gjykatës Ushtarake të Apelit. Kolegji i përbërë nga këta tre gjyqtarë i ngarkuar për të gjykuar çështjen me të pandehur S.Q. , me vendimin nr. 311, datë 29.10.1999, ka deklaruar moskompetencën, me arsyetimin se në bazë të neneve 14/1 dhe 424/2 të Kodit të Procedurës Penale, “gjykata civile nuk është kompetente të gjykojë çështje ushtarake në apel”.

Mbi rekursin e prokurorit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë me vendimin nr.100, datë 29.3.2000, ka prishur vendimin e Gjykatës së Apelit Tiranë me arsyetimin se Këshilli i Lartë i Drejtësisë “është organi kompetent për të vendosur lidhur me delegimin e gjyqtarëve nga një gjykatë në një tjetër për periudha të caktuara kohe, kur një gjykatë nuk funksionon normalisht për shkak të mungesave të gjyqtarëve ose për shkak të mbingarkesës në punë”. Në këto raste, i vetmi kusht i vënë në paragrafin e katërt të nenit 28 është që gjyqtari mund të delegohet vetëm në një gjykatë tjetër të të njëjtit nivel apo shkallë gjykimi, pa bërë dallimin lidhur me llojin e gjykatave, ushtarake apo civile. “Derisa nuk është bërë një dallim i tillë, thuhet në vendimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, gjyqtari i deleguar do të gjykojë ato çështje për të cilat është autorizuar nga organi kompetent, për llogari të gjykatës ku është transferuar përkohësisht, pavarësisht nëse çështja është penale, civile apo ushtarake. Nga ana tjetër, asnjë dispozitë e ligjit për organizimin e pushtetit gjyqësor nuk bën dallim ndërmjet gjyqtarëve civilë e ushtarakë si lidhur me emërimin, ashtu edhe me lëvizjen dhe transferimin e tyre.”

Neni 75/a

Kompetencat e gjykatës për krime të rënda

(Ndryshuar me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

(Ndryshuar me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

Gjykata e krimeve të rënda gjykon krimet e parashikuara nga nenet 73, 74, 75, 79 shkronjat “c” dhe “ç”, 109, 109/b, 110/a, 111, 114/b, 128/b, 219, 220, 221, 230, 230/a, 230/b, 231, 232, 233, 234, 234/a, 234/b, 278/a, 282/a, 283/a, 284/a, 287/a, 333, 333/a e 334 të Kodit Penal, duke përfshirë edhe rastet kur ato janë kryer nga të miturit.

Neni 75/b
(Shtuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjykata e Lartë shqyrton rekursat për shkelje të ligjit dhe kërkesat për rishikimin e vendimeve të formës së prerë

2. Gjykata e Lartë gjykon në shkallë të parë, me trup gjykues të përbërë nga 5 gjyqtarë të caktuar me short, veprat penale të kryera nga Presidenti i Republikës, deputetët, Kryeministri dhe anëtarët e Këshillit të Ministrave, gjyqtarët e Gjykatës Kushtetuese dhe gjyqtarët e Gjykatës së Lartë, kur këta janë në këto funksione në kohën e gjykimit.

**Vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nr.324,
datë 30.4.2002**

Në praktikën gjyqësore është konstatuar një rast kur personi i proceduar penalisht, në gjendje arresti, në kohën që gjykohej në shkallë të parë për organizimin e një manifestimi të paligjshëm, zgjidhet deputet i Kuvendit në zgjedhjet e 24 qershorit 2001. Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Tiranës ka vendosur transferimin e çështjes në Gjykatën e Lartë, me arsyetimin se i pandehuri A.H. ishte zgjedhur deputet dhe si i tillë duhet të gjykohej nga kjo Gjykatë

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë me vendimin nr. 324, datë 30.4.2002, ka pushuar çështjen për këtë të pandehur në bazë të nenit 387 të Kodit të Procedurës Penale, që parashikon se kur ndjekja penale nuk mund të vazhdojë, gjykata vendos pushimin e çështjes, duke treguar edhe shkakun. Me të njëjtin vendim Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ia ka rikthyer çështjen gjykatës së shkallës së parë për të vazhduar gjykimin e të pandehurve të tjerë

SEKSIONI II

KOMPETENCA TOKËSORE

Neni 76

Rregulla të përgjithshme

1. Kompetenca tokësore përcaktohet, me radhë, nga vendi ku është kryer ose është tentuar të kryhet vepra penale ose vendi ku ka ardhur pasoja.

2. Në qoftë se vendi i treguar në paragrafin 1 nuk dihet, kompetenca i përket, me radhë, gjykatës së vendqëndrimit ose të vendbanimit të të pandehurit.

3. Në qoftë se as kështu nuk mund të përcaktohet kompetenca, kjo i përket gjykatës së vendit ku ndodhet prokuroria që ka regjistruar e para veprën penale.

4. Rregullat e caktuara në paragrafë të mësipërm zbatohen edhe gjatë hetimit paraprak.

Neni 77

Kompetencat për veprat penale të kryera jashtështetit

1. Në qoftë se vepra është kryer tërësisht jashtë shtetit, kompetenca përcaktohet, me radhë, nga vendi i qëndrimit, i banimit, i arrestimit ose i dorëzimit të të pandehurit. Kur ka shumë të pandehur, procedon gjykata që është kompetente për numrin më të madh të tyre.

2. Në qoftë se nuk mund të përcaktohet në mënyrat e treguara në paragrafin 1 kompetenca i përket gjykatës së vendit ku ndodhet prokuroria që ka regjistruar e para veprën penale.

3. Në qoftë se vepra penale është kryer pjesërisht jashtë shtetit, kompetenca përcaktohet në bazë të rregullave të përgjithshme të kompetencës tokësore.

Neni 78

Kompetenca për procedimin e gjyqtarëve dhe prokurorëve

1. Procedimet, në të cilat një gjyqtar ose prokuror merr cilësinë e të pandehurit ose të personit të dëntuar nga vepra penale, që sipas normave të këtij kreu do të ishin në kompetencën e një gjykate të rrethit, ku gjyqtari ose prokurori ushtron funksionet e tij ose i ushtronte në momentin e ngjarjes, janë në kompetencën e gjykatës që ka kompetencën lëndore dhe ndodhet në qendrën e një rrethi tjetër më të afërt, me përjashtim të rasteve kur në këtë rreth gjyqtari ose prokurori ka ardhur më pas për të ushtruar funksionet e tij. Në rastin e fundit është kompetente gjykata e një rrethi tjetër më të afërt me atë, në të cilën gjyqtari ose prokurori ushtronte funksionet e tij në momentin e kryerjes së veprës penale.

SEKSIONI III

KOMPETENCA PËR SHKAK TËBASHKIMIT TËPROCEDIMEVE TËLIDHURA

Neni 79

Rastet e bashkimit të procedimeve

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Organi procedues mund të vendosë bashkimin e procedimeve:

a) kur vepra penale për të cilën zhvillohet procedimi është kryer nga disa persona në bashkëpunim ndërmjet tyre ose kur disa persona në mënyrë të pavarur kanë shkaktuar veprën;

b) kur një person akuzohet për disa vepra penale;

c) kur një person akuzohet për disa vepra, nga të cilat një pjesë janë kryer për të realizuar ose për të mbuluar të tjerat ose për t'i siguruar fajtorit apo të tjerëve përfitime të paligjshme ose mosdënimin.

Neni 80

Bashkimi i procedimeve që janë në kompetencë të gjykatave të ndryshme

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Në rastet e procedimeve të lidhura ndërmjet tyre dhe që nuk mund të ndahen, nga të cilat një ose disa janë kompetencë e gjykatës për krimet e rënda dhe procedurat e tjera në kompetencë të gjykatave të tjera të shkallës së parë, kompetente është gjykata e krimeve të rënda.

2. Në rastet e procedimeve të lidhura ndërmjet tyre dhe që nuk mund të ndahen, nga të cilat një ose disa janë në kompetencë të gjykatave të shkallës së parë dhe të tjerat në kompetencë të Gjykatës së Lartë, kompetente është kjo e fundit.

Neni 81

Kufijtë bashkimit në rastin e veprave penale të kryera nga të miturit

1. Kur disa nga procedimet e lidhura ndërmjet tyre i përkasin kompetencës së gjykatës së zakonshme dhe të tjerat gjykatës që shqyrton çështjet me të mitur, kompetente për të gjitha procedimet është kjo e fundit, përveç rasteve kur gjykata çmon se ato duhen veçuar.

2. Kur i pandehuri në kohën e gjykimit është madhor, por një ose disa vepra i ka kryer kur ka qenë i mitur, çështja gjykohet nga gjykata që shqyrton çështjet me të mitur.

Neni 82

Kompetenca tokësore e përcaktuar nga lidhja e procedimeve

1. Kompetenca tokësore për procedimet e lidhura, për të cilat disa gjykata kanë të njëjtën kompetencë lëndore, i përket gjykatës kompetente për veprën penale më të rëndë dhe në rast se veprat janë njëloj të rënda, gjykatës kompetente për veprën që është regjistruar e para.

2. Krimet konsiderohen më të rënda se kundërvajtjet. Ndërmjet krimeve ose ndërmjet kundërvajtjeve konsiderohet më e rëndë vepra penale për të cilën parashikohet dënim maksimal më i lartë ose, kur maksimumet janë të barabarta, dënimi minimal më i lartë. Në qoftë se parashikohen dënime me burgim dhe me gjobë dënimi me gjobë merret parasysh vetëm atëherë kur dënimet me burgim janë të barabarta.

SEKSIONI IV

DISPONIMET PËR SHKAK TË MOSKOMPETENCËS

Neni 83

Moskompetenca

1. Moskompetenca lëndore ngrihet, edhe kryesisht, në çdo gjendje e shkallë të procesit.

2. Moskompetenca tokësore dhe ajo që rrjedh nga bashkimi i procedimeve për shkak lidhje, mund të ngrihet ose të kundërshtohet, vetëm para se të ketë filluar shqyrtimi gjyqësor.

Neni 84

Moskompetenca e shpallur gjatë hetimeve paraprake

1. Kur gjatë hetimeve paraprake ose në përfundim të tyre prokurori konstaton moskompetencën e vet për çdo lloj shkak vëndos dërgimin e akteve prokurorit pranë gjykatës kompetente.

Neni 85

Moskompetenca e shpallur në gjykimin e shkallës së parë

1. Në qoftë se në gjykimin e shkallës së parë gjykata çmon se procedimi është në kompetencën e një gjykate tjetër, shpall me vendim moskompetencën e vet për çdo lloj shkak dhe urdhëron dërgimin e akteve gjykatës kompetente.

Neni 86

Vendimi i gjykatës së apelit dhe Gjykatës së Lartë mbi kompetencën

1. Gjykata e apelit, kur konstaton se gjykata e shkallës së parë nuk ka qenë kompetente, prish vendimin e apeluar dhe e dërgon çështjen në gjykatën kompetente.

2. Vendimi i Gjykatës së Lartë mbi kompetencën është i detyrueshëm, përveç rasteve kur dalin fakte të reja që çojnë në një përcaktim të ndryshëm juridik, nga i cili bëhet kompetente një gjykatë më e lartë

Neni 87

Provat e marra nga gjykata jokompetente

1. Mosrespektimi i dispozitave mbi kompetencën nuk sjell pavlefshmëri në provave të marra.

2. Deklarimet e bëra para gjykatës që nuk ka pasur kompetencë lëndore, në qoftë se përsëriten, mund të përdoren vetëm për kundërshtim të përmbajtjes së deponimit.

Neni 88

Masat e sigurimit të vendosura nga gjykata jokompetente

1. Masat e sigurimit të vendosura nga gjykata, e cila në të njëjtën kohë ose më vonë shpallet jokompetente për çdo lloj shkak, i humbasin efektet, në qoftë se brenda dhjetë ditëve nga marrja e akteve, gjykata kompetente nuk vendos për masën e sigurimit.

SEKSIONI V

MOSMARRËVESHJET PËR KOMPETENCAT

Neni 89

Rastet e mosmarrëveshjeve

1. Ka mosmarrëveshje, në çdo gjendje a shkallë të procedimit, kur dy a më shumë gjykata në të njëjtën kohë marrin ose nuk pranojnë të marrin për shqyrtim të njëjtën akuzë që i atribuohet të njëjtit person.

2. Mosmarrëveshjet në fazën e hetimit paraprak zgjidhen nga prokurori më i lartë

3. Gjatë hetimeve paraprake nuk mund të parashtrohet mosmarrëveshja e bazuar në arsytet e kompetencës territoriale për shkak lidhjeje të procedimeve.

Neni 90

Parashtrimi i mosmarrëveshjes

1. Mosmarrëveshja mund të parashtrohet nga prokurori pranë njërit prej gjykatave në mosmarrëveshje ose nga i pandehuri dhe palët private. Parashtrimi paraqitet në sekretarinë e njërit prej gjykatave në mosmarrëveshje, me kërkesë të shkruar e të motivuar, të cilës i bashkohet dokumentacioni i nevojshëm.

2. Gjykata që ngre çështjen e mosmarrëveshjes merr vendim, me të cilin i paraqet Gjykatës së Lartë kopjen e akteve të nevojshme për zgjidhjen e saj, duke treguar palët dhe mbrojtësit.

3. Gjykata që ka dhënë vendimin, njofton menjëherë gjykatën në mosmarrëveshje.

Neni 91

Zgjidhja e mosmarrëveshjes

1. Mosmarrëveshjet zgjidhen nga Gjykata e Lartë me vendim. Gjykata merr të dhënat, aktet dhe dokumentet që i çmon të nevojshme.

2. Vendimi u komunikohet menjëherë gjykatave në mosmarrëveshje, prokurorive përkatëse, të pandehurit dhe palëve private.

SEKSIONI VI BASHKIMI DHE NDARJA E ÇËSHTJEVE

Neni 92

Bashkimi i çështjeve

1. Bashkimi i çështjeve që qëndrojnë në të njëjtën gjendje dhe shkallë para të njëjtës gjykatë mund të vendoset, kur nuk dëntohet shpejtësia e zgjidhjes së tyre:

- a) në rastet e parashikuara nga neni 79;
- b) në rastet e veprave penale të kryera nga disa persona në dëm të njëri-tjetrit;
- c) në rastet, kur prova e një vepre penale ose e një rrethane të saj ndikon mbi provën e një vepre penale tjetër ose të një rrethane të saj.

Neni 93

Ndarja e çështjeve

1. Ndarja e çështjeve vendoset, edhe kryesisht, vetëm kur nuk dëntohet vërtetimi i fakteve, në këto raste:

- a) kur për një a më shumë të pandehur ose për një a më shumë akuza është vendosur pezullimi i procedimit;
- b) kur një a më shumë të pandehur nuk janë paraqitur në gjyq për shkak të pavlefshmërisë së aktit të thirrjes, të padijenisë pa faj për aktin e thirrjes ose për shkak të pengesave të ligjshme;
- c) kur një a më shumë mbrojtës nuk janë paraqitur në gjyq për shkak të moslajmërimit ose për shkak të pengesave të ligjshme;
- ç) kur për një a më shumë të pandehur ose për një a më shumë akuza hetimi gjyqësor është i plotë, kurse për të pandehurit e tjerë ose për akuzat e tjera është e nevojshme të kryhen veprime të tjera.

2. Përveç rasteve të parashikuara nga paragrafi 1 ndarja mund të vendoset edhe me marrëveshje të palëve, kur gjykata e çmon të dobishme për qëllimet e shpejtësisë së gjykimit.

SEKSIONI VII TRANSFERIMI I ÇËSHTJES

Neni 94

Shkaqet e transferimit

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Në çdo gjendje dhe shkallë të gjykimit, kur siguria publike ose liria e vullnetit të personave që marrin pjesë në proces cenohen nga situata të rënda lokale, të cilat mund të dëmtojnë zhvillimin e gjykimit dhe që nuk mund të mënjanohen në mënyra të tjera, Gjykata e Lartë mbi kërkesën e motivuar të prokurorit pranë gjykatës që procedon ose të të pandehurit, ia transferon çështjen një gjykate tjetër.

Vendimi nr.264, datë 28.7.1999 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

“Neni 94 i Kodit të Procedurës Penale i referohet situatës së rëndë lokale, pa e komentuar këë situatë Por duhet pranuar se ajo nuk është e njëjtë me “gjendjen e luftës”, “gjendjen e jashtëzakonshme” apo “gjendjen e njëfatkeqësie natyrore”, të parashikuara nga nenet 170 deri 176 të Kushtetutës, të cilat, siç thuhet në vendimin nr. 47, datë 28.1.1999 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë “nuk përbëjnë në vetvete shkak absolut për transferim të gjykimit të çështjeve penale”.

Neni 94 tregon shkaqet e përgjithshme të transferimit, prandaj është detyrë e kërkuesit që të argumentojë për çdo rast konkret pse duhet transferuar çështja, kurse gjykata të çmojë rast pas rasti nëse duhet pranuar kërkesa. Kërkesa duhet të jetë e motivuar, prandaj ashtu siç theksohet në vendimin e sipërm të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë “prokurori apo i pandehuri duhet të japin argumentet përkatëse, të cilat të çojnë në përfundimin që situata e rëndë lokale e pretenduar dhe pasojat që mund të vijnë prej saj i përshtaten kuadrin të përgjithshëm të kërkuar nga dispozita e mësipërme. Kërkesa duhet të përmbajë të dhëna e fakte dhe përfundime lidhur me to. Është kjo arsyeja që në nenin 95/1 të Kodit të Procedurës Penale kërkohet që asaj t’i bashkëngjiten dokumentet që lidhen me të”

Më tej, në këë vendim thuhet: “. me të dhëna të nevojshme duhet të kuptojmë faktet dhe rrethanat që përmenden në dokumentet që shoqërojnë kërkesën për transferimin e çështjes... ato duhet të jenë të tilla që të kenë vlerën e provës, domethënë të jenë marrë nga burime të ligjshme e në rrugë të ligjshme, të përmbajnë karakteristikat e një dokumenti zyrtar dhe të largojnë çdo dyshim rreth vërtetësisë së tyre. Duke qenë se organet e policisë janë përgjegjëse për ruajtjen e rendit dhe të sigurisë publike, kuptohet që u takon atyre të shprehin zyrtarisht e të informojnë gjykatën për situatën lokale të krijuar, nëse kjo situatë është e rëndë nëse mund të dëntojë zhvillimin e procesit gjyqësor të filluar dhe nëse është e mundur që pasojat eventuale të dëmshme të mënjahohen në mënyra të tjera.”

Gjykata që procedon duhet të informojë hollësisht Gjykatën e Lartë për ecurinë e procesit, si dhe t’i parashitë konkluzionet e saj rreth bazueshmërisë së kërkesës për transferimin e çështjes, sepse ashtu siç theksohet në vendimin e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë “pavarësisht nga kërkimet e palëve, që mund të jenë edhe subjektive, gjykata që ka filluar gjykimin është përgjegjëse për ecurinë normale të tij dhe për shmangien e tendencave për zvarritje të gjykimit”.

Neni 95

Kërkesa e transferimit

1. Kërkesa e transferimit depozitohet, bashkë me dokumentet që lidhen me të, në sekretarinë e gjykatës kompetente dhe u njoftohet brenda shtatë ditëve palëve të tjera.
2. Kërkesa e të pandehurit nënshkruhet personalisht ose nga një përfaqësues i tij i posaçëm.
3. Gjykata ia dërgon menjëherë Gjykatës së Lartë kërkesën bashkë me dokumentet dhe vërejtjet eventuale.
4. Mosrespektimi i formave dhe i afateve të parashikuara nga paragrafët 1 dhe 2 është shkak për mospranimin e kërkesës.

Neni 96

Pasojat e kërkesës

1. Paraqitja e kërkesës së transferimit nuk pezullon gjykimin, por gjykata nuk mund të përfundojë çështjen derisa të mos jetë vendosur për pranimin ose rrëzimin e kërkesës.
2. Gjykata e Lartë mund të vendosë pezullimin e gjykimit. Pezullimi nuk pengon kryerjen e veprimeve të ngutshme.

Neni 97

Vendimi mbi kërkesën e transferimit

1. Gjykata e Lartë pasi merr të dhënat e nevojshme, vendos në dhomën e këshillimit, pa pjesëmarrjen e palëve.
2. Vendimi që pranon kërkesën i njoftohet gjykatës që procedonte dhe asaj që i është caktuar për ta gjykuar. Gjykata që procedonte ia kalon menjëherë aktet gjykatës që është caktuar dhe urdhëron që vendimi i Gjykatës së Lartë t'u njoftohet prokurorit, të pandehurit dhe palëve private.
3. Gjykata e caktuar nga Gjykata e Lartë deklaron me vendim nëse dhe në ç'pjesë veprimet e kryera i ruajnë efektet.

TITULLI III

AKTET, NJOFTIMET DHE AFATET

KREU I

AKTET

SEKSIONI I

RREGULLA TËPËRGJITHSHME

Neni 98

Gjuha e akteve

1. Aktet procedurale penale bëhen në gjuhën shqipe.
2. Personi që nuk flet gjuhën shqipe pyetet në gjuhën amtare dhe procesverbali mbahet edhe në këtë gjuhë. Në të njëjtën gjuhë përkthehen aktet procedurale që i jepen me kërkesën e tij.
3. Shkelja e këtyre rregullave sjell pavlefshmërinë e aktit.

Neni 99

Nënshkrimi i akteve

1. Kur kërkohet nënshkrimi i një akti, në qoftë se ligji nuk disponon ndryshe, mjafton shkrimi me dorë në fund të aktit i emrit dhe mbiemrit të atij që duhet të nënshkruajë.
2. Është i pavlefshëm nënshkrimi i vënë me mjete mekanike ose me shenja të ndryshme nga shkrimi.
3. Kur personi nuk është në gjendje të nënshkruajë, nëpunësi para të cilit paraqitet akti i shkruar ose që regjistron aktin e bërë me gojë sigurohet për identitetin e personit dhe e pasqyron këtë fakt në fund të aktit, në praninë e një personi të tretë.

Neni 100

Data e akteve

1. Kur ligji kërkon datën e një akti, në akt tregohen dita, muaji, viti dhe vendi ku bëhet akti. Tregimi i orës është i domosdoshëm vetëm kur parashikohet shprehimisht.

2. Kur parashikohet pavlefshmëria e aktit për shkak se nuk është treguar data, ky rregull ka vlerë vetëm në rastin kur data nuk mund të saktësohet me siguri në bazë të elementeve që përmbahen në vetë aktin ose në aktet që lidhen me të

Neni 101

Zëvendësimi i akteve origjinale

1. Kur origjinali i një akti procedural është prishur, ka humbur ose është zhdukur dhe për arsye të ndryshme nuk gjendet, kopja autentike e verifikuar ka vlerën e origjinalit dhe vihet në vendin ku ndodhej origjinali.

2. Për këtë qëllim, gjykata edhe kryesisht, me vendim, urdhëron personin që mban kopjen ta dorëzojë atë në sekretari.

Neni 102

Ribërja e akteve

1. Kur nuk mund të bëhet zëvendësimi i aktit, gjykata edhe kryesisht verifikon përmbajtjen e aktit që mungon dhe urdhëron nëse dhe në ç' mënyrë ai duhet të ribëhet.

2. Kur ekziston koncepti i aktit që mungon, ky ribëhet në bazë të konceptit, por me kusht që një nga gjyqtarët që e kanë nënshkruar vërteton se ai ka qenë i njëjtë me konceptin.

Neni 103

Ndalimi i publikimit të aktit

1. Ndalohet publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i akteve sekrete që lidhen me çështjen ose dhe vetëm i përmbajtjes së tyre nëpërmjet shtypit ose informacionit masiv.

2. Ndalohet publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i akteve josekrete deri në përfundimin e hetimeve paraprake.

3. Ndalohet publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i akteve të shqyrtimit gjyqësor kur gjykimi bëhet me dyer të mbyllura. Ndalimi i publikimit hiqet kur plotësohen afatet e caktuara me ligj për arkivat e shtetit ose kur ka kaluar afati prej dhjetë vjetësh nga data që vendimi ka marrë formën e prerë, por me kusht që publikimi të jetë autorizuar nga Ministri i Drejtësisë

4. Ndalohet publikimi i gjeneraliteteve dhe i fotografive të të pandehurve dhe të dëshmitarëve të mitur, të akuzuar ose të dëntuar nga vepra penale. Gjukata mund të lejojë publikimin vetëm kur e kërkojnë interesat e të miturit ose kur i mituri ka mbushur moshën gjashtëmbëdhjetë vjeç.

Neni 104

Shkelja e ndalimit të publikimit

1. Shkelja e ndalimit të publikimit e bërë nga nëpunësi i shtetit ose i një enti publik, kur nuk përbën vepër penale, është shkelje disiplinore. Në këtë rast prokurori njofton organin që ka të drejtë të marrë masa disiplinore.

Neni 105

Marrja e kopjeve, ekstrakteve dhe vërtetimeve

1. Gjatë procedimit dhe pas përfundimit të tij, cilido që ka interes mund të marrë, me shpenzimet e veta, kopje, ekstrakte ose vërtetime të akteve të veçanta.
2. Kërkesa shqyrtohet nga prokurori, për aktet e hetimit paraprak, ose nga gjykata që ka dhënë vendimin për ato të shqyrtimit gjyqësor.
3. Lëshimi i kopjeve, ekstrakteve ose vërtetimeve nuk e heq ndalimin e publikimit.

Neni 106

Kërkesa e prokurorit për kopje të akteve dhe për informacione

1. Prokurori ka të drejtë kur është e nevojshme të kryhen hetime, të kërkojë nga gjykata, edhe në rastet e detyrimit të sekretit, kopje të akteve që kanë lidhje me çështje të tjera penale që ai ndjek, si dhe informacione me shkrim mbi përmbajtjen e tyre.
2. Brenda pesë ditëve, gjykata i përgjigjet kërkesës ose e refuzon atë me vendim të arsyetuar.
3. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 zbatohen edhe për kërkesat e bëra nga Ministri i Rendit Publik dhe kryetari i Shërbimit Informativ, kur kopje të akteve dhe informacionet u duhen atyre për parandalimin e veprave penale.

Neni 107

Pjesëmarrja e shurdhit, memecit dhe e shurdhmemecit në bërjen e akteve procedurale

1. Kur shurdhi, memeci apo shurdhmemeci dëshirojnë ose duhet të japin shpjegime, veprohet në këtë mënyrë
 - a) shurdhit i paraqiten pyetjet dhe paralajmërimi me shkrim dhe ai përgjigjet me gojë
 - b) memecit i bëhen pyetjet dhe paralajmërimi me gojë dhe ai përgjigjet me shkrim;
 - c) shurdhmemecit i paraqiten pyetjet dhe paralajmërimi me shkrim dhe ai përgjigjet me shkrim.
2. Në qoftë se shurdhi, memeci ose shurdhmemeci nuk dinë të lexojnë ose të shkruajnë, autoriteti procedues cakton një ose më shumë interpretet të zgjedhur ndërmjet atyre personave që janë të mësuar të merren vesh me ta.

Neni 108

Dëshmitarë në aktet procedurale

1. Nuk mund të jenë dëshmitarë për të vërtetuar përmbajtjen e një akti procedural:
 - a) të miturit deri katërmbëdhjetë vjeç dhe personat që kanë sënundje të dukshme mendore ose që janë në gjendje të rëndë dehjeje ose intoksikimi me lëndë narkotike e psikotrope;
 - b) personat ndaj të cilëve janë marrë masa sigurimi.

Neni 109

Prokura për akte procedurale të caktuara

1. Kur ligji lejon që akti të bëhet me anën e një përfaqësuesi të posaçëm, prokura jepet me akt noterial ose me shkresë private të vërtetuar nga organet kompetente, ndryshe nuk pranohet dhe duhet të përmbajë përveç të dhënave që kërkon posaçërisht ligji, përcaktimin e objektit për të cilin ajo është dhënë dhe të fakteve që u referohet. Prokura i bashkohet akteve.
2. Prokura e lëshuar nga organet shtetërore duhet të ketë nënshkrimin e drejtuesit dhe vulën e organit.

Neni 110

Memoriet dhe kërkesat e palëve

1. Palët dhe përfaqësuesit e tyre kanë të drejtë, në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit, të paraqesin memorie dhe kërkesa me shkrim.

2. Organi procedues shprehet me vendim brenda pesëmbëdhjetë ditëve.

Neni 111

Deklaratat dhe kërkesat e personave të izoluar

1. I pandehuri i izoluar me masë sigurimi ka të drejtë të paraqesë ankesa, kërkesa dhe deklarata nëpërmjet drejtorit të institucionit, i cili lëshon dokument për marrjen në dorëzim të tyre. Ato regjistrohen në një libër të veçantë i komunikohen menjëherë organit kompetent dhe kanë efekt njëloj sikur të ishin pranuar drejtpërdrejt nga ai organ.

2. I pandehuri që është në gjendje arresti në shtëpi ose që mbahet në ruajtje në një vend kurimi, ka të drejtë të paraqesë ankesa, kërkesa dhe deklarata tek oficeri i policisë gjyqësore, i cili vërteton marrjen në dorëzim të tyre dhe kujdeset për dërgimin menjëherë tek autoriteti kompetent.

3. Po këto rregulla zbatohen edhe për kallëzimet, ankesat, kërkesat dhe deklaratat që paraqiten nga palët private ose nga i dëmtuari.

SEKSIONI II AKTET E GJYKATËS

Neni 112

Format e disponimit të gjykatës

(Ndryshuar pika 2 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjykata disponon me vendim dhe me urdhër.

2. Vendimi jepet në emër të Republikës.

3. Vendimi dhe urdhri arsyetohen, ndryshe janë të pavlefshëm.

4. Vendimi merret në dhomën e këshillimit, pa praninë e sekretarit dhe të palëve.

5. Kur një anëtar i trupit gjykues nuk ka votuar për atë që është vendosur, me kërkesën e tij përpilohet një procesverbal përmblidhës ku pasqyrohen motivet e kundërshtimit. Procesverbali nënshkruhet nga të gjithë anëtarët dhe vendoset në një zarf të vulosur pranë sekretarisë

6. Urdhrat merren pa u respektuar formalitete të veçanta dhe kur nuk parashikohet ndryshe, jepen edhe me gojë

Neni 113

Depozitimi i akteve të gjykatës

1. Origjinalet e akteve të gjykatës depozitohen në sekretari brenda pesë ditëve nga bërja e tyre. Për aktet e ankueshme njoftohen prokurori dhe personat që me ligj i njihet e drejta të bëjnë ankim.

Neni 114

Ndreqja e gabimeve materiale

1. Ndreqja e vendimeve dhe e urdhrave me gabime materiale bëhet edhe kryesisht nga gjykata që ka nxjerrë aktin. Kur ndaj këtij akti bëhet ankim, i cili pranohet, ndreqja bëhet me vendim të gjykatës që shqyrton ankimin, në bazë të të cilit bëhet shënim në origjinalin e aktit.

SEKSIONI III
DOKUMENTIMI I VEPRIMEVE

Neni 115
Procesverbali

1. Dokumentimi i veprimeve bëhet me procesverbal.
2. Procesverbali përpilohet nga sekretari i gjykatës, në formë të plotë ose të përmbledhur, me stenotipi, me mjet tjetër teknik dhe, kur mungojnë këto mjete, me dorëshkrim.
3. Kur procesverbali përpilohet në formë të përmbledhur duhet të bëhet edhe riprodhimi fonografik dhe, po të jenë kushtet, edhe riprodhimi audioviziv kur është i domosdoshëm.

Neni 116
Përmbajtja e procesverbalit

1. Procesverbali përmban tregimin e vendit, të vitit, të muajit, të ditës dhe kur është e nevojshme, edhe të orës, në të cilat ka filluar dhe është përfunduar, gjeneralitetet e personave që kanë marrë pjesë tregimin e shkaqeve, kur dihen, mungesën e personave që duhet të marrin pjesë dhe kërkesat e paraqitura nga palët.

Neni 117
Nënshkrimi i procesverbalit

1. Procesverbali, me përjashtim të atij që mbahet në seancën gjyqësore, pasi lexohet, nënshkruhet në fund të çdo flete nga ai që e ka përpiluar, nga ai që procedon dhe nga personat që kanë marrë pjesë
2. Kur njëri nga pjesëmarrësit nuk do ose nuk është në gjendje të nënshkruajë, bëhet vërejtje ku tregohet edhe shkaku.

Neni 118
Transkriptimi i procesverbalit të redaktuar me mjete stenotipie

1. Shiritat e shtypur me shenja stenotipie transkriptohen me shkronja të zakonshme jo më vonë se pesë ditë nga data kur janë formuar dhe lidhen me aktet bashkë me transkriptimin.
2. Kur për personin që ka shtypur shiritat ka ndalime për të bërë transkriptim, gjykata urdhëron që transkriptimi t'i besohet një personi të përshtatshëm, qoftë edhe jashtë administratës shtetërore.

Neni 119
Riprodhimi fonografik ose audioviziv

1. Riprodhimi fonografik ose audioviziv bëhet nga persona teknikë, qoftë edhe jashtë administratës shtetërore nën drejtimin e sekretarit të gjykatës.
2. Kur bëhet riprodhimi fonografik, në procesverbal tregohet çasti i fillimit dhe i mbarimit të veprimeve të riprodhimit.
3. Kur riprodhimi fonografik nuk kuptohet, si provë shërben procesverbali i përpiluar në formë të përmbledhur.
4. Regjistrimet fonografike ose audiovizive u bashkohen akteve.

Neni 120

Format e dokumentimit në raste të veçanta

1. Gjykata vendos të bëhet përpilimi i procesverbalit në formë të përmbledhur kur veprimet që duhet të pasqyrohen kanë përmbajtje të thjeshtë ose kur mungojnë mjetet mekanike të riprodhimit ose ndihmësit teknikë

2. Kur përpilohet procesverbali në formë të përmbledhur, gjykata kujdeset që të shënohen pjesë thelbësore të deklarimeve dhe rrethanat në të cilat janë bërë

Neni 121

Deklarimet gojore të palëve

1. Kur ligji nuk kërkon formën e shkruar të dokumentit, palët mund të bëjnë vetë ose me anë të përfaqësuesve të posaçëm, kërkesa ose deklarime me gojë. Në këtë rast sekretari i gjykatës përpilon procesverbalin dhe regjistron deklarinimet. Procesverbalit i bashkohet, kur është rasti, prokura e posaçme.

2. Palës që e kërkon, i lëshohet me shpenzimet e veta një vërtetim ose kopja e deklarimeve të bëra.

Neni 122

Pavlefshmëria e procesverbalit

1. Procesverbali është i pavlefshëm kur ka dyshime rreth personave që kanë marrë pjesë ose kur mungon nënshkrimi i nëpunësit që e ka përpiluar.

SEKSIONI IV

PËRKTHIMI I AKTEVE

Neni 123

Caktimi i përkthyesit

1. I pandehuri që nuk njih gjuhën shqipe ka të drejtë të ndihmohet falas nga një përkthyes për të kuptuar akuzën dhe për të ndjekur veprimet ku merr pjesë. Nëpërmjet përkthyesit ai është i detyruar të bëjë një deklaratë me shkrim që nuk e njih gjuhën shqipe.

2. Autoriteti procedues cakton, gjithashtu, një përkthyes kur duhet të përkthehet një shkrim në gjuhë të huaj.

3. Përkthyesi caktohet edhe kur gjykata, prokurori ose oficeri i policisë gjyqësore e njohin gjuhën që duhet të përkthehet.

Neni 124

Pazotësia dhe papajtueshmëria e përkthyesit

1. Nuk mund të kryej detyrën e përkthyesit:

a) i mituri, ai që është ndaluar për të përkthyer, ai të cilit i është hequr zotësia juridike për të vepruar, personi i sëmurë mendërisht, ai të cilit i është ndaluar apo pezulluar ushtrimi i detyrave publike dhe i profesionit;

b) personi ndaj të cilit janë marrë masa sigurimi;

c) personi, i cili nuk mund të pyetet si dëshmitar, ai që është thirrur si dëshmitar dhe si ekspert në të njëjtin proces ose në një proces që lidhet me këtë. Megjithatë, në rastin kur pyetet një shurdh, një memec ose një shurdhmemec, interpreti mund të merret nga të afërmit e tyre.

Neni 125

Kërkesa për përjashtimin dhe për heqjen dorë të përkthyesit

1. Palët kanë të drejtë të kërkojnë përjashtimin e përkthyesit për shkaqet e treguara në nenin 124.
2. Kur ka shkak për të kërkuar përjashtimin ose heqjen dorë përkthyesi është i detyruar ta deklarojë atë
3. Kërkesa për përjashtimin ose heqjen dorë mund të paraqitet para caktimit të detyrës dhe, për shkaqet e njohura më vonë, para se përkthyesi të ketë mbaruar detyrën e tij.
4. Për kërkesën e përjashtimit ose të heqjes dorë organi procedues merr vendim.

Neni 126

Caktimi i detyrës së përkthyesit

1. Autoriteti procedues vërteton identitetin e përkthyesit dhe e pyet nëse ka shkaqe për përjashtimin e tij.
2. Përkthyesi paralajmërohet për detyrimin që ka për të bërë përkthim të saktë dhe për të mbajtur sekretin për veprimet që kryhen në prani të tij. Pas kësaj ai ftohet të kryejë detyrën.

Neni 127

Afati për përkthimet me shkrim. Zëvendësimi i përkthyesit

1. Autoriteti procedues i cakton përkthyesit një afat kur për përkthimin e shkrimeve kërkohet një punë e zgjatur. Përkthyesi mund të zëvendësohet kur nuk e paraqet përkthimin me shkrim brenda afatit.
2. Përkthyesi i zëvendësuar, pasi thirret për të paraqitur arsyet e mosplotësimit të detyrës, mund të dënohet nga gjykata me gjobë deri dhjetë mijë lekë

SEKSIONI V

PAVLEFSHMËRIA E AKTEVE

Neni 128

Pavlefshmëria absolute

1. Aktet procedurale janë absolutisht të pavlefshme kur nuk respektohen dispozitat që lidhen me:
 - a) kushtet për të qenë gjyqtar në çështjen konkrete dhe numrin e gjyqtarëve që janë të domosdoshëm për formimin e kolegjeve të caktuara në këtë Kod;
 - b) të drejtën e prokurorit për ushtrimin e ndjekjes penale dhe pjesënarrjen e tij në procedim;
 - c) thirrjen e të pandehurit ose praninë e mbrojtësit kur ajo është e detyrueshme.
2. Një akt i cilësuar me ligj si absolutisht i pavlefshëm nuk mund të bëhet i vlefshëm.

Neni 129

Pavlefshmëria relative

1. Pavlefshmëritë e ndryshme nga ato të parashikuara nga neni 128, mund të deklarohen mbi kërkesën e palëve.
2. Pavlefshmëria lidhur me aktet e hetimeve paraprake dhe me ato të kryera për sigurimin e provës duhet të kundërshtohet para se të fillojë shqyrtimi gjyqësor.

3. Pavlefshmëria e vërtetuar në gjykim mund të kundërshtohet bashkë me ankimin kundër vendimit përfundimtar.

4. Afatet për të ngritur ose për të kundërshtuar pavlefshmërinë nuk mund të zgjaten.

5. Kur pala është e pranishme, pavlefshmëria e një akti duhet të kundërshtohet para se ai të bëhet ose, kur kjo nuk është e mundur, menjëherë pasi është bërë

Neni 130

Çmuarja e pavlefshmërisë

1. Me përjashtim të rasteve të parashikuara ndryshe me ligj, pavlefshmëria nuk merret parasysh:

a) kur pala e interesuar ka hequr dorë shprehimisht nga kundërshtimi i saj ose ka pranuar pasojat e aktit;

b) kur pala ka përfitur nga e drejta për ushtrimin e së cilës akti i pavlefshëm është urdhëruar më parë

2. Pavlefshmëria e lajmërimeve, komunikimeve dhe njoftimeve nuk merret parasysh në qoftë se pala e interesuar është paraqitur ose ka refuzuar të paraqitet.

3. Pala që deklaron se është paraqitur vetëm për të ngritur parregullsinë e aktit ka të drejtën e një afati, jo më pak se tri ditë për t'u mbrojtur.

4. Gjatë hetimeve paraprake çmuarja e pavlefshmërisë bëhet nga prokurori.

Neni 131

Pasojat e deklarimit të pavlefshmërisë

1. Pavlefshmëria e një akti i bën të pavlefshme aktet e mëpasme që varen nga ai që është deklaruar i pavlefshëm.

2. Gjykata që deklaron pavlefshmërinë e një akti urdhëron përsëritjen e tij, kur është e nevojshme dhe e mundshme, duke ia ngarkuar shpenzimet atij që ka shkaktuar pavlefshmërinë me dashje ose nga pakujdesia e rëndë

KREU II NJOFTIMET

Neni 132

Organet dhe format e njoftimeve

1. Njoftimet e akteve bëhen nga ftuesi gjyqësor ose nëpërmjet shërbimit postar.

2. Gjyqtari, kur e çmon të nevojshme, mund të urdhërojë që njoftimet të bëhen nga policia gjyqësore.

3. Kur kopja e aktit i dorëzohet të interesuarit nga ana e sekretarisë së gjykatës, ajo ka vlerën e njoftimit. Në këtë rast sekretari i gjykatës bën shënim në aktin origjinal për dorëzimin dhe për datën.

4. Njoftimet që u bëhen nga gjykata të interesuarve në praninë e tyre shënohen në procesverbal.

Neni 133

Njoftimet urgjente me telefon, telegraf dhe faks

1. Gjykata në raste të ngutshme mund të urdhërojë që personat e kërkuar nga palët, përveç të pandehurit, të lajmërohen me telefon nga sekretaria e gjykatës ose nga policia gjyqësore. Në origjinalin e lajmërimit shënohet numri i telefonit të kërkuar, emri dhe detyra që kryen personi që merr njoftimin, marrëdhëniet e tij me atë që njoftohet, data dhe ora e telefonatës.

2. Njoftimi me telefon ka vlerë nga çasti kur është bërë, por gjithnjë kur është marrë edhe konfirmimi i marrësit me anë telegrami.

3. Njoftimi mund të bëhet edhe nëpërmjet telegramit dhe faksit.

4. Gjykata, në rrethana të veçanta, mund të disponojë me urdhër të arsyetuar në fund të aktit, që njoftimi i një personi, përveç të pandehurit, të bëhet duke përdorur mjete teknike të përshtatshme që garantojnë njoftimin.

Neni 134

Njoftimi i akteve të prokurorit

1. Njoftimi i akteve të prokurorit, gjatë hetimeve paraprake, bëhet nga policia gjyqësore ose nëpërmjet shërbimit postar, në format e parashikuara nga neni 133.

2. Dorëzimi i kopjes së aktit të interesuarit nga ana e sekretarisë ka vlerën e njoftimit. Dorëzuesi shënon në origjinalin e aktit faktin e dorëzimit dhe datën.

3. Lajmërimet e bëra verbalisht nga prokurori zëvendësojnë njoftimet, me kusht që ky fakt të shënohet në procesverbal.

Neni 135

Njoftimet nga palët private

1. Njoftimet nga palët mund të bëhen edhe me dërgimin e kopjes së aktit nga përfaqësuesit e tyre nëpërmjet letrës rekomande me lajmërim marrje.

Neni 136

Njoftimet për prokurorin

1. Njoftimet për prokurorin bëhen edhe drejtpërsëdrejti nga palët, mbrojtësit ose përfaqësuesit e tyre nëpërmjet dorëzimit të kopjes së aktit në sekretari. Ai që e merr në dorëzim shënon në origjinal dhe në kopjen e aktit gjeneralitetet e atij që ka bërë dorëzimin dhe datën.

Neni 137

Njoftimet për palët private

1. Njoftimet për personin e dëntuar nga vepra penale bëhen njëloj si për rastet kur njoftohet për herë të parë i pandehuri i lirë. Kur nuk dihen vendet e treguara në nenin 140, njoftimi bëhet me depozitimin e aktit në sekretari. Kur nga aktet del se vendbanimi ose vendqëndrimi i tij ndodhen jashtë shtetit, ai ftohet me anën e letrës rekomande me lajmërim marrje, me të cilën të deklarojë ose të zgjedhë banesën në territorin e shtetit shqiptar. Kur pas njëzet ditëve nga marrja e letrës rekomande nuk bëhet deklarimi ose zgjedhja e banesës, njoftimi bëhet me anën e depozitimit të aktit në sekretari.

2. Njoftimi i thirrjes së parë për të paditurin civil bëhet në format e caktuara për njoftimin e parë të të pandehurit të lirë.

3. Njoftimet për paditësin civil dhe të paditurin civil bëhen pranë përfaqësuesve të tyre.

Neni 138

Njoftimet nëpërmjet shpalljes publike për personat e dëntuar

1. Kur njoftimi i personave të dëntuar është i vështirë për shkak të numrit të tyre ose pamundësisë së identifikimit të disave prej tyre, gjykata mund të urdhërojë që ai të bëhet nëpërmjet shpalljes publike.

2. Njoftimi quhet i bërë kur ftuesi i gjykatës depoziton në sekretari një kopje të aktit bashkë me dokumentet që vërtetojnë shpalljen publike.

Neni 139

Njoftimi i të pandehurit të burgosur

1. Njoftimi për të pandehurin e burgosur bëhet në vendin e burgimit duke i dorëzuar atij aktin.

2. Kur i pandehuri refuzon të marrë kopjen e aktit ose kur ai mungon për shkaqe të justifikuara, akti i dorëzohet përgjegjësit të institucionit, i cili për rastin e fundit njofton të interesuarin me mjetin më të shpejtë

3. Dispozitat e mësipërme zbatohen edhe kur i pandehuri është i paraburgosur për një akuzë tjetër ose është duke vuajtur dënimin me burgim.

4. Kur i burgosuri lirohet për shkak të ndryshimit të masës së sigurimit, ai detyrohet të deklarojë ose të zgjedhë banesën. Kjo gjë shënohet në aktin e lirimimit dhe i njoftohet autoritetit procedues. Kur njoftimi në banesën e deklaruar ose të zgjedhur nuk mund të bëhet, atëherë akti i dorëzohet mbrojtësit.

Neni 140

Njoftimi i të pandehurit të lirë

1. Njoftimi i të pandehurit në gjendje të lirë bëhet duke i dorëzuar atij kopjen e aktit. Kur nuk mund t'i dorëzohet personalisht, njoftimi bëhet në banesën e tij ose në vendin e punës, duke ia dorëzuar aktin një personi që bashkëjeton me të ose një fqinji, ose një personi që punon me të

2. Kur vendet e treguara në paragrafin 1 nuk dihen, njoftimi bëhet në vendin ku i pandehuri ka banimin e përkohshëm ose vendin ku qëndron më shpesh, duke ia dorëzuar atë njërit prej personave të treguar në paragrafin 1.

3. Kopja e njoftimit nuk mund t'i dorëzohet një të mituri nën 14 vjeç ose një personi me paaftësi të dukshme intelektuale.

4. Kur personat e treguar në paragrafin 1 mungojnë ose nuk janë të përshtatshëm, ose refuzojnë të marrin aktin atëherë procedohet me kërkimin e të pandehurit në vende të tjera. Në rast se edhe në këtë mënyrë nuk mund të bëhet njoftimi, akti depozitohet në qendrën administrative të lagjes ose të fshatit ku i pandehuri banon ose punon. Lajmërimi i depozitimit afishohet në portën e shtëpisë së të pandehurit ose të vendit ku punon. Ftuesi gjyqësor e lajmëron atë për depozitimimin me letër rekomande me lajmërim marrje. Efektet e njoftimit rrjedhin që nga marrja e rekomandesë

5. Njoftimi i të pandehurit që kryen shërbimin ushtarak bëhet duke i dorëzuar aktin atij vetë dhe kur nuk mund të bëhet dorëzimi, akti i njoftohet komandës e cila detyrohet të lajmërojë menjëherë të interesuarin.

6. I pandehur është i detyruar të njoftojë autoritetin procedues për çdo ndryshim të banesës të deklaruar ose të zgjedhur me telegram ose me letër rekomande.

Vendimet nr.9, datë 22.2.2001; nr.17, datë 4.4.2001 dhe nr.23, datë 23.4.2001 të Gjykatës Kushtetuese

Në vendimin nr.9, datë 22.2.2001, Gjykata Kushtetuese ka arsyetuar: "Gjykata e apelit dhe gjykata e rrethit kanë zhvilluar një proces jo të rregullt gjyqësor. Gjykimet janë zhvilluar pa njohur të

pandehurin ose avokatin e tij, sipas rregullave të parashikuara në Kodin e Procedurës Penale ... Ndërsa prokuroria ka paraqitur ankim, kopja e këtij ankimi nuk i është dërguar kërkuesit sipas mënyrës dhe vendit të parashikuar në nenin 140 të Kodit të Procedurës Penale për të pandehurin e lirë. Për më tepër gjykata e apelit nuk ka caktuar as mbrojtës kryesisht, por ka dëgjuar vetëm prokurorin... ”

Neni 141

Njoftimi i të pandehurit kur nuk gjendet

1. Kur njoftimi nuk mund të bëhet sipas rregullave të caktuara për njoftimin e të pandehurit të lirë autoriteti procedues urdhëron kërkimin e të pandehurit. Në qoftë se kërkimi nuk jep rezultat pozitiv, atëherë nxirret vendimi i mosgjetyes, me të cilin, pasi i caktohet një mbrojtës të pandehurit, urdhërohet që njoftimi të bëhet duke i dorëzuar njëkopje mbrojtësit. I pagjeturi përfaqësohet nga mbrojtësi.

2. Vendimi i mosgjetyes i pushon efektet kur përfundojnë hetimet paraprake ose me dhënien e vendimit nga gjykata.

3. Njoftimi për të pandehurin e fshehur ose të arratisur bëhet nëpërmjet dorëzimit të kopjes së aktit mbrojtësit dhe kur ai nuk ka mbrojtës autoriteti procedues cakton një mbrojtës kryesisht, i cili e përfaqëson të pandehurin.

Vendimi nr. 31, datë 14.7.1998 i Gjykatës Kushtetuese

“Në mbrojtje të të drejtave të të pandehurit si në prani, ashtu edhe në mungesë të tij, prokurori, gjyqtari dhe mbrojtësi kanë një seri detyrimesh ligjore. Hetimi dhe gjykimi në mungesë i personave që kanë kryer vepra penale, bëhet vetëm pasi t’u jetë caktuar mbrojtës dhe ka për qëllim realizimin e detyrës madhore që kanë organet e drejtësisë në fushën penale.”

Neni 142

Njoftimi i të pandehurit jashtë shtetit

1. Kur vendbanimi ose qëndrimi i të pandehurit jashtë shtetit është i njohur, autoriteti procedues i dërgon atij letër rekomande me lajmërim marrje, me të cilën e njofton për veprën penale që akuzohet dhe i kërkon të deklarojë ose të zgjedhë banesën në territorin shqiptar. Në qoftë se pas tri ditëve nga marrja e letrës rekomande nuk bëhet deklarimi ose zgjedhja e banesës ose kur kjo nuk lajmërohet, njoftimi bëhet nëpërmjet dorëzimit të mbrojtësit.

2. Kur del se nuk ka të dhëna të mjaftueshme për të vepruar sipas paragrafit 1, autoriteti procedues, para se të nxjerrë vendimin e mosgjetyes, urdhëron të bëhen kërkime edhe jashtë territorit të shtetit sipas rregullave të caktuara në marrëveshjet ndërkombëtare.

Neni 143

Pavlefshmëria e njoftimeve

1. Njoftimi është i pavlefshëm:

- a) kur akti është njoftuar jo i plotë, me përjashtim të rasteve kur ligji lejon njoftimin me ekstrakt;
- b) kur në kopjen e aktit të njoftuar mungon nënshkrimi i atij që ka bërë njoftimin;

- c) kur janë shkelur dispozitat e veçanta mbi personin të cilit duhet t'i dorëzohet kopja;
- ç) kur nuk është bërë afishimi i njoftimit për të pandehurin në gjendje të lirë;
- d) kur në origjinalin e aktit të njoftuar mungon nënshkrimi i personit që ka marrë përsipër njoftimin, sipas nenit 140 paragrafi 1;
- dh) kur nuk janë respektuar format për njoftimin me mjete teknike të veçanta dhe që për këtë shkak ai që duhej njoftuar nuk ka ardhur në dijëni të aktit.

KREU III

AFATET

Neni 144

Rregulla të përgjithshme

1. Afatet procedurale caktohen në orë, në ditë, në muaj ose në vite.
2. Afatet llogariten sipas kalendarit të zakonshëm.
3. Afati i caktuar në ditë, kur ai mbaron në ditë pushimi ose feste, shtyhet deri në ditën pasardhëse të punës ose jofestive.
4. Me përjashtim të rasteve kur ligji disponon ndryshe, në afatin e caktuar nuk llogaritet ora ose dita në të cilën fillon të ecë afati. Llogariten ora e fundit ose dita e fundit.
5. Afati për bërjen e deklaratave, depozitimin e dokumenteve ose për kryerjen e veprimeve të tjera në gjykatë konsiderohet i mbaruar në momentin kur, sipas rregullit, zyrat mbylLEN për publikun.

Neni 145

Afatet që nuk mund të zgjaten

1. Afatet që nuk mund të zgjaten janë ato që parashikohen nga ligji për raste të caktuara. Këto afate mund të zgjaten vetëm kur me ligj disponohet ndryshe.
2. Pala, në favor të së cilës është caktuar një afat, mund të kërkojë ose të lejojë shkurtimin e tij me deklaratë të dorëzuar në sekretarinë e autoritetit procedues.

Neni 146

Zgjatja e afatit të paraqitjes

1. Kur vendbanimi i të pandehurit, që rezulton nga aktet, ose banesa e deklaruar a e zgjedhur, është jashtë rrethit ku ka selinë organi procedues, afati për paraqitje zgjatet për aq ditë sa duhen për udhëim. Në çdo rast, zgjatja e afatit nuk mund të jetë më shumë se tri ditë. Për të pandehurin me banim jashtë shtetit zgjatja e afatit caktohet nga autoriteti procedues, duke mbajtur parasysh largësinë dhe mjetet e komunikacionit që përdoren.
2. Këto rregulla zbatohen edhe për afatin e caktuar për paraqitjen e çdo personi tjetër, për të cilin autoriteti procedues ka lëshuar urdhër ose ftesë.

Neni 147

Rivendosja në afat

1. Prokurori, i pandehuri, palë private dhe mbrojtësit rivendosen në afatin e caktuar kur provojnë se nuk kanë patur mundësi ta respektojnë afatin për shkak të rastit faktor ose të forcës madhore.
2. Në qoftë se është dhënë vendimi në mungesë, i pandehuri mund të kërkojë rivendosjen në afat për të bërë ankim kur provon se nuk ka marrë dijëni për vendimin.

3. Kërkesa për rivendosjen në afat paraqitet brenda dhjetëditëve nga zhdukja e faktit që përbënte rast ose forcë madhore, kurse në rastet e parashikuara në paragrafin 2, nga dita kur i pandehuri ka marrë dijeni efektivisht për aktin. Rivendosja në afat nuk lejohet më shumë se një herë për secilën palë për çdo shkallë të procedimit.

4. Për kërkesën vendos organi që procedon në kohën e paraqitjes së saj.

5. Vendimi që lejon rivendosjen në afat për bërjen e ankimit mund të ankimohet vetëm bashkë me vendimin përfundimtar.

6. Kundër vendimit që refuzon kërkesën për rivendosje në afat mund të bëhet ankim në gjykatën e apelit.

Neni 148

Efektet e rivendosjes në afat

1. Gjykata që ka vendosur rivendosjen në afat, me kërkesën e palës dhe për aq sa është e mundur, urdhëron përsëritjen e veprimeve në të cilat pala kishte të drejtë të merrte pjesë

2. Kur rivendosja në afat bëhet nga Gjykata e Lartë, përsëritja e veprimeve vendoset nga gjykata që është kompetente për shqyrtimin në themel.

TITULLI IV

PROVAT

KREU I

RREGULLA TËPËRGJITHSHME

Neni 149

Kuptimi i provës

1. Prova janë njoftimet mbi faktet e rrethanat që lidhen me veprën penale, që merren prej burimeve të parashikuara në ligjin procedural penal, në përputhje me rregullat e caktuara prej tij dhe që shërbejnë për të vërtetuar kryerjen ose jo të veprës penale, pasojat e ardhura prej saj, fajësinë ose pafajësinë e të pandehurit dhe shkallën e përgjegjësisë së tij.

Neni 150

Objekti i provave

1. Janë objekt prove faktet që kanë lidhje me akuzën, fajësinë e të pandehurit, caktimin e masave të sigurimit, dënimin dhe përgjegjësinë civile, si dhe faktet nga të cilat varet zbatimi i normave procedurale.

Neni 151

Marrja e provave

1. Gjatë hetimeve paraprake provat merren nga organi që procedon, sipas rregullave të caktuara në këtë Kod.
2. Në gjykim provat merren me kërkesën e palëve. Gjykata vendos me urdhër, duke përjashtuar provat e ndaluara nga ligji dhe ato që janë haptazi të panevojshme. Disponimet mbi marrjen e provave mund të revokohen në çdo fazë të shqyrtimit gjyqësor.
3. Kur kërkohet një provë që nuk rregullohet me ligj, gjykata mund ta marrë në qoftë se ajo vlen për të vërtetuar faktet dhe nuk cenon lirinë e vullnetit të personit. Gjykata vendos për marrjen e provës pasi dëgjon palët mbi mënyrën e marrjes së saj.
4. Provat e marra në shkelje të ndalimeve të parashikuara nga ligji nuk mund të përdoren. Papërdorshmëria ngrihet edhe kryesisht në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit.

Neni 152

Çmuarja e provave

1. Çmuarja e provave është përcaktimi i vërtetësisë dhe fuqisë provuese të tyre. Çdo provë i nënshtrohet shqyrtimit dhe nuk ka vlerë të paracaktuar. Gjykata i çmon provat sipas bindjes së formuar pas shqyrtimit të tyre në tërësi.
2. Ekzistenca e një fakti nuk mund të nxirret nga indicjet përveçse kur këto janë të rëndësishme, të sakta dhe në përputhje me njëra-tjetrën.
3. Deklarimet e bëra nga i bashkëpandehuri në të njëjtën vepër penale ose nga personi i marrë si i pandehur në një procedim që lidhet me të, vlerësohen në unitet me provat e tjera që konfirmojnë vërtetësinë e tyre.

Vendimi nr. 95, datë 27.7.2001 i Gjykatës Kushtetuese

“Në shqyrtimin e kësaj çështjeje nga këto gjykata, Gjykata Kushtetuese nuk konstatoi që në marrjen dhe vlerësimin e thënieve të personave të jenë shkelur parimet themelore të një procesi të rregullt ligjor. Po kështu, mbledhja e të dhënave nuk del që të jetë bërë në rrugë e mënyra të paligjshme, ç’ka do të vinte ndesh me nenin 32 pika 2 të Kushtetutës.”

KREU II

LLOJET E PROVAVE

SEKSIONI I DËSHMIA

Neni 153

Objekti dhe kufijtë e dëshmisë

1. Dëshmitari pyetet për faktet që përbëjnë objekt prove. Ai nuk mund të dëshmojë për qëndrimin moral të të pandehurit, përveçse kur çështja lidhet me fakte që vlejnë për përcaktimin e personalitetit të tij në lidhje me veprën penale dhe me rrezikshmërinë shoqërore.
2. Pyetja e dëshmitarit mund të shtrihet edhe në marrëdhëniet e farefisnisë dhe të interesave që ekzistojnë ndërmjet dëshmitarit dhe palëve apo dëshmitarëve të tjerë, si dhe mbi rrethanat, vërtetimi i të

cilave është i nevojshëm për vlerësimin e besueshmërisë së tij. Dëshmia mbi faktet që shërbejnë për të përcaktuar personalitetin e të dëmtuarit nga vepra penale pranohet vetëm kur akuza e të pandehurit duhet të çmohet në raport me sjelljen e të dëmtuarit.

3. Dëshmitari pyetet për fakte të caktuara. Ai nuk mund të dëshmojë për çka flitet në publik dhe as të shprehë vlerësime personale, me përjashtim të rasteve kur ato nuk mund të ndahen nga dëshmia për faktet.

Neni 154

Dëshmia indirekte

1. Kur dëshmitari, për njohjen e fakteve, u referohet personave të tjerë gjykata, me kërkesën e palës ose edhe kryesisht urdhëron qëkëta të thirren për të dëshmuar.

2. Mosrespektimi i dispozitës së paragrafit 1 i bën të papërdorshme thëniet mbi faktet, të cilat dëshmitari i ka mësuar nga persona të tjerë, me përjashtim të rasteve kur pyetja e tyre është e pamundur për shkak se kanë vdekur, janë të sëmurë rëndë ose nuk gjenden.

3. Dëshmitari nuk mund të pyetet për fakte që i ka mësuar nga personat që janë të detyruar të ruajnë sekretin profesional ose shtetëror, me përjashtim të rasteve kur këta persona kanë deklaruar për të njëjtat fakte ose i kanë përhapur ato me ndonjë mënyrë tjetër.

4. Nuk mund të përdoret dëshmia e atij që refuzon ose që nuk është në gjendje të tregojë personin ose burimin nga të cilët ka marrë dijeni për faktet që pyetet.

Neni 155

Zotësia për të dëshmuar

1. Çdo person ka zotësi për të dëshmuar, me përjashtim të atyre që për shkak të të metave mendore ose fizike nuk janë në gjendje të dëshmojnë.

2. Kur për vlerësimin e thënieve është i nevojshëm verifikimi i aftësive fizike ose mendore për të bërë dëshmi, gjykata edhe kryesisht mund të urdhërojë verifikimet përkatëse.

Neni 156

Papajtueshmëria me detyrën e dëshmitarit

1. Nuk mund të pyeten si dëshmitarë

a) personat që për shkak të metash fizike ose psikike, nuk janë në gjendje të bëjnë dëshmi të rregullt;
b) të pandehurit në një veprë penale të përbashkët ose në një procedim të lidhur edhe kur ndaj tyre është dhënë vendimi i mosfillimit të çështjes, i pafajësisë ose i dënimit, me përjashtim të rasteve kur vendimi i pafajësisë ka marrë formë të prerë

c) ata që në të njëjtin procedim kryejnë ose kanë kryer funksionin e gjyqtarit ose të prokurorit;

ç) i padituri civil.

Neni 157

Detyrimet e dëshmitarit

1. Dëshmitari është i detyruar të paraqitet në gjykatë t'u përmbahet urdhrave të saj dhe t'u përgjigjet me vërtetësi pyetjeve që i bëhen.

2. Dëshmitari nuk mund të detyrohet të dëshmojë për fakte, nga të cilat mund të lindte përgjegjësia penale për të

Neni 158

Përgjashtimet nga detyrimi për të dëshmuar

(Ndryshuar pika "a" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Nuk janë të detyruar të dëshmojnë

a) gjinia ose krushqia e afër e të pandehurit, sipas përcaktimeve të nenit 16, me përjashtim të rasteve kur kanë bërë kallëzim ose ankim ose kur ata apo një i afër i tyre janë të dëmtuar nga vepra penale;

b) bashkëshorti për faktet e mësuara nga i pandehuri gjatë jetës bashkëshortore;

c) bashkëshorti i ndarë nga i pandehuri;

ç) ai që edhe pse nuk është bashkëshort i të pandehurit, bashkëjeton ose ka bashkëjetuar me të

d) ai që është i lidhur me të pandehurin me marrëdhënie birësimi.

2. Gjykata u bën të njohur personave të mësipërm të drejtën për të mos dëshmuar dhe i pyet ata nëse duan të përfitojnë nga kjo e drejtë Mosrespektimi i këtij rregulli e bën të pavlefshme dëshminë

Neni 159

Ruajtja e sekretit profesional

1. Nuk mund të detyrohen të dëshmojnë për sa dinë për shkak të profesionit, me përjashtim të rasteve kur kanë detyrimin që t'ua referojnë autoriteteve proceduese:

a) përfaqësuesit e besimeve fetare, statutet e të cilëve nuk janë në kundërshtim me rendin juridik shqiptar;

b) avokatët, përfaqësuesit ligjorë dhe noterët;

c) mjekët, kirurgët, farmacistët, obstetrët dhe kushdo që ushtron një profesion shëndetësor;

ç) ata që ushtrojnë profesione të tjera, të cilëve ligji u njehtë drejtën të mos dëshmojnë për ato që lidhen me sekretin profesional.

2. Gjykata, kur ka arsye të dyshojë se pretendimi i bërë nga këta persona për t'iu shmangur dëshmisë nuk ka baza, urdhëron verifikimet e nevojshme. Kur ai rezulton pa baza, gjykata urdhëron që dëshmitari të deponojë

3. Dispozitat e parashikuara nga paragrafi 1 dhe 2 zbatohen edhe për gazetarët profesionistë lidhur me emrat e personave nga të cilët ata kanë marrë të dhëna gjatë ushtrimit të profesionit të tyre. Por, kur të dhënat janë të domosdoshme për të provuar veprën penale dhe vërtetësia e këtyre të dhënave mund të dalë vetëm nëpërmjet identifikimit të burimit, gjykata urdhëron gazetarin që të tregojë burimin e informacionit të tij.

Neni 160

Ruajtja e sekretit shtetëror

1. Njëpunësit shtetërorë, njëpunësit publikë dhe të ngarkuarit me një shërbim publik janë të detyruar të mos dëshmojnë për faktet që janë sekret shtetëror.

2. Kur dëshmitari pretendon se fakti përbën sekret shtetëror, organi procedues kërkon konfirmimin me shkrim të organit kompetent shtetëror.

3. Kur sekreti konfirmohet dhe prova nuk është thelbësore për zgjidhjen e çështjes, dëshmitari nuk pyetet, ndërsa kur prova është thelbësore, organi procedues vendos pezullimin e çështjes derisa të japë përgjigje organi më i lartë i administratës shtetërore. Pas kësaj dëshmitari detyrohet të dëshmojë

4. Kur tridhjetë ditë nga njoftimi i kërkesës, organi shtetëror kompetent nuk jep konfirmimin e sekretit, dëshmitari i kërkohet të dëshmojë

5. Oficerët dhe agentët e policisë gjyqësore, si dhe personeli i shërbimit informativ nuk mund të detyrohen të tregojnë emrat e informatorëve të tyre. Informacionet e dhëna prej tyre nuk mund të merren dhe as të përdoren në qoftë se këta zyrtarë nuk pyeten si dëshmitarë lidhur me informacionin.

Neni 161

Përgjegjësia për dëshmi të rreme ose refuzim për të dëshmuar

1. Nuk mund të jenë objekt i sekretit shtetëror të dhënat ose dokumentet që lidhen me veprat penale, të cilat synojnë përmbysjen e rendit kushtetues. Natyra e veprës penale përcaktohet nga organi procedues.
2. Kur nuk pranohet përgjegjësia për sekretin njoftohet organi kompetent shtetëror.

Neni 162

Marrja e dëshmisë së Presidentit të Republikës dhe të nëpunësve të lartë të shtetit

1. Dëshmia e Presidentit të Republikës merret në selinë ku ai ushtron funksionin e Kryetarit të Shtetit.
2. Kur duhet të merret dëshmia e Kryetarit të Kuvendit, Kryetarit të Këshillit të Ministrave, Kryetarit të Gjykatës Kushtetuese ose Kryetarit të Gjykatës së Lartë, këta mund të kërkojnë të pyeten në selinë ku ushtrojnë detyrën e tyre. Kur gjykata e çmon të domosdoshme paraqitjen e tyre për të kryer një veprim njohjeje ose ballafaqimi, procedohet në format e zakonshme.

Neni 163

Marrja e dëshmisë së nëpunësve diplomatikë

1. Kur duhet të pyetet një nëpunës diplomatik ose një i ngarkuar me mision diplomatik jashtë shtetit, për kohën që ndodhen jashtë territorit të shtetit shqiptar, kërkesa për marrjen në pyetje i transmetohet, nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, organit diplomatik ose konsullor shqiptar, përveç rasteve kur çmohet e domosdoshme paraqitja e tyre.
2. Për marrjen e deponimeve nga nëpunësit diplomatikë të një shteti të huaj të akredituar pranë shtetit shqiptar, respektohen konventat dhe zakonet ndërkombëtare.

Neni 164

Shoqërimi i detyrueshëm

1. Kur dëshmitari, i thirrur rregullisht, nuk paraqitet në vendin, ditën dhe orën e caktuar, pa patur pengesa të ligjshme, gjykata mund të urdhërojë shoqërimin e detyrueshëm.
2. Personi i shoqëruar me detyrim nuk mund të mbahet në dispozicion tej kohës së nevojshme për praninë e tij dhe sidoqoftë jo më shumë se njëzet e katër orë.
3. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 vlejnë edhe për ekspertin dhe përkthyesin.

Neni 165

Përgjegjësia për dëshmi të rreme ose refuzim për të dëshmuar

1. Kur gjatë pyetjes dëshmitari bën thënie kontradiktore, jo të plota ose që janë në kundërshtim me provat e marra, gjykata ia vë në dukje duke e paralajmëruar për dëshmi të rreme. Të njëjtin paralajmërim i bën edhe dëshmitarit që pa të drejtë nuk pranon të dëshmojë.
2. Kur dëshmitari ngul këmbë në mospranimin për të dëshmuar ose kur del se dëshmitari bën dëshmi të rreme, gjykata i kërkon prokurorit që të procedojë sipas ligjit.

SEKSIONI II
PYETJA E TËPANDEHURIT DHE E PALËVE PRIVATE

Neni 166

Kërkesa për pyetjen

1. I pandehuri dhe i padituri civil pyeten në qoftë se bëjnë kërkesë ose kur u kërkohet dhe ata japin përgjimin. Po kështu edhe paditësi civil, përveç rastit kur duhet të pyetet si dëshmitar.

Neni 167

Pyetja e një personi të marrësi i pandehur në një procedim të lidhur

1. Personat e marrë si të pandehur në një procedim të lidhur, ndaj të cilëve procedohet ose është proceduar veç e veç, pyeten me kërkesën e palës ose edhe kryesisht.

2. Ata janë të detyruar të paraqiten në gjykatë, e cila, kur është e nevojshme, urdhëron shoqërimin e tyre forcërisht. Zbatohen dispozitat për thirrjen e dëshmitarëve.

3. Personat e treguar në paragrafin 1 ndihmohen nga mbrojtësi i zgjedhur dhe në mungesë të tij nga një mbrojtës i caktuar kryesisht.

4. Para se të fillojë pyetja, gjykata i njofton personat e treguar në paragrafin 1 se kanë të drejtë të mos përgjigjen.

5. Dispozitat e paragrafëve të mësipërm zbatohen edhe gjatë hetimit paraprak ndaj personave të marrësi të pandehur për një vepër penale të lidhur me atë për të cilën procedohet.

Neni 167/a

Pyetja në distancë e një personi të marrësi i pandehur në një procedim të lidhur ose që vuan dënimin jashtë shtetit

(Shtuar me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

I pandehuri në një procedim të lidhur, i proceduar ose që vuan dënimin jashtë shtetit për një vepër tjetër penale, kur refuzohet ekstradimi i tij, mund të pyetet në distancë, me anë të lidhjes audiovizive, sipas marrëveshjeve ndërkombëtare, me kusht që shteti i huaj të garantojë pjesëmarrjen e mbrojtësit të të pandehurit në vendin ku kryhet marrja në pyetje.

Neni 168

Pyetja e palëve private

1. Në pyetjen e palëve private zbatohen dispozitat e parashikuara nga nenet 153,154,157, paragrafi 2 dhe 363.

2. Kur pala refuzon t'i përgjigjet një pyetjeje, bëhet shënim në procesverbal.

SEKSIONI III
BALLAFAQIMET

Neni 169

Kushtet e ballafaqimit

1. Ballafaqimi lejohet vetëm ndërmjet personave që janë pyetur, kur ka mos përputhje midis tyre për fakte dhe rrethana të caktuara.

Neni 170

Rregullat e ballafaqimit

1. Organi procedues, pasi u kujton deklaratimet e mëparshme personave që do të ballafaqohen, i pyet nëse i konfirmojnë ose i ndryshojnë ato, duke i ftuar, kur lind nevoja, për të bërë kundërshtimet reciproke.

2. Në procesverbal shënohen pyetjet e bëra nga organi procedues, deklaratimet e bëra nga personat e ballafaquar dhe gjithçka tjetër që ka ndodhur gjatë ballafaqimit.

SEKSIONI IV NJOHJET

Neni 171

Njohja e personave

1. Kur lind nevoja për të proceduar në njohjen e një personi, organi procedues fton atë që duhet të bëjë njohjen që të përshkruajë personin duke treguar të gjitha shenjat që mban mend dhe e pyet nëse ka qenë thirrur më parë për të bërë njohjen si dhe për rrethana të tjera që mund të ndikojnë në vërtetësinë e njohjes.

2. Në procesverbal shënohen veprimet e parashikuara nga paragrafi 1 dhe deklaratimet e bëra nga personi që bën njohjen.

3. Mosrespektimi i dispozitave të parashikuara nga paragrafët 1 dhe 2 është shkak për pavlefshmërinë e njohjes.

Neni 172

Zhvillimi i njohjes

1. Pasi largon atë që duhet të bëjë njohjen, organi procedues siguron praninë e të paktën dy personave sa më të ngjashëm me atë që duhet të njihet. E fton këtë të fundit të zgjedhë vendin e tij në raport me të tjerët duke u kujdesur që të paraqitet, sa të jetë e mundur, në të njëjtat kushte në të cilat do të kishte qenë parë nga personi i thirrur për njohje. Pasi paraqitet personi që do të bëjë njohjen gjykata e pyet nëse njeh ndonjërin nga ata që i paraqiten për njohje dhe, në rast se po, e fton të tregojë se cilin njeh dhe ta saktësojë nëse është i sigurt.

2. Kur ka arsye të mendohet se personi i thirrur për të bërë njohjen mund të frikësohet ose të ketë ndikime të tjera nga prania e personit që duhet njohur, organi procedues urdhëron që veprimi të kryhet pa e parë ky i fundit të parin.

3. Në procesverbal shënohen, me pasojë pavlefshmërie, mënyra e zhvillimit të njohjes. Organi procedues mund të urdhërojë që zhvillimi i njohjes të dokumentohet edhe me fotografime ose filmime.

Neni 173

Njohja e sendeve

1. Kur duhet proceduar në njohjen e provave materiale ose të sendeve të tjera që lidhen me veprën penale, organi procedues vepron duke respektuar rregullat për njohjen e personave, për aq sa mund të zbatohen.

2. Pasi gjenden, kur është e mundur, të paktën dy objekte të ngjashme me atë që duhet njohur, organi procedues e pyet personin e thirrur për njohje nëse njih ndonjërin prej tyre dhe, në rast se po, e fton të deklarojë se cilin ka njohur dhe ta saktësojë nëse është i sigurt,

3. Në procesverbal shënohen, me pasojë pavarëshmërie, mënyra e zhvillimit të njohjes.

Neni 174

Njohjet e tjera

1. Kur vendos njohjen e zërave, të tingujve ose të çdo gjë tjetër që mund të jetë objekt perceptimi shqisor, organi procedues vepron duke respektuar dispozitat për njohjen e personave, për aq sa mund të zbatohen.

Neni 175

Njohja nga disa persona ose e disa personave

1. Kur disa persona thirren për të bërë njohjen e të njëjtit person ose të të njëjtit objekt, organi procedues kryen veprime veç e veç duke ndaluar çdo komunikim ndërmjet atij që ka kryer njohjen dhe atyre që duhet ta bëjnë atë më pas.

2. Kur një person duhet të bëjë njohjen e disa personave ose të disa objekteve, organi procedues urdhëron, që personi ose objekti që duhet njohur të futen ndërmjet personave ose objekteve të ndryshme.

3. Zbatohen dispozitat e neneve 171, 172 dhe 173.

SEKSIONI V EKSPERIMENTI

Neni 176

Kushtet e eksperimentit

1. Eksperimenti lejohet kur është e nevojshme të vërtetohet nëse një fakt ka ndodhur ose mund të ketë ndodhur në një mënyrë të caktuar.

2. Eksperimenti është riprodhimi, për aq sa është e mundur, i gjendjes në të cilën fakti ka ndodhur ose çmohet se ka ndodhur duke përsëritur mënyrat e zhvillimit të vetëfaktit.

Neni 177

Rregullat e kryerjes së eksperimentit

1. Vendimi i organit procedues për kryerjen e eksperimentit përmban një njoftim përmbledhës për objektin e tij dhe tregimin e ditës, të orës dhe të vendit ku do të kryhen veprimet. Në të njëjtin vendim ose në një tjetër të mëvonshëm, mund të caktohet një specialist për kryerjen e veprimeve të caktuara.

2. Organi procedues merr masa të përshtatshme për kryerjen e veprimeve, duke urdhëruar edhe fotografimet dhe filmimet, si dhe për të mos rrezikuar sigurinë e personave dhe atë publike.

SEKSIONI VI EKSPERTIMI

Neni 178

Objekti i ekspertimit

1. Ekspertimi lejohet kur është i nevojshëm zhvillimi i kërkimeve ose marrja e të dhënave ose e vlerësimeve që kërkojnë njohuri të posaçme teknike, shkencore ose kulturore.

2. Nuk lejohen ekspertimet për të përcaktuar profesionizmin në veprën penale, prirjet kriminale, karakterin dhe personalitetin e të pandehurit dhe në përgjithësi cilësitë psikike që nuk varen nga shkaqet patologjike.

Neni 179

Caktimi i ekspertit

(Shtuar paragrafi I dhe IV me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002)

1. Caktimi i ekspertit bëhet duke e zgjedhur atë ndërmjet personave që janë regjistruar në librat e caktuar për këtë qëllim ose ndërmjet atyre që kanë njohuri të posaçme në degën përkatëse. Kur ekspertimi shpallet i pavlefshëm ose duhet të bëhet ekspertim i ri, organi procedues merr masa, kur është e mundshme, që detyra e re t'i besohet një ekspertit tjetër.

2. Vendimi i organit procedues për caktimin e ekspertit i njoftohet të pandehurit ose mbrojtësit të tij, duke i bërë të ditur se ka të drejtë të kërkojë përjashtimin e ekspertit, të propozojë ekspertë të tjerë, të marrë pjesë vetë në ekspertim, kur është e mundur, dhe të parashtrijë pyetje për ekspertin.

3. Kur kërkimet dhe vlerësimet paraqiten shumë komplekse ose kërkojnë njohuri të ndryshme në disa degë, organi procedues ua ngarkon kryerjen e ekspertimit disa ekspertëve.

4. Eksperti është i detyruar të kryejë detyrën e tij, me përjashtim të rasteve kur ekziston një nga shkaqet që e përjashtojnë atë nga qenia ekspert ose kur pretendon se nuk është kompetent ose nuk ka mundësi të kryejë ekspertimin dhe kërkesa e tij pranohet nga organi procedues.

Neni 180

Papajtueshmëria me detyrën e ekspertit

1. Nuk mund të kryejë detyrën e ekspertit:

a) i mituri, ai që ka ndalim ligjor ose i është hequr zotësia juridike për të vepruar ose vuan nga një sëmundje mendore;

b) ai që është pezulluar, qoftë edhe përkohësisht, nga detyrat publike ose nga ushtrimi i një profesioni;

c) ai, ndaj të cilit janë marrë masa sigurimi personal;

ç) ai që nuk mund të pyetet dëshmitar apo të merret përkthyes ose që ka të drejtë të mos bëjë dëshmi ose përkthim.

Neni 181

Përjashtimi i ekspertit

1. Palët mund të kërkojnë përjashtimin e ekspertit në rastet e parashikuara nga ky Kod për përjashtimin e gjyqtarit.

2. Kur ekziston një shkak përjashtimi, eksperti është i detyruar ta deklarojë

3. Deklarimi i shkakut të përjashtimit nga vetë eksperti ose kërkimi i përjashtimit nga palët mund të paraqiten derisa të mos jetë bërë caktimi i detyrës dhe, kur shkaqet kanë lindur aty për aty ose janë njohur më pas, para se eksperti të ketë dhënë mendimin e tij.

4. Mbi deklarinimin e ekspertit për përjashtim ose të kërkesës për përjashtimin e tij vendos, me urdhër, organi procedues që ka caktuar ekspertimin.

Neni 182

Disponimet e organit procedues

1. Organi procedues disponon ekspertimin me vendim të motivuar, i cili përmban caktimin e ekspertit, paraqitjen e përmbledhur të çështjes, tregimin e ditës, të orës dhe të vendit të caktuar për paraqitjen e ekspertit.

2. Organi procedues urdhëron thirrjen e ekspertit dhe merr masat e nevojshme për paraqitjen e personave që i nënshtrohen ekspertimit.

Neni 183

Caktimi i detyrës

1. Organi procedues, pasi sigurohet për identitetin e ekspertit, e pyet nëse ka shkaqe përjashtimi nga detyra e ekspertit, e paralajmëron për detyrimet e përgjegjësitë e parashikuara nga ligji penal, i formulon kërkesat e ekspertimit dhe e fton të bëjë këtë deklaratë “I vetëdijshëm për përgjegjësinë morale dhe juridike për detyrën që marr përsipër, do ta kryej atë me ndershmëri e drejtësi dhe do të ruaj sekretin për të gjitha veprimet që lidhen me ekspertimin”.

2. Shpërblimi i ekspertit caktohet me urdhër të organit që ka disponuar për ekspertimin.

Neni 184

Veprimet e ekspertit

(Shtuar pika 4 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Për t'iu përgjigjur kërkesave të ekspertimit, eksperti mund të autorizohet nga organi procedues që të shohë aktet, dokumentet dhe gjithçka që përfshihet në fashikullin e prokurorit ose të gjykatës.

2. Eksperti mund të autorizohet të marrë pjesë edhe në pyetjen e palëve dhe marrjen e provave.

3. Kur eksperti kërkon të dhëna nga i pandehuri, i dëntuari ose nga persona të tjerë, këto të dhëna përdoren vetën për qëllimet e ekspertimit.

4. Kur për nevojat e ekspertimit është i domosdoshëm shkatërrimi ose ndryshimi i thelbit të sendit, kur është e mundur, ekspertët detyrohen të ruajnë atë pjesë të tij, si dhe të dokumentojnë pjesën e përdorur për ekspertim, duke vënë në dijeni organin procedues dhe palët.

Neni 185

Akti i ekspertimit

1. Mendimi i ekspertit jepet me shkrim.

2. Kur ekspertët e caktuar janë më shumë se një dhe kanë mendime të ndryshme, secili parashtron me akt të veçantë mendimin e tij.

3. Kur faktet janë komplekse dhe eksperti nuk mund të japë përgjigje menjëherë, organi procedues i jep atij një afat jo më të gjatë se gjashtëdhjetë ditë. Kur ka nevojë për verifikime veçanërisht komplekse ky afat mund të zgjatet edhe më shumë se një herë për periudha jo më të gjata se tridhjetë ditë, por pa kaluar afatin maksimal prej gjashtë muajsh.

Neni 186

Zëvendësimi i ekspertit

1. Eksperti mund të zëvendësohet kur nuk jep mendimin e vet në afatin e caktuar ose kur kërkesa e zgjatjes nuk është pranuar ose kur neglizhon në kryerjen e detyrës.

2. Vendimi i organit procedues për zëvendësimin jepet pasi dëgjohet eksperti. Eksperti i zëvendësuar mund të dënohet me gjobë deri dhjetë mijë lekë
3. Eksperti zëvendësohet edhe kur pranohet kërkesa për përjashtimin e tij.
4. Eksperti i zëvendësuar detyrohet të dorëzojë në organin procedues dokumentacionin dhe rezultatet e veprimeve të kryera.

SEKSIONI VII PROVAT MATERIALE

Neni 187

Kuptimi i provës materiale *(Ndryshuar me ligjin 9085, datë 19.6.2003)*

1. Prova materiale janë sendet që kanë shërbyer si mjete për realizimin e veprës penale ose mbi të cilat gjenden gjurmë apo që kanë qenë objekt i veprimeve të të pandehurit, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër, që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të Kodit Penal, si dhe çdo send tjetër që mund të ndihmojë për sqarimin e rrethanave të çështjes.

Neni 188

Marrja e provave materiale

1. Provat materiale përshkruhen hollësisht në procesverbal, kur ka mundësi fotografohen ose filmohen dhe me urdhër të organit procedues i bashkohen fashikullit gjyqësor.

Neni 189

Ruajtja e provave materiale

1. Provat materiale, që për shkak të natyrës së tyre mund të prishen, në qoftë se nuk mund t'u kthehen personave që u përkasin, u dorëzohen për t'i përdorur enteve të caktuara, të cilat detyrohen t'i kthejnë të njëjto ose të japin vlerën e tyre.

Neni 190

Disponimi për provat materiale

1. Në vendimin përfundimtar ose në atë të pushimit të çështjes, gjykata ose prokurori caktojnë se çfarë duhet bërë me provat materiale duke urdhëruar:

a) sendet që kanë shërbyer ose ishin caktuar si mjet për kryerjen e veprës penale dhe sendet që përbëjnë përfitimin e nxjerrë nga ajo ose shpërblimin e dhënë a të premtuar për kryerjen e saj, merren dhe i kalojnë shtetit, përveç rastit kur këto sende janë të personave që nuk kanë marrë pjesë në kryerjen e veprës penale;

b) sendet, mbajtja ose qarkullimi i të cilave është i ndaluar, u dorëzohen enteve përkatëse ose zhduken;

c) sendet që nuk kanë asnjë vlerë zhduken;

ç) sendet e tjera u kthehen personave që u takojnë dhe, kur ka konflikt për pronësinë e tyre, ruhen gjersa ai të zgjidhet nga gjykata.

2. Provat materiale mund t'u kthehen personave që u përkasin edhe para mbarimit të procedimit, kur nuk dëntohet zgjidhja e çështjes.

SEKSIONI VIII DOKUMENTET

Neni 191

Marrja e dokumenteve

1. Lejohet marrja e dokumenteve që përfaqësojnë fakte, persona ose sende nëpërmjet fotografimit, filmimit, fonografimit ose çdo mjeti tjetër.
2. Kur origjinali i një dokumenti është prishur, ka humbur ose është zhdukur, mund të merret kopja.
3. Dokumentet që përbëjnë provë materiale duhet të merren cilidoqoftë personi që i ka krijuar ose që i mban.

Neni 191/a

Detyrimi për paraqitjen e të dhënave kompjuterike

(Shtuar me ligjin nr.10 054, datë 29.12.2008)

1. Gjykata, në rastin e procedimeve për vepra penale në fushën e teknologjisë së informacionit, me kërkesë të prokurorit ose të të dëmtuarit akuzues, urdhëron mbajtësin ose kontrolluesin të dorëzojnë të dhënat kompjuterike të memorizuara në një sistem kompjuterik apo në një mjet tjetër memorizimi.
2. Gjykata, në këto procedime, urdhëron edhe dhënësin e shërbimit për dorëzimin e çdo informacioni për abonentët e pajtuar, për shërbimet e ofruara nga dhënësi.
3. Kur ka arsye të bazuara për të menduar se nga vonesa mund t'u vijë një dëm i rëndë hetimeve, prokurori vendos, me akt të motivuar, detyrimin për paraqitjen e të dhënave kompjuterike, të përcaktuara në pikat 1 e 2 të këtij neni dhe njofton menjëherë gjykatën. Gjykata vlerëson vendimin e prokurorit brenda 48 orëve nga njoftimi.

Neni 192

Dokumentet mbi personalitetin

1. Lejohet marrja e vërtetimeve për gjendjen gjyqësore dhe e vendimeve gjyqësore të formës së prerë për të gjykuar mbi personalitetin e të pandehurit dhe të dëmtuarit, kur fakti për të cilin procedohet duhet të vlerësohet në lidhje me sjelljen ose cilësitë morale të tyre.
2. Këto dokumente mund të merren edhe për vlerësimin e besueshmërisë së një dëshmitari.

Neni 193

Marrja e procesverbaleve të procedimeve të tjera

1. Lejohet marrja e procesverbaleve të procedimeve të tjera penale që kanë të bëjnë me sigurimin e provës ose me provat e administruara gjatë shqyrtimit gjyqësor.
2. Lejohet marrja e procesverbalit të provës në një gjykim civil të përfunduar me vendim të formës së prerë
3. Lejohet marrja e dokumentacionit të veprimeve që nuk mund të përsëriten.
4. Veç rasteve të parashikuara në paragrafët 1,2 dhe 3, procesverbalet e provës mund të përdoren në shqyrtimin gjyqësor në qoftë se palët janë dakort ose për kundërshtimet e parashikuara nga nenet 364 dhe 367.
5. Vendimet e formës së prerë mund të merren për qëllime të provës lidhur me ekzistencën e faktit, duke u vlerësuar në unitet me provat e tjera.

Neni 194

Dokumentet anonime

1. Dokumentet që përbëjnë njoftime anonime nuk mund të merren dhe as të përdoren, përveçse kur përbëjnë provë materiale ose janë bërë nga i pandehuri.

Neni 195

Dokumentet false

1. Gjykata, kur çmon se një dokument i marrë është fals, pas përfundimit të procedimit njofton prokurorin duke i dërguar edhe dokumentin.

Neni 196

Përkthimi i dokumenteve

1. Kur është marrë një dokument i shkruar në gjuhë të huaj, organi procedues urdhëron përkthimin e tij.

2. Organi procedues urdhëron, kur është e nevojshme, transkriptimin e shiritit magnetofonik.

Neni 197

Lëshimi i kopjeve

1. Kur urdhëron marrjen e një dokumenti organi procedues, me kërkesën e të interesuarit, mund të autorizojë sekretarinë të lëshojë kopje të vërtetuar të dokumentit.

KREU III

MJETET E KËRKIMIT TËPROVËS

SEKSIONI I

KËQYRJET

Neni 198

Rastet dhe format e këqyrjes

1. Këqyrja e personave, e vendeve dhe e sendeve vendoset nga organi procedues kur është e nevojshme të zbulohen gjurmë dhe pasojat e tjera materiale të veprës penale.

2. Kur vepra penale nuk ka lënë gjurmë ose pasoja materiale ose kur këto janë zhdukur, kanë humbur, janë ndryshuar a lëvizur, organi procedues përshkruan gjendjen dhe, kur është e mundur, verifikon se si ka qenë ajo para ndryshimeve, si dhe merr masa që të saktësojë mënyrën, kohën dhe shkaqet e ndryshimeve që mund të kenë ndodhur.

3. Organi procedues mund të urdhërojë fotografime, filmime dhe çdo veprim tjetër teknik.

Neni 199

Këqyrja e personave

1. Këqyrja bëhet duke respektuar dinjitetin dhe, me sa është e mundur, mbrojtjen e atij që këqyret.

2. Para se të bëhet këqyrja, personit që do të këqyret i bëhet e njohur e drejta për të kërkuar praninë e një të besuari, me kusht që ky të mund të gjendet menjëherë dhe të jetë i përshtatshëm.

3. Këqyrja mund të bëhet edhe me anën e një mjeku. Në këtë rast organi procedues mund të mos marrë pjesë në veprimin e këqyrjes.

4. Kur është e nevojshme për konstatimin e fakteve që kanë rëndësi për çështjen, lejohet marrja e gjakut dhe ndërhyrje të tjera trupore, edhe pa vullnetin e personit, nëse nuk ka rrezik për shëndetin.

Neni 200

Këqyrja e kufomës

1. Këqyrja e kufomës bëhet nga organi procedues në prani të mjekut ligjor.

2. Për të bërë këqyrjen e kufomës, gjyqtari ose prokurori mund të urdhërojnë zhvarrimin, duke njoftuar një pjesëtar të familjes së të vdekurit për të marrë pjesë me përjashtim të rasteve kur kjo pjesëmarrje mund të dëmtojë qëllimin e këqyrjes.

Neni 201

Këqyrja e vendeve dhe e sendeve

1. Të pandehurit dhe atij që ka në dispozicion vendin ku do të bëhet këqyrja ose sendin që do të këqyret u dorëzohet në fillim kopja e vendimit për kryerjen e këqyrjes.

2. Në këqyrjen e vendeve, organi procedues mund të urdhërojë për arsye të motivuara, që të pranishmit të mos largohen para se të ketë përfunduar këqyrja dhe t'i kthejë forcërisht ata që largohen.

SEKSIONI II KONTROLLET

Neni 202

Kushtet për kryerjen e kontrolleve

1. Kur ka arsye të bazuara për të menduar se dikush fsheh në personin e tij prova materiale të veprës penale ose sende që i përkasin veprës penale gjykata merr vendim për kontrollin personal. Kur këto sende ndodhen në një vend të caktuar, vendoset kontrolli i vendit ose banesës.

2. Gjykata që ka nxjerrë vendimin mund të veprojë vetë ose të urdhërojë që veprimi të kryhet nga oficerët e policisë gjyqësore, të caktuar në vendimin e kontrollit.

3. Në rast flagrante ose në rast ndjekje të personit që është duke ikur, që nuk lejojnë nxjerrjen e një vendimi kontroll, oficerët e policisë gjyqësore kryejnë kontrollin e personit ose të vendit, duke zbatuar rregullat e caktuara në nenin 299.

Neni 203

Kërkesa e dorëzimit

1. Kur kërkohet një send i caktuar, organi procedues mund të kërkojë dorëzimin e tij. Në qoftë se sendi dorëzohet, kontrolli nuk bëhet, me përjashtim të rasteve kur ai çmohet i nevojshëm.

2. Për të përcaktuar sendet që mund të sekuestrohen ose për të verifikuar rrethana të caktuara të nevojshme për hetimin, organi procedues ose oficerët e policisë gjyqësore të autorizuar prej tij, mund të kontrollojnë veprimet, dokumentet dhe korrespondencën pranë bankave.

Neni 204

Kontrolli i personit

1. Para se të bëhet kontrolli i personit, atij që do të kontrollohet i dorëzohet një kopje e vendimit të kontrollit, duke i bërë të ditur të drejtën për të kërkuar praninë e një personi të besuar, me kusht që ai të gjendet shpejt dhe të jetë i përshtatshëm.

2. Kontrolli bëhet duke respektuar dinjitetin dhe mbrojtjen e atij që kontrollohet.

Neni 205

Kontrolli i vendeve

1. Të pandehurit, kur është i pranishëm, dhe atij që ka në dispozicion vendin u dorëzohet kopja e vendimit të kontrollit, duke i sqaruar të drejtën për të kërkuar praninë e një personi të besuar.

2. Kur mungojnë personat e treguar në paragrafin 1, kopja e vendimit i dorëzohet një të afërmi, një fqinji ose një personi që punon bashkë me të

3. Organi procedues mund të kontrollojë personat e pranishëm, kur çmon se këta mund të fshehin provën materiale ose sendet që i përkasin veprës penale. Ai mund të urdhërojë që të pranishmit të mos largohen para se të mbarojë kontrolli dhe të kthehen forcërisht ata që largohen.

Neni 206

Koha për kryerjen e kontrollit të banesës

1. Kontrolli në një banesë ose në një vend të mbyllur ngjitur me të nuk mund të fillojë para orës shtatë dhe pas orës njëzet. Në raste të ngutshme organi procedues mund të urdhërojë me shkrim që kontrolli të bëhet tej këtyre caqeve.

Neni 207

Sekuestrimi gjatë kontrollit

1. Sendet e zbuluara gjatë kontrollit mund të sekuestrohen duke respektuar dispozitat për sekuestrimet.

SEKSIONI III SEKUESTRIMET

Neni 208

Objekti i sekuestrimit

1. Gjyqtari ose prokurori disponojnë me vendim të arsyetuar sekuestrimin e provave materiale dhe të sendeve që lidhen me veprën penale kur ato janë të domosdoshme për vërtetimin e fakteve.

2. Sekuestrimin e kryen vetë ai që ka nxjerrë vendim ose oficerët e policisë gjyqësore të deleguar me të njëjtin vendim.

3. Kopja e vendimit të sekuestrimit i dorëzohet të interesuarit, në qoftë se është i pranishëm.

Neni 208/a

Sekuestrimi i të dhënave kompjuterike (Shtuar me ligjin nr.10 054, datë 29.12.2008)

1. Në rastin e procedimeve për veprat penale në fushën e teknologjisë së informacionit, gjykata, me kërkesë të prokurorit, vendos sekuestrimin e të dhënave dhe të sistemeve kompjuterike. Në këtë vendim, gjykata përcakton të drejtën për të hyrë, kërkuar dhe marrë të dhënat kompjuterike në sistemin kompjuterik, si dhe ndalimin për kryerjen e veprimeve të mëtejshme apo sigurimin e të dhënave ose të sistemit kompjuterik.

2. Kur ekzistojnë shkaqe të arsyeshme për të menduar se të dhënat e kërkua kompjuterike janë memorizuar në një sistem tjetër kompjuterik apo në një pjesë të tij dhe këto të dhëna janë në mënyrë të ligjshme të kapshme prej ose janë të disponueshme nga sistemi kompjuterik fillestar, që kontrollohet, gjykata, me kërkesë të prokurorit, urdhëron menjëherë kërkimin ose hyrjen edhe në këtë sistem kompjuterik.

3. Në zbatim të vendimit të gjykatës, prokuroria ose oficeri i policisë gjyqësore, i deleguar nga prokurori, merr masa:

a) për të ndaluar kryerjen e veprimeve të mëtejshme ose për të siguruar sistemin kompjuterik, vetëm të një pjese të tij ose të një mjeti tjetër memorizimi të dhënash;

b) për të nxjerrë dhe marrë kopje të të dhënave kompjuterike;

c) për të penguar hyrjen në të dhënat kompjuterike, ose për t'i hequr këto të dhëna nga sistemet kompjuterike me të drejtë hyrjeje;

ç) për të siguruar paprekshmërinë e të dhënave përkatëse, të memorizuara.

4. Për zbatimin e këtyre veprimeve, prokurori mund të urdhërojë thirrjen e një eksperti, i cili ka njohuri rreth funksionimit të sistemeve kompjuterike apo të masave të zbatuara për mbrojtjen e të dhënave kompjuterike në të Eksperti i thirrur nuk mund të refuzojë detyrën pa shkaqe të arsyeshme.

Neni 209

Sekuestrimi i korrespondencës

(Shtesënë pikën 1 me ligjin nr.9085, datë 19.6.2003)

1. Kur gjykata ka arsye të bazuara të mendojë se në zyrat postare ose telegrafike gjenden letra, letra me vlerë, zarfa, pako, telegrame dhe objekte të tjera të korrespondencës që janë dërguar nga i pandehuri ose që i drejtohen atij, qoftë edhe me emër tjetër ose nëpërmjet një personi tjetër, vendos sekuestrimin e tyre.

2. Kur sekuestrimin e kryen një oficer i policisë gjyqësore, ai duhet t'i dorëzojë organit gjyqësor objektet e sekuestruara të korrespondencës pa i hapur dhe pa u njohur me ndonjë mënyrë tjetër me përmbajtjen e tyre.

3. Objektet e sekuestruara që nuk hyjnë në korrespondencën e sekuestrueshme i kthehen atij që i takojnë dhe nuk mund të përdoren.

Neni 210

Sekuestrimi pranë bankave

(Shtesënë pikën 1 me ligjin nr.9085, datë 19.6.2003)

1. Gjukata mund të vendosë sekuestrimin pranë bankave të dokumenteve, letrave me vlerë, shumave të depozituara në llogari rrjedhëse dhe çdo gjë tjetër, edhe nëse gjenden në kasetat e sigurisë, kur ka arsye të bazuara për të menduar se ato kanë lidhje me veprën penale, edhe kur nuk i përkasin të pandehurit ose kur nuk janë në emër të tij. Në raste të ngutshme ky vendim mund të merret nga prokurori.

Neni 211

Detyrimi i dorëzimit dhe ruajtja e sekretit

1. Personat e detyruar për ruajtjen e sekretit profesional ose shtetëror detyrohen t'i dorëzojnë menjëherë organit procedues aktet dhe dokumentet, edhe në origjinal, dhe çdo gjë tjetër që ruhet pranë tyre për shkak të detyrës, shërbimit ose profesionit, përveç kur deklarojnë se është sekret shtetëror ose sekret që lidhet me detyrën a profesionin e tyre. Në rastin e fundit bëhen verifikimet e nevojshme dhe kur del që deklarimi është i pabazuar, organi procedues urdhëron sekuestrimin.

2. Kur sekreti shtetëror konfirmohet nga organi kompetent dhe prova është thelbësore për zgjidhjen e çështjes, organi procedues vendos marrjen e provës.

3. Kur brenda tridhjetë ditëve nga kërkesa organi kompetent nuk jep konformimin e sekretit, organi procedues urdhëron sekuestrimin.

Neni 212

Kundërshtimi i vendimit të sekuestrimit

1. I pandehuri, personi tek i cili janë sekuestruar sendet dhe ai që ka të drejtën e kërkimit të tyre, mund të bëjnë ankim në gjykatë kundër vendimit të sekuestrimit.

2. Ankimi nuk e pezullon zbatimin e vendimit.

Neni 213

Kopjet e dokumenteve të sekuestruara

1. Organi procedues mund të urdhërojë nxjerrjen e kopjeve të akteve dhe të dokumenteve të sekuestruara, duke kthyer origjinalet dhe kur origjinalet duhet të mbahen urdhëron sekretarinë të lëshojë kopje të vërtetuar.

2. Në çdo rast personi ose zyra pranë të cilit është bërë sekuestrimi ka të drejtë të ketë një kopje të procesverbalit të sekuestrimit.

3. Kur dokumenti i sekuestruar bën pjesë në një vëllim ose në një regjistër, nga i cili nuk mund të ndahet dhe organit procedues i duhet origjinali, vëllimi ose regjistri qëndron në dispozicion të organit procedues. Sekretari i organit procedues u lëshon të interesuarve, kur ata i kërkojnë, kopje, ekstrakte ose vërtetime të pjesëve të vëllimit a të regjistrit që nuk i janë nënshtruar sekuestrimit.

Neni 214

Ruajtja e sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara ruhen në sekretari. Kur kjo nuk është e mundur ose e përshtatshme, organi procedues urdhëron që ato të ruhen në një vend tjetër, duke përcaktuar mënyrën e ruajtjes.

2. Gjatë veprimit të dorëzimit, ruajtësi paralajmërohet për detyrimin e ruajtjes dhe të paraqitjes së sendeve kur kërkohen nga organi procedues, si dhe për dënimin e parashikuar nga ligji penal për atë që shkel detyrimin e ruajtjes.

Neni 215

Vulosja e sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara sigurohen me vulën e organit procedues ose, në varësi nga natyra e sendeve, me mjete të tjera të përshtatshme që tregojnë se ato ruhen për nevojat e drejtësisë.

2. Organi procedues nxjerr kopje të dokumenteve dhe fotografi ose riprodhime të tjera të sendeve të sekuestruara që mund të ndryshojnë ose që ruhen me vështirësi, të cilat i bashkon me aktet dhe urdhëron ruajtjen e tyre në sekretari.

3. Për sendet që mund të ndryshojnë, organi procedues urdhëron, sipas rastit, tjetërsimin ose asgjësimin e tyre.

Neni 216

Heqja dhe vënia e vulave

1. Organi procedues, kur do që të heqë vulat, verifikon nëse ato janë të cenuara ose jo dhe kur konstaton ndryshimin e tyre mban procesverbal. Pasi kryhet veprimi për të cilin është bërë e nevojshme heqja e vulave, sendet e sekuestruara vulosen përsëri, duke vënë pranë vulës datën e veprimit.

Neni 217

Kthimi i sendeve të sekuestruara

1. Kur nuk është e nevojshme mbajtja e sekuestros për qëllime prove, sendet e sekuestruara i kthehen atij që i takojnë edhe para se të merret vendimi përfundimtar. Kur është e nevojshme, organi procedues urdhëron të sillen sendet e kthyera.

2. Gjykata mund të disponojë që kthimi i sendeve të mos bëhet kur, me kërkesën e prokurorit ose të paditësit civil, duhet të mbahet sekuestrimi për të siguruar padinë civile.

3. Pasi vendimi merr formë të prerë, sendet e sekuestruara i kthehen atij që i takojnë, përveç rasteve kur vendoset konfiskimi.

Neni 218

Rregullat për kthimin e sendeve të sekuestruara

1. Gjykata vendos kthimin e sendeve të sekuestruara kur nuk ka dyshim për përkatësinë e tyre.

2. Kur sendet janë sekuestruar pranë një të treti, kthimi nuk mund të urdhërohet në dobi të të tjerëve, pa u dëgjuar i treti nga gjykata.

3. Gjatë hetimeve paraprake, kthimi i sendeve të sekuestruara urdhërohet nga prokurori. Kundër këtij urdhri të interesuarit mund të bëjnë ankim në gjykatë.

Neni 219

Disponimet në rast moskthimi

1. Pas një viti nga dita që vendimi ka marrë formë të prerë, në qoftë se kërkesa e kthimit nuk është paraqitur ose nuk është pranuar, gjykata që ka dhënë vendimin urdhëron që paratë dhe letrat me vlerë të depozitohen në bankë, në një llogari të veçantë. Për sendet urdhërohet shitja e tyre, por kur ato kanë interes shkencor ose vlera arti, u kalohen institucioneve përkatëse.

2. Shitja mund të urdhërohet edhe para afatit të treguar në paragrafin 1, kur sendet nuk mund të ruhen pa rrezik prishjeje ose pa shpenzime të mëdha.

3. Shuma e fituar nga shitja derdhet në bankë, në llogari të veçantë.

Neni 220

Shpenzimet për sendet e sekuestruara

1. Shpenzimet që nevojiten për ruajtjen e sendeve të sekuestruara përballohen nga shteti, i cili ka preferenca ndaj çdo kreditori tjetër për shumat e depozituara nga sendet dhe vlerat e pakthyera.

(Ndryshuar titulli me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

Neni 221

Kufijtë e lejimit

(Ndryshuar me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Përgjimi i komunikimeve të një personi ose të një numri telefoni me telefon, faks, kompjuter ose me mjete të tjera të çdo lloji, përgjimi i fshehtë me mjete teknike i bisedave në vende private, përgjimi me audio dhe video në vende private dhe regjistrimi i numrave të telefonit, hyrës dhe dalës, lejohen vetëm kur procedohet:

a) për krimet e kryera me dashje, për të cilat parashikohet dënim me burgim jo më pak, në maksimum, se shtatë vjet;

b) për kundërvajtjet penale të fyerjes e të kanosjes, të kryera me mjete të telekomunikimit.

2. Përgjimi i fshehtë fotografik, filmik ose me video i personave në vende publike dhe përdorimi i pajisjeve gjurmuese të vendndodhjes lejohen vetëm kur procedohet për krime të kryera me dashje, për të cilat parashikohet dënim me burgim jo më pak, në maksimum, se dy vjet.

3. Përgjimi mund të urdhërohet kundër:

a) të dyshuarit për kryerjen e një vepre penale;

b) personit që dyshohet se merr ose transmeton komunikime nga i dyshuari;

c) personit që merr pjesë në transaksione me të dyshuarin;

ç) personit, vëzhgimi i të cilit mund të çojë në zbulimin e vendndodhjes ose të identitetit të të dyshuarit.

4. Rezultati i përgjimit është i vlefshëm për të gjithë komunikuesit.

5. Përgjimi parandalues rregullohet me ligj të veçantë. Rezultatet e tij nuk mund të përdoren si provë

Neni 222

Vendimi për lejimin e përgjimit

(Shtuar paragrafi I dhe pika III me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002) (Shtuar paragrafi II dhe III në pikën 1 dhe paragrafi i II në pikën 3, me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Me kërkesën e prokurorit ose të të dëmtuarit akuzues, gjykata autorizon përgjimin me vendim të motivuar për rastet e lejuara me ligj, kur ai është i domosdoshëm për vazhdimin e hetimeve të filluara dhe kur ka prova të mjaftueshme për vërtetimin e akuzës. Kundër vendimit të gjykatës që refuzon kërkesën mund të bëhet ankim i veçantë

Përgjimi në vende publike, regjistrimi i numrave të telefonit, hyrës dhe dalës, si dhe përdorimi i pajisjeve gjurmuese të vendndodhjes autorizohen nga prokurori.

Kur njëri nga dy personat që do të përgjohen është i gatshëm të kryejë dhe të regjistrojë veprimin përkatës, sipas marrëveshjes me oficerin e policisë gjyqësore, veprimi është i lejuar me autorizim të prokurorit.

2. Kur ka arsye të bazuara për të menduar se nga vonesa mund t'i vijë një dëm i rëndë hetimeve, prokurori vendos përgjimin me akt të motivuar dhe njofton gjykatën menjëherë, por jo më vonë se njëzet e katër orë. Gjykata brenda dyzet e tetë orëve nga vendimi i prokurorit bën vleftësimin me vendim të arsyetuar. Kur vleftësimi nuk bëhet në afatin e caktuar, përgjimi nuk mund të vazhdojë dhe rezultatet e tij nuk mund të përdoren.

3. Vendimi për përgjimin tregon mënyrën e kryerjes dhe kohëzgjatjen e veprimeve, e cila nuk mund t'i kalojë pesëmbëdhjetë ditë. Ky afat, me kërkesë të prokurorit, mund të zgjatet nga gjykata sa herë është e

nevojshme, për një periudhë prej 20 ditësh kur procedohet për krime dhe 40 ditësh kur procedohet për krime të rënda.

Në vendimin e gjykatës për përgjimin e fshehtë, fotografik ose me video, ose për përgjimin e bisedave në vende private mund të autorizohet oficeri i policisë gjyqësore ose specialisti i kualifikuar për të hyrë në këto vende, në mënyrë të fshehtë, duke vepruar në përputhje me vendimin. Ky autorizim duhet të zbatohet brenda 15 ditëve.

4. Për kryerjen e përgjimit, prokurori vepron vetë ose me anën e një oficeri të policisë gjyqësore.

5. Në regjistrin që mbahet në prokurori shënohen aktet që urdhërojnë, autorizojnë, vleftësojnë ose zgjasin përgjimet, si dhe fillimin e mbarimin e veprimeve të çdo përgjimi.

Neni 222/a

Ankimi kundër vendimit që pranon përgjimin

(Shtuar me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Kundër vendimit që pranon përgjimin mund të bëhet ankim brenda 10 ditëve nga i interesuari që ka ardhur në dijeni të përgjimit, për shkelje të kritereve të parashikuara në nenin 221.

2. Ankimi shqyrtohet nga gjykata e apelit ose nga Prokurori i Përgjithshëm në rast se autorizimi është dhënë nga prokurori. Kur ankimi gjendet i drejtë, gjykata e apelit ose Prokurori i Përgjithshëm shfuqizojnë aktin që autorizon përgjimin dhe urdhërojnë fshirjen e çdo materiali të marrë nga përgjimi.

Neni 223

Veprimet e përgjimit

(Ndryshuar pika 1 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

(Shtuar paragrafi 1/1 me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Veprimet e përgjimit mund të kryhen vetëm me anën e pajisjeve të instaluar në vende të caktuara, të autorizuara e të kontrollura nga prokurori i rrethit.

1/1. Kur njëri nga kushtet e përgjimit nuk ekziston më, oficeri i policisë gjyqësore njofton menjëherë prokurorin, i cili urdhëron ndalimin e përgjimit dhe vë në dijeni gjykatën, kur urdhri është dhënë nga gjykata.

2. Komunikimet e përgjuara regjistrohen dhe për veprimet e kryera mbahet procesverbal. Në procesverbal transkriptohet përmbajtja e komunikimeve të përgjuara.

3. Procesverbalet dhe regjistrimet i dorëzohen menjëherë prokurorit dhe brenda pesë ditëve nga mbarimi i veprimeve ato depozitohen në sekretari bashkë me aktet që kanë urdhëruar, autorizuar, vleftësuar dhe zgjatur përgjimin. Kur nga depozitimi mund të dëntohen hetimet, gjykata autorizon prokurorin që ta shtyjë depozitimin deri në përfundimin e hetimeve paraprake.

4. Mbrojtësit dhe përfaqësuesit e palëve lajmërohen menjëherë për depozitimin në sekretari dhe për të drejtën që kanë për të shqyrtuar aktet e për të dëgjuar regjistrimet. Gjkata, pasi dëgjon prokurorin dhe mbrojtësit, vendos për heqjen e regjistrimeve dhe të procesverbaleve, përdorimi i të cilave ndalohet.

5. Gjkata urdhëron transkriptimin e plotë të regjistrimeve që duhen marrë. Transkriptimet futen në fashikullin e gjykimit. Mbrojtësit mund të nxjerrin kopje të transkriptimeve.

Ligji nr.8750, datë 26.3.2001

Në bazë të ligjit nr. 8750, datë 26.3.2001 “Për parandalimin dhe luftën ndaj trafikut të substancave narkotike ose psikotrope”: oficeri dhe agjenti i Policisë Gjyqësore, i shërbimit të luftës kundër drogës ose personi i autorizuar prej tyre mund të ngarkohen për të kryer “blerjen e stimuluar” të substancave narkotike ose psikotrope, substanca kimike bazë e prekursore, duke fshehur bashkëpunimin me policinë ose cilësinë e tij si punonjës policie. Ata pajisen me dokumente identifikimi, të cilat përmbajnë gjeneralitete të pavërteta.

“Blerja e stimuluar” bëhet me autorizim të Prokurorit të Përgjithshëm, të prokurorit që ka filluar procedimin penal ose të prokurorit që ka juridiksion territorin ku do të zhvillohet ky veprim dhe ka për qëllim grumbullimin e provave, identifikimin dhe arrestimin e personave të përfshirë në trafikun e drogës.

Punonjësit e Shërbimit Qendror të Luftës Kundër Drogës, në cilësinë e oficerit dhe agjentit të Policisë Gjyqësore, kanë të drejtë të bëjnë interceptime të bisedave dhe të komunikimeve me mjete teknike e shkencore, të bëjnë vëzhgime, fotografime e filmime sekrete, sipas rregullave të caktuara në Kodin e e Procedurës Penale. Për interceptimet duhet të zbatohen rregullat e parashikuara në nenet 221 deri 226 të Kodit të Procedurës Penale.

Filmimet dhe fotografimet që bëhen në rastin e blerjes së stimuluar të lëndëve narkotike apo në raste të tjera duhet të pranohen si provë në përputhje me nenin 151 të Kodit të Procedurës Penale që thotë “Kur kërkohet një provë që nuk rregullohet me ligj, gjykata mund ta marrë në qoftë se ajo vlen për të vërtetuar faktet dhe nuk cenon lirinë e vullnetit të personit.”

Neni 224

Ruajtja e dokumentacionit

(Shtuar pika 2 me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Procesverbalet dhe regjistrimet ruhen pranë prokurorisë që ka urdhëruar përgjimin derisa vendimi të marrë formë të prerë me përjashtim të atyre që ndalohet përdorimi. Por, kur ky dokumentacion nuk është i nevojshëm, të interesuarit mund të kërkojnë asgjësimin e tij. Mbi këtë kërkesë vendos gjykata që ka bërë vleftësimin e përgjimit. Asgjësimi bëhet nën kontrollin e gjyqtarit dhe për veprimin mbahet procesverbal.

2. Kur prokurori vendos pushimin e çështjes, duhet të njoftojë për këtë vendim, me shkrim, gjykatën. Gjykata vendos për asgjësimin e procesverbaleve dhe regjistrimeve në afatin e caktuar prej saj dhe vë në dijeni personin e përgjuar. Me kërkesë të prokurorit, ky njoftim mund të mos bëhet në rastet kur ka rrezik për jetën ose shëndetin e të tjerëve, ose kur vihet në rrezik një hetim i nisur.

Neni 225

Përdorimi i rezultateve të përgjimit në procedimet e tjera

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Rezultatet e përgjimit mund të përdoren në procedime të tjera vetëm kur janë të domosdoshme për hetimin e krimeve. Në këto raste, procesverbalet dhe regjistrimet e përgjimeve depozitohen pranë organit tjetër që procedon.

Neni 226

Ndalimi i përdorimit

1. Rezultatet e përgjimit nuk mund të përdoren kur janë bërë jashtë rasteve të lejuara nga ligji ose kur nuk janë respektuar dispozitat e këtij seksioni.

2. Nuk mund të përdoren përgjimet e bisedave ose të komunikimeve të atyre që janë të detyruar të ruajnë sekretin për shkak të profesionit apo detyrës, me përjashtim të rasteve kur këta persona kanë deponuar mbi të njëjtat fakte ose i kanë përhapur në ndonjë mënyrë tjetër.

3. Gjykata urdhëron asgjësimin e dokumentacionit të përgjimeve që ndalohet të përdoren, me përjashtim të rasteve kur përbëjnë provë materiale.

TITULLI V

MASAT E SIGURIMIT

KREU I

MASAT E SIGURIMIT PERSONAL

SEKSIONI I RREGULLA TË PËRGJITHSHME

Neni 227

Ndarja e masave të sigurimit personal

1. Masat e sigurimit personal ndahen në masa shtrënguese dhe masa ndaluese.

Neni 228

Kushtet për caktimin e masave të sigurimit personal

1. Askush nuk mund t'u nënshtrohet masave të sigurimit personal në qoftë se në ngarkim të tij nuk ekziston një dyshim i arsyeshëm, i bazuar në prova.

2. Asnjë masë nuk mund të zbatohet kur ka shkaqe padënueshmërie ose të shuarjes së veprës penale.

3. Masat e sigurimit personal vendosen:

a) kur ekzistojnë shkaqe të rëndësishme që vëhë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provës;

b) kur i pandehuri është larguar ose ekziston rreziku që ai të largohet;

c) kur për shkak të rrethanave të faktit dhe personalitetit të të pandehurit ka rrezik që ai të kryejë krime të rënda ose të të njëjtat lloj me atë për të cilin procedohet.

Vendimet nr. 489, datë 12.12.2000; nr. 8, datë 19.1.2001 dhe nr. 122 datë 6.9.2001 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Në vendimin nr.489, datë 12.12.2000, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar: “Në kuptim të nenit 228/1 të Kodit të Procedurës Penale për aplikimin e një mase sigurimi kërkohet vërtet një dyshim i arsyeshëm për kryerjen e një vepre penale, por, nga ana tjetër, ky dyshim i arsyeshëm duhet të mbështetet në prova dhe nuk duhet të jetë i supozuar.”

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka ndryshuar ose prishur vendimet e gjykatave lidhur me vlerësimin e dyshimit të arsyeshëm. Në vendimin nr.122, datë 6.9.2001, Kolegji është shprehur: “Gjykata,

haptazi, në kundërshtim me të dhënat, dokumentet e administruara pranon në vendim se nuk ekzistojnë kushtet ligjore të parashikuara në nenin 228 të Kodit të Procedurës Penale se nuk ekziston një dyshim i arsyeshëm i bazuar në prova... Në ngarkim të të gjithë të pandehurve ekziston dyshimi i arsyeshëm i bazuar në prova se ata kanë kryer veprën penale të trafikimit të mjeteve motorike dhe se ndaj tyre duhet të caktohet masa e sigurimit arrest në burg, e kërkuar nga prokurori.”

Në vendimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nr.8, datë 19.1.2001, i cili ka shfuqizuar vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Fierit për caktimin si masë sigurimi arrest në burg për të pandehurin M.D., arsyetohet: “Si në kërkesën e prokurorit për caktimin e kësaj mase, ashtu edhe në shpjegimet e tij, të pasqyruara në procesverbalin gjyqësor, nuk bëhet fjalë fare për ndonjë dyshim të bazuar se i pandehuri mund t’i shmanget gjyqimit apo ekzekutimit të vendimit apo se ai ka rrezik të kryejë ndonjë veprë penale tjetër të rëndë apo të ténjëtit lloj me atë për të cilën është proceduar.”

Neni 229

Kriteret për caktimin e masave të sigurimit personal

1. Në caktimin e masave të sigurimit gjykata mban parasysh përshtatshmërinë e secilës prej tyre me shkallën e nevojave të sigurimit që duhen marrë në rastin konkret.
2. Çdo masë duhet të jetë në raport me rëndësinë e faktit dhe me sanksionin që parashikohet për veprën penale konkrete. Mbahen parasysh edhe vazhdimësia, përsëritja, si dhe rrethanat lehtësuese dhe rënduese të parashikuara nga Kodi Penal.
3. Kur i pandehuri është i mitur gjykata mban parasysh kërkesën për të mos ndërprerë proceset edukative konkrete.

Vendimi nr. 46, datë 28.1.1999 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

Sipas pikës 1 të nenit 244 të Kodit të Procedurës Penale, organi procedues (prokurori) me kërkesën e tij vë në lëvizje gjykatën për të vendosur masat e sigurimit.

Eshtë kjo e fundit që në përputhje me kërkesat e neneve 128 dhe 229 të Kodit të Procedurës Penale, cakton masën e sigurimit personal. Në pikën 1 të nenit 229 thuhet: “Në caktimin e masave të sigurimit gjykata mban parasysh përshtatshmërinë e secilës prej tyre me shkallën e nevojave të sigurimit që duhen marrë në rastin konkret.”

Neni 230

Kriteret e veçanta për caktimin e masës së arrestit në burg

1. Arresti në burg mund të vendoset vetëm kur çdo masë tjetër është e papërshtatshme për shkak të rrezikshmërisë së veçantë të veprës dhe të pandehurit.
2. Nuk mund të vendoset arresti në burg ndaj një gruaje që është shtatzënë ose me fëmijë në gji, ndaj një personi që ndodhet në gjendje shëndetësore veçanërisht të rëndë ose që ka kaluar moshën shtatëdhjetë vjeç ose një personi toksikoman apo të alkoolizuar, për të cilin zbatohet një program terapeutik në një institucion të posaçëm.
3. Në rastet e parashikuara në pikën 2 arresti në burg mund të vendoset vetëm kur ka shkaqe të një rëndësie të veçantë për krimet që dënohen jo më pak në maksimum se dhjetë vjet burgim.
4. Të miturit nuk mund të arrestohen kur akuzohen për kundërvajtje penale.

Neni 231

Zëvendësimi ose bashkimi i masave të sigurimit personal

1. Në rast shkelje të detyrimeve që lidhen me një masë sigurimi, gjykata mund të vendosë zëvendësimin ose bashkimin me një masë tjetër më të rëndë duke mbajtur parasysh rëndësinë, motivet dhe rrethanat e shkeljes. Për shkeljen e detyrimeve që lidhen me një masë ndaluese, gjykata mund të vendosë zëvendësimin ose bashkimin me një masë shtrënguese.

SEKSIONI II

MASAT SHTRËNGUESE

Neni 232

Llojet e masave shtrënguese

1. Masat shtrënguese janë
 - a) ndalimi i daljes jashtë shtetit;
 - b) detyrimi për t'u paraqitur në policinë gjyqësore;
 - c) ndalimi dhe detyrimi për qëndrimin në një vend të caktuar;
 - ç) garancia pasurore;
 - d) arresti në shtëpi;
 - dh) arresti në burg;
 - e) shtrimi i përkohshëm në një spital psikiatrik.

Neni 233

Ndalimi i daljes jashtë shtetit

1. Me vendimin që urdhëron ndalimin e daljes jashtë shtetit gjyqtari urdhëron të pandehurin të mos largohet nga territori shtetëror shqiptar pa autorizimin e tij.

2. Gjkata cakton detyrat e nevojshme për të siguruar zbatimin e vendimit dhe për të ndaluar përdorimin e pasaportës e të dokumenteve të tjera identifikuese të vlefshme për daljen jashtë shtetit.

Neni 234

Detyrimi për t'u paraqitur në policinë gjyqësore

1. Me vendimin për paraqitjen në policinë gjyqësore, gjykata urdhëron të pandehurin të paraqitet në një zyrë të caktuar të policisë gjyqësore.

2. Gjkata cakton ditë dhe orë të paraqitjes, duke mbajtur parasysh punën dhe vendbanimin e të pandehurit.

Neni 235

Ndalimi dhe detyrimi i qëndrimit në një vend të caktuar

1. Me vendimin që disponon ndalimin e qëndrimit, gjykata urdhëron të pandehurin të mos qëndrojë në një vend të caktuar dhe të mos shkojë atje pa autorizimin e tij.

2. Me vendimin që disponon detyrimin e qëndrimit, gjykata urdhëron të pandehurin të mos largohet pa autorizimin e saj nga territori i komunës ose bashkisë ku qëndron zakonisht. Kur, për shkak të personalitetit të të pandehurit ose të kushteve të terrenit, qëndrimi në këtë vend nuk garanton nevojat e sigurimit, detyrimi i qëndrimit mund të urdhërohet në territorin e një komune ose bashkie tjetër.

3. Kur vendos detyrimin e qëndrimit, gjykata tregon organin e policisë të cilit i pandehuri duhet t'i paraqitet pa vonesë dhe të deklarojë vendin ku do të caktojë banesën e vet. Gjykata mund të urdhërojë të pandehurin t'u deklarojë organeve të policisë oraret dhe vendet ku mund të gjendet çdo ditë

4. Për urdhrat e gjykatës njoftohet organi i policisë që të mbikëqyrë respektimin dhe t'i raportojë prokurorit çdo shkelje.

Neni 236

Garancia pasurore

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Garancia pasurore është depozitimi në bankë i një shume të hollash të caktuara nga gjykata, e cila do të kalojë në dobi të shtetit, nëse i pandehuri nuk paraqitet në organin procedues.

2. Paraprakisht gjykatës i paraqitet një deklaratë e nënshkruar nga i pandehuri ose një person tjetër që meriton besim, me të cilën ata deklarojnë se pranojnë të depozitojnë në bankë shumën e caktuar nga gjykata.

3. Pas paraqitjes së dokumentit të depozitimit të shumës dhe pas dëgjimit të prokurorit, gjykata urdhëron zbatimin e vendimit.

4. Në rast mosparaqitjeje shuma e depozituar kalon me vendim të gjykatës në dobi të shtetit.

Neni 237

Arrestimi në shtëpi

1. Me vendimin e arrestit në shtëpi, gjykata urdhëron të pandehurin të mos largohet nga banesa e tij ose nga një vend i caktuar ku ai banon, kurohet ose mbahet me asistencë

2. Kur është e nevojshme, gjykata i vë kufizime ose ndalime të pandehurit për të komunikuar me persona të tjerë, me përjashtim të atyre që bashkëtojnë me atë

3. Prokurori dhe policia gjyqësore kontrollojnë respektimin e urdhrave që i janë dhënë të pandehurit.

4. Për kohëzgjatjen e arrestit në shtëpi vlejné rregullat e caktuara për paraburgimin.

5. Koha e qëndrimit në arrest në shtëpi llogaritet në caktimin e dënimit.

Neni 238

Arrestimi në burg

1. Me vendimin e arrestit në burg, gjykata urdhëron policinë gjyqësore që ta kapë të pandehurin dhe ta çojë menjëherë në një institut paraburgimi për të qëndruar aty në dispozicion të autoritetit procedues.

2. Koha e paraburgimit llogaritet në caktimin e dënimit.

Neni 239

Shtrimi i përkohshëm në një spital psikiatrik

1. Kur personi që duhet arrestuar është i sëmurë mendërisht dhe për këtë shkak përjashtohet ose pakësohet shumë zotësia e të kuptuarit ose e vullnetit, gjykata në vend të paraburgimit mund të urdhërojë shtrimin e përkohshëm në një institucion psikiatrik, duke caktuar masat e nevojshme për të parandaluar rrezikun e ikjes.

2. Shtrimi nuk mund të vazhdojë kur rezulton se i pandehuri nuk është më i sëmurë mendërisht.

SEKSIONI III

MASAT NDALUESE

Neni 240

Llojet e masave ndaluese

1. Masat ndaluese janë
 - a) pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik;
 - b) ndalimi i përkohshëm i ushtrimit të veprimtarive të caktuara profesionale ose afariste.

Neni 241

Kushtet e zbatimit të masave ndaluese

1. Masat ndaluese mund të zbatohen vetëm kur procedohet për vepra penale, për të cilat ligji cakton dënim me burgim më të lartë në maksimum se një vit.

Neni 242

Pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik

1. Me vendimin që disponon pezullimin e ushtrimit të një detyre a shërbimi publik, gjykata i ndalon përkohësisht të pandehurit, plotësisht ose pjesërisht, veprimtarinë që lidhet me to.
2. Kjo masë nuk zbatohet ndaj personave të zgjedhur sipas ligjit elektorale.

Neni 243

Ndalimi i përkohshëm i ushtrimit të veprimtarive të caktuara profesionale ose afariste

1. Me vendimin që disponon ndalimin për të ushtruar profesione ose detyra të caktuara drejtuese në persona juridikë, gjykata e ndalon përkohësisht të pandehurin, plotësisht ose pjesërisht, të ushtrojë veprimtaritë që lidhen me to.

KREU II

CAKTIMI DHE ZBATIMI I MASAVE TËSIGURIMIT

Neni 244

Kërkesa për caktimin e masave të sigurimit *(Shtuar pika 3 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)*

1. Masat e sigurimit vendosen me kërkesën e prokurorit, i cili i paraqet gjykatës kompetente arsyet ku bazohet kërkesa.
2. Edhe kur gjykata deklaron moskompetencën e vet për çdo lloj shkak, në qoftë se janë kushtet dhe ekziston urgjenca për marrjen e masës ajo vendos marrjen e saj dhe i dërgon aktet gjykatës kompetente.
3. Gjkata nuk mund të caktojë një masë sigurimi më të rëndë se ajo e kërkuar nga prokurori.

Vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nr. 1,
datë 8.1.2001

Për rastin kur vepra penale është kryer jashtë shtetit nga një shtetas shqiptar, masa e sigurimit caktohet nga gjykata që është kompetente për të proceduar sipas nenit 77 të Kodit të Procedurës Penale. Lidhur me këtë, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, duke shqyrtuar ankimin e të pandehurit E.D. që kishte kryer një krim në Greqi dhe pretendonte moskompetencën e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Beratit për caktimin e masës së sigurimit, me vendimin nr. 1, datë 8.1.2001, ka arsyetuar: “ Neni 77 i Kodit të Procedurës Penale përcakton se gjykata kompetente për të proceduar ndaj një personi që ka kryer një krim jashtë shtetit është gjykata e vendqëndrimit të të pandehurit. Pavarësisht se i pandehuri banon në Greqi, vendqëndrimi aktual i tij pas kthimit nga ai shtet ka qenë në Berat... Procedimi i tij në shtetin grek nuk ka përfunduar me vendim të formës së prerë dhe kjo tregon legjitimitimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Beratit për vendimin e dhënë ”

Neni 245 Vendimi i gjykatës

1. Vendimi që cakton masën e sigurimit përmban:
 - a) gjeneralitetet e personit ndaj të cilit merret masa ose çdo gjë tjetër që vlen për ta identifikuar atë dhe, kur është e mundur, tregimin e vendit ku ndodhet;
 - b) parashtrimin përmbledhës të fakteve, duke treguar nenet e ligjit që konsiderohen të shkelura;
 - c) parashtrimin e shkaqeve të posaçme dhe të të dhënave që përligjin masën e sigurimit;
 - ç) caktimi i kohëzgjatjes së masës, kur ajo është urdhëruar për të garantuar marrjen ose vërtetësinë e provës;
 - d) datën, nënshkrimin e kryetarit, të sekretarit që e asiston dhe vulën e gjykatës.

Vendimet nr. 457, datë 20.7.2001 dhe nr.170, datë 14.8.2000 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Duke sqaruar kuptimin e nenit 245 të Kodit të Procedurës Penale, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në vendimin nr.457, datë 20.7.2001, ka shfuqizuar vendimin e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Beratit dhe ka urdhëruar lirimin e menjëhershëm të të arrestuarit S.S., me arsyetimin: “Gjykata ka gabuar kur ka vendosur arrestimin me afat 20 ditor, duke mos pasur në konsideratë kërkesat e nenit 245 të Kodit të Procedurës Penale. Sipas këtij neni, përmasa “ç”, masa e sigurimit me arrest në burg mund të caktohet me afat vetëm atëherë kur ajo është urdhëruar për të garantuar marrjen ose vërtetësinë e provës... Gjykata arsyeton se masa e sigurimit duhet dhënë me afat “për të verifikuar deri në fund pretendimet e të arrestuarit dhe për faktin se këto prova nuk janë shumë të plota”. Një arsyetim i tillë vazhdon vendimi i Kolegjit, nuk lidhet fare me konceptin e masës së sigurimit me kohëzgjatje të caktuar që parashikon neni 245 përmasa “ç” i Kodit të Procedurës Penale.”

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në vendimin nr.170, datë 14.8.2000, ka theksuar: “Sipas nenit 245 përmasa “ç” të Kodit të Procedurës Penale, përcaktohet kohëzgjatja e masës së sigurimit vetëm atëherë kur ajo është urdhëruar për të garantuar marrjen e një prove ose vërtetësinë e saj. Aplikimi i kësaj mase është gjithmonë i lidhur me rastet kur prova ... nuk do të arrihej të merrej ose nuk do të garantohej vërtetësia e saj në rast se i pandehuri nuk do të ishte siguruar me një masë sigurimi.”

Neni 246

Zbatimi i masave të sigurimit

(Ndryshuar pika "2" dhe "6" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Oficeri ose agjenti i policisë i ngarkuar me zbatimin e vendimit të arrestit i dorëzon personit ndaj të cilit është marrë masa kopjen e vendimit dhe i bën të njohur të drejtën që të zgjedhë një mbrojtës, njofton menjëherë mbrojtjen e zgjedhur nga i pandehuri ose të caktuar kryesisht dhe mban procesverbal për të gjitha veprimet e kryera. Procesverbali i dërgohet gjykatës që ka dhënë vendimin dhe prokurorit.

2. Në rast se dyshohet për vërtetësinë e vendimit që ka caktuar masën e sigurimit ose për vërtetësinë e identitetit të personit ndaj të cilit është dhënë masa, oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore të ngarkuar nuk e zbatojnë atë.

3. Vendimet për masat e tjera të sigurimit i njoftohen të pandehurit nga gjykata.

4. Pas njoftimit ose zbatimit të tyre, vendimet depozitohen në sekretarinë e gjykatës që i ka dhënë. Për depozitim njoftohen edhe mbrojtësit.

5. Kopja e vendimit, me të cilin është caktuar një masë ndaluese i dërgohet organit që është kompetent për të vendosur caktimin e një mase të tillë në rastet e zakonshme.

6. Çdo dy muaj nga zbatimi i vendimit të arrestit, gjykata që ka dhënë vendimin duhet të informohet nga prokurori për të arrestuarin. Informacioni jepet me shkrim dhe përmban të dhëna për gjendjen e procedimit, për pyetjen e të pandehurit dhe të personave të tjerë për përshkrimin e të dhënave të marra dhe shoqërohet me kopje të akteve të fashikullit. Kur është rasti, gjykata mund të revokojë ose të zëvendësojë masën e sigurimit.

Neni 247

Kërkimi i personit që nuk gjendet

1. Kur personi ndaj të cilit është marrë masa nuk gjendet, oficeri ose agjenti i policisë gjyqësore mban procesverbal, në të cilin tregon kërkimet e bëra dhe ia dërgon atë gjykatës që ka dhënë vendimin.

2. Kur gjykata çmon se kërkimet janë bërë të plota, deklaron ikjen e personit.

3. Me aktin që deklaron ikjen, gjykata i cakton personit që ka ikur një mbrojtës dhe urdhëron që të depozitohet në sekretari kopja e vendimit me të cilin është caktuar masa e zbatuar.

4. Me të ikurin barazohet, për çdo efekt, i larguari nga vendi ku ruhet.

5. Për të lehtësuar kërkimin e personit të ikur, gjykata mund të urdhërojë përgjimin e bisedave telefonike dhe të formave të tjera të komunikimit.

Neni 248

Marrja në pyetje e personit të arrestuar

1. Jo më vonë se tri ditë nga zbatimi i masës, gjykata e merr në pyetje personin për të cilin ka vendosur arrestin në burg ose në shtëpi.

2. Nëpërmjet marrjes në pyetje gjykata verifikon kushtet e zbatimit të masës së arrestit dhe nevojat e sigurimit. Kur këto kushte nuk ekzistojnë, gjykata vendos revokimin ose zëvendësimin e masës.

3. Në pyetjen e të arrestuarit marrin pjesë prokurori dhe mbrojtësi, të cilët lajmërohen nga sekretaria e gjykatës.

4. Kur pyetja e të arrestuarit duhet të bëhet në gjykatën e një rrethi tjetër, gjykata kërkon që pyetja të bëhet nga një gjyqtar i asaj gjykate.

Neni 249

Ankimi kundër masave të sigurimit

*(Ndryshuar pika "1", "3", "5", "9" me ligjin nr.8813,
datë 13.6.2002)*

1. Brenda dhjetë ditëve nga zbatimi ose njoftimi i vendimit të gjykatës, në bazë të të cilit është marrë ose është refuzuar një masë sigurimi, prokurori, i pandehuri ose mbrojtësi i tij mund të bëjnë ankim në gjykatën më të lartë.

2. Për të pandehurin e ikur afati fillon të ecë nga data e njoftimit të bërë sipas nenit 141.

3. Kërkesa paraqitet në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin e ankimuar, e cila detyrohet që brenda 5 ditëve të dorëzojë aktet në gjykatën që do të shqyrtojë ankimin.

4. Data e caktuar për seancën i njoftohet prokurorit, të pandehurit dhe mbrojtësit të tij të paktën tri ditë përpara.

5. Kërkesa shqyrtohet brenda 10 ditëve nga marrja në dorëzim e akteve.

6. Gjkata vendos, sipas rastit, shfuqizimin, ndryshimin ose miratimin e vendimit, edhe për arsye të ndryshme nga ato që janë parashtruar ose nga ato që tregohen në pjesën arsyetuese të vendimit.

7. Kur vendimi nuk shpallet ose nuk zbatohet brenda afatit të caktuar, akti në bazë të të cilit është marrë masa shtrënguese e humbet fuqinë.

8. Kundër vendimit të gjykatës së apelit mund të bëhet rekurs për shkelje të ligjit në Gjykatën e Lartë.

9. Me kalimin e gjashtë muajve nga zbatimi i vendimit të arrestit, i pandehuri dhe mbrojtësi i tij mund të bëjnë ankim në gjykatën më të lartë.

10. Gjkata e Lartë vendos brenda pesëmbëdhjetë ditëve nga marrja e akteve.

Vendimi nr.6, datë 9.3.1999 i Gjykatës Kushtetuese

Mosgjykimi i rekursit të drejtpërdrejtë brenda 10 ditëve nga Gjykata e Kasacionit (e Lartë) nuk përbën cenim të lirisë vetjake ... , sepse vonesa është e përligjur me shqyrtimin e po kësaj çështjeje nga gjykata e apelit, po brenda 10 ditëve. Vendimi i gjykatës së rrethit u shfuqizua nga gjykata e apelit dhe Gjykata e Kasacionit nuk kishte gfarë të shqyrtonte më kur iu paraqit rekursi i dejtpërdrejtë. Veç kësaj, edhe pse kaloi afati i shqyrtimit të rekursit të drejtpërdrejtë, nuk mund të zbatohet neni 249 pika 7 për lirimin e të pandehurit, sepse brenda afatit 10 ditësh ishte marrë një vendim nga gjykata e apelit që ishte kompetente për shqyrtimin e çështjes dhe që kishte caktuar si masë sigurimi ndaj V.A. arrestin pa afat.

Neni 250

Llogaritja e afateve të kohëzgjatjes së masave

1. Efektet e paraburgimit fillojnë të ecin nga çasti i arrestimit ose i ndalimit.
2. Kur i pandehuri është paraburgosur për një veprë penale tjetër, efektet e masës fillojnë të ecin nga dita në të cilën është njoftuar vendimi.
3. Efektet e masave të tjera fillojnë të ecin nga çasti në të cilin vendimi është i njoftuar.
4. Kur ndaj një të pandehuri janë dhënë disa vendime që caktojnë të njëjtën masë për të njëjtin fakt, afatet fillojnë të ecin nga dita në të cilën është zbatuar ose njoftuar i pari.

KREU III

ARRESTIMI NË FLAGRANCË DHE NDALIMI

Neni 251

Arrestimi në flagrancë

1. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore kryejnë detyrimisht arrestimin e cilitdo që kapet në flagrancë për një krim me dashje, të kryer ose të mbetur në tentativë, për të cilin ligji cakton dënimin me burgim jo më të ulët në maksimum se pesë vjet.
2. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore kanë të drejtë të arrestojnë cilindo që kapet në flagrancë për një krim me dashje, të kryer ose të mbetur në tentativë, për të cilin ligji cakton dënimin me burgim jo më të ulët në maksimum se dy vjet ose për një veprë penale të kryer nga pakujdesia, për të cilën ligji cakton dënimin me burgim jo më të ulët në maksimum se dhjetë vjet.
3. Kur lind nevoja e domosdoshme, për shkak të rëndësisë së faktit ose të rrezikshmërisë së subjektit, e motivuar me akt të veçantë, oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore kanë të drejtë të arrestojnë cilindo që kapet në flagrancë, edhe kur nuk janë kushtet e pikës 2.
4. Në rastet e parashikuara nga paragrafi 1, çdo person është i autorizuar të kryejë arrestimin në flagrancë për krimet që ndiqen kryesisht. Ai që ka kryer arrestimin duhet të dorëzojë menjëherë të arrestuarit në policinë gjyqësore, e cila mban procesverbal për dorëzimin dhe i jep një kopje të tij.

Vendimi nr. 489, datë 12.12.2000 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Kolegji i tërheq vënendjen Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Tiranës, e cila e ka konsideruar arrestimin në flagrancë si masë sigurimi. Një masë e tillë sigurimi nuk njihet nga Kodit të Procedurës Penale, por arrestimi në flagrancë është veprim me iniciativë i organit procedues që konfirmohet i ligjshëm ose jo nga gjykata.”

Neni 252

Gjendja e flagrancës

1. Është në gjendje flagrance ai që është kapur në kryerje e sipër të veprës penale ose ai që menjëherë pas kryerjes së veprës ndiqet nga policia gjyqësore, nga personi i dëntuar ose nga persona të tjerë ose që është kapur me sende dhe prova e materiale, nga të cilat duket se ka kryer veprën penale.

Neni 253

Ndalimi i të dyshuarit për një krim

1. Kur ka shkaqe të bazuara për të menduar se ka rrezik ikjeje, prokurori urdhëron ndalimin e personit që dyshohet për një krim, për të cilin ligji cakton dënimin me burgim jo më të ulët në maksimum se dy vjet.

2. Policia gjyqësore kryen ndalimin me iniciativën e vet kur nuk është e mundur, për shkak të gjendjes së ngutshme, të pritët urdhri i prokurorit.

Neni 254

Moslejimi i arrestimit dhe ndalimit në rrethana të caktuara

1. Arrestimi ose ndalimi nuk lejohet kur nga rrethanat e faktit del se veprimi është bërë gjatë kryerjes së një detyre ose gjatë ushtrimit të një të drejte të ligjshme ose kur ekziston një shkak padënueshmërie.

Neni 255

Detyrat e policisë gjyqësore në rastet e arrestimit ose ndalimit

(Ndryshuar pika "1" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore që kanë kryer një arrestim ose ndalim ose kanë marrë në dorëzim të arrestuarin, njoftojnë menjëherë prokurorin e vendit ku është kryer arrestimi ose ndalimi. Ata i bëjnë të ditur të arrestuarit ose të ndaluarit se nuk ka asnjë detyrim të bëjë deklaratë dhe në qoftë se do të flasë çfarëdo që ai thotë, mund të përdoret ndaj tij në gjykim. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore i bëjnë të ditur të ndaluarit ose të arrestuarit edhe të drejtën që ai ka për të zgjedhur mbrojtës dhe njoftojnë menjëherë mbrojtësin e zgjedhur ose, kur është rasti, atë të caktuar nga prokurori.

2. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore e vënë të arrestuarin ose të ndaluarin në dispozicion të prokurorit, në dhomat e paraburgimit, sa më shpejt, nëpërmjet dërgimit të procesverbalit përkatës.

3. Kur i arrestuari ose i ndaluarit është i sënurë ose i mitur, prokurori mund të urdhërojë që ai të mbahet në ruajtje në banesën e tij ose në një vend tjetër të ruajtur.

4. Policia gjyqësore, me pëdqimin e të arrestuarit ose të ndaluarit, duhet të lajmërojë pa vonesë familjarët. Kur i arrestuari ose i ndaluarit është i mitur lajmërohet detyrimisht prindi ose kujdestari.

Neni 256

Marrja në pyetje e të arrestuarit ose të ndaluarit

1. Prokurori merr në pyetje të arrestuarit ose të ndaluarin në prani të mbrojtësit të zgjedhur ose të caktuar kryesisht. Ai i njofton të arrestuarin ose të ndaluarit faktin për të cilin procedohet dhe arsyet e marrjes në pyetje, duke i treguar të dhënat në ngarkim të tij dhe, kur nuk i shkaktohet dëm hetimeve, edhe burimet.

Neni 257

Rastet e lirimit të menjëhershëm të të arrestuarit ose të ndaluarit

1. Kur del e qartë se arrestimi ose ndalimi është bërë për shkak se është ngatërruar personi ose nuk janë respektuar kërkesat e ligjit ose kur masa e arrestit ose e ndalimit e ka humbur fuqinë për shkak të shkeljes së afatit të kërkesës për vleftësimin e masës, prokurori urdhëron, me vendim të motivuar, që i arrestuari ose i ndaluarit të lirohet menjëherë. Në këto raste lirimi urdhërohet edhe nga oficeri i policisë gjyqësore, i cili njofton menjëherë prokurorin e vendit ku është kryer arrestimi ose ndalimi.

Neni 258

Kërkesa e vleftësimit të arrestimit ose ndalimit

(Ndryshuar pika 1 me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kur nuk urdhëron lirimin e menjëhershëm, prokurori, brenda dyzet e tetë orëve nga arrestimi ose ndalimi, kërkon vleftësimin e masës në gjykatën e vendit ku është kryer arrestimi ose ndalimi. Mosrespektimi i këtij afati bën që arrestimi ose ndalimi të humbasë fuqinë
2. Gjykata cakton seancën e vleftësimit sa më shpejt duke lajmëruar prokurorin dhe mbrojtësin.

Neni 259

Seanca e vleftësimit

(Shtuar pika "2", ndryshuar pika "3" e "4", "5" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Seanca e vleftësimit zhvillohet me pjesëmarrjen e domosdoshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Kur mbrojtësi i zgjedhur ose i caktuar kryesisht nuk është gjetur ose nuk është paraqitur, gjykata cakton si zëvendësues një mbrojtës tjetër.
2. Prokurori tregon shkaqet e arrestimit ose të ndalimit. Pas kësaj gjykata dëgjon të arrestuarin ose të ndaluarin dhe mbrojtësin ose vetën këe të fundit, kur i arrestuari a i ndaluari ka refuzuar të paraqitet. Provat e marra në këtë seancë konsiderohen si të marra në gjykim.
3. Kur del se arrestimi ose ndalimi janë bërë në mënyrë të ligjshme, gjykata merr vendim për vleftësimin e masës. Kundër vendimit të gjykatës mund të bëhet apel në gjykatën më të lartë nga prokurori dhe i arrestuari ose i ndaluari dhe, kur ka kërkesë nga prokurori, gjykata cakton masën e sigurimit.
4. Kur arrestimi ose ndalimi nuk është i ligjshëm, gjykata vendos lirimin e menjëhershëm të të arrestuarit ose të ndaluarit. Kundër vendimit mund të bëhet apel ose rekurs i drejtpërdrejtë nga prokurori.
5. Arrestimi ose ndalimi e humbet fuqinë kur vendimi i gjykatës për vleftësimin nuk është shpallur brenda dyzet e tetë orëve të ardhshme nga çasti në të cilin kërkesa e prokurorit është paraqitur në gjykatë

Vendimi nr. 58, datë 5.12.1997 i Gjykatës Kushtetuese

Me këtë vendim është shfuqizuar neni 43 i ligjit 8175, datë 23.12.1996, "Për disa ndryshime në ligjin nr. 7895, datë 27.1.1995 "Kodi Penal i Republikës së Shqipërisë" me të cilin i paraburgosuri, me urdhër të prokurorit, mund të mbahej 5 ditë pa u paraqitur në gjykatë me arsyetimin: " në rast se do të zbatohet neni 43 i këtij ligji, afati ligjor i përcaktuar në ligjin kushtetues nuk do të respektohej".

KREU IV

REVOKIMI DHE SHUARJA E MASAVE TËSIGURIMIT

Neni 260

Revokimi dhe zëvendësimi i masave të sigurimit

1. Masat shtrënguese dhe ndaluese revokohen menjëherë kur del se mungojnë kushtet dhe kriteret e zbatimit të tyre.

2. Kur nevojat e sigurimit zbuten ose kur masa e zbatuar nuk i përgjigjet më rëndësisë së faktit ose dënimit që mund të caktohet, gjykata e zëvendëson masën me një tjetër më të lehtë

3. Kur nevojat e sigurimit rëndohen, gjykata, me kërkesën e prokurorit, zëvendëson masën e zbatuar me një tjetër më të rëndë

4. Kërkesa e prokurorit ose e të pandehurit për revokim ose zëvendësimin e masës shqyrtohet nga gjykata brenda pesë ditëve nga depozitimi i saj. Kur është rasti gjykata vendos edhe kryesisht gjatë procedimit për sigurimin e provës ose gjatë gjykimit.

Vendimi nr. 478, datë 6.9.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Duke u mbështetur në kushtet dhe kriteret për caktimin e masave të sigurimit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.478, datë 6.9.2001, ka pranuar rekursin e prokurorit dhe ka vendosur ndryshimin e vendimit nr.64, datë 31.7.2001 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Pogradecit, duke zëvendësuar masën e arrestit në shtëpi me atë të arrestit në burg për të pandehurit R.K.dhe S.C. Në vendimin e Kolegjit analizohet rasti konkret dhe, pasi tregohen të metat e vendimit të gjykatës lidhur me caktimin e masës së sigurimit, arsyetohet: “Kjo masë duhet caktuar duke pasur parasysh shkallën e nevojave të sigurimit, rëndësinë e faktit, rrezikshmërinë e veçantë të veprës, si dhe mundësinë e ikjes së të pandehurit.”

Vendimi nr.367, datë 3.11.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Praktika gjyqësore ka pranuar se nevojat e sigurimit mund të zbuten edhe për shkak të gjendjes shëndetësore ose rrethanave familjare të të pandehurit, kur ato janë të tilla që paksojnë mundësitë e tij për të ikur apo për të kryer vepra të tjera penale. Por jo gjithmonë gjendja shëndetësore mund të jetë shkak për ndryshimin e masës së sigurimit. Lidhur me këtë Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në vendimin nr. 367, datë 3.11.2001 ka arsyetuar: “Gjendja shëndetësore e të pandehurit është nën kujdesin e spitalit të burgut, i cili është një organ i ngarkuar me ligj për trajtimin e personave që presin apo kanë marrë një vendim dënimi nga gjykata dhe që janë në gjendje burgimi apo paraburgimi... Nuk ka rezultuar pamundësia e trajtimit të të pandehurit nga pikëpamja mjeksore nga personeli i spitalit të burgut apo nevoja për trajtim të specializuar e që nuk mund të ofrohet dot nga ky spital”.

Vendimi nr. 110, datë 23.2.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Po si do të veprohet kur vendimi i gjykatës së shkallës së parë për pafajësinë e të pandehurit të paraburgosur dhe pavlefshënerinë masës së sigurimit prishet nga gjykata e apelit ? Gjykata e Rrethit të Kolonjës, me vendimin nr.21, datë 8.9.2000, ka deklaruar të pafajshëm të pandehurit F.B. dhe A.V., si dhe ka deklaruar të pavlefshme masën e sigurimit të arrest në burg të marrë ndaj tyre. Gjykata e Apelit Korçë me vendimin nr.116, datë 2.11.2000, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Kolonjës dhe e ka kthyer çështjen për rigjykim, pa u shprehur për masat e sigurimit.

Kundër këtij vendimi kanë bërë rekurs të pandehurit, duke pretenduar se masat e sigurimit kanë rënë pasi gjykata e apelit nuk është shprehur për to. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.110, datë 23.2.2001, nuk e ka pranuar këtë pretendim dhe ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit, duke arsyetuar, midis të tjerave: “Në kundërshtim me sa pretendohet në rekurs se masat e

sigurimit kanë rënë pasi gjykata e apelit nuk është shprehur për to dhe ato janë deklaruar të pavlefshme nga gjykata e rrethit, duhet pranuar se gjykata e apelit ka prishur në tërësi vendimin e gjykatës së rrethit nga del qartë se ka prishur edhe pjesën që bënë fjalë për deklarimin e pavlefshën të masave të sigurimit arrest në burg.”

Neni 261

Shuarja e masave të sigurimit

1. Masat e sigurimit shuhen:

- a) kur për të njëtin fakt dhe ndaj të njëjtit person është vendosur pushimi i çështjes ose është dhënë vendimi i pafajsisë
- b) kur dënimi i caktuar shpallet i shuar ose i pezulluar me kusht;
- c) kur kohëzgjatja e paraburgimit të vuajtur është më e madhe se masa e dënimit të caktuar;
- ç) kur pas mbarimit të afatit të parashikuar nga neni 245, paragrafi 1 shkronja “ç” nuk është urdhëruar përsëritja, brenda kufijve të parashikuar nga nenet 264 dhe 267.

2. Paraburgimi i urdhëruar gjatë hetimeve paraprake humbet fuqinë në qoftë se gjykata nuk procedon në marrjen në pyetje brenda afatit të parashikuar nga neni 248.

3. Shuarja e masave të sigurimit nuk pengon ushtrimin e të drejtave që ligji i njeh gjykatës ose ndonjë autoriteti tjetër në zbatimin e dënimeve plotësuese ose të masave të tjera ndaluese.

Neni 262

Pasojat e shuarjes së masave të sigurimit

1. Kur arrestimi e humbet fuqinë, gjykata vendos lirimin e menjëhershëm të personit ndaj të cilit është marrë masa.

2. Në rastet e humbjes së fuqisë së masave të tjera të sigurimit, gjykata vendos heqjen e menjëhershme të tyre.

Neni 263

Afatet e kohëzgjatjes së paraburgimit

*(Ndryshuar me ligjin nr.8570, datë 20.1.2000, neni 1)
(Shtuar pika “7” e “8” me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)*

1. Paraburgimi e humbet fuqinë në qoftë se nga fillimi i zbatimit të tij kanë kaluar afatet e mëposhtme, pa u dorëzuar aktet në gjykatë

- a) tre muaj, kur procedohet për kundërvajtje penale;
- b) gjashtë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimumin deri në dhjetë vjet burgim;
- c) dymbëdhjetë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në minimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

2. Paraburgimi e humbet fuqinë në qoftë se nga dita e dorëzimit të akteve në gjykatë kanë kaluar afatet e mëposhtme, pa u dhënë vendimi i dënimit në shkallë të parë

- a) dy muaj, kur procedohet për kundërvajtje penale;
- b) nëntë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum deri në dhjetë vjet burgim;
- c) dymbëdhjetë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në minimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

3. Paraburgimi e humbet fuqinë në qoftë se nga dita e dhënies së vendimit të dënimit në shkallë të parë kanë kaluar afatet e mëposhtme pa u dhënë vendimi i dënimit në gjykatën e apelit:

a) dy muaj, kur procedohet për kundërvajtje penale;
b) gjashtë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimumin deri në dhjetë vjet burgim;
c) nëntë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në minimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

4. Në rastin kur vendimi priset nga Gjykata e Lartë dhe çështja i dërgohet gjykatës së shkallës së parë ose apelit, si dhe kur vendimi priset nga gjykata e apelit dhe i dërgohet gjykatës së shkallës së parë nga dita e dhënies së vendimit të Gjykatës së Lartë apo të apelit, fillojnë përsëri afatet e parashikuara, për secilën shkallë të procedimit.

5. Në rast ikje të të pandehurit të paraburgosur, afatet fillojnë të ecin përsëri nga çasti në të cilin ai paraburgoset përsëri.

6. Kohëzgjatja tërësore e paraburgimit, duke marrë parasysh edhe zgjatjen e parashikuar nga neni 264 pika 2, nuk mund të kalojë këto afate:

a) dhjetë muaj, kur procedohet për kundërvajtje penale;
b) dy vjet, kur procedohet për krime që dënohen në minimum deri në dhjetë vjet burgim;
c) tre vjet, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

7. Kur në mbarim të afatit të paraburgimit prokurori i komunikon të pandehurit një akuzë të re, për të cilën parashikohen afate më të gjata paraburgimi se ato të akuzës së parë, ai i kërkon gjykatës të caktojë afatin e ri të paraburgimit. Gjykata vendos në seancë gjyqësore pasi të ketë dëgjuar palët.

8. Kur akuza e re lidhet me një fakt të ri, që nuk dihej në fillim të procedimit, gjykata cakton një afat të ri, i cili fillon të llogaritet nga e para, ndërsa kur ndryshon vetëm cilësimi ligjor i veprës penale, gjykata cakton masën e sigurimit dhe fillimi i llogaritjes së afatit është ai i masës së mëparshme të sigurimit.

Neni 264

Zgjatja e paraburgimit

(Ndryshuar pika 2 me ligjin nr. 8570, datë 20.1.2000)

1. Në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit, kur është urdhëruar ekspertimi i gjendjes mendore të të pandehurit, afatet e paraburgimit zgjaten për kohën që është caktuar për kryerjen e ekspertimit. Zgjatja vendoset nga gjykata, mbi kërkesën e prokurorit, pasi dëgjohej mbrojtësi. Kundër vendimit mund të bëhet apel ose rekurs i drejtpërdrejtë në Gjykatën e Lartë

2. Gjatë hetimeve paraprake, prokurori mund të kërkojë zgjatjen e afateve të paraburgimit, që janë në mbarim e sipër, kur ekzistojnë nevoja të rëndësishme siguri dhe verifikimet veçanërisht komplekse e bëjnë të domosdoshme këtë zgjatje. Gjykata pasi dëgjon prokurorin dhe mbrojtësin merr vendim. Zgjatja mund të bëhet vetëm një herë dhe nuk mund të jetë më shumë se tre muaj.

3. Kohëzgjatja e paraburgimit nuk mund të kalojë gjysmën e maksimales së dënimit të parashikuar për veprën penale që procedohet.

Vendimi nr. 187, datë 6.7.2000 i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë

Në praktikë ka ndodhur që i pandehuri është mbajtur i paraburgosur edhe pse afatet janë plotësuar. Kështu p.sh., Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Vlorës, me vendimin nr. 19, datë 14.10.1999, ka zgjatur afatin e paraburgimit për të pandehurin G.V., edhe pse afati ishte plotësuar dhe që zgjatur një herë me arsyetimin se "vepra për të cilën akuzohet i pandehuri është vepër që paraqet një rrezikshmëri të theksuar

shoqërore". Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë e ka prishur këtë vendim me vendimin e tij nr.187, datë 6.7.2000 dhe ka arsyetuar: "Afatet e paraburgimit janë parashikuar si garanci për mbrojtjen e të drejtave procedurale të të pandehurit, të cilat e detyrojnë organin procedues të përfundojë hetimin ose gjykimin e çështjes në një kohë të arsyeshme, por kurdoherë jo më vonë se maksimumi i kohës së parashikuar me ligj. Gjyakta është e detyruar t'i marrë në konsideratë këto afate, të cilat janë taksative në maksimumin e kohëzgjatjes së tyre dhe jo të bëjë vlerësime të tjera që ta çojnë atë në tejkalimin e tyre."

Neni 265

Pezullimi i afateve të paraburgimit

(Ndryshuar me ligjin nr. 8570, datë 20.1.2000, neni 3)

1. Afatet e parashikuara nga neni 263 pezullohen me vendim të ankimueshëm të gjykatës:

- a) për kohën që shqyrtimi gjyqësor është pezulluar ose shtyrë për shkak të veprimeve apo kërkesave të padrejta të bëra nga i pandehuri ose mbrojtësi i tij, përveç rasteve kur kërkesa bëhet për marrjen e provës;
- b) për kohën që shqyrtimi gjyqësor është pezulluar ose shtyrë për shkak të mosparaqitjes ose të largimit të një a më shumë mbrojtësve, që lënë pa ndihmë një a më shumë të pandehur.

Neni 266

Disponimet në rastet e lirimit nga burgu

1. Ndaj të pandehurit të liruar nga burgu për shkak të mbarimit të afateve, gjykata, kur ekzistojnë ende arsytet për të cilat ishte vendosur paraburgimi, cakton masa të tjera sigurimi në qoftë se janë kushtet e kërkuara.

2. Paraburgimi, kur është i nevojshëm, rivihet në fuqi:

a) kur i pandehuri i ka shkelur me dashje urdhrat e dhëna në lidhje me një masë sigurimi të marrë në bazë të paragrafit 1, por gjithënjë kur ekzistojnë nevojat e sigurimit;

b) me vendimin e dënimit, kur ekziston nevoja e sigurimit të parashikuar nga neni 228, paragrafi 3.

3. Me rivënien në fuqi të paraburgimit, afatet fillojnë të ecin përsëri, por për efekt të llogaritjes së afatit të kohëzgjatjes së përgjithshme të paraburgimit mbahet parasysh edhe paraburgimi i vuajtur më parë

4. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore mund të ndalojnë të pandehurin, i cili, duke shkelur urdhrat që lidhen me një masë sigurimi të marrë në bazë të paragrafit 1, ka ikur. Zbatohen, për aq sa pajtohen, dispozitat mbi ndalimin e personit të dyshuar për veprën penale.

Neni 267

Afatet e kohëzgjatjes maksimale të masave të tjera të sigurimit

1. Masat shtrënguese, të ndryshme nga paraburgimi, e humbasin fuqinë kur nga fillimi i zbatimit të tyre ka kaluar një kohë e barabartë me dyfishin e afateve të parashikuara nga neni 263.

2. Masat ndaluese e humbasin fuqinë kur kanë kaluar tre muaj nga fillimi i zbatimit të tyre. Kur ato janë marrë për arsye që të mos dëntohen provat, gjykata mund të urdhërojë përsëritjen e tyre deri në kufijtë e parashikuar nga paragrafi 1.

KREU V

KOMPENSIMI PËR BURGIM TË PADREJTË

Neni 268
Kushtet e zbatimit

1. Ai që është deklaruar i pafajshëm me vendim të formës së prerë ka të drejtën e kompensimit për paraburgimin e vuajtur, me përjashtim të rasteve kur është provuar që vendimi i gabuar ose moszbulimi në kohën e duhur i faktit të panjohur është shkaktuar tërësisht ose pjesërisht prej tij.

2. E njëjta e drejtë i takon edhe të dënuarit që ka qenë i paraburgosur, kur me vendim të formës së prerë vërtetohet se akti me të cilin është caktuar masa është nxjerrë pa qenë kushtet e parashikuara nga nenet 228 dhe 229.

3. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 zbatohen edhe në favor të personit për të cilin është vendosur pushimi i çështjes nga gjykata ose prokurori.

4. Kur me vendim të gjykatës është vërtetuar se fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale, për shkak të shfuqizimit të dispozitës përkatëse, e drejta e kompensimit nuk njihet për atë pjesë të paraburgimit të vuajtur para shfuqizimit.

Neni 269
Kërkesa për kompensim

1. Kërkesa për kompensim duhet të bëhet, ndryshe nuk pranohet, brenda tre vjetëve nga data në të cilën vendimi i pafajësisë ose i pushimit të çështjes ka marrë formë të prerë

2. Masa e kompensimit dhe mënyra e llogaritjes, si dhe rastet e kompensimit për arrestin në shtëpi caktohen me ligj të veçantë

KREU VI

MASAT E SIGURIMIT PASUROR

SEKSIONI I
SEKUESTROJA KONSERVATIVE

Neni 270
Kushtet dhe efektet e masës

1. Kur ka arsye të bazuara për të menduar se nuk ka garanci për pagimin e dënimit me gjobë të shpenzimeve të procedimit dhe të çdo detyrimi ndaj pasurisë së shtetit, prokurori kërkon sekuestron konservative të pasurisë së luajtshme ose të paluajtshme të të pandehurit ose të shumave a sendeve që të tjerë i detyrohen atij, në caqet që ligji lejon sekuestrimin e tyre.

2. Paditësi civil mund të kërkojë sekuestron konservative të pasurisë së të pandehurit ose të të paditurit civil, kur janë arsyet e parashikuara në paragrafin 1.

3. Sekuestroja e vendosur me kërkesën e prokurorit është e vlefshme edhe për paditësin civil.

Neni 271

Vendimi i gjykatës për sekuestron

1. Sekuestroja konservative vihet me vendim të gjykatës kompetente.
2. Kur është dhënë vendim në shkallë të parë, sekuestroja vihet para se aktet t'i dërgohen gjykatës së apelit.
3. Sekuestroja zbatohet nga përmbaruesi gjyqësor në mënyrat e përcaktuara nga Kodi i Procedurës Civile.
4. Efektet e sekuestros pushojnë kur vendimi i pafajësisë ose i pushimit të çështjes ka marrë formë të prerë.

Neni 272

Oferta për garantimin e detyrimit

1. Kur i pandehuri ose i padituri civil ofron një mjet të përshtatshëm ligjor për të garantuar detyrimin (peng, dorëzani, kapar, hipotekë), gjykata nuk e vë sekuestron konservative ose e revokon atë dhe cakton mënyrën e ekzekutimit të detyrimit.
2. Kur oferta propozohet bashkë me kërkesën e ankimit, gjykata revokon sekuestron në qoftë se çmon se oferta e garantimit është në përpjesëtim me vlerën e sendeve të sekuestruara.

Neni 273

Ekzekutimi i masës së sekuestros

1. Sekuestroja konservative shndërrohet në sekuestro të ekzekutueshme kur merr formë të prerë vendimi i dënimit me gjobë apo ai i detyrimit të të pandehurit dhe të paditurit civil me shpërblimin e dënit.
2. Ekzekutimi i detyrueshëm i pasurisë së sekuestruar bëhet në mënyrat e parashikuara nga Kodi i Procedurës Civile. Nga të ardhurat e shitjes së pasurisë së sekuestruar dhe nga ato të mjeteve të ofruara për garantimin e detyrimit, paguhen, sipas radhës, shumat që i takojnë paditësit civil për shpërblimin e dënit dhe shpenzimet gjyqësore, dënimet me gjobë, shpenzimet e procedimit dhe çdo shumë tjetër në favor të shtetit.

SEKSIONI II SEKUESTROJA PREVENTIVE

Neni 274

Objekti i sekuestros preventive

(Ndryshuar pika 2 me ligjin nr.9085, datë 19.6.2003)

1. Kur ka rrezik që disponimi i lirë i një sendi që lidhet me veprën penale mund të rëndojë ose të zgjasë pasojat e saj ose të lehtësojë kryerjen e veprave penale të tjera, me kërkesën e prokurorit, gjykata kompetente urdhëron sekuestrimin e tij me vendim të arsyetuar.

2. Sekuestroja mund të vendoset edhe për sendet, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të Kodit Penal.

3. Kur ndryshojnë kushtet e zbatimit, gjykata, me kërkesën e prokurorit ose të të interesuarit, e heq sekuestron.

Neni 275

Humbja e fuqisë së sekuestros

1. Me vendimin e pafajësisë ose të pushimit të çështjes, gjykata ose prokurori urdhëron që sendet e sekuestruara t'i kthehen atij që i takojnë kur nuk duhet të urdhërojë konfiskimin e tyre sepse kanë shërbyer ose ishin të destinuara për të kryer një vepër penale ose sepse kanë qenë prodhim ose përfitim nga vepra penale.

2. Kur është dhënë vendimi i dënimit, efektet e sekuestros vazhdojnë në rast se është vendosur konfiskimi i sendeve të sekuestruara.

3. Sendet e sekuestruara nuk kthehen kur gjykata vendos që të mbahet sekuestroja për garantimin e kredive.

Neni 276

Ankimi kundër vendimit

1. Kundër vendimit për vënien ose mosvënien e sekuestros cilido që ka interes mund të bëjë ankim.

2. Kërkesa e ankimit paraqitet brenda dhjetë ditëve nga dhënia e vendimit ose nga dita që i interesuari ka marrë dijeni për sekuestron e vënë

3. Kërkesa paraqitet në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin.

4. Ankimi nuk pezullon zbatimin e masës.

5. Mbi kërkesën e ankimit vendos gjykata e apelit brenda pesëmbëdhjetë ditëve nga marrja e akteve.

6. Gjkata vendos, sipas rastit, shfuqizimin, ndryshimin ose miratimin e vendimit të ankimuar.

7. Kur vendimi nuk shpallet ose nuk zbatohet brenda afatit të caktuar, vendimi për vënien e sekuestros e humbet fuqinë

PJESA E DYTË

TITULLI VI

HETIMET PARAPRAKE

KREU I

DISPOZITA TËPËRGJITHSHME

Neni 277

Organet e ngarkuara për hetimet paraprake

(Shtuar pika "3" me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002)

1. Prokurori dhe policia gjyqësore zhvillojnë brenda kompetencave të caktuara, hetimet e nevojshme që lidhen me ushtrimin e ndjekjes penale.
2. Prokurori drejton hetimet dhe ka në dispozicion policinë gjyqësore.
3. Për veprat penale që gjykohen në shkallë të parë nga Gjykata e Lartë procedohet nga Prokuroria e Përgjithshme.

Neni 278

Kompetencat e gjykatës në hetimet paraprake
(Shtuar pika "2" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjatë hetimeve paraprake, për rastet e parashikuara nga ligji, mbi kërkesën e prokurorit, të pandehurit, të dëntuarit dhe palëve private, vendos gjykata.
2. Të gjitha veprimet e prokurorit gjatë hetimeve paraprake shqyrtohen nga i njëjti gjyqtar.

Neni 279

Detyrimi për të ruajtur sekretin

1. Veprimet hetimore janë sekrete derisa i pandehuri të mos ketë marrë dijeni për to. Në rast nevojë për vazhdimin e hetimeve prokurori mund të urdhërojë ruajtjen e sekretit për akte të veçanta deri në përfundim të hetimeve.
2. Prokurori mund të lejojë me vendim të arsyetuar, publikimin e akteve të veçanta ose të pjesëve të tyre. Aktet e publikuara depozitohen në sekretarinë e prokurorit.

KREU II

MARRJA DIJENI PËR VEPRËN PENALE

Neni 280

Marrja dijeni për veprën penale

1. Prokurori dhe policia marrin dijeni për veprën penale me iniciativën e vet dhe me njoftimin e bërë nga të tjerët.

Neni 281

Kallëzimi nga nëpunësit publikë

1. Nëpunësit publikë, të cilët gjatë ushtrimit të detyrës ose për shkak të funksioneve a të shërbimit të tyre, marrin dijeni për një vepër penale që ndiqet kryesisht, detyrohen të bëjnë kallëzim me shkrim edhe kur nuk është individualizuar personi të cilit i atribuohet vepra penale.
2. Kallëzimi i paraqitet prokurorit ose një oficeri të policisë gjyqësore.
3. Kur, gjatë një procedimi civil ose administrativ, zbulohet një fakt që përbën vepër penale që ndiqet kryesisht, organi përkatës bën kallëzim te prokurori.

4. Kallëzimi përmban elementet thelbësore të faktit, burimet e provës, gjeneralitetet, banimin dhe çdo gjë tjetër që vlen për identifikimin e personit të cilit i atribuohet fakti, të personit të dëmtuar dhe të atyre që janë në gjendje të sqarojnë rrethanat e faktit.

Neni 282

Kallëzimi nga personeli mjekësor

1. Personeli mjekësor që është i detyruar ligjërisht të bëjë kallëzim duhet ta paraqesë atë brenda dyzet e tetë orëve dhe t'ia dërgojë prokurorit ose çdo oficeri të policisë gjyqësore të vendit ku ka kryer ndërhyrjen ose ka dhënë ndihmën dhe kur ka rrezik nga vonesa, oficerit të policisë gjyqësore më të afërt.

2. Kallëzimi nga personeli mjekësor tregon personin të cilit i është dhënë ndihma dhe, kur është e mundur, gjeneralitetet, banimin e tij dhe çdo gjë tjetër që vlen për ta identifikuar, si dhe rrethanat e faktit, mjetet me të cilat është kryer dhe pasojat që ka shkaktuar.

3. Kur disa persona kanë dhënë ndihmën e tyre mjekësore për të njëjtin rast, të gjithë janë të detyruar të bëjnë kallëzim, me të drejtë që të përpilojnë dhe të nënshkruajnë një akt të vetën.

Neni 283

Kallëzimi nga ana e shtetasve

1. Çdo person që ka marrë dijeni për një vepër penale që ndiqet kryesisht duhet ta kallëzojë atë. Në rastet e caktuara me ligj kallëzimi është i detyrueshëm.

2. Kallëzimi i paraqitet prokurorit ose një oficeri të policisë gjyqësore me gojë ose me shkrim, personalisht ose nëpërmjet përfaqësuesit.

3. Kallëzimet anonime nuk mund të përdoren, me përjashtim të rasteve të parashikuara nga neni 195.

Neni 284

Ankimi

(Ndryshuar pika I me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Për veprat penale të parashikuara nga nenet 89, 102 paragrafi i parë, 105, 106, 130, 239, 240, 241, 243, 264, 275 dhe 318 të Kodit Penal, ndjekja penale mund të fillojë vetën me ankimin e të dëmtuarit, i cili mund ta tërheqë atë në çdo fazë të procedimit.

2. Ankimi bëhet nga i dëmtuari te prokurori ose në policinë gjyqësore me anën e një deklaratë, në të cilën personalisht ose nëpërmjet përfaqësuesit të posaçëm, shfaqet vullneti që të procedohet në lidhje me një fakt të parashikuar nga ligji si vepër penale.

3. Kur ankimi bëhet me gojë procesverbali që mbahet për këtë qëllim nënshkruhet nga ankuesi ose përfaqësuesi i tij.

4. Ai që merr ankimin sigurohet për identitetin e ankuesit dhe i dërgon aktet prokurorit.

5. Për rastet e parashikuara nga neni 59, ankimi bëhet në gjykatë nga i dëmtuari akuzues.

Neni 285

Heqja dorë nga e drejta e ankimit

1. Heqja dorë nga e drejta e ankimit bëhet personalisht ose nëpërmjet përfaqësuesit me deklaratë të nënshkruar ose me gojë para prokurorit ose një oficeri të policisë gjyqësore, i cili mban procesverbal të nënshkruar detyrimisht nga deklaruesi.

2. Heqja dorë me afat ose me kusht nuk është e vlefshme.

3. Në të njëjtën deklaratë mund të bëhet heqja dorë edhe nga padia civile.

Neni 286
Tërheqja e ankimit

1. Tërheqja e ankimit bëhet personalisht ose nëpërmjet përfaqësuesit me deklaratë të paraqitur në organin që procedon.
2. Tërheqja e ankimit mund të bëhet në çdo fazë të procedimit, gjersa vendimi i gjykatës nuk ka marrë formën e prerë
3. Shpenzimet e procedimit janë në ngarkim të atij që tërheq ankimin, përveçse kur në aktin e tërheqjes është parashikuar, me marrëveshje, që ato të jenë tërësisht ose pjesërisht në ngarkim të atij kundër të cilit është bërë ankimi.

Neni 287
Regjistrimi i njoftimit të veprave penale

1. Prokurori shënon në regjistër çdo njoftim të veprës penale që i vjen ose që ka marrë me iniciativën e vet dhe në të njëjtën kohë ose nga momenti në të cilin rezulton, emrin e personit të cilit i atribuohet vepra penale.
2. Ndalohet publikimi i regjistrimeve të bëra deri në marrjen si të pandehur të personit që i atribuohet vepra penale.

KREU III

KUSHTET E PROCEDIMIT

Neni 288
Autorizimi për të proceduar

1. Kur parashikohet autorizimi për procedim, prokurori bën kërkesë në organin përkatës.
2. Kërkesa për të autorizuar procedimin duhet të paraqitet brenda tridhjetë ditëve nga shënimi në regjistër i emrit të personit për të cilin është i nevojshëm autorizimi. Kur ai është arrestuar në flagrancë, autorizimi kërkohet menjëherë dhe, sidoqoftë, para seancës së vleftësimit.

Vendimi nr. 39, datë 23.6.2000 i Gjykatës Kushtetuese

Në Kodin e Procedurës Penale nuk është bërë ndonjë dallim midis rastit kur autorizimi kërkohet për vepra penale që ndiqen kryesisht dhe atyre që ndiqen me kërkesën e të dëntuarit akuzues, sipas nenit 59. Nisur nga fakti që prokurori merr pjesë edhe në gjykimin e këyre veprave, është kuptuar se kërkesën për autorizim do ta bëjë ai në çdo rast.

Por, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr.39, datë 23.6.2000, ka interpretuar paragrafin e dytë të nenit 73 të Kushtetutës, duke vendosur: “Për çështjet e parashikuara nga neni 59 i Kodit të Procedurës Penale, kërkesa për marrjen autorizim për ndjekjen penale të personave që gëzojnë imunitet i drejtohet Kuvendit të Republikës së Shqipërisë nga vetë gjykata pranë të cilës është depozituar kërkesa e të dëntuarit akuzues.”

Në vendimin e Gjykatës Kushtetues arsyetohet se për këto çështje “fillimi i ndjekjes penale është në kompetencë të gjykatës”, ... “kërkesën për marrjen e autorizimit ka të drejtë ta bëjë vetëm gjykata, pa pasur

nevojë për ndihmën ose ndërhyrjen e prokurorit”,... “Gjykata e zakonshme është i vetmi organ procedues për veprat penale që ndiqen mbi kërkesën e të dëmtuarit akuzues”,... “gjatë gjykimit të këyre çështjeve prokurori nuk është palë në debatin gjyqësor”.

Neni 289

Ndalimi për të kryer veprime

1. Deri në dhënien e autorizimit për të proceduar nuk lejohet ndalimi, caktimi i masave të sigurimit, kontrollimet, këyryja e personit, njohja, ballafaqimi dhe përgjimi i bisedimeve ose i komunikimit ndaj personit për të cilin kërkohet autorizimi. Ai mund të merret në pyetje vetëm nëse e kërkon vetë.

2. Kur procedohet ndaj disa personave, për disa nga të cilët është i nevojshëm autorizimi dhe dhënia e këtij vonohet, mund të procedohet vetëm kundër të pandehurve për të cilët autorizimi nuk është i nevojshëm.

Neni 290

Rrethanat që nuk lejojnë fillimin e procedimit

1. Procedimi penal nuk mund të fillojë dhe, në qoftë se ka filluar, duhet të pushojë në çdo gjendje të procedimit, kur:

- a) personi ka vdekur;
- b) personi është i papërgjegjshëm ose nuk ka mbushur moshën për përgjegjësi penale;
- c) mungon ankimi i të dëmtuarit ose ai e tërheq ankimin;
- ç) kur fakti nuk parashikohet nga ligji si veprë penale ose kur del qartë që fakti nuk ekziston;
- d) vepra penale është shuar;
- dh) është dhënë amnisti;
- e) në të gjitha rastet e tjera të parashikuara nga ligji.

Neni 291

Vendimi për mosfillimin e procedimit

1. Kur ekzistojnë rrethanat që nuk lejojnë fillimin e procedimit, prokurori jep vendim të arsyetuar për mosfillimin e procedimit.

2. Vendimi u njoftohet menjëherë atyre që kanë bërë kallëzim ose ankim, të cilët mund ta kundërshtojnë atë në gjykatë brenda pesë ditëve nga njoftimi i vendimit.

Neni 292

Rifillimi i ndjekjes penale

1. Vendimi i mosfillimit të procedimit, i pushimit ose i pafajësisë të dhënë për shkak të mungesës së ankimit për procedim ose të kërkesës së autorizimit për procedim, nuk pengojnë ushtrimin e ndjekjes penale për të njëjtin fakt dhe kundër të njëjtit person, në qoftë se më pas bëhet ankimi, jepet autorizimi ose zhduket kushti personal që e bënte të domosdoshëm autorizimin.

KREU IV

VEPRIMTARIA ME INICIATIVËE POLICISËGJYQËSORE

Neni 293

Referimi i veprës penale te prokurori

1. Me marrjen e njoftimit për një veprë penale, policia gjyqësore, pa vonesë, i referon prokurorit, me shkrim, elementet thelbësore të faktit dhe elementet e tjera që janë mbledhur deri atëherë. Ajo njofton, kur është e mundur, edhe gjeneralitetet, banesën dhe çdo gjë që vlen për identifikimin e personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet, të personit të dëmtuar dhe të atyre që janë në gjendje të tregojnë rrethanat e faktit.

2. Kur ka urgjencë dhe në rastet e krimeve të rënda, njoftimi bëhet menjëherë edhe me gojë.

3. Me njoftimin, policia gjyqësore tregon ditën dhe orën në të cilën ka marrë dijeni për veprën penale.

Neni 294

Sigurimi i burimeve të provave

(Ndryshuar pika 2 me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

1. Edhe pas referimit të veprës penale policia gjyqësore vazhdon të kryejë funksionet e treguara në nenin 30, duke grumbulluar e fiksuar çdo element të vlefshëm për rindërtimin e faktit dhe për individualizimin e fajtorit. Ajo procedon sidomos:

a) për kërkimin dhe fiksimin e sendeve dhe të gjurmëve të veprës penale, si dhe për ruajtjen e tyre dhe të vendit të ngjarjes për aq kohë sa kjo gjë është e domosdoshme;

b) për kërkimin dhe pyetjen e personave që janë në gjendje të tregojnë rrethanat e faktit;

c) për kryerjen e veprimeve të caktuara në nenet vijuese.

2. Pas ndërhyrjes së prokurorit, Policia Gjyqësore kryen të gjitha veprimet e domosdoshme hetimore, si dhe çdo veprim të urdhëruar ose të deleguar nga prokurori.

3. Policia gjyqësore, kur kryen veprime që kërkojnë njohuri të posaçme teknike, mund të caktojë ekspertë të cilët nuk mund të refuzojnë detyrën e ngarkuar.

Neni 294/a

Veprimet simuluese

(Shtuar me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Oficeri dhe agjenti i policisë gjyqësore ose personi i autorizuar prej tyre mund të ngarkohen për blerje të simuluar të sendeve, që rrjedhin nga një krim ose simulim i një akti korruptiv, ose të kryejnë veprime të tjera simuluese, për të zbuluar të dhëna financiare ose pronësie të një personi, për të cilin ka dyshime për kryerjen e një krimi, duke fshehur bashkëpunimin me policinë ose detyrën e tyre si punonjës policie.

2. Këto veprime bëhen me autorizimin e prokurorit që kontrollon hetimet ose të prokurorit që ka në juridiksion territorin ku do të zhvillohet veprimi. Pas kryerjes së këtyre veprimeve, policia gjyqësore duhet t'i dorëzojë prokurorit të gjitha provat e mbledhura dhe një raport përmbledhës.

3. Nuk duhet provokuar një akt kriminal, duke shtyrë një person të kryejë një krim, të cilin nuk do ta kishte kryer po të mos ishte ndërhyrja e policisë. Kur vërtetohet provokimi, rezultati nuk mund të përdoret.

Neni 294/b

Punonjësi i policisë i infiltruar
(Shtuar me ligjin nr.9187, datë 12.2.2004)

1. Për qëllimet e zbulimit të krimeve të rënda, oficeri i policisë gjyqësore, me autorizimin e prokurorit, mund të futet në përbërjen e një grupi kriminal për të individualizuar pjesëtarët e grupit dhe për të mbledhur të dhënat e nevojshme për hetimin, duke fshehur bashkëpunimin me policinë ose detyrën e vet si punonjës policie.

2. Punonjësi i policisë i infiltruar nuk duhet të provokojë një akt kriminal, i cili, pa ndërhyrjen e tij, nuk do të ishte kryer. Kur vërtetohet provokimi, rezultati nuk mund të përdoret.

3. Autorizimi i prokurorit duhet të përcaktojë afatin e infiltrimit, që mund të zgjatet nga prokurori deri në gjashtë muaj dhe hapësirën e lejueshme për punonjës të infiltruar, duke treguar, sipas rastit, veprimet e paligjshme që mund të kryejë ai, pa rrezikuar jetën e të tjerëve.

4. Punonjësi i policisë i infiltruar mund të pyetet si dëshmitar.

Neni 295

Identifikimi i personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet

1. Për identifikimin e personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet policia gjyqësore kryen të gjitha veprimet e nevojshme, duke përfshirë edhe rilevimet daktiloskopike, fotografike dhe antropometrike.

2. Kur ai refuzon të identifikohet ose jep gjeneralitete apo dokumente identifikimi që dyshohet se janë të rreme, policia gjyqësore e shoqëron në zyrat e saj dhe e mban atje për aq kohë sa është e domosdoshme për identifikimin, por jo më tepër se dymbëdhjetë orë.

3. Për shoqërimin dhe lirimin vihet menjëherë në dijeni prokurori.

Neni 296

Të dhëna mbi personin ndaj të cilit zhvillohen hetimet

1. Oficerët e policisë gjyqësore marrin të dhëna nga personi ndaj të cilit zhvillohen hetimet në praninë e detyrueshme të mbrojtësit të tij. Kur mbrojtësi nuk është gjetur ose nuk është paraqitur, policia gjyqësore kërkon nga prokurori që të caktojë një mbrojtës tjetër.

2. Në vendin e ngjarjes ose në veprat penale të dukshme oficerët e policisë gjyqësore, edhe pa praninë e mbrojtësit, mund të marrin nga personi ndaj të cilit zhvillohen hetimet, qoftë edhe i arrestuar në flagrancë ose i ndaluar, të dhëna të nevojshme për vazhdimin e hetimeve.

3. Policia gjyqësore mund të marrë deklaratat nga personi ndaj të cilit zhvillohen hetimet, por nuk lejohet përdorimi i tyre në gjykim, me përjashtim të rastit kur kundërshtohet përmbajtja e deponimit të bërë para gjykatës.

Neni 297

Marrja e të dhënave të tjera

1. Policia gjyqësore merr të dhëna nga personat që mund të tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit.

2. Zbatohen dispozitat e neneve 155 deri 160.

Neni 298

Kontrollimet

1. Në rast flagrante ose në rast ndjekje të personit që është duke ikur oficerët e policisë gjyqësore kryejnë kontrollin e personit ose të lokalit kur kanë arsye të bazuara të mendojnë se mbi personin gjenden të fshehura sende ose gjurmë të veprës penale që mund të zhduken a të humbasin ose që këto sende a gjurmë ndodhen në një vend të caktuar ose atje ku gjendet personi nën hetim ose i ikur.

2. Kur duhet të kryhet një ndalim, të ekzekutohet një vendim arresti ose një vendim dënimi me burgim, oficerët e policisë gjyqësore mund të bëjnë kontrollin e personit ose të lokalit, kur ekzistojnë kushtet e treguara në paragrafin 1 dhe ka arsye të veçanta urgjence që nuk lejojnë nxjerrjen e një vendimi kontrolli. Kur vonesa mund të dëntojë përfundimin e suksesshëm të hetimeve, kontrolli i banesës mund të bëhet edhe jashtë kohës së parashikuar në nenin 206.

3. Procesverbali i veprimeve të kryera i dërgohet pa vonesë por jo më vonë se dyzet e tetë orë prokurorit të vendit ku është bërë kontrolli, i cili brenda dyzet e tetë orëve vijuese vlefshëm kontrollimin.

Neni 299

Marrja e plikove dhe e korrespondencës

1. Kur është e nevojshme për qëllimet e procedimit që të merren pliko të vulosura ose të mbyllura me ndonjë mënyrë tjetër, oficeri i policisë gjyqësore ia dërgon ato prokurorit të paprekura për sekuestro eventuale. Në qoftë se ka shkaqe të bazuara për të menduar se plikot përmbajnë të dhëna që mund të humbasin për shkak të vonesës, oficeri i policisë gjyqësore informon me mjetin më të shpejtë prokurorin, i cili mund të autorizojë hapjen e menjëhershme.

2. Për letrat, zarfat, pakot, vlerat monetare e pasurore, telegramet ose mjetet e tjera të korrespondencës, për të cilat lejohet sekuestroja, oficerët e policisë gjyqësore, në raste të ngutshme, urdhërojnë atë që kryen shërbimin postar të pezullojë dërgimin. Në qoftë se brenda dyzet e tetë orëve nga urdhri i policisë gjyqësore prokurori nuk vendos sekuestron, objektet e korrespondencës dërgohen në destinacion.

Neni 299/a

Ruajtja e përshpejtuar dhe mirëmbajtja e të dhënave kompjuterike

(Shtuar me ligjin nr. 10 054, datë 29.12.2008)

1. Prokurori mund të urdhërojë ruajtjen e përshpejtuar të të dhënave kompjuterike të caktuara, duke përfshirë të dhënat e trafikut, kur ka shkaqe të mjaftueshme për të besuar se të dhënat mund të humbasin, dëntohen ose ndryshohen.

2. Në rastin kur të dhënat kompjuterike janë në zotërim ose në kontroll të një personi, prokurori mund ta urdhërojë këtë person t'i ruajë dhe t'i mirëmbajë këto të dhëna kompjuterike, për një periudhë deri në 90 ditë me qëllim zbulimin dhe nxjerrjen e tyre. Ky afat, për shkaqe të arsyeshme, mund të zgjatet vetëm një herë.

3. Personi i ngarkuar për ruajtjen dhe mirëmbajtjen e të dhënave kompjuterike detyrohet të mbajë sekret procedurat dhe veprimet e kryera, sipas pikës 2 të këtij neni, deri në përfundim të hetimeve.

Neni 299/b

Ruajtja e përshpejtuar dhe zbulimi i pjesshëm i të dhënave kompjuterike

(Shtuar me ligjin nr. 10 054, datë 29.12.2008)

Personi i ngarkuar me ruajtjen e përshpejtuar të të dhënave të trafikut detyrohet të marrë të gjitha masat e nevojshme, për të garantuar se të dhënat e ruajtura janë të vlefshme, pavarësisht nëse një apo më tepër dhënës shërbimesh kanë qenë të përfshirë në transmetimin e komunikimit, si dhe t'i sigurojë prokurorisë ose oficerit të policisë gjyqësore, të autorizuar, zbulimin e një sasive

të mjaftueshme të të dhënave të trafikut, në mënyrë që të mundësohet identifikimi i dhënësit të shërbimit dhe shtegu, nëpërmjet të cilit komunikimi është transmetuar.

Neni 300

Verifikimet e ngutshme në vend

1. Oficerët dhe agjentët e policisë gjyqësore marrin masa që gjurmët dhe sendet që i përkasin veprës penale të fiksohen e të ruhen dhe që gjendja e vendngjarjes dhe e sendeve të mos ndryshojnë para ndërhyrjes së prokurorit, kur ai ka njoftuar se do të marrë pjesë

2. Kur ka rrezik që gjurmët dhe sendet të ndryshojnë ose të humbasin dhe prokurori nuk mund të ndërhyjë urgjentisht, oficerët e policisë gjyqësore kryejnë veprimet hetimore të domosdoshme dhe, kur është rasti, sekuestrojnë provat materiale dhe sendet që lidhen me veprën penale.

Neni 301

Vleftësimi i sekuestros

1. Kur vë sekuestron, sipas nenit 300, policia gjyqësore shënon në procesverbal shkakun dhe i dorëzon një kopje të aktit personit, të cilit i janë sekuestruar sendet. Procesverbali i dërgohet pa vonesë dhe sidoqoftë jo më vonë se dyzet e tetë orë prokurorit të vendit ku është zbatuar sekuestronja.

2. Prokurori, brenda dyzet e tetë orëve të ardhshme, me vendim të motivuar vleftëson sekuestron, në qoftë se ekzistojnë kushtet, ose vendos kthimin e sendeve të sekuestruara. Kopja e vendimit i njoftohet personit të cilit i janë sekuestruar sendet. Kundër tij mund të bëhet ankim në gjykatë brenda dhjetë ditëve nga i pandehuri dhe mbrojtësi i tij, nga personi të cilit i janë sekuestruar sendet dhe ai që ka të drejtë t'i kthehen ato. Ankimi nuk pezullon zbatimin e sekuestros.

Neni 302

Ndihma e mbrojtësit

1. Mbrojtësi i personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet ka të drejtë të asistojë, pa patur të drejtën që të lajmërohet që më parë, në kontrollimet dhe verifikimet e ngutshme në vend, përveç rasteve të hapjes së menjëhershme të plikos të autorizuar nga prokurori.

Neni 303

Dokumentimi i veprimeve të policisë gjyqësore

1. Policia gjyqësore dokumenton, qoftë edhe në formë të përmblodhur, të gjitha veprimet e kryera.
2. Policia gjyqësore mban procesverbal për:
 - a) kallëzimet dhe ankimet e paraqitura me gojë
 - b) të dhënat përmblhedhëse dhe deklaratimet e marra nga personi ndaj të cilit zhvillohen hetimet;
 - c) të dhënat e marra nga personat që mund të tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit;
 - ç) këqyrjet, njohjet, kontrollimet dhe sekuestrimet;
 - d) aktet për identifikimin dhe njohjen e personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet, për marrjen e plikove ose të korrespondencës dhe për vënien e sekuestros;
 - e) veprimet hetimore të deleguara nga prokurori.
3. Dokumentacioni i veprimeve të policisë gjyqësore, provat materiale dhe sendet që lidhen me veprën penale vihen në dispozicion të prokurorit.

KREU V

VEPRIMTARIA E PROKURORIT

Neni 304

Veprimtaria hetimore e prokurorit

1. Prokurori drejton veprimtarinë hetimore dhe kryen vetë çdo veprim hetimor që e çmon të nevojshëm.

2. Ai mund të kërkojë nga policia gjyqësore kryerjen e veprimeve të deleguara posaçërisht, përfshirë edhe marrjen në pyetje të të pandehurit dhe ballafaqimet, në të cilat merr pjesë i pandehuri dhe mbrojtësi i tij. Në këtë rast policia gjyqësore respekton dispozitat për caktimin dhe pjesëmarrjen e mbrojtësit në veprimet hetimore.

3. Për veprime të veçanta që duhen kryer në një rreth tjetër, kur nuk mendon të procedojë personalisht, mund të delegojë sipas kompetencës lëndore përkatëse, prokurorin e atij rrethi. Kur ka arsye të ngutshme ose shkaqe të rëndësishme, prokurori i deleguar ka të drejtë të kryejë me iniciativën e tij çdo veprim të domosdoshëm për qëllimet e hetimit.

Neni 305

Marrja përsipër e hetimeve

1. Prokurori i Përgjithshëm, mbi ankesën e të pandehurit, të dëmtuarit ose edhe kryesisht, urdhëron, me vendim të arsyetuar, marrjen përsipër të hetimeve në qoftë se prokurori i rrethit nuk e ushtron ndjekjen penale ose nuk e pushon atë në afatin e caktuar.

2. Prokurori i Përgjithshëm zhvillon hetimet e domosdoshme dhe formulon kërkesat e veta brenda tridhjetë ditëve nga vendimi për marrjen përsipër të hetimeve.

Neni 306

Marrëdhëniet ndërmjet prokurorive të ndryshme

1. Prokuroritë që procedojnë në hetime të lidhura bashkëendojnë punën midis tyre. Për këtë qëllim shkëmbejnë akte dhe informacione si dhe njoftime për udhëzimet që i jepen policisë gjyqësore. Ato mund të procedojnë edhe bashkërisht në kryerjen e veprimeve të veçanta.

2. Hetimet e dy prokurorive të ndryshme quhen të lidhura:

a) në rastet e bashkimit të procedimeve ose kur është fjala për vepra penale të kryera nga disa persona në dëm të njëri-tjetrit;

b) kur prova e një vepre penale ose e ndonjë rrethane të saj ndikon mbi provën e një vepre penale tjetër ose të një rrethane tjetër;

c) kur prova e disa veprave penale rrjedh, edhe pjesërisht, nga i njëti burim.

Neni 307

Paraqitja vetë për të bërë deklarime

1. Ai që ka marrë dajeni se ndaj tij zhvillohen hetime, ka të drejtë të paraqitet te prokurori dhe të bëjë deklarime.

2. Kur ai që paraqet vetë e kundërshton faktin për të cilin procedohet dhe lejohet të parashtrijë shfajësimet e tij, veprimi i kryer barazohet me marrjen në pyetje.

3. Paraqitja vetë nuk pengon zbatimin e masave të sigurimit.

Neni 308

Ftesa për paraqitje

1. Prokurori fton personin ndaj të cilit zhvillohen hetime të paraqitet kur do ta marrë në pyetje ose kur duhet të kryejë veprime që kërkojnë praninë e tij.
2. Ftesa për t'u paraqitur përmban:
 - a) gjeneralitetet ose të dhëna të tjera personale që vlejné për identifikim;
 - b) ditën, orën dhe vendin e paraqitjes;
 - c) llojin e veprimit për të cilin është ftuar;
 - ç) paralajmërimin se prokurori mund të urdhërojë shoqërimin e detyrueshëm në rast mosparaqitje, pa patur pengesë të ligjshme.
3. Ftesa përmban edhe parashtrimin e përmbledhur të faktit që rezulton nga hetimet e bëra deri në atë çast.
4. Ftesa njoftohet të paktën tri ditë para asaj që është caktuar për paraqitje, me përjashtim të rasteve që për arsye të mundshme, prokurori mendon të shkurtojë afatin.

Neni 309

Caktimi dhe ndihma e mbrojtësit

1. I pandehuri që nuk ka mbrojtës njoftohet nga prokurori se ndihmohet nga një mbrojtës i caktuar kryesisht.
2. Mbrojtësi i zgjedhur ose i caktuar kryesisht lajmërohet të paktën njëzet e katër orë përpara kur procedohet me marrje në pyetje, këqyrje ose ballafaqim. Kur vonesa mund të dëmtojë lajmërimi i mbrojtësit bëhet urgjentisht.
3. Procesverbalet e veprimeve të kryera nga prokurori dhe nga policia gjyqësore, në të cilat mbrojtësi ka të drejtë të asistojë, depozitohen në sekretarinë e prokurorisë brenda tri ditëve nga kryerja e veprimit, me të drejtën për mbrojtësin që t'i shqyrtojë dhe të nxjerrë kopje.

Neni 310

Njoftimi i të pandehurit për të marrë pjesë në kontrollime e sekuestrime

(Shtuar paragrafi II me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Prokurori, kur do të kryejë kontroll ose sekuestrim njofton të pandehurin që të jetë i pranishëm së bashku me mbrojtësin e zgjedhur dhe, kur nuk e ka këtë, cakton një mbrojtës kryesisht.
2. Kur i pandehuri dhe mbrojtësi i tij janë njoftuar rregullisht, por nuk janë të pranishëm pa shkak të arsyeshëm, caktohet një mbrojtës kryesisht. Kjo gjendje pasqyrohet në procesverbalin përkatës.

Neni 311

Marrja në pyetje e personit të pandehur në një procedim të lidhur

1. Personi i marrë si i pandehur në një procedim të lidhur merret në pyetje nga prokurori në format e parashikuara nga neni 167.

Neni 312

Marrja e të dhënave

1. Prokurori merr të dhëna nga personi i dëmtuar dhe nga ata që mund të tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit, duke zbatuar rregullat e caktuara për marrjen e dëshmisë.
2. Thirrja e këtyre personave bëhet me urdhër, i cili përmban:
 - a) gjeneralitetet e personit;

- b) ditën, orën dhe vendin e paraqitjes;
- c) paralajmërimin se prokurori mund të urdhërojë shoqërimin e detyrueshëm në rast mosparaqitje pa patur pengesë të ligjshme.

3. Prokurori urdhëron në të njëjtën mënyrë edhe për thirrjen e përkthyesit dhe ekspertit.

Neni 313

Njohja e personave dhe e sendeve

1. Kur është e nevojshme, prokurori procedon në njohjen e personave, të sendeve ose të çdo gjëje tjetër që mund të jetë objekt i perceptimit shqisor.
2. Personat, sendet dhe objektet e tjera i paraqiten ose i tregohen me figurë atij që duhet të bëjë njohjen.
3. Kur ka arsye të bazuara për të menduar se personi i thirrur për të bërë njohjen mund të ketë druajtje ose ndikim tjetër nga prania e atij që duhet të njihet, prokurori merr masa që veprimi të kryhet pa u parë nga ai që duhet të njihet.

Neni 314

Caktimi i ekspertit

1. Prokurori, kur procedon në veprime, për të cilat kërkohen njohuri teknike, mund të caktojë ekspert, të cilit i jep detyra. Eksperti nuk mund të refuzojë detyrën pa shkaqe të arsyeshme.
2. Eksperti mund të autorizohet nga prokurori që të asistojë në veprime të veçanta hetimore.
3. Kur verifikimet teknike kanë të bëjnë me persona, sende ose vende, gjendja e të cilëve është ndryshuar, prokurori lajmëron të pandehurin dhe mbrojtësin, të dëmtuarin dhe përfaqësuesin e tij për ditën, orën dhe vendin ku do të kryhet veprimi.

Neni 315

Dokumentimi i veprimeve të prokurorit

1. Prokurori mban procesverbal:
 - a) për kallëzimet dhe ankesat e paraqitura me gojë
 - b) për këqyrjet, kontrollimet dhe sekuestrimet;
 - c) për marrjen në pyetje dhe ballafaqimet me të pandehurin;
 - ç) për të dhënat e marra nga personat që tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit;
 - d) për verifikimet që kanë të bëjnë me persona, sende ose vende, gjendja e të cilëve është ndryshuar.
2. Veprimet dokumentohen gjatë kryerjes së tyre ose menjëherë më pas, kur ekzistojnë rrethana të pakapërcyeshme që pengojnë dokumentimin aty për aty.
3. Akti që përmban marrjen në dijeni për veprën penale dhe dokumentacioni që lidhet me hetimet, si urdhrat e porositë për policinë gjyqësore, kërkesat drejtuar gjykatës, njoftimet etj. ruhen në një fashikull të posaçëm në sekretarinë e prokurorisë së bashku me aktet e ardhura nga policia gjyqësore.

KREU VI

SIGURIMI I PROVËS

Neni 316

Rastet e sigurimit të provës

1. Gjatë hetimeve paraprake, prokurori dhe i pandehuri mund të kërkojnë nga gjykata që të procedohet me sigurimin e provës në këto raste:

a) në marrjen e dëshmisë së një personi, kur ka arsye të bazuara për të menduar se ai nuk mund të pyetet në shqyrtimin gjyqësor për shkak sëmundjeje ose pengesë tjetër serioze;

b) në marrjen e dëshmisë, kur ka arsye të bazuara për të menduar se personi mund të jetë objekt dhune, kanosje ose premtimi për t'i dhënë para ose përfitime të tjera me qëllim që të mos bëjë dëshmi ose të bëjë dëshmi të gënjeshtërt;

c) në pyetjen e të pandehurit për faktet që kanë të bëjnë me përgjegjësinë e të tjerëve, kur ekziston një nga rrethanat e parashikuara nga shkronjat "a" dhe "b";

ç) në ballafaqimin ndërmjet personave që para prokurorit kanë bërë deklaramë kundërthënëse, kur ekziston një nga rrethanat e parashikuara nga shkronjat "a" dhe "b";

d) për një ekspertim apo eksperiment gjyqësor, kur prova ka të bëjë me një person, një send a një vend, gjendja e të cilëve mund të pësojë ndryshime të pashmangshme. Ekspertimi mund të kërkojë edhe kur është rasti që po të bëhet gjatë shqyrtimit gjyqësor do të sillte një pezullim të gjyqimit mbi gjashtëdhjetë ditë

dh) në një paraqitje për njohje, kur për arsye të veçanta nuk mund të shtyhet veprimi deri në shqyrtimin gjyqësor.

Neni 317

Kërkesa për sigurimin e provës

1. Kërkesa për sigurimin e provës paraqitet brenda afateve për përfundimin e hetimeve dhe përmban:

a) provën që duhet marrë dhe rëndësinë e saj për vendimin gjyqësor;

b) personat ndaj të cilëve procedohet për faktet objekt prove;

c) rrethanat që nuk lejojnë që marrja e provës të shtyhet për në shqyrtimin gjyqësor.

2. Kërkesa e bërë nga prokurori tregon edhe mbrojtësit e personave të interesuar në bazë të paragrafit 1, shkronja "b", personin e dëntuar dhe mbrojtësin e tij.

3. Dispozitat e paragrafit 1 dhe 2 respektohen me pasojë mospranimi.

4. Prokurori mund të vendosë zgjatjen e hetimeve paraprake për qëllimet e sigurimit të provës.

Neni 318

Kërkesa e personit të dëntuar

1. Personi i dëntuar mund t'i drejtohet prokurorit që ai të kërkojë sigurimin e provës.

2. Kur nuk e pranon kërkesën, prokurori merr vendim të arsyetuar dhe vë në dijeni personin e dëntuar, i cili mund të bëjë ankim në gjykatë

3. I dëntuari akuzues mund t'i kërkojë gjykatës që të procedojë në sigurimin e provës para fillimit të gjyqimit.

Neni 319

Paraqitja e kërkesës

1. Kërkesa për sigurimin e provës depozitohet në sekretarinë e gjykatës bashkë me sendet e dokumentet e mundshme. Ajo u njoftohet palëve dhe personave të interesuar nga ai që e ka bërë

2. Brenda dy ditëve nga njoftimi i kërkesës, prokurori dhe i pandehuri mund të paraqesin argumente lidhur me bazueshmërinë e kërkesës, të depozitohen sende dhe dokumente, si dhe të tregojnë fakte të tjera dhe persona të tjerë të interesuar.

3. Prokurori mund të kërkojë nga gjykata shtyrjen e afatit për sigurimin e provës së kërkuar nga i pandehuri, kur zbatimi i veprimit do t'i sillte dëm marrjes së provës. Gjykata vendos mbi kërkesën pasi dëgjon të pandehurit dhe mbrojtësin e tij.

Neni 320

Disponimi mbi kërkesën për sigurimin e provës

(Shtuar një paragraf pas pikës "1" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Brenda dy ditëve nga ardhja e përgjigjes për marrjen e njoftimit për kërkesën për sigurimin e provës, gjykata merr vendim, me të cilin pranon ose rrëzon kërkesën për sigurimin e provës.

Kundër vendimit mund të bëhet ankim në gjykatën e apelit brenda 5 ditëve. Gjykata e apelit e shqyrton ankesën brenda 10 ditëve nga dorëzimi i akteve në këtë gjykatë

2. Me vendimin që pranon kërkesën gjykata cakton:

a) objektin e provës brenda kufijve të kërkesës;

b) personat e interesuar për marrjen e provës sipas kërkesës;

c) datën e seancës, e cila nuk mund të kalojë një afat më të gjatë se dhjetë ditë nga data e dhënies së vendimit.

3. Kur i pandehuri, prania e të cilit është e domosdoshme për sigurimin e provës, nuk paraqitet pa një shkak të ligjshëm, gjykata urdhëron shoqërimin e tij të detyrueshëm.

4. Kur ekzistojnë arsye të ngutshme dhe sigurimi i provës nuk mund të kryhet në rrethin e gjykatës kompetente, kjo e fundit mund të delegojë gjykatën e vendit ku mund të merret prova.

Neni 321

Marrja e provës

1. Seanca për marrjen e provës zhvillohet me pjesënarrjen e domosdoshme të prokurorit dhe të mbrojtësit të të pandehurit. Ka të drejtë të marrë pjesë edhe përfaqësuesi i të dëmtuarit.

2. I pandehuri dhe i dëmtuari kanë të drejtë të marrin pjesë kur duhet të pyetet një dëshmitar ose një person tjetër. Në rastet e tjera ata mund të marrin pjesë me autorizim paraprak të gjykatës.

3. Ndalohet marrja e provave mbi faktet që kanë të bëjnë me persona që nuk përfaqësohen nga mbrojtësit në seancë

4. Procesverbali, sendet dhe dokumentet e marra për sigurimin e provës i dërgohen prokurorit. Mbrojtësit kanë të drejtë t'i shikojnë ato dhe të nxjerrin kopje të tyre.

Neni 322

Përdorimi i provave të marra

1. Provat e marra sipas rregullave të këtij kreu mund të përdoren në shqyrtimin gjyqësor vetëm ndaj të pandehurve, mbrojtësit e të cilëve kanë asistuar në marrjen e tyre.

2. Vendimi i dhënë mbi bazën e një prove të marrë sipas rregullave të këtij kreu, në të cilin i dëmtuari nuk ka qenë në gjendje të marrë pjesë, nuk sjell pasoja përveçse kur vetë i dëmtuari ka pranuar qoftë edhe në heshtje.

KREU VII

AFATET E PËRFUNDIMIT TË HETIMEVE

Neni 323

Afati i hetimeve paraprake

1. Brenda tre muajve nga data në të cilën emri i personit që i atribuohet vepra penale është shënuar në regjistrin e njoftimit të veprave penale, prokurori vendos dërgimin e çështjes në gjyq ose pushimin ose pezullimin e saj.

2. Kur është i nevojshëm autorizimi i procedimit, ecja e afatit pezullohet nga çasti që bëhet kërkesa deri në ditën kur autorizimi i vjen prokurorit.

Neni 324

Zgjatja e afatit

*(Shtuar një paragraf në pikën "2" me ligjin nr. 8460,
datë 11.2.1999)*

1. Prokurori mund ta zgjasë afatin e hetimeve për një kohë deri në tre muaj.

2. Zgjatje të mëtejshme, secila për një kohë jo më shumë se tre muaj, mund të bëhen nga prokurori në rastet e hetimeve komplekse ose të pamundësisë objektive për t'i përfunduar ato brenda afatit të zgjatur. Kohëzgjatja e hetimeve paraprake nuk mund të kalojë dy vjet.

Tej afatit 2-vjeçar, në raste të jashtëzakonshme, afati i hetimit mund të zgjatet vetëm me miratim të Prokurorit të Përgjithshëm deri në 1 vit, për çdo zgjatje jo më shumë se tre muaj, pa cenuar afatet e kohëzgjatjes së paraburgimit.

3. Vendimi për zgjatjen e afatit të hetimeve u njoftohet të pandehurit dhe të dëntuarit.

4. Veprimet hetimore të kryera pas mbarimit të afatit nuk mund të përdoren.

Neni 325

Ankimi për zgjatjen e afatit të hetimeve

1. I pandehuri dhe i dëntuari kanë të drejtë brenda dhjetë ditëve nga njoftimi, të bëjnë ankim në gjykatën e rrethit kundër vendimit të prokurorit për zgjatjen e afatit të hetimeve.

2. Ankesa shqyrtohet nga gjykata brenda dhjetë ditëve, duke u dëgjuar i pandehuri, mbrojtësi, i dëntuari dhe prokurori.

3. Kur gjykata pranon ankesën, hetimet nuk mund të vazhdojnë ose vazhdojnë vetëm për një afat të caktuar nga ajo.

4. Kundër vendimit të gjykatës mund të bëhet ankim, i cili nuk pezullon zbatimin e tij.

Neni 326

Pezullimi i hetimeve

1. Kur nuk njihet autori i veprës penale ose kur i pandehuri vuan nga një sëmundje e rëndë që ndalon hetimin e mëtejshëm, prokurori vendos pezullimin e hetimeve.

2. Pezullimi i hetimeve vendoset pasi të jenë kryer të gjitha veprimet e mundshme.

3. Hetimi i pezulluar rifillon me vendim të prokurorit.

KREU VIII

PËRFUNDIMI I HETIMEVE

Neni 327

Veprimet e policisë gjyqësore dhe të prokurorit

1. Pasi kryen veprimet e nevojshme hetimore, policia gjyqësore i dërgon aktet prokurorit bashkë me një relacion shpjegues për faktin dhe provat, si dhe me sugjerimet e veta për mënyrën e përfundimit të hetimeve.

2. Prokurori, pasi shqyrton aktet dhe sigurohet që i pandehuri ose mbrojtësi është njohur me to vendos, sipas rastit, pushimin e çështjes ose dërgimin e saj në gjykatë.

Neni 328

Pushimi i çështjes

(Shtuar pika 1 me ligjin 8460, datë 11.2.1999)

1. Në çdo fazë të procedimit, prokurori vendos pushimin e akuzës ose çështjes kur:
- a) del qartë se fakti nuk ekziston;
 - b) fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale;
 - c) i dëmtuari nuk ka bërë ankim ose heq dorë nga ankimi në rastet që procedimi fillon me kërkesën e tij;
 - ç) personi nuk mund të merret si i pandehur ose nuk mund të dënohet;
 - d) ekziston një shkak që e shuan veprën penale ose për të cilin ndjekja penale nuk duhej të fillohej ose nuk duhet të vazhdojë;
 - dh) del se i pandehuri nuk e ka kryer veprën ose nuk provohet që e ka kryer ai;
 - e) me vendim të formës së prerë i pandehuri është gjykuar për të njëjtën vepër penale;
 - ë) i pandehuri vdes;
 - f) në rastet e tjera të parashikuara me ligj.

Neni 329

Ankimi kundër vendimit të pushimit të çështjes

(Shtuar pika 1 me ligjin nr.8460, datë 11.2.1999, neni 5;

shfuqizuar fjali në pikën 1 me vendim të Gjykatës Kushtetuese nr.5, datë 6.3.2009)

1. Kundër vendimit të pushimit të akuzës ose të çështjes mund të bëjë ankim në gjykatën e rrethit gjyqësor i dëmtuari dhe i pandehuri.

2. Gjykata, kur e gjen të drejtë ankimin e të dëmtuarit vendos që hetimet të vazhdojnë ndërsa kur pranon ankimin e të pandehurit ndryshon vendimin e pushimit me formulim më të favorshëm për të pandehurin.

3. Kundër vendimit të gjykatës mund të bëhet ankim në gjykatën e apelit nga prokurori, i dëmtuari dhe i pandehuri.

Neni 330

Detyrimi i ankuesit me shpenzimet dhe dënet

1. Kur pushimi i çështjes bëhet për shkak se fakti nuk ekziston, personi i dëmtuar, me ankimin e të cilit ka filluar procedimi, ngarkohet me pagimin e shpenzimeve të procedimit të bëra nga shteti.

2. Ankuesi ngarkohet edhe me shpenzimet e bëra nga i pandehuri dhe i padituri civil, kur ata i kërkojnë këto, si dhe me shpërblimin e dënit.

3. Kur çështja është pushuar për shkak të tërheqjes së ankimit, shpenzimet i ngarkohen ankuesit, përveç rastit që në aktin e tërheqjes është parashikuar me marrëveshje që ato të jenë tërësisht ose pjesërisht në ngarkim të atij kundër të cilit është bërë ankimi.

4. Shpenzimet dhe dëmet caktohen nga prokurori. Kundër vendimit të tij mund të bëjnë ankim në gjykatë, i dëmtuari, i pandehuri dhe i padituri civil.

Neni 331

Dërgimi i çështjes në gjykatë

1. Kur ka prova të plota për fajësinë e të pandehurit, prokurori paraqet kërkesën për gjykimin e çështjes.

2. Kërkesa për gjykim përmban:

- a) gjeneralitetet e të pandehurit dhe të dëmtuarit nga vepra penale;
- b) parashtrimin e faktit, duke treguar nenet përkatëse të Kodit Penal;
- c) burimet e provës dhe faktet që ato u referohen;
- ç) datën dhe nënshkrimin e prokurorit.

3. Kërkesa u njoftohet të pandehurit dhe të dëmtuarit.

Neni 332

Fashikulli i gjykimit

1. Kërkesës së prokurorit për gjykimin e çështjes i bashkohen:

- a) aktet që i përkasin kallëzimit të veprës penale dhe kërkesës për pranimin e padisë civile;
- b) procesverbalet e veprimeve të papërsëritshme të kryera nga policia gjyqësore dhe prokurori;
- c) aktet për marrjen e masave të sigurimit;
- ç) procesverbalet e veprimeve të kryera për sigurimin e provës dhe të atyre të plotësuara jashtë shtetit në bazë të letërporosisë;
- d) dëshmia e penaltetit dhe dokumente të tjera që lidhen me personalitetin e të pandehurit;
- dh) provat materiale dhe sendet që i përkasin veprës penale, kur nuk duhet të ruhen në vend tjetër;
- e) procesverbalet për veprimet e këqyrjes, njohjes dhe eksperimentit;
- ë) raportet me shkrim të ekspertëve;
- f) procesverbalet e provës të procedimeve të tjera të lidhura;
- g) procesverbalet dhe regjistrimet e përgjimit të bisedimeve dhe komunikimeve;
- gj) çdo akt tjetër që parashikohet në ligj.

2. Kopjet e këtyre akteve dhe provat e tjera të marra gjatë hetimeve paraprake qëndrojnë në fashikullin e prokurorit.

TITULLI VII

GJYKIMI

KREU I

VEPRIMET PËRGATITORE

Neni 333

Caktimi i seancës

1. Brenda dhjetë ditëve nga depozitimi i kërkesës së prokurorit ose të dëmtuarit akuzues, kryetari i trupit gjykues, i ngarkuar për gjykimin e çështjes cakton datën e seancës gjyqësore.

2. Data e seancës i njoftohet prokurorit, të pandehurit, mbrojtësit, të dëntuarit, palëve private dhe përfaqësuesve të tyre të paktën dhjetë ditë para datës së caktuar për gjykim.

Neni 334

Kërkesa për gjykim të shpejtë

1. Kur janë kushtet e parashikuara në ligj, prokurori mund të kërkojë gjykimin e drejtpërdrejtë kurse i pandehuri gjykimin e shkurtuar.

2. Në këto raste zbatohen rregullat e caktuara në këtë Kod për gjykimet e posaçme.

Neni 335

Të drejtat e palëve

1. Deri në datën e caktuar për gjykim palët, mbrojtësit dhe përfaqësuesit e tyre kanë të drejtë të shikojnë sendet e sekuestruara, të shqyrtojnë në sekretari, aktet dhe dokumentet e mbledhura në fashikullin për shqyrtimin gjyqësor, si dhe të nxjerrin kopje të tyre.

Neni 336

Veprimet e ngutshme

1. Për rastet që kërkohet sigurimi i provës, kryetari me kërkesën e palëve urdhëron marrjen e provave, të cilat më vonë rrezikohen të mos merren, duke respektuar rregullat e parashikuara për shqyrtimin gjyqësor.

2. Për ditën, orën dhe vendin e caktuar për marrjen e provës lajmërohen, të paktën njëzet e katër orë përpara, prokurori, i pandehuri, i dëntuari dhe mbrojtësi.

3. Procesverbalet e veprimeve të kryera përfshihen në fashikullin e shqyrtimit gjyqësor.

Neni 337

Thirrja e dëshmitarëve dhe ekspertëve

1. Palët që kërkojnë pyetjen e dëshmitarëve dhe të ekspertëve duhet të depozitojnë në sekretarinë e gjykatës, të paktën pesë ditë para datës së caktuar për gjykim, listën e tyre.

2. Kryetari urdhëron, edhe kryesisht, thirrjen e ekspertit të caktuar gjatë hetimit paraprak për sigurimin e provës.

Neni 338

Përpjekja për pajtim

1. Në rastin e veprave që ndiqen me kërkesën e të dëntuarit akuzues, gjykata thërret të dëntuarin dhe atë kundër të cilit është bërë kërkesa për gjykim dhe u propozon zgjidhjen e çështjes me pajtim. Në qoftë se i dëntuari e tërheq kërkesën dhe ai që akuzohet e pranon tërheqjen, gjykata vendos pushimin e çështjes. Në të kundërtën ajo cakton datën e seancës dhe u bën të njohur atyre se mund të ndihmohen nga mbrojtës.

KREU II

SHQYRTIMI GJYQËSOR

SEKSIONI I
RREGULLA TËPËRGGJITHSHME

Neni 339

Publiciteti i seancës

1. Seanca gjyqësore është publike, përndryshe quhet e pavlefshme.
2. Nuk pranohen në seancë të miturit nën moshën gjashtëmbëdhjetë vjeç dhe ata që janë në gjendje dehje, intoksikimi ose çrregullimi mendor.
3. Ndalohet prania në seancë e personave të armatosur, me përjashtim të pjesëtarëve të forcave të ruajtjes së rendit.

Neni 340

Rastet e gjykimit me dyer të mbyllura

1. Gjykata vendos që shqyrtimi gjyqësor ose disa veprime të tij të zhvillohen me dyer të mbyllura:
 - a) kur publiciteti mund të dëmtojë moralin shoqëror ose mund të sjellë përhapjen e të dhënave që duhet të mbahen sekret në interes të shtetit, në qoftë se një gjë e tillë kërkohet nga organi kompetent;
 - b) kur nga ana e publikut ka shfaqje që prishin zhvillimin e rregullt të seancës;
 - c) kur është e nevojshme të mbrohet siguria e dëshmitarëve ose e të pandehurve;
 - ç) kur gjykohet e nevojshme në pyetjen e të miturve.
2. Vendimi i gjykatës për zhvillimin e seancës me dyer të mbyllura revokohet kur pushojnë shkaqet që e sollën atë

Neni 341

Drejtimi i seancës

1. Drejtimi i seancës bëhet nga kryetari. Urdhrat e tij për ruajtjen e rendit e të qetësisë janë të detyrueshme për palët e pjesëmarrësit dhe të zbatueshme nga organet e rendit. Ata që pengojnë zhvillimin e rregullt të seancës nxirren jashtë me urdhër të kryetarit dhe kur nuk binden dënohen me gjobë deri në dhjetë mijë lekë. Urdhri është i paankimueshëm.
2. Kur kryhet një vepër penale në sallën e gjykimit, prokurori procedon në bazë të ligjit dhe, kur është rasti urdhëron arrestimin e autorit.

Neni 342

Gjykimi i pandërprerë

(Shtuar pika "4" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kur shqyrtimi gjyqësor nuk mund të përfundohet në një seancë të vetme, gjykata vendos që të vazhdojë ditën e mëpasme të punës.
2. Gjykata mund të ndërpresë shqyrtimin gjyqësor, vetëm për arsye të veçanta, deri në pesëmbëdhjetë ditë
3. Shtyrja dhe ndërprerja e shqyrtimit gjyqësor shpallen nga kryetari në seancë. Shpallja zëvendëson njoftimin për ata që janë të pranishëm ose që duhet të quhen të pranishëm.
4. Kur për shkaqe të përligjura ndryshon përbërja e trupit gjykues, anëtari i ri duhet të njihet me përmbajtjen e procesit gjyqësor, përveç rastit kur kërkohet prej tij që çështja të shqyrtohet nga fillimi. Kur ndryshon më shumë se një nga anëtarët e trupit gjykues që gjykon me tre gjyqtarë dhe më shumë se dy nga anëtarët e trupit gjykues që gjykon me pesë gjyqtarë, gjykimi fillon nga e para.

Neni 343

Pezullimi i shqyrtimit gjyqësor

1. Kur përfundimi i çështjes penale varet nga zgjidhja e një mosmarrëveshje civile ose administrative, për të cilën zhvillohet një gjykim, gjykata mund të vendosë pezullimin e shqyrtimit gjyqësor derisa çështja të zgjidhet me vendim të formës së prerë
2. Kundër vendimit të pezullimit mund të bëhet ankim.
3. Kur gjykimi civil ose administrativ nuk përfundohet brenda gjashtë muajve, gjykata mund të revokojë vendimin e pezullimit, edhe kryesisht.

Neni 344

Prania e të pandehurit në seancë

(Shtuar pika "4" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. I pandehuri merr pjesë në seancë si person i lirë edhe kur është i paraburgosur, me përjashtim të rasteve kur duhen marrë masa të domosdoshme për të parandaluar rrezikun e ikjes a të dhunës.
2. I pandehuri që me sjelljen e tij pengon zhvillimin e rregullt të seancës, edhe pse i është tërhequr vëmendja, largohet nga salla me urdhër të kryetarit.
3. I pandehuri i larguar quhet i pranishëm dhe përfaqësohet nga mbrojtësi. Ai mund të ripranohet në sallë në çdo kohë
4. Mungesa e të pandehurit që largohet nga salla dhe nuk ka pranuar të ketë mbrojtës, nuk e pengon zhvillimin e gjykimit. Në këtë rast caktohet një mbrojtës kryesisht dhe vazhdon gjykimi. I pandehuri ose mbrojtësi i caktuar prej tij mund të pranohet në sallë në çdo kohë

Neni 345

Procesverbali i seancës

1. Sekretari mban procesverbalin e seancës, në të cilin tregohen:
 - a) vendi, data, ora e hapjes dhe e mbylljes së seancës;
 - b) përbërja e gjykatës;
 - c) emri dhe mbiemri i prokurorit dhe të dëntuarit akuzues;
 - ç) gjeneralitetet e të pandehurit ose të dhëna të tjera personale që vlejné për ta identifikuar, gjeneralitetet e mbrojtësve, të palëve private dhe të përfaqësuesve të tyre.
2. Menjëherë pas mbylljes së seancës, procesverbali, i nënshkruar në fund të çdo flete nga ai që e ka mbajtur, i paraqitet kryetarit për ta vistuar.
3. Procesverbali i seancës përfshihet në fashikullin për shqyrtimin gjyqësor.

Neni 346

Përmbajtja e procesverbalit

1. Procesverbali përshkruan veprimet e kryera në seancë dhe pasqyron në mënyrë të përmbledhur kërkesat dhe konkluzionet e prokurorit, të të dëntuarit akuzues, mbrojtësve dhe përfaqësuesve të palëve private.
2. Urdhrat e dhëna me gojë nga kryetari riprodhohen tërësisht. Urdhrat e shpallura në seancë me anë të leximit i bashkohen procesverbalit.

Neni 347

Kërkesat e palëve për procesverbalin

1. Palët kanë të drejtë të kërkojnë shënimin në procesverbal të çdo deklarimi për të cilin kanë interes. Memoriet me shkrim të paraqitura nga palët, në mbështetje të kërkesave dhe konkluzioneve të tyre, i bashkohen procesverbalit.

2. Kryetari mund të urdhërojë, edhe kryesisht, që sekretari të lexojë pjesë të veçanta të procesverbalit me qëllim që të verifikojë saktësinë dhe plotësinë e tij. Mbi kërkesat për korrigjim ose shuarje, si dhe mbi ato që parashikohen në paragrafin 1, kryetari disponon me vendim.

SEKSIONI II VEPRIMET PARAPRAKE

Neni 348

Verifikimi i paraqitjes së palëve

1. Para se të fillojë shqyrtimi gjyqësor, kryetari kontrollon paraqitjen e palëve.
2. Kur mbrojtësi i caktuar kryesisht nuk është i pranishëm, kryetari cakton si zëvendës një mbrojtës tjetër, sipas nenit 49, paragrafi 5.

Neni 349

Përsëritja e thirrjes

1. Gjykata urdhëron, edhe kryesisht, që të përsëritet thirrja për gjykim kur del që i pandehuri ose personi ndaj të cilit është bërë kërkesë për gjykim nga i dëmtuari akuzues nuk ka marrë njoftim ose njoftimi është i dyshimtë.

Neni 350

Mungesa e të pandehurit ose e mbrojtësit

1. Kur i pandehuri, qoftë edhe i paraburgosur, ose personi ndaj të cilit ka bërë kërkesë për gjykim i dëmtuari akuzues, nuk paraqitet në seancë dhe del se mungesa është shkaktuar nga forca madhore ose ndonjë pengesë tjetër që e përjashton nga përgjegjësia, gjykata, edhe kryesisht, shtyn ose pezullon shqyrtimin gjyqësor, cakton datën e seancës së re dhe urdhron që të përsëritet thirrja.

2. Leximi i vendimit që cakton seancën e re zëvendëson njoftimin për të gjithë ata që janë ose duhet të quhen të pranishëm.

3. Gjykata vendos në bazë të paragrafit 1 edhe kur mungon mbrojtësi, me përjashtim të rasteve kur i pandehuri ndihmohet nga dy mbrojtës dhe pengesa për paraqitje lidhet me njërin prej tyre ose kur mbrojtësi i penguar ka caktuar një zëvendësues, ose kur i pandehuri kërkon që të procedohet në mungesë të mbrojtësit të penguar.

4. Kur del që njoftimi nuk ka qenë i rregullt, gjykata vendos shtyrjen e shqyrtimit gjyqësor dhe urdhëron përsëritjen e njoftimit.

Neni 351

Deklarimi i mungesës

1. Kur i pandehuri i lirë ose i paraburgosur nuk paraqitet në seancë ndonëse është njoftuar dhe nuk ka patur shkaqe të ligjshme për t'u paraqitur, gjykata, pasi dëgjon palët, deklaron mungesën e tij. Në këtë rast ai përfaqësohet nga mbrojtësi.

2. Vendimi që deklaron mungesën është i pavlefshëm kur provohet se ajo ka ardhur nga mosmarrja e njoftimit ose nga pamundësia absolute për t'u paraqitur.

3. Në qoftë se i pandehuri paraqitet pas shpalljes së vendimit, gjykata revokon vendimin që ka deklaruar mungesën. Kur paraqitja bëhet para fillimit të diskutimit përfundimtar, i pandehuri mund të kërkojë të pyetet. Mbeten të vlefshme veprimet e kryera më parë por kur i pandehuri provon se njoftimi është bërë me vonesë jo për fajin e tij, gjykata urdhëron marrjen ose përsëritjen e veprimeve që çmon se kanë rëndësi për marrjen e vendimit.

Vendimi nr. 354, datë 28.7.1999 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

“... Të pandehurit të deklaruar në mungesë sipas nenit 351 të Kodit të Procedurës Penale, nuk i mohohet e drejta për të ankimuar një vendim të dhënë ndaj tij, por kjo duhet të aplikohet në formën e parashikuar me këtë rast nga dispozita procedurale, ai ka të drejtë mbështetur në nenin 147/2 të Kodit të Procedurës Penale, të kërkojë rivendosjen në afat për të bërë ankim, kur vërtetohet se nuk ka marrë dijeni për vendimin e dhënë dhe, pasi t'i jetë njohur kjo e drejtë ai mund të bëjë ankim kundër vendimit, sipas rastit, në gjykatën e apelit ose në Gjykatën e Lartë ”

Neni 352

Mungesa dhe largimi i vullnetshëm i të pandehurit

1. Kur i pandehuri kërkon ose jep përqimin që shqyrtimi gjyqësor të bëhet në mungesë të tij, ose duke qenë i burgosur, refuzon të marrë pjesë, përfaqësohet nga mbrojtësi.

2. I pandehuri, i cili pasi është paraqitur, largohet vetë nga salla, konsiderohet i pranishëm, me kusht që të përfaqësohet nga mbrojtësi.

3. Dispozitat e paragrafit 2 zbatohen edhe kur i pandehuri i paraburgosur ikën në çdo moment të shqyrtimit gjyqësor ose gjatë intervaleve të tij.

4. Gjykimi në mungesë mund të bëhet edhe kur provohet që i pandehuri fshihet.

Neni 353

Shoqërimi i detyrueshëm i të pandehurit

1. Gjykata mund të urdhërojë shoqërimin e detyrueshëm të të pandehurit ose të personit ndaj të cilit është bërë kërkesë për gjykim nga i dëmtuari akuzues, kur nuk është paraqitur ose është deklaruar në mungesë, në qoftë se prania e tij është e domosdoshme për marrjen e një prove, por jo për pyetjen e tij.

Neni 354

Kërkesat paraprake

1. Kërkesat që kanë të bëjnë me juridiksionin, kompetencën, me bashkimin ose ndarjen e procedimeve, me legjitimitimin e paditësit dhe të të paditurit civil, nuk mund të parashtrihen më vonë në qoftë se nuk janë ngritur menjëherë pas legjitimitimit të palëve përveçse kur mundësia për t'i ngritur lind vetëm gjatë shqyrtimit gjyqësor.

2. Për kërkesat paraprake kanë të drejtë të flasin prokurori, i dëntuari akuzues, i pandehuri ose mbrojtësi i tij dhe nga një përfaqësues për çdo palë private. Nuk lejohet replika.

3. Për kërkesat paraprake gjykata disponon me vendim.

Neni 355

Deklarimi i hapjes së shqyrtimit gjyqësor

1. Pasi kryhen veprimet e treguara në nenet e mësipërme, kryetari e deklaron të hapur shqyrtimin gjyqësor dhe tregon identitetin e të pandehurit dhe akuzën në ngarkim të tij.

Neni 356

Parashtrimi hyrës dhe kërkesat për prova

1. Prokurori ose i dëntuari akuzues parashtron në mënyrë të përmbledhur faktet objekt akuze dhe tregon provat që kërkon të shqyrtohen.

2. Sipas radhës, mbrojtësi i të pandehurit, përfaqësuesit e paditësit dhe të paditurit civilë tregojnë faktet që synojnë të provojnë dhe kërkojnë marrjen e provave.

3. Lejohet marrja e provave që nuk janë kërkuar paraprakisht kur pala që i kërkon pretendon se nuk ka patur mundësi t'i kërkonte.

Neni 357

Disponimet e gjykatës lidhur me provat

1. Gjkata, pasi dëgjon palët, jep vendim për marrjen e provave.

2. Gjatë shqyrtimit gjyqësor palët mund të bëjnë pretendime lidhur me marrjen e provave. Gjkata mund të revokojë me vendim marrjen e provave që dalin të panevojshme ose të pranojë marrjen e provave që kanë qenë refuzuar.

Neni 358

Deklarimet e të pandehurit

1. Kryetari i bën të ditur të pandehurit se ai ka të drejtë të bëjë në çdo fazë të shqyrtimit gjyqësor deklaramet që çmon të përshtatshme. Kur gjatë deklarameteve i pandehuri nuk i përmbahet objektit të akuzës, kryetari e paralajmëron dhe kur ai vazhdon i heq të drejtën e fjalës.

2. Sekretari riprodhon tërësisht deklaramet e të pandehurit, përveçse kur kryetari urdhëron që procesverbali të mbahet në formë të përmbledhur.

SEKSIONI III MARRJA E PROVAVE

Neni 359

Radha e marrjes së provave

1. Hetimi gjyqësor fillon me marrjen e provave të kërkuara nga prokurori ose i dëmtuari akuzues dhe vazhdon me marrjen e atyre që kërkojnë nga i pandehuri, mbrojtësi dhe palë e tjera.

Neni 360

Paraqitja dhe betimi i dëshmitarit

1. Para se të fillojë pyetja, kryetari e paralajmëron dëshmitarin për detyrimin dhe përgjegjësinë ligjore që ka për të thënë të vërtetën, me përjashtim të rasteve kur dëshmitari është i mitur deri katërmbëdhjetë vjeç.

2. Sekretari i gjykatës lexon deklaratën e betimit të dëshmitarit:

“Beto hem se do të them të vërtetën, të gjithë të vërtetën dhe të mos them asgjë që nuk është e vërtetë.”

Pas kësaj dëshmitari deklaron: “beto hem” dhe tregon gjeneralitetet e tij.

3. Mosrespektimi i dispozitave të paragrafëve 2 dhe 3 sjell pavlefshmërinë e veprimit të kryer.

Neni 361

Pyetja e dëshmitarëve

(Shtuar pika “7” me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

1. Pyetja e dëshmitarëve bëhet fillimisht nga prokurori ose nga mbrojtësi a përfaqësuesi që ka kërkuar pyetjen. Më pas pyetja vazhdon nga palë, sipas radhës.

2. Kush ka kërkuar pyetjen mund të bëjë pyetje edhe mbasi mbarojnë palë e tjera.

3. Ndalohen pyetjet që ndikojnë keq në paanësinë e dëshmitarit ose që synojnë në sugjerimin e përgjigjeve.

4. Për të ndihmuar kujtesën, dëshmitari mund të lejohet nga kryetari që të shikojë dokumentet e hartuara prej tij.

5. Pyetja e dëshmitarëve të mitur mund të bëhet nga kryetari, mbi kërkesat dhe kundërshtimet e palëve. Kryetari mund të ndihmohet nga një familjar i të miturit ose nga një specialist i fushës së edukimit të fëmijëve. Kur çmohet se pyetja e drejtpërdrejtë e të miturit nuk e dënton gjendjen psikologjike të tij, kryetari urdhëron që pyetja të vazhdojë sipas dispozitave të paragrafëve 1 dhe 2. Urdhri mund të revokohet gjatë pyetjes.

6. Gjatë pyetjes së dëshmitarit kryetari mund të bëjë pyetje dhe, kur është rasti, ndërhyr për të siguruar radhën e pyetjeve, vërtetësinë e përgjigjeve, saktësinë e pyetjeve dhe të kundërshtimeve, si dhe për të garantuar respektimin e personit.

7. Dëshmitari mund të pyetet në distancë, brenda ose jashtë vendit, me anë të lidhjes audiovizive, duke respektuar rregullat e marrëveshjeve ndërkombëtare dhe dispozitat e këtij Kodi. Personi i autorizuar nga gjykata qëndron në vendin ku ndodhet dëshmitari dhe bën vërtetimin e identitetit të tij, si dhe kujdeset për zhvillimin e rregullt të marrjes në pyetje e për zbatimin e masave të mbrojtjes. Këto veprime ai i pasqyron në procesverbal.

Neni 361/a

Pyetja e bashkëpunësorëve të drejtësisë dhe e dëshmitarëve të mbrojtur

(Shtuar me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

1. Pyetja e bashkëpunësorëve të drejtësisë dhe e dëshmitarëve të mbrojtur zhvillohet nën masa të veçanta për mbrojtjen e tyre, të cilat përcaktohen nga gjykata, kryesisht ose me kërkesën e palëve.

Kur disponon mjete teknike, gjykata mund të vendosë që marrja në pyetje e tyre të zhvillohet në distancë me anë të lidhjes audiovizive, sipas rregullave të parashikuara në pikën 7 të nenit 361.

2. Kur ndaj personit që do të pyetet është vendosur ndryshimi i identitetit, gjykata urdhëron marrjen e masave të përshtatshme për të bërë të mundur që fytyra dhe zëri i personit të mos jenë të dallueshme për palët.

Në rast se është e domosdoshme njohja e identitetit ose këyryja e personit, gjykata urdhëron thirrjen ose shoqërimin e detyrueshëm për përmbushjen e kësaj veprimi. Në këtë rast gjykata urdhëron marrjen e masave të nevojshme për të mënjeluar pamjen e dallueshme të fytyrës së personit, të cilit i është ndryshuar identiteti.

Neni 362

Kundërshtimi i dëshmisë

(Shtuar pikat "1", "2", "3", "4" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Për të kundërshtuar, tërësisht ose pjesërisht, përmbajtjen e dëshmisë ose kur refuzon të dëshmojë, palët mund të përdorin thëniet e bëra më parë nga dëshmitari para prokurorit ose policisë gjyqësore dhe që ndodhen në fashikullin e prokurorit, por vetëm pasi dëshmitari ka deponuar mbi faktet dhe rrethanat që kundërshtohen.

2. Këto thënie nuk përbëjnë provë në vetvete për faktet që pohohen në to, por ato mund të vlerësohen nga gjykata për të përcaktuar besueshmërinë e personit të pyetur dhe përfshihen në fashikullin e shqyrtimit gjyqësor.

3. Deklarimet e dhëna para prokurorit ose policisë gjyqësore mund të vlerësohen si provë nëse ato lidhen me prova të tjera që konfirmojnë vërtetësinë e tyre.

4. Deklarimet e mëparshme, të përfshira në fashikullin e gjykimit, sipas pikës 2 të kësaj neni, çmohen si prova edhe kur rezulton se dëshmitari qoftë edhe gjatë pyetjes në seancë i nënshtrohet dhunës, kanosjes, premtimit për t'i dhënë para ose përfitime të tjera, me qëllim që të mos dëshmojë ose të bëjë dëshmi tërreme, si dhe kur rezultojnë rrethana të tjera që kanë dëmtuar sinqeritetin e përgjigjeve të tij.

Neni 363

Pyetja e ekspertëve

(Shtuar pika "3" me ligjin nr.9276, datë 16.9.2004)

1. Për pyetjen e ekspertëve respektohen dispozitat mbi pyetjen e dëshmitarëve, për aq sa janë të zbatueshme.

2. Eksperti ka të drejtë në çdo rast të konsultohet me dokumentet, shënimet dhe botimet që mund të merren edhe kryesisht.

3. Eksperti mund të pyetet në distancë duke respektuar rregullat e parashikuara në pikën 7 të nenit 361 të kësaj Kodi.

Neni 364

Pyetja në shtëpi e dëshmitarëve dhe ekspertëve

(Ndryshuar pika "1" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Në rast pamundësie absolute për t'u paraqitur, me kërkesën e palëve, gjykata mund të vendosë që pyetja e dëshmitarit ose e ekspertit të bëhet në vendin ku ndodhet duke njoftuar ditën, orën dhe vendin e pyetjes. Pyetja mund të bëhet edhe vetëm nga një anëtar i trupit gjykues, në prani të palëve.

2. Pyetja bëhet në format e parashikuara nga nenet e mësipërme pa praninë e publikut. I pandehuri dhe palët private përfaqësohen nga mbrojtësi dhe përfaqësuesit e tyre. Gjikata mund të lejojë ndërhyrjen e të pandehurit në pyetje.

Neni 365

Pyetja e palëve private

1. Pyetjen e palëve private e fillon ai që e ka kërkuar këtë gjë dhe vazhdon me pyetjet e prokurorit, të mbrojtësve, të përfaqësuesve të palëve dhe të pandehurit. Ai që ka filluar pyetjen mund të bëjë pyetje edhe pas palëve të tjera.

2. Për të kundërshtuar përmbajtjen e deponimit, mund të shfrytëzohen deklaratimet e bëra gjatë hetimeve paraprake nga pala e pyetur dhe që ndodhen në fashikullin e prokurorit, me kusht që pala të ketë deponuar mbi faktet dhe rrethanat që kundërshtohen.

Neni 366

Caktimi i ekspertimit gjatë gjykimit

1. Në qoftë se gjykata, kryesisht ose me kërkesën e palëve, disponon për një ekspertim, eksperti thirret menjëherë dhe duhet të shprehë mendimin e tij në të njëjtën seancë. Kur nuk është e mundur të veprohet në këtë mënyrë, gjykata ndërpret shqyrtimin gjyqësor dhe cakton datën e seancës së re, jo më larg se tridhjetë ditë.

Neni 367

Marrja e provave të reja

1. Pas marrjes së provave të kërkua, gjykata, në qoftë se është e nevojshme, mund të bëjë pyetje shtesë dhe të disponojë edhe kryesisht, marrjen e provave të reja. Kur nuk është e mundur të procedohet në të njëjtën seancë, ndërpritet gjykimi dhe caktohet data e seancës së re.

Neni 368

Procesverbali i marrjes së provës

1. Në procesverbalin e marrjes së provës shënohen gjeneralitetet e dëshmitarëve, ekspertëve e të përkthyesve, si dhe paralajmërimi që u bëhet për të thënë të vërtetën dhe për përgjegjësinë që kanë në rast se bëjnë dëshmi, ekspertim ose përkthim të rremë.

2. Sekretari i gjykatës riprodhon pyetjet e bëra nga palët dhe nga kryetari, si dhe përgjigjet e personave të pyetur.

3. Kur gjykata vendos që procesverbali të mbahet në formë të përmblodhur, kontrolli për saktësinë e tij bëhet nga kryetari.

Neni 369

Leximet e lejueshme

(Shtuar pika "3" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjkata edhe kryesisht, vendos që të lexohen, tërësisht ose pjesërisht aktet që përmbahen në fashikullin për shqyrtimin gjyqësor.

2. Me kërkesën e palëve, gjykata mund të vendosë që të lexohen aktet e marra gjatë hetimeve paraprake kur për shkak të rrethanave të paparashikuara ato nuk mund të përsëriten më.

3. Leximi i deklarimeve të bëra nga shtetasi shqiptar ose i huaj, banues jashtë shtetit, mund të bëhet në qoftë se ai është thirrur dhe nuk është paraqitur ose kur nuk gjendet, me gjithë kërkimet e bëra nga policia gjyqësore, si dhe kur refuzon të dëshmojë. Në këtë rast akti vlerësohet duke u lidhur me provat e tjera.

4. Oficeri ose agjenti i policisë gjyqësore, që pyetet si dëshmitar, mund t'i përdorë aktet e policisë gjyqësore për të ndihmuar kujtesën.

5. Në vend të leximit, gjykata, edhe kryesisht, mund të tregojë aktet që lidhen me procedimin.

Neni 370

Leximi i deklarimeve të bëra nga i pandehuri
(Shtuar pika "2" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Për të kundërshtuar, tërësisht ose pjesërisht, përmbajtjen e deklarimeve të të pandehurit, palët mund të përdorin deklaratimet e bëra më parë nga ai dhe që ndodhen në fashikullin e prokurorit, në qoftë se ka folur për faktet dhe rrethanat që kundërshtohen.

2. Kur i pandehuri është deklaruar në mungesë ose nuk është paraqitur ose refuzon të përgjigjet për deklaratimet që ka bërë në prani të mbrojtësit, gjykata vendos që të lexohen procesverbalet e deklarimeve të bëra nga ai gjatë hetimeve paraprake.

3. Kur deklaratimet janë bërë nga persona të marrë si të pandehur në një procedim të lidhur, gjykata vendos shoqërimin e detyrueshëm. Kur nuk mund të sigurohet prania e deklaruesit, gjykata, pasi dëgjon palët, vendos leximin e procesverbaleve që përmbajnë deklaratimet.

Neni 371

Futja e akteve në fashikullin e gjykatës

1. Procesverbalet dhe aktet që janë lexuar, si dhe dokumentet e paraqitura nga palët e të pranuar nga gjykata, futen bashkë me procesverbalin e seancës në fashikullin e gjykatës.

SEKSIONI IV
AKUZAT E REJA

Neni 372

Ndryshimi i akuzës

1. Kur gjatë shqyrtimit gjyqësor fakti del ndryshe nga ç'është përshkruar në kërkesën për gjykim dhe gjykimi i tij është në kompetencën e asaj gjykate, prokurori ndryshon akuzën dhe procedon me akuzën përkatëse.

Neni 373

Akuza për një vepër tjetër

1. Kur gjatë shqyrtimit gjyqësor del një vepër penale tjetër që ka lidhje me atë që gjykohet, sipas nenit 79 gërma "b", ose një rrethanë rënduese që nuk është përmendur në kërkesën për gjykim, prokurori i komunikon të pandehurit veprën penale ose rrethanën, por me kusht që gjykimi të mos jetë në kompetencë të një gjykate më të lartë.

Neni 374
Akuza për një fakt të ri

1. Kur gjatë shqyrtimit gjyqësor del një fakt i ri në ngarkim të të pandehurit që nuk është përmendur në kërkesën për gjykim dhe për të cilin duhet proceduar kryesisht, prokurori procedon në format e zakonshme, duke tërhequr dosjen për të vazhduar hetimet paraprake. Megjithatë, në qoftë se prokurori kërkon, gjykata mund të lejojë shqyrtimin në të njëjtën seancë kur i pandehuri jep përqimin dhe nuk dëntohet shpejtësia e procedimit.

Neni 375
Ndryshimi i cilësimit juridik të veprës
(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

Me vendimin përfundimtar gjykata mund t'i japë faktit një përcaktim të ndryshëm nga ai që ka bërë prokurori ose i dëntuari akuzues, më të lehtë ose më të rëndë, me kusht që vepra penale të jetë në kompetencën e saj.

Vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr.51, datë 30.7.1999

Duke arsyetuar pajtueshmërinë me Kushtetutën të nenit 375, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 51, datë 30.7.1999, ka vënë në dukje se e drejta që i njihet gjykatës për t'i dhënë faktit një përcaktim juridik të ndryshëm nga ai që ka bërë prokurori nuk është veprim antikushtetues. "Në këtë rast, thuhet në vendimin e Gjykatës Kushtetuese, gjykata nuk merr kompetencat e prokurorit dhe as kthehet në organ akuzues, por vetën zbaton ligjin, gjë që është detyrë funksionale e saj... gjykata nuk është organ akuzues, nuk formulon akuzë të re dhe as e ndryshon atë por mbi bazën e faktit të paraqitur, bën cilësimin e duhur ligjor të veprës, duke i dhënë faktit një përcaktim tjetër." Më tej, Gjykata Kushtetuese arsyeton: "Gjykata, duke i dhënë faktit një përcaktim juridik të ndryshëm nga ai i prokurorit, mund të bëjë që cilësimi i ri të jetë një veprë penale më e lehtë ose më e rëndë. Në rastin e fundit nuk do të thotë se rëndohet pozita e të pandehurit. Rëndimi i pozitës trajtohet në raport me shkallën më të lartë të gjykimit."

Ndryshimin e cilësimit juridik të veprës, gjykata mund ta bëjë vetën në qoftë se vepra penale është në kompetencën e saj. Përndryshe ajo duhet t'ia dërgojë çështjen gjykatës kompetente.

Vendimi i Gjykatës Kushtetuese përfundon: "Neni 375 i Kodit të Procedurës Penale jo vetëm që nuk vjen në kundërshtim me nenin 148 të Kushtetutës, por është në përputhje edhe me parimet e tjera kushtetuese të zhvillimit të një gjykimi të drejtë nga një gjykatë e paanshme."

Neni 376
Të drejtat e palëve

1. Në rastet e parashikuara nga nenet 372, 373 dhe 374, kryetari i bën të ditur të pandehurit se mund të kërkojë një afat për mbrojtjen. Kur i pandehuri kërkon afat, kryetari ndërpret shqyrtimin gjyqësor për një kohë të përshtatshme, por jo më shumë se dhjetë ditë. Edhe palët e tjera mund të kërkojnë marrjen e provave të reja.

2. Kryetari urdhëron thirrjen e të dëntuarit, duke respektuar një afat jo më të vogël se pesë ditë

3. Kur i pandehuri gjykohet në mungesë, prokurori i kërkon gjykatës që akuza e re të përfshihet në procesverbalin e shqyrtimit gjyqësor dhe që ekstrati i procesverbalit t'i njoftohet të pandehurit. Në këtë rast kryetari ndërpret shqyrtimin gjyqësor dhe cakton një seancë të re, duke respektuar afatet e treguara në paragrafin 1.

Neni 377

Kalimi i akteve prokurorit

1. Kur prokurori e tërheq akuzën dhe në gjendjen që janë provat vërtetohet se i pandehuri nuk ka faj ose del që ekziston një nga rastet e pushimit të çështjes, gjykata vendos pafajësinë e të pandehurit ose pushimin e çështjes. Në rast të kundërt, gjykata vendos kalimin e akteve prokurorit.

SEKSIONI V DISKUTIMI PËRFUNDIMTAR

Neni 378

Zhvillimi i diskutimit

1. Pas marrjes së provave, prokurori, mbrojtësi i të pandehurit dhe përfaqësuesit e palëve të tjera formulojnë dhe parashatrojnë konkluzionet përkatëse.

2. Padiësi civil paraqet konkluzione me shkrim, të cilat duhet të përfshijnë kur është kërkuar shpërblimi i dëmit, edhe përcaktimin e fitimit të munguar.

3. Prokurori, mbrojtësit dhe përfaqësuesit e palëve mund të bëjnë replikë.

4. Në çdo rast i pandehuri dhe mbrojtësi duhet të kenë fjalën e fundit në qoftë se e kërkojnë.

5. Diskutimi përfundimtar nuk mund të ndërpritet për të marrë prova të reja, përveçse kur gjykata e çmon të domosdoshme.

6. Me mbarimin e diskutimit kryetari e deklaron të mbyllur shqyrtimin gjyqësor.

KREU III

VENDIMI

SEKSIONI I MARRJA E VENDIMIT

Neni 379

Menjëhershmeria e marrjes së vendimit

1. Vendimi merret menjëherë pas mbylljes së shqyrtimit gjyqësor.

2. Marrja e vendimit nuk mund të shtyhet përveçse në rast pamundësie absolute. Shtyrja vendoset nga kryetari me urdhër të motivuar.

Neni 380

Provat që mund të përdoren për të marrë vendimin

1. Për të marrë vendimin gjykata nuk mund të përdorë prova të tjera veç atyre që janë marrë ose janë verifikuar në shqyrtimin gjyqësor.

Vendimi nr. 100, datë 1.2.2001 i Kolegjit Penal të Gjykatës Kushtetuese

“Vendimet gjyqësore, thuhet nënenin 142 të Kushtetutës, duhet të jenë të arsyetuara.”

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka pranuar rekursin e të gjykuarit F.A., të gjykuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Shkodrës dhe me vendimin nr. 100, datë 1.2.2001, ka prishur vendimin e asaj gjykate, duke arsyetuar: “ Gjykata duhet t’i përmbahet kërkesës së ligjit lidhur me përmbajtjen e vendimit, domethënë të elementeve përbërës të tij... Një ndër to është edhe detyrimi i gjykatës për të parashtruar në vendimin e saj, në mënyrë të përmbledhur, rrethanat e faktit dhe provat mbi të cilat bazohet vendimi, si dhe arsyet për të cilat gjykata i quan të papranueshme provat e kundërta. Si në vendimin e gjykatës së rrethit, ashtu edhe në atë të apelit nuk parashtrohen këto elemente për një episod të krimit.”

Neni 381

Marrja e vendimit kolegjisht

1. Trupi gjykues, nën drejtimin e kryetarit, vendos veças për çdo çështje që lidhet me faktin dhe me ligjin, me zbatimin e masave të sigurimit, me dënimet dhe me përgjegjësinë civile.

2. Gjyqtarët dhe ndihmësgjyqtarët parashtrojnë mendimin e tyre dhe votojnë për çdo çështje. Kryetari mbledh votat, duke filluar nga gjyqtari ose ndihmësgjyqtari me vjetërsinë më të vogël në shërbim dhe vetë voton i fundit.

Neni 382

Përpilimi i vendimit

1. Pas marrjes së vendimit bëhet arsyetimi i tij duke u bazuar në provat dhe ligjin penal, si dhe nënshkruhet nga të gjithë anëtarët e trupit gjykues.

Neni 383

Elementet e vendimit

1. Vendimi përmban:

- a) gjykatën që e ka dhënë
 - b) gjeneralitetet e të pandehurit ose të dhëna të tjera personale që vlejné për ta identifikuar, si dhe gjeneralitetet e palëve të tjera private;
 - c) akuzën;
 - ç) parashtrimin e përmbledhur të rrethanave të faktit dhe provat mbi të cilat bazohet vendimi, si dhe arsyet për të cilat gjykata i quan të papranueshme provat e kundërta;
 - d) dispozitivin, duke treguar nenet e zbatuara të ligjit;
 - dh) datën dhe nënshkrimin anëtarëve të trupit gjykues.
3. Vendimi është i pavlefshëm kur mungon dispozitivi ose nënshkrimi i anëtarëve të trupit gjykues.

Neni 384

Shpallja e vendimit

1. Vendimi shpallet në seancë nga kryetari ose një anëtar i trupit gjykues me anë të leximit.

2. Shpallja vlen edhe si njoftim për palët që janë ose që duhet të konsiderohen të pranishme në seancë

Neni 385
Ndreqja e vendimit

1. Gjykata, edhe kryesisht, procedon për ndreqjen e vendimit kur duhet korrigjuar ndonjë gabim material.

Neni 386
Depozitimi i vendimit

1. Vendimi depozitohet në sekretari menjëherë pas shpalljes. Nëpunësi i caktuar vë nënshkrimin dhe shënon datën e depozitimit.

2. Lajmërimi për depozitimin dhe kopja e vendimit i njoftohen të pandehurit që është deklaruar në mungesë

SEKSIONI II
VENDIMI I PUSHIMIT TË ÇËSHTJES DHE I PAFAJËSISË

Neni 387
Vendimi i pushimit të çështjes

1. Kur ndjekja penale nuk duhet të fillonte ose nuk duhet të vazhdojë, ose kur vepra penale është shuar, gjykata vendos pushimin e çështjes, duke treguar edhe shkakun.

2. Gjykata vendos në të njëjtën mënyrë kur ekzistenca e një kushti procedimi apo e një shkakun që shuan veprën penale është e dyshimtë

Neni 388
Vendimi i pafajësisë

1. Gjykata merr vendim pafajësie kur:

- a) fakti nuk ekziston ose nuk provohet se ekziston;
- b) fakti nuk përbën vepër penale;
- c) fakti nuk parashikohet nga ligji si vepër penale;
- ç) vepra penale është kryer nga një person që nuk mund të akuzohet ose të dënohet;
- d) nuk provohet që i pandehuri e ka kryer veprën që akuzohet;
- e) fakti është kryer në prani të një shkakun të përligjur ose të një shkakun padënueshmërie, si dhe kur ekziston dyshimi për qënien e tyre.

Neni 389
Disponimet mbi masat e sigurimit

1. Me vendimin e pafajësisë a të pushimit, gjykata urdhëron lirimin e të pandehurit të paraburgosur dhe deklaron heqjen e masave të tjera të sigurimit. Në të njëjtën mënyrë disponohet edhe kur vendoset pezullimi me kusht i vendimit.

SEKSIONI III VENDIMI I DËNIMIT

Neni 390

Dënimi i të pandehurit

(Nryshuar pika "2" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kur i pandehuri del fajtor për veprën penale që i atribuohet, gjykata jep vendim dënimi, duke caktuar llojin dhe masën e dënimit.

2. Kur i pandehuri ka kryer disa vepra penale, gjykata cakton dënimin për secilën prej tyre dhe zbaton normat mbi bashkimin e veprave penale dhe të dënimeve.

Neni 391

Deklarimi për falsitetin e dokumenteve

1. Falsiteti i një akti ose i një dokumenti të vërtetuar me vendimin e gjykatës, deklarohet në dispozitiv, në të cilin urdhërohet, sipas rastit, fshirja tërësore ose e pjesshme, rivënia në fuqi, përsëritja ose ndryshimi i aktit apo dokumentit, duke caktuar edhe mënyrën me të cilën duhet bërë

2. Deklarimi i falsitetit mund të ankimohet bashkë me vendimin përfundimtar.

Neni 392

Detyrimi për pagimin e gjobës

1. Kur i dënuari nuk ka të ardhura ose pasuri të sekuestrueshme, gjykata ngarkon atë që përgjigjet civilisht për detyrimet e të pandehurit që të paguajë një shumë të barabartë me gjobën.

Neni 393

Detyrimi për shpenzimet

1. I dënuari ngarkohet me pagimin e shpenzimeve procedurale që lidhen me veprat penale, të cilave u referohet dënimi.

2. Të dënuarit për të njëjtën veprë penale ose për vepra penale të lidhura detyrohen solidarisht të paguajnë shpenzimet. Të dënuarit në të njëjtin gjykim për vepra penale që nuk lidhen midis tyre detyrohen solidarisht vetëm për shpenzimet e përbashkëta që lidhen me veprat penale për të cilat është dhënë dënimi.

Neni 394

Detyrimi i të paditurit civil

1. Në vendimin e dënimit gjykata disponon edhe mbi kërkesën për kthimin e sendit dhe shpërblimin e dëmit, si dhe për mënyrën e likuidimit të detyrimit.

2. Kur pranohet përgjegjësia e të paditurit civil, ai detyrohet solidarisht me të pandehurin për kthimin e sendit dhe shpërblimin e dëmit.

Neni 395

Saktësimi i dëmit

1. Kur provat e marra nuk mundësojnë saktësimin e dëmit, gjykata disponon për të drejtën e shpërblimit të dëmit në tërësi dhe ia dërgon aktet gjykatës civile.

2. Me kërkesën e paditësit civil, i pandehuri dhe i padituri civil mund të detyrohen të paguajnë një shumë të përafërt me dëmin që çmohet se është provuar. Ky detyrim ekzekutohet menjëherë

Neni 396

Ekzekutimi i përkohshëm i detyrimit civil

1. Me kërkesën e paditësit civil, kur ekzistojnë shkaqe të përligjura, detyrimi për kthimin e sendit dhe shpërblimin e dëmit shpallet i ekzekutueshëm përkohësisht.

Neni 397

Detyrimi i palëve private me shpenzimet procedurale

1. Me vendimin që pranon kërkesën e kthimit të sendit ose të shpërblimit të dëmit, gjykata detyron solidarisht të pandehurin dhe të paditurin civil për pagimin e shpenzimeve procedurale në dobi të paditësit civil, përveçse kur çmon se duhet të vendosë kompesimin tërësor ose të pjesshëm të tyre.

2. Kur rrëzohet kërkesa ose kur i pandehuri deklarohet i pafajshëm, përveç rastit që është i papërgjegjshëm, gjykata detyron paditësin civil me pagimin e shpenzimeve procedurale të bëra nga i pandehuri dhe nga i padituri civil për efekt të padisë civile, por gjithnjë kur nuk ekzistojnë shkaqe për kompesimin tërësor a të pjesshëm. Kur vërtetohet pakujdesia e rëndë, gjykata mund ta detyrojë edhe me shpërblimin e dëmeve të shkaktuara të pandehurit ose të paditurit civil.

Neni 398

Detyrimi i ankuesit me shpenzimet dhe me dëmet

1. Kur gjykata vendos pafajësinë e të pandehurit për një vepër penale që ndiqet mbi ankim, sepse fakti nuk ekziston ose se i pandehuri nuk e ka kryer, ankuesi detyrohet me pagimin e shpenzimit të procedimit të bëra nga shteti, si dhe me shpenzimet dhe me shpërblimin e dëmit në dobi të të pandehurit dhe të paditurit civil.

Neni 399

Publikimi i vendimit për të riparuar dëmin jopasuror

1. Me kërkesën e paditësit civil, gjykata urdhëron publikimin e vendimit të dënimit, si mënyrë e riparimit të dëmit jopasuror të rrjedhur nga vepra penale.

2. Publikimi i vendimit bëhet i plotë ose me shkurtime, në gazetata e treguara nga gjykata, me shpenzimet e të pandehurit dhe të paditurit civil.

3. Në qoftë se publikimi nuk bëhet në afatin e caktuar, paditësi civil mund të veprojë vetë me të drejtën për të kërkuar shpenzimet nga i dënuari.

KREU IV

GJYKIMET E POSAÇME

SEKSIONI I GJYKIMI I DREJTPËRDREJTË

Neni 400

Rastet e gjykimit të drejtpërdrejtë

(Ndryshuar pika "1" me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002)

1. Kur i pandehuri është arrestuar në flagrancë, prokurori mund ta paraqesë në gjykatë, brenda dyzet e tetë orëve, kërkesën për vleftësimin e arrestit dhe gjykimin e njëkohshëm.
2. Në qoftë se arrestimi vleftësohet i drejtë dhe nuk ka nevojë për hetime të tjera, procedohet menjëherë në gjykim, ndërsa kur ai nuk gjendet i bazuar aktet i kthehen prokurorit. Por edhe në rastin e fundit, kur i pandehuri dhe prokurori japin pëlqimin gjykata procedon në gjykimin e drejtpërdrejtë.
3. Prokurori mund të procedojë në gjykimin e drejtpërdrejtë edhe ndaj të pandehurit që gjatë marrjes në pyetje ka pohuar dhe fajësia e tij është e qartë. Në këtë rast i pandehuri thirret për t'u paraqitur brenda pesëmbëdhjetë ditëve nga data e regjistrimit të veprës penale.
4. Kur vepra penale, për të cilën kërkohet gjykim i drejtpërdrejtë lidhet me vepra penale të tjera, për të cilat mungojnë kushtet për këtë lloj gjykimi, procedohet ndaras për veprat e tjera dhe ndaj të pandehurve të tjerë, përveçse kur kjo ndarje dënton hetimet. Kur bashkimi është i domosdoshëm zbatohen rregullat e gjykimit të zakonshëm.

Neni 401

Përgatitja e gjykimit të drejtpërdrejtë

1. Kur çmon se duhet të procedojë në gjykim të drejtpërdrejtë, prokurori urdhëron paraqitjen në seancë të të pandehurit. Kur ai është i lirë afati për t'u paraqitur nuk mund të jetë më i vogël se tri ditë.
2. Urdhri bashkë me afatet përkatëse dërgohen në sekretarinë e gjykatës.
3. Mbrojtësit i njoftohet pa vonesë data e gjykimit nga prokurori. Ai ka të drejtë të shikojë dhe të nxjerrë kopje të dokumentacionit që lidhet me hetimet e zhvilluara.

Neni 402

Zhvillimi i gjykimit të drejtpërdrejtë

1. Gjatë gjykimit të drejtpërdrejtë zbatohen dispozitat e kreut për shqyrtimin gjyqësor.
2. Prokurori, i pandehuri dhe paditësi civil mund të paraqesin gjatë shqyrtimit gjyqësor prova të tjera.
3. I pandehuri ka të drejtë të kërkojë një afat për të përgatitur mbrojtjen deri në tri ditë. Në këtë rast shqyrtimi gjyqësor shtyhet deri në seancën e re, që bëhet pas mbarimit të afatit.

4. I pandehuri mund të kërkojë gjykimin e shkurtuar. Gjykata, pasi merr mendimin e prokurorit dhe e gjen të drejtë kërkesën, vendos vazhdimin e gjykimit, duke respektuar rregullat e caktuara për gjykimin e shkurtuar. Në të kundërtën vazhdon gjykimin e drejtpërdrejtë.

SEKSIONI II GJYKIMI I SHKURTUAR

Neni 403

Kërkesa për gjykimin e shkurtuar

1. I pandehuri ose përfaqësuesi i tij i posaçëm mund të kërkojnë që çështja të përfundojë derisa të mos jetë filluar shqyrtimi gjyqësor.

2. Kërkesa bëhet me shkrim, kurse në seancë formulohet me gojë. Kërkesa me shkrim depozitohet në sekretarinë e gjykatës të paktën tri ditë para datës së caktuar për seancën.

Neni 404

Disponimet e gjykatës për kërkesën

(Shfuqizuar pika "2" me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002)

1. Kur gjykata çmon se çështja mund të zgjidhet në gjendjen që janë aktet, vendos gjykimin e shkurtuar. Në të kundërtën refuzon kërkesën.

Neni 405

Seanca e gjykimit të shkurtuar

1. Seanca gjyqësore zhvillohet me pjesëmarrjen e prokurorit, të të pandehurit dhe mbrojtësit të tij, si dhe të palëve private.

2. Gjykata bën verifikimet lidhur me legjitimitimin e palëve.

3. Kur mbrojtësi i të pandehurit nuk është i pranishëm, gjykata cakton si zëvendësues një mbrojtës tjetër.

4. Kur i pandehuri nuk paraqitet në seancë për arsye të përligjura, gjykata cakton datën e seancës së re dhe urdhëron që të lajmërohet i pandehuri.

5. Pasi lexohet kërkesa e të pandehurit, kryetari deklaron të hapur diskutimin.

6. Prokurori parashtron në mënyrë sintetike rezultatet e hetimeve paraprake dhe shfaq mendim për kërkesën e të pandehurit.

7. Kur paditësi civil nuk e pranon gjykimin e shkurtuar, padia civile nuk gjykohet.

Neni 406

Vendimi

(Ndryshuar pika "1" me ligjin 8813, datë 13.6.2002)

1. Kur jep vendim dënimi, gjykata e ul dënimin me burgim ose gjobë me një të tretën. Dënimi me burgim të përgjeshëm zëvendësohet me njëzet e pesë vjet burgim.

2. Kur ka kërkesë, gjykata vendos edhe për padinë civile.

3. Kundër vendimit të gjykatës mund të bëjnë ankim prokurori dhe i pandehuri.
4. Respektohet për atë sa janë të pajtueshme dispozitat e kreut III të këtij titulli.

TITULLI VIII

ANKIMET

KREU I

RREGULLA TËPËRGJITHSHME

Neni 407

Rastet dhe mjetet e ankimit

1. Ligji cakton rastet në të cilat vendimet dhe urdhrat e gjykatës mund të ankimohen, si dhe mjetin e ankimit.
2. Ankimi i urdhrave të gjykatës, kur nuk parashikohet ndryshe nga ligji, mund të bëhet vetëm me ankimin kundër vendimit.
3. Mjetet e ankimit janë apeli, rekursi në Gjykatën e Lartë dhe kërkesa për rishikim.
4. E drejta e ankimit i takon vetëm atij që ligji ia njeh shprehimisht. Kur ligji nuk bën dallim ndërmjet palëve, kjo e drejtë i takon secilës prej tyre.
5. Kur ankimi bëhet në gjykatën jokompetente, ajo ia dërgon aktet gjykatës kompetente.

Neni 408

Ankimi i prokurorit

1. Prokurori i rrethit dhe prokurori pranë gjykatës së apelit mund të bëjnë ankim në rastet e caktuara nga ligji, pavarësisht nga kërkesa që ka bërë në seancë përfaqësuesi i prokurorisë. Prokurori pranë gjykatës së apelit mund të bëjë ankim pavarësisht nga ankimi ose mendimi i prokurorit të rrethit.
2. Ankimi mund të bëhet edhe nga prokurori i seancës, i cili në këtë rast mund të marrë pjesë në gjykatën e apelit me autorizimin e prokurorit pranë kësaj gjykate.

Neni 409

Ankimi i të dëntuarit akuzues

1. I dëntuari akuzues mund të bëjë ankim, vetë ose nëpërmjet përfaqësuesit të tij, si për efekte penale, ashtu dhe për ato civile. Ai mund ta tërheqë ankimin e bërë nga përfaqësuesi.

Neni 410

Ankimi i të pandehurit

*(Ndryshuar pika "2" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)
(Shfuqizuar pjesërisht pika 2 me vendim të Gjykatës Kushtetuese nr.15, datë 17.4.2003)*

1. I pandehuri mund të bëjë ankim vetë ose nëpërmjet mbrojtësit të tij. Kujdestari i të pandehurit mund të bëjë çdo ankim që i takon të pandehurit.
2. Kundër vendimit të dhënë në mungesë mbrojtësi mund të bëjë ankim vetëm kur është i pajisur me një akt përfaqësimi të lëshuar në format e parashikuara nga ligji.
3. I pandehuri mund ta tërheqë ankimin e bërë nga mbrojtësi i tij, por kur ai nuk ka zotësinë juridike për të vepruar duhet të merret edhe pëlqimi i kujdestarit.
4. Ankimi i të pandehurit kundër dënimit penal ose pafajësisë i shtrin efektet e veta edhe në pjesën e vendimit që cakton detyrimin për kthimin e pasurisë, shpërblimin e dëmit dhe pagimin e shpenzimeve procedurale.

Vendimet nr.354, datë 28.7.1999 dhe nr.386, datë 29.7.2000 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

Në të dy këto vendime theksohet rregulli i përcaktuar në ligj që mbrojtësi i të pandehurit të gjykuar në mungesë i caktuar nga familjarë ose kryesisht, mund të bëjë ankim vetëm kur ka akt përfaqësimi. “Ky akt mund të bëhet vetëm nga i pandehuri dhe përjashtimisht nga të afërmit e tij kur i pandehuri është i arrestuar, i ndaluar ose i dënuar me burgim (neni 48 pika 3 i Kodit të Procedurës Penale).” Në këto vendime është theksuar se “e drejta e ankimit është një e drejtë që i rezervohet personalisht të pandehurit dhe vetëm ai mund të disponojë për këtë të drejtë, i nisur nga interesat e tij konkrete (neni 50 pika 1 i Kodit të Procedurës Penale). Është ai që duhet të vendosë nëse ankimi është në interes të tij ose jo. Mbrojtësi nuk mund të bëjë ankim kur i pandehuri nuk dëshiron dhe e kundërta, mbrojtësi nuk mund të mos bëjë ankim kur i pandehuri dëshiron të ankohe.”

“Mbrojtësi, i caktuar kryesisht nga gjykata ose i zgjedhur nga të afërmit e të pandehurit për të marrë pjesë në gjykimin që zhvillohet në mungesë të të pandehurit për të mbrojtur interesat e tij, nuk është person i legjitimuar nga normat e ligjit procedural penal në fuqi për të bërë ankim kundër vendimit të dhënë në mungesë të të pandehurit. Ai legjitimohet vetëm në qoftë se është pajisur me një prokuror të posaçme të lëshuar nga vetë i pandehuri e të vërtetuar rregullisht sipas ligjit.”

E drejta e të pandehurit (edhe e atij që është gjykuar në mungesë) për të bërë ankim kundër vendimit gjyqësor është një e drejtë që i rezervohet personalisht të pandehurit dhe askujt tjetër (me përjashtim të kujdestarit të të miturit)... Mbrojtësi i caktuar kryesisht nga gjykata ose ai i zgjedhur nga familjarë e të pandehurit nuk përfaqëson vullnetin e të pandehurit sepse nuk ka tagër përfaqësimi prej tij... .. Sipas nenit 147/2 të Kodit të Procedurës Penale, “Në qoftë se është dhënë vendimi në mungesë i pandehuri mund të kërkojë rivendosjen në afat për të bërë ankim kur provon se nuk ka marrë dënimin për vendimin.”.

Më tej, në vendimin e Kolegjeve të Bashkuara arsyetohet se: “kur çështjen në apel e çon prokurori ose të pandehurit e tjerë dhe të pandehurit të gjykuar në mungesë i është njoftuar vendimi konform kërkesave të neneve 140 dhe 141 të Kodit të Procedurës Penale, gjykata është e detyruar që gjatë shqyrtimit të çështjes t’i caktojë përsëri një avokat mbrojtës të pandehurit që vazhdon të gjykohe në mungesë”.

Neni 411

Ankimi i paditësit civil dhe të paditurit civil

1. Paditësi civil mund të bëjë ankim kundër pikave të vendimit të dënimit që kanë të bëjnë me padinë civile dhe në rastin e vendimit të pafajësisë vetëm për efektet e përgjegjësisë civile.
2. I padituri civil mund të bëjë ankim kundër disponimit të vendimit që kanë të bëjnë me përgjegjësinë e të pandehurit civil për kthimin e pasurisë, shpërblimin e dëmit dhe shpenzimet procedurale.

Neni 412

Forma e ankimit

1. Ankimi bëhet me akt të shkruar, në të cilin tregohen vendimi i ankimuar, dita e tij, gjykata që e ka dhënë si dhe pikat e vendimit që kundërshtohen, shkaqet e ankimit dhe çfarë kërkohet.

Neni 413

Paraqitja e ankimit

1. Akti i ankimit paraqitet në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin e ankimuar. Sekretari i gjykatës shënon në të ditën kur merr aktin dhe personin që e paraqet, e bashkon me aktet dhe, kur i kërkohet, lëshon vërtetimin e marrjes.

2. Palët private, mbrojtësit dhe përfaqësuesit, mund ta paraqesin aktin e ankimit edhe në sekretarinë e gjykatës së vendit ku ata ndodhen ose pranë një nëpunësi konsullor jashtë shtetit. Në këto raste, akti dërgohet menjëherë në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin.

3. Akti i ankimit mund të dërgohet me postë rekomande në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin. Sekretari i gjykatës shënon në zarf ditën e marrjes dhe e bashkëngjit atë me aktet. Ankimi quhet i bërë në datën e dërgimit të aktit me postë rekomande.

Neni 414

Njoftimi i ankimit

1. Akti i ankimit u njoftohet prokurorit, të pandehurit dhe palëve private nga sekretaria e gjykatës që ka dhënë vendimin.

Neni 415

Afatet e ankimit

1. Afati për të bërë ankim është dhjetë ditë. Ky afat fillon nga dita e nesërme e shpalljes ose njoftimit të vendimit.

2. Ai që ka bërë ankim ka të drejtë që deri pesë ditë para seancës të paraqesë në sekretarinë e gjykatës që do të shqyrtojë çështjen, arsye të tjera që lidhen me ankimin.

3. Afatet e parashikuara nga ky nen nuk mund të zgjaten për asnjë shkak, përveç rasteve të parashikuara me ligj.

Neni 416

Shtrirja e ankimit

1. Ankimi i bërë nga një i pandehur, kur nuk bazohet vetëm në motive personale, vlen edhe për të pandehurit e tjerë.

2. Ankimi i bërë nga i pandehuri vlen edhe për të paditurin civil.

3. Ankimi i të pandehurit civil vlen për të pandehurin edhe për efektet penale.

Neni 417

Pezullimi i ekzekutimit

1. Ekzekutimi i vendimit të ankimuar pezullohet deri në përfundimin e gjykimit në gjykatën e apelit. Në rastet e rekursit ose të kërkesës për rishikim, vendimi mund të pezullohet me urdhër, përkatësisht, të Kryetarit të Gjykatës së Lartë ose të gjykatës së rrethit gjyqësor.

2. Ankimet kundër vendimeve që lidhen me lirinë personale nuk kanë efekt pezullues.

Neni 418
Heqja dorë nga ankimi

1. Prokurori që ka bërë ankimin mund të heqë dorë prej tij deri në fillimin e shqyrtimit gjyqësor, kurse heqja dorë nga prokurori pranë gjykatës që shqyrton ankimin mund të bëhet deri para fillimit të diskutimit përfundimtar.

2. I pandehuri dhe palët private mund të heqin dorë nga ankimi edhe nëpërmjet mbrojtësit ose përfaqësuesit.

3. Deklarata për heqjen dorë paraqitet në format dhe mënyrat e parashikuara për paraqitjen e ankimit, sipas rastit, në gjykatën që ka dhënë vendimin ose në gjykatën që shqyrton ankimin.

Neni 419
Dërgimi i akteve

1. Gjykata që ka dhënë vendimin i dërgon, brenda dhjetë ditëve, gjykatës që do të shqyrtojë çështjen, aktet e procedimit dhe ankimin.

Neni 420
Mospranimi i ankimit

1. Ankimi nuk pranohet:

a) kur është bërë nga ai që nuk është i legjitimuar;

b) kur vendimi është i paankimueshëm;

c) kur nuk janë respektuar dispozitat për formën, paraqitjen, dërgimin, njoftimin dhe afatin e ankimit;

ç) kur është hequr dorë nga ankimi.

2. Mospranimi mund të deklarohet, edhe kryesisht, në çdo gjendje dhe shkallë të procedimit.

3. Vendimi i mospranimi i njoftohet atij që ka bërë ankimin dhe kundër tij mund të bëhet rekurs në Gjykatën së Lartë

Neni 421
Detyrimi me shpenzimet

1. Me vendimin që rrëzon ose deklaron të papranueshëm ankimin, pala private që e ka bërë detyrohet për shpenzimet e procedimit.

2. Bashkëpandehurit që kanë marrë pjesë në gjykim detyrohen me shpenzimet solidarisht me të pandehurin që ka bërë ankimin.

3. Në gjykimet e ankimit vetëm për interesa civile, pala private gjyqëmbëse detyrohet me shpenzimet.

KREU II

APELI

Neni 422
E drejta e apelit

1. Prokurori, i pandehuri dhe palët private mund të apelojnë vendimet e gjykatës së shkallës së parë

Neni 423
Apeli kundërshtues

1. Pala që nuk ka bërë ankim brenda afatit mund të bëjë apel kundërshtues brenda pesë ditëve nga dita kur ka marrë njoftimin për apelin e palës tjetër.
2. Apeli kundërshtues paraqitet dhe njoftohet sipas rregullave të përgjithshme për ankimet.
3. Apeli kundërshtues i prokurorit nuk ka efekt për bashkëpandehurin joapelues që nuk ka bërë apel.
4. Apeli kundërshtues e humbet fuqinë në rast mospranimi për shqyrtim të apelit të palës tjetër ose të heqjes dorë prej tij.

Neni 424
Gjykata kompetente
(Shtuar pika "3" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)
(Ndryshuar pika 3 me ligjin nr.9085, datë 19.6.2003)
(Shfuqizuar pika 2 me ligjin nr.9911, datë 5.5.2008)

1. Mbi apelin e bërë kundër vendimeve të gjykatës së rrethit gjyqësor vendos gjykata e apelit.
2. Shfuqizuar.
3. Për ankimin e bërë kundër vendimeve të gjykatës për krimet e rënda vendos gjykata e apelit për krimet e rënda.

Neni 425
Kufijtë e shqyrtimit të çështjes

1. Gjykata e apelit e shqyrton çështjen në tërësi dhe nuk kufizohet vetëm me shkaqet e paraqitura në ankim. Ajo shqyrton edhe pjesën që u takon bashkëpandehurve që nuk kanë bërë ankim brenda kufijve që referojnë shkaqet e ngritura në ankim.
2. Kur apelues është prokurori, gjykata e apelit:
 - a) mund t'i japë faktit një cilësim juridik më të rëndë të ndryshojë llojin ose ta rrisë masën e dënimit, të ndryshojë masat e sigurimit dhe të marrë çdo masë tjetër që urdhëron ose lejon ligji;
 - b) mund t'i japë dënim atij që është deklaruar i pafajshëm, t'i japë pafajësi për një shkak të ndryshëm nga ai që pranohet në vendimin e apeluar, të marrë masat e treguara në shkronjën "a";
 - c) mund të zbatojë të ndryshojë ose të përjashtojë dënimet plotësuese dhe masat e sigurimit.
3. Kur apelues është vetëm i pandehuri, gjykata nuk mund të caktojë një dënim më të rëndë, të zbatojë një masë sigurimi më të rëndë, t'i japë pafajësisë një shkak më pak të favorshëm nga ai i vendimit të apeluar.

Vendimi i Gjykatës Kushtetuese nr. 96, datë 27.7.2001

"Është e vërtetë që me ankimin e tij të pandehurit nuk mund t'i rëndohet pozita, por ky parim shërben si garanci kur mjetin e ankimit e ka përdorur i pandehuri dhe nuk mund të shërbejë si i tillë kur mjetin e ankimit e ka përdorur prokurori. Atë që nuk mund ta bënte në rastin konkret gjykata e apelit për shkak të

kufizimit procedural, të parashikuar nga neni 425/3 i Kodit të Procedurës Penale, e realizoi Gjykata e Lartë e cila sipas nenit 432 pranon rekursin kundër vendimeve të formës së prerë të gjykatave të apeleve e të rretheve dhe vendos për çështjet ligjore sipas neneve 434 e 441 të Kodit të Procedurës Penale.”

Neni 426

Veprimet paraprake të gjykimit

1. Kryetari i kolegjit të gjykatës së apelit urdhëron thirrjen e të pandehurit, paditësit civil dhe të paditurit civil, si dhe të mbrojtësve e të përfaqësuesve të tyre. Afati i paraqitjes nuk mund të jetë më i vogël se dhjetë ditë
 2. Urdhri i thirrjes është i pavlefshëm kur i pandehuri nuk është identifikuar në mënyrë të sigurtë ose kur nuk është saktësuar vendi, dita dhe ora e paraqitjes.
-

Vendimi nr.1, datë 15.2.2001 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

“... ky urdhërim nuk mund të kuptohet pa realizimin e njoftimit të të pandehurit. Për të ilustruar koneksitetin ndërmjet “urdhërimit të thirrjes” dhe “njoftimit” të të pandehurit, mjafton të shikohen përcaktimet që bëjnë nenet 349 dhe 350 të Kodit të Procedurës Penale... duke mos respektuar kërkesat e parashikuara nga nenet 426/ 1 dhe 139 të Kodit të Procedurës Penale, të gjitha aktet e realizuara nga gjykata e apelit janë absolutisht të pavlefshme.”

Neni 427

Përsëritja e shqyrtimit gjyqësor

1. Kur një palë kërkon rimarrjen e provave të administruara në shqyrtimin gjyqësor të shkallës së parë ose marrjen e provave të reja, gjykata në qoftë se çmon se një gjë e tillë është e nevojshme, vendos përsëritjen tërësisht ose pjesërisht të shqyrtimit gjyqësor.
2. Për provat që zbulohen pas gjykimit të shkallës së parë ose të atyre që dalin aty për aty, gjykata vendos, sipas rastit, marrjen ose jo të tyre.
3. Përsëritja e shqyrtimit gjyqësor vendoset edhe kryesisht kur gjykata e çmon të domosdoshme.
4. Gjykata vendos përsëritjen e shqyrtimit gjyqësor kur vërtetohet se i pandehuri nuk ka marrë pjesë në shkallë të parë, sepse nuk ka marrë dënimin ose nuk ka mundur të paraqitet për shkaqe ligjore.
5. Për përsëritjen e shqyrtimit gjyqësor, të vendosur në bazë të paragrafëve të mësipërm, procedohet menjëherë dhe kur kjo nuk është e mundur, shqyrtimi gjyqësor shtyhet për një afat jo më të gjatë se dhjetë ditë

Neni 428

Vendimi i gjykatës së apelit

1. Gjykata e apelit, pasi shqyrton çështjen, vendos:
 - a) lënien në fuqi të vendimit;
 - b) ndryshimin e vendimit;
 - c) prishjen e vendimit dhe pushimin e çështjes kur janë rastet që nuk lejojnë fillimin ose vazhdimin e procedimit ose kur nuk vërtetohet fajësia e të pandehurit;
 - ç) prishjen e vendimit dhe kthimin e akteve gjykatës së shkallës së parë kur nuk janë respektuar dispozitat që lidhen me kushtet për të qenë gjyqtar ose ndihmësgjyqtar në çështjen konkrete, me numrin e

gjqtarëve dhe ndihmëgjqtarëve që është i domosdoshëm për formimin e kolegeve të caktuara në këtë Kod, me ushtrimin e ndjekjes penale nga prokurori dhe pjesëmarrjen e tij në procedim, me pjesëmarrjen e përfaqësuesit të të dëmtuarit akuzues dhe të mbrojtësit të të pandehurit, me shkeljen e dispozitave për paraqitjen e akuzave të reja, si dhe në çdo rast kur në dispozita të veçanta është parashikuar pavlefshmëria e vendimit.

Neni 429

Kthimi i akteve gjykatës së shkallës së parë

1. Kur vendoset sipas pikës “ç” të nenit 428, gjykata e apelit urdhëron dërgimin e akteve një kolegji tjetër të së njëjtës gjykatë apo të gjykatës më të afërt.

2. Kur nuk është bërë rekurs në Gjykatën e Lartë, fashikulli me aktet i dërgohet gjykatës që ka dhënë vendimin.

Neni 430

Disponimet lidhur me ekzekutimin e detyrimit civil

1. Me kërkesën e paditësit civil, gjykata e apelit mund të vendosë për ekzekutimin e përkohshëm të detyrimit kur gjykata e shkallës së parë nuk është shprehur ose e ka refuzuar kërkesën. Ajo mund të vendosë gjithashtu, pezullimin e ekzekutimit të detyrimit kur ka rrezik që të ndodhë një dëm i rëndë dhe i pandreqshëm

KREU III

REKURSI NË GJYKATËN E LARTË

SEKSIONI I

RREGULLA TË PËRGJITHSHME

Neni 431

Rekursi i drejtpërdrejtë në Gjykatën e Lartë

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Janë objekt rekursi të drejtpërdrejtë në Gjykatën e Lartë vendimet e gjykatës për mosmarrëveshjet lidhur me juridiksionin dhe kompetencat, si dhe rastet e veçanta të parashikuara me ligj.

Neni 432

Rekursi kundër vendimeve të formës së prerë

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Rekursi në Gjykatën e Lartë kundër vendimeve të gjykatës së apelit mund të bëhet për këto shkaqe:

- a) për mosrespektimin ose për zbatimin e gabuar të ligjit penal;
- b) për shkelje që kanë si pasojë pavlefshmëri absolute të vendimit të gjykatës, sipas nenit 128 të këtij Kodi;
- c) për shkelje procedurale që kanë ndikuar në dhënien e vendimit.

Vendimi nr. 3, datë 29.1.2001 i Gjykatës Kushtetuese

“Kolegji Penal, padrejtsisht nuk e kalon çështjen për shqyrtim dhe, me vendimin nr.170, datë 26.10.1998, arsyeton se nuk ka shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 432 i Kodit të Procedurës Penale. Në këtë mënyrë Kolegji anashkalon faktin se, pikërisht, mungesa e mbrojtjes në rastin konkret, është shkelje e parimeve esenciale të procesit penal, gjë që e bën këtë proces të parregullt në kuptimin kushtetues.”

Neni 432/a

Rekursi në interes të ligjit

(Shfuqizuar me vendimin nr.55/1997 të Gjykatës Kushtetuese)

Vendimi nr.55, datë 21.11.1997 i Gjykatës Kushtetuese

Më këtë vendim Gjykata Kushtetuese ka shfuqizuar ligjin nr. 8180, datë 23.12.1996, me të cilin i njihej Prokurorit të Përgjithshëm drejta e rekursit në interes të ligjit, me arsyetimin : “... prokuroria nuk është veshur me funksionin e kontrollit mbi ligjshmërinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë... kompetencat e prokurorit ushtrohen vetëm gjatë kohës që është në vazhdim ose porsa ka përfunduar procesi gjyqësor, por kurdoherë brenda afateve të përcaktuara në dispozitat e Kodit të Procedurës Penale...”

Neni 433

Mospranimi i rekursit

1. Rekursi nuk pranohet në qoftë se bëhet për shkaqe të ndryshme nga ato që lejon ligji.
2. Mospranimi i rekursit vendoset nga kolegji i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit, pa pjesënarrjen e palëve.

Neni 434

Kufijtë e shqyrtimit në Gjykatën e Lartë

1. Gjykata e Lartë e shqyrton çështjen brenda kufijve të shkaqeve të ngritura. Por për çështjet ligjore që duhet të shihen kryesisht nga gjykata në çdo gjendje e shkallë të procesit, të cilat nuk janë parë Gjykata e Lartë ka të drejtë të vendosë

Neni 435

Paraqitja e rekursit

1. Rekursi duhet të paraqitet me shkrim brenda tridhjetë ditëve nga data që vendimi ka marrë formën e prerë. Ai duhet të përmbajë tregimin e saktë të shkaqeve të paligjshmërisë së vendimit.
2. Akti i rekursit dhe memoriet duhet të nënshkruhen, me pasojë mospranimi, nga mbrojtësit. Kur i pandehuri nuk ka mbrojtës të zgjedhur, kryetari i kolegjit cakton një mbrojtës kryesisht dhe në këtë rast lajmërimet i bëhen edhe të pandehurit.

SEKSIONI II
SHQYRTIMI NËGJYKATËN E LARTË

Neni 436

Veprimet paraprake

1. Kryetari i Gjykatës së Lartë cakton kolegjet përkatëse për shqyrtimin e rekurseve.
2. Kryetari i kolegjit cakton datën për shqyrtimin e rekursit.
3. Sekretaria e gjykatës njofton prokurorin pranë Gjykatës së Lartë për depozitimin e akteve që lidhen me rekursin dhe të paktën dhjetë ditë para datës së seancës e afishon atë

Neni 437

Shqyrtimi gjyqësor

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjykata e Lartë gjykon në kolegji me pesë gjyqtarë
2. Normat që lidhen me publicitetin, rregullin e seancës dhe me drejtimin e diskutimit në gjykimet e shkallës së parë dhe të dytë respektohen në Gjykatën e Lartë, për aq sa janë të zbatueshme.
3. I pandehuri dhe palët private përfaqësohen nga mbrojtësit.
4. Kryetari i kolegjit bën verifikimin e legjitimitetit të palëve dhe të rregullsisë së lajmërimeve.
5. Gjyqtari i ngarkuar relatton çështjen. Pas fjalës së prokurorit, mbrojtësit dhe përfaqësuesit e palëve private bëjnë mbrojtjen. Replika nuk lejohet.

Neni 438

Njehsimi ose ndryshimi i praktikës gjyqësore

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kur lind nevoja për njehsimin ose ndryshimin e praktikës gjyqësore, Gjykata e Lartë ka të drejtë të tërheqë për shqyrtim në kolegjet e bashkuara çështje të ardhura për gjykim në Kolegjin Penal.
2. Tërheqja e çështjeve bëhet me vendim të Kryetarit të Gjykatës së Lartë ose të Kolegjit Penal.
3. Kolegjet e bashkuara gjykojnë sipas rregullave të caktuara për kolegjin.
4. Vendimi i kolegjeve të bashkuara është i detyrueshëm për gjykatat në gjykimin e çështjeve të ngjashme.

SEKSIONI III

VENDIMI

Neni 439

Marrja e vendimit

1. Vendimi merret menjëherë pas mbarimit të seancës, me përjashtim të rasteve kur për shkak të natyrës së ndërlikuar ose të rëndësisë së çështjes kryetari i kolegjit e çmon të domosdoshme ta shtyjë marrjen e vendimit për aq ditë sa është e nevojshme.

2. Vendimi nënshkruhet nga të gjithë anëtarët e kolegjit dhe shpallet në seancë duke u lexuar nga kryetari ose një gjyqtar.

Neni 440

Zbatimi i detyrueshëm i detyrave të vendimit

1. Detyrat dhe konkluzionet e vendimit të Gjykatës së Lartë janë të detyrueshme për gjykatën që rishqyrton çështjen.

Neni 441

Dispozitivi i vendimit

(Shtuar shkronja "d" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Pas shqyrtimit të çështjes Kolegji Penal ose kolegjet e bashkuara të Gjykatës së Lartë vendosin:
- a) lënien në fuqi të vendimit ndaj të cilit është bërë rekurs;
 - b) ndryshimin e vendimit për cilësimin ligjor të veprës, për llojin dhe masën e dënimit, për pasojat civile të veprës penale;
 - c) prishjen e vendimit dhe zgjidhjen e çështjes pa e kthyer për rishqyrtim;
 - ç) prishjen e vendimit dhe kthimin e akteve për rishqyrtim;
 - d) prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë

Neni 442

Prishja e vendimit dhe zgjidhja e çështjes pa e kthyer për rishqyrtim

1. Gjykata e Lartë vendos prishjen e vendimit dhe zgjidhjen e çështjes pa e kthyer për rishqyrtim kur:

- a) fakti nuk parashikohet si vepër penale, vepra penale është shuar ose ndjekja penale nuk duhet të fillonte e të vazhdonte;
- b) vendimi është i pavlefshëm për rastet e parashikuara në këtë Kod;
- c) vendimi është dhënë me gabim në person;
- ç) ka kontradikta midis vendimit të ankimuar dhe një tjetri të mëparshëm, lidhur me të njëtin person dhe me të njëjtën vepër penale, të dhëna nga e njëjta ose një tjetër gjykatë penale.

2. Në rastet e parashikuara nga shkronja "a" gjykata vendos pushimin e çështjes, për ato të parashikuara nga shkronjat "b" dhe "c" vendimi i njoftohet prokurorit për të marrë masat e nevojshme, për ato të parashikuara nga shkronja "ç" urdhërohet që të zbatohet vendimi që ka caktuar dënimin më pak të rëndë

Neni 443

Prishja e vendimit dhe kthimi i akteve për rishqyrtim

1. Me përjashtim të rasteve të parashikuara nga neni 442 Gjykata e Lartë kur prish një vendim ia dërgon aktet gjykatës që ka dhënë vendimin e prishur.

2. Kur prishja nuk është bërë për të gjitha disponimet e vendimit, Gjykata e Lartë deklaron në dispozitiv se cilat pjesë të vendimit prishen.

Neni 444

Prishja e vendimit vetëm për pasojat civile

1. Kur prish vetëm disponimet ose pikat që kanë të bëjnë me padinë civile ose kur pranon rekursin e paditësit civil kundër vendimit të pafajësisë së të pandehurit, Gjykata e Lartë ia dërgon aktet përkatëse gjykatës civile kompetente.

Neni 445

Ndreqja e gabimeve

1. Gabimet ligjore në arsyetimin e vendimit ose tregimi i gabuar i tekstit të ligjit nuk sjellin prishjen e vendimit të ankimuar, në qoftë se nuk kanë patur ndikim vendimtar mbi dispozitivin. Por, gjykata specifikon në vendim gabimet dhe ndreqjet e duhura.

Neni 446

Pasojat e vendimit mbi masat e sigurimit

1. Kur në bazë të vendimit të Gjykatës së Lartë duhet të pushojë vazhdimi i një burgimi, ose i një dënimi plotësues, ose një mase sigurimi, sekretaria ia komunikon menjëherë dispozitivin e vendimit prokurorit pranë gjykatës përkatëse.

Neni 447

Rigjykimi pas prishjes

1. Në rigjykim nuk lejohet diskutimi i kompetencës së njohur me vendimin e prishjes.
2. Gjykata e rigjykimit i përmbahet vendimit të Gjykatës së Lartë për çdo çështje të së drejtës që është vendosur me të
3. Në rigjykim nuk mund të ngrihen pavlefshmëritë e vërtetuara në gjykimet e mëparshme ose gjatë hetimeve paraprake.
4. Prishja e vendimit vlen edhe për të pandehurin që nuk ka bërë rekurs, përveçse kur shkak i prishjes është personal.

Neni 448

Ankimi kundër vendimit të gjykatës së rigjykimit

1. Vendimi i gjykatës së rigjykimit mund të ankimohet me rekurs në Gjykatën e Lartë kur është dhënë nga gjykata e apelit dhe me apel kur është dhënë nga gjykata e shkallës së parë
2. Vendimi i gjykatës së rigjykimit mund të ankimohet vetëm për shkaqet që nuk lidhen me pikat e vendosura nga Gjykata e Lartë ose për mosrespektimin e nenit 447, paragrafi 2.

KREU IV

RISHIKIMI

Neni 449

Vendimet që mund të rishikohen

1. Në rastet e caktuara me ligj lejohet në çdo kohë rishikimi i vendimeve që kanë marrë formën e prerë, edhe kur dënimi është ekzekutuar ose është shuar.

2. Vendimet e pafajësisë për krime mund të rishikohen me kërkesën e prokurorit, por me kusht që të mos kenë kaluar 5 vjet nga dhënia e vendimit.

Neni 450

Rastet e rishikimit

1. Rishikimi mund të kërkohet:

- a) kur faktet e vëna në themel të vendimit nuk pajtohen me ato të një vendimi tjetër të formës së prerë
- b) kur vendimi është bazuar në një vendim të gjykatës civile, i cili është revokuar më pas;
- c) kur pas vendimit kanë dalë ose janë zbuluar prova të reja, të cilat vetëm ose së bashku me ato që janë vlerësuar njëherë, tregojnë se vendimi është i gabuar;
- ç) kur vërtetohet se vendimi është dhënë si pasojë e falsifikimit të akteve të gjykimit ose të një fakti tjetër të parashikuar nga ligji si vepër penale.

Neni 451

Kërkesa e rishikimit

1. Mund të kërkohen rishikimin:

- a) i dënuari ose kujdestari i tij, dhe kur ai ka vdekur, trashëgimtari ose një i afërmi i tij;
- b) prokurori pranë gjykatës që ka dhënë vendimin.

Neni 452

Forma e kërkesës

(Ndryshuar pika "1" e "3" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kërkesa e rishikimit bëhet personalisht ose nëpërmjet përfaqësuesit. Ajo duhet të përmbajë provat që e përligjin dhe duhet të paraqitet, bashkë me dokumentet eventuale, në sekretarinë e Gjykatës së Lartë.

2. Në rastet e parashikuara nga neni 450, paragrafi 1, shkronjat "a", "b" dhe "ç", kërkesës duhet t'i bashkohen kopjet e vërtetuara të akteve të përmendura në to.

3. Në rast vdekje të të gjykuarit pas paraqitjes së kërkesës së rishikimit, kryetari i Kolegjit Penal cakton një kujdestar, i cili ushtron të drejtat që në procesin e rishikimit do t'i takonin të gjykuarit.

Neni 453

Shqyrtimi i kërkesës nga Gjykata e Lartë

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Kërkesa e rishikimit shqyrtohet nga Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit, pa praninë e palëve.

2. Kur kërkesa është bërë jashtë rasteve të përcaktuara në nenin 450 ose kur është bërë nga ata që nuk e kanë këtë të drejtë ose kur rezulton haptazi e pambështetur, Kolegji Penal vendos mospranimin e saj.

3. Kur kërkesa pranohet, Kolegji Penal vendos prishjen e vendimit dhe dërgimin e çështjes për rigjykim nga një tjetër trup gjykues në gjykatën e shkallës së parë që ka dhënë vendimin ose në gjykatën e apelit, kur kërkesa është bërë vetëm kundër vendimit të saj. Vendimi është i formës së prerë.

Neni 454

Pezullimi i ekzekutimit

(Ndryshuar me ligjin 8813, datë 13.6.2002)

1. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë dhe gjykata e caktuar për rigjykimin e çështjeve mund të urdhërojnë pezullimin e ekzekutimit të vendimit.
2. Vendimi është i formës së prerë

Neni 455

Gjykimi i rishikimit

(Ndryshuar pika "1" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjkata, e caktuar për rigjykimin e çështjes, cakton datën e seancës gjyqësore dhe urdhëron thirrjen e palëve.
2. Respektohen dispozitat e gjykimit të shkallës së parë brenda kufijve të shkaqeve të parashtruara në kërkesën e rishikimit.

Neni 456

Vendimi

1. Vendimi merret sipas dispozitave për marrjen e vendimit nga gjykata e shkallës së parë
2. Kur pranohet kërkesa e rishikimit, gjykata prish vendimin. Nuk mund të jepet vendim vetëm duke bërë një vlerësim tjetër të provave të marra në gjykimin e mëparshëm.
3. Kur rrëzohet kërkesa, gjykata detyron atë që e ka bërë me shpenzimet procedurale dhe kur është urdhëruar pezullimi, vendos rivënien në ekzekutim të dënimit ose të masës së sigurimit.
4. Me kërkesën e të interesuarit, vendimi i pafajësisë afishohet i shkurtuar në rrethin ku është dhënë vendimi dhe në vendbanimin e fundit të të dënuarit. Kryetari i gjykatës mund të urdhërojë që ky vendim të shpallet në një gazetë të caktuar.

Neni 457

Disponimet në rastin e pranimit të kërkesës

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Gjkata, kur jep vendim pafajësie urdhëron kthimin e shumave të paguara për ekzekutimin e dënimit me gjobë, për shpenzimet procedurale, heqjen e masave të sigurimit pasuror, si dhe për shpërblimin e dëneve në dobi të paditësit civil që ka marrë pjesë në gjykimin e rishikimit. Ajo urdhëron edhe kthimin e sendeve që janë konfiskuar, me përjashtim të sendeve, prodhimi, përdorimi, transportimi, mbajtja e të cilave përbën vepër penale.

Neni 458

Ankimi kundër vendimit

(Ndryshuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Vendimi i dhënë në gjykimin e rishikimit mund të ankimohet.

Neni 459

Kompensimi për dënim të padrejtë

(Ndryshuar pika "5" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Ai që ka marrë pafajësinë gjatë rishikimit, kur nuk ka dhënë shkak me dashje ose pakujdesi të rëndë për gabimin gjyqësor, ka të drejtë për një kompensim në përpjesëtim me kohëzgjatjen e dënimit dhe me pasojat personale dhe familjare që rrjedhin nga dënimi.

2. Kompensimi bëhet me pagimin e një shume parash ose me dhënien e një të ardhure jetësore.

3. Kërkesa për kompensim bëhet, me pasojë mospranimi, brenda dy vjetëve nga dita që vendimi i rishikimit ka marrë formë të prerë dhe paraqitet në sekretarinë e gjykatës që ka dhënë vendimin.

4. Kërkesa i komunikohet prokurorit dhe të gjithë të interesuarve.

5. Kundër vendimit për kompensim mund të bëhet ankim.

Neni 460

Kompensimi në rast vdekje

1. Kur i dënuari vdes, qoftë edhe para procedimit të rishikimit, e drejta për kompensim u përket trashëgimtarëve të tij. Këtë të drejtë nuk e përfitojnë trashëgimtarët e padenjë

Neni 461

Pasojat e mospranimit ose të rrëzimit të kërkesës së rishikimit

1. Mospranimi i kërkesës ose vendimi që e rrëzon atë nuk cenon të drejtën e paraqitjes së një kërkesë të re të bazuar në prova të tjera.

TITULLI IX

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE

KREU I

VËNIA NË EKZEKUTIM E VENDIMEVE

Neni 462

Vendimet e ekzekutueshme

1. Vendimi penal i gjykatës vihet në ekzekutim menjëherë pasi të ketë marrë formë të prerë

2. Vendimi i pafajësisë, i përjashtimit të të gjykuarit nga dënimi dhe ai i pushimit të çështjes, vihet në ekzekutim menjëherë pas shpalljes.

3. I dënuari me vdekje ka të drejtë t'i paraqesë kërkesë për falje Presidentit të Republikës. Paraqitja e kërkesës pezullon ekzekutimin. Çështja i referohet Presidentit të Republikës edhe kryesisht nga gjykata ku vendimi ka marrë formën e prerë

4. Mënyra e ekzekutimit të vendimeve penale rregullohet me ligj të veçantë

Neni 463

Veprimet e prokurorit

1. Prokurori pranë gjykatës së shkallës së parë që ka dhënë vendimin, merr masa për ekzekutimin e vendimit. Ai bën kërkesa në gjykatën kompetente dhe ndërhyr në të gjitha veprimet e ekzekutimit.

2. Vendimet e prokurorit i njoftohen, brenda tridhjetë ditëve, mbrojtësit të caktuar nga i interesuari ose, kur nuk ka të tillë, atij të caktuar nga prokurori.

3. Kur është e nevojshme, prokurori mund të kërkojë kryerjen e veprimeve të veçanta nga prokurori i një rrethi tjetër.

4. Kur fillon ekzekutimi, prokurori njofton me shkrim gjykatën që ka dhënë vendimin.

Neni 464

Ekzekutimi i vendimeve me burgim

1. Për ekzekutimin e një vendimi me burgim, prokurori nxjerr urdhrin e ekzekutimit.

2. Urdhri i ekzekutimit përmban gjeneralitetet e të dënuarit, dispozitivin e vendimit dhe disponimet e nevojshme për ekzekutimin.

3. Kur i dënuari është i paraburgosur, urdhri i dërgohet organit shtetëror që administron burgjet dhe i njoftohet të interesuarit, ndërsa kur i dënuari nuk është i paraburgosur urdhërohet burgimi i tij.

4. Në të njëjtën mënyrë veprohet edhe për rastet e ekzekutimit të vendimeve të mbylljes së detyrueshme në institucione mjekësore ose edukimi.

Neni 465

Llogaritja e paraburgimit dhe e dënimeve të shlyera

1. Në caktimin e kohës së dënimit me burgim, prokurori llogarit periudhën e paraburgimit të vuajtur për të njëjtën vepër ose për një vepër penale tjetër, periudhën e dënimit me burgim të shlyer për një vepër penale tjetër, kur dënimi përkatës është revokuar ose kur për veprën penale është dhënë amnisti apo falje.

2. Në çdo rast llogariten vetën paraburgimi ose dënimi i shlyer pas kryerjes së veprës penale, për të cilën duhet të caktohet dënimi që do të ekzekutohet.

3. Pasi bën llogaritjet, prokurori nxjerr urdhrin, i cili i njoftohet të dënuarit dhe mbrojtësit të tij.

Neni 466

Ekzekutimi i masave të sigurimit të urdhëruara nga gjykata

1. Masat e sigurimit të urdhëruara nga gjykata, ekzekutohen nga prokurori pranë gjykatës që ka dhënë vendimin.

Neni 467

Ekzekutimi i dënimeve me gjobë

1. Vendimet që përmbajnë dënimin me gjobë ekzekutohen nga zyra e përmarimit.

2. Kur vërtetohet pamundësia e marrjes së gjobës ose e një pjese të saj, prokurori i bën kërkesë gjykatës që ka dhënë vendimin për të bërë konvertimin. Me kërkesën e të dënuarit, gjykata mund ta shtyjë konvertimin deri në gjashtë muaj. Kjo periudhë nuk llogaritet në afatet e parashkrimit.

3. Kundër vendimit të konvertimit mund të bëhet ankim, i cili pezullon ekzekutimin e tij.

Neni 468

Ekzekutimi i dënimeve plotësuese

1. Për ekzekutimin e dënimeve plotësuese, prokurori u dërgon shkurtimin e vendimit të dënimit organeve të policisë gjyqësore dhe organeve të tjera të interesuara.

Neni 469

Ekzekutimi i disa dënimeve

1. Kur i njëjti person është dënuar me disa vendime për vepra penale të ndryshme, prokurori pranë gjykatës që ka dhënë vendimin e fundit i kërkon gjykatës që të caktojë dënimin që duhet të ekzekutohet, duke respektuar normat mbi bashkimin e dënimeve.
2. Kërkesa e prokurorit i njoftohet të dënuarit dhe mbrojtësit të tij.

KREU II

SHQYRTIMI NGA GJYKATA I ÇËSHTJEVE QËLIDHEN ME EKZEKUTIMIN E VENDIMEVE

Neni 470

Gjykata kompetente për ekzekutimin

1. Gjykata që ka dhënë vendimin është kompetente për shqyrtimin e kërkesave dhe pretendimeve që lidhen me ekzekutimin e tij.
2. Kur ekzekutimi ka të bëjë me disa vendime të dhëna nga gjykata të ndryshme, kompetente është gjykata që ka dhënë vendimin, i cili ka marrë formë të prerë të fundit.

Neni 471

Mënyra e procedimit nga gjykata

1. Gjykata procedon me kërkesën e prokurorit, të interesuarit ose të mbrojtësit.
2. Kur kërkesa është haptazi e pabazuar ose përsëritje e një kërkesë të rrëzuar, të mbështetur mbi të njëjtat shkaqe, gjykata, pasi dëgjon prokurorin e deklaron atë të papranueshme me vendim, i cili i njoftohet brenda pesë ditëve të interesuarit. Kundër vendimit mund të bëhet ankim.
3. Me përjashtim të rasteve të parashikuara nga paragrafi 2, gjykata cakton datën e seancës dhe lajmëron palët dhe mbrojtësit, të paktën dhjetë ditë para seancës.
4. Seanca zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësve. I interesuari, kur e kërkon, dëgjohet personalisht ose me letërporosi.
5. Gjykata merr vendim, i cili u njoftohet palëve edhe mbrojtësve. Kundër vendimit mund të bëhet ankim, por ai nuk e pezullon ekzekutimin, përveçse kur gjykata që e ka dhënë vendos ndryshe.
6. Procesverbali i seancës mbahet në formë të pëmbledhur.

Neni 472

Dyshimi për identitetin fizik të personit të burgosur

1. Kur ka arsye për të dyshuar mbi identitetin e personit të arrestuar për ekzekutimin e dënimit, gjykata e merr në pyetje, kryen hetimet e nevojshme për identifikimin e tij dhe merr vendim, i cili i njoftohet të interesuarit.
2. Kur konstaton se ai nuk është personi ndaj të cilit duhet të bëhet ekzekutimi, gjykata urdhëron menjëherë lirimin e tij. Në qoftë se identiteti mbetet i paqartë, ajo urdhëron pezullimin e ekzekutimit, lirimin e të burgosurit dhe njofton prokurorin që të bëjë hetime të mëtejshme.
3. Kur është i qartë gabimi për identitetin e personit, prokurori urdhëron lirimin e tij dhe i dërgon menjëherë aktet gjykatës.

Neni 473
Gabimi në emër

1. Kur një person është dënuar në vend të një tjetri për gabim në emër, gjykata vendos korrigjimin vetëm kur personi kundër të cilit duhej të procedohej është thirrur si i pandehur edhe me një emër tjetër në gjykim. Në rast të kundërt vendoset rishikimi i çështjes në bazë të nenit 450, paragrafi 1, shkronja “c”. Në çdo rast ekzekutimi kundër personit të dënuar gabimisht pezullohet.

Neni 474
Disa vendime për të njëjtin fakt

1. Kur disa vendime janë dhënë kundër të njëjtit person për të njëjtin fakt, gjykata urdhëron ekzekutimin e vendimit me të cilin është dhënë dënimi më i lehtë duke i deklaruar të tjerët të pazbatueshëm. Kur dënimet kryesore janë të barabarta, mbahet parasysh dënimi plotësues.

2. Kur ka disa vendime pushimi ose pafajësie, i interesuari tregon vendimin që duhet ekzekutuar dhe kur ai nuk e bën këtë, prokurori për rastin e pushimit dhe gjykata për rastin e pafajësisë urdhërojnë ekzekutimin e vendimit më të favorshëm.

3. Kur bëhet fjalë për një vendim pafajësie dhe për një vendim dënimi, gjykata urdhëron ekzekutimin e vendimit të pafajësisë duke revokuar vendimin e dënimit, ndërsa kur është fjala për një vendim mosfillimi të dhënë nga prokurori dhe një vendim të dhënë në gjykim, gjykata urdhëron ekzekutimin e vendimit të dhënë në gjykim.

Neni 475
Bashkimi i dënimeve

1. Në rastin e disa vendimeve, të dhëna në procedime të ndryshme kundër të njëjtit person, i dënuari ose prokurori mund të kërkojnë nga gjykata zbatimin e rregullave për bashkimin e dënimeve.

Neni 476
Shtyrja e ekzekutimit të vendimit

1. Gjkata që ka dhënë vendimin e dënimit, me kërkesën e të dënuarit, të mbrojtësit ose të prokurorit, mund të vendosë shtyrjen e ekzekutimit të vendimit në këto raste:

a) kur i dënuari vuan nga një sëmundje që pengon ekzekutimin e vendimit. Ekzekutimi shtyhet gjer në shërimin e të dënuarit;

b) kur e dënuara është shtatzënë ose me fëmijë nën një vjeç. Ekzekutimi shtyhet gjer sa fëmija të bëhet një vjeç;

c) kur vuajtja e menjëhershme e dënimit mund të sjellë pasoja të rënda për të dënuarin ose familjen e tij. Shtyrja e ekzekutimit në këto raste nuk mund të zgjatet më tepër se gjashtë muaj;

ç) në çdo rast tjetër që çmohet nga gjykata si i veçantë, duke u shtyrë ekzekutimi gjer në tre muaj.

2. Me paraqitjen e kërkesës gjykata ka të drejtë të pezullojë ekzekutimin e vendimit gjer në shqyrtimin e saj.

3. Kundër vendimit të gjykatës mund të bëhet ankim.

Neni 477
Lirimi me kusht

1. Gjykata e vendit të ekzekutimit vendos për lirimin me kusht dhe revokimin e vendimit të lirimimit me kusht, sipas kritereve të caktuara në Kodin Penal.

2. Kërkesa nuk mund të përsëritet para se të kenë kaluar gjashtë muaj nga dita kur vendimi i rrëzimit të kërkesës ka marrë formë të prerë

Neni 478

Lirimi i të burgosurit

1. Gjykata e vendit të ekzekutimit mund të vendosë lirimin e të burgosurit kur vazhdimi i burgimit mund të rrezikojë jetën e tij.

Neni 479

Revokimi i vendimit për shkak të shfuqizimit të veprës penale

1. Në rastin e shfuqizimit ose të deklarimit të paligjshmërisë kushtetuese të normës penale, gjykata revokon vendimin e dënimit, duke deklaruar se fakti nuk parashikohet si vepër penale. Në të njëjtën mënyrë veprohet edhe kur është dhënë vendim mosfillimi ose pafajësie për shkak të shuarjes së veprës penale.

Neni 480

Kompetenca të tjera

1. Në fazën e ekzekutimit, gjykata është kompetente të vendosë për shuarjen e veprës penale pas dënimit, për shuarjen e dënimit, për dënimet plotësuese, për konfiskimin ose kthimin e sendeve të sekuestruara, si dhe për çdo rast të parashikuar me ligj.

2. Kur vërtetohet shuarja e veprës penale ose të dënimit, gjykata e deklaron këtë edhe kryesisht, duke marrë masat përkatëse.

KREU III

GJENDJA GJYQËSORE

Neni 481

Zyra e gjendjes gjyqësore

1. Pranë Ministrisë së Drejtësisë, në zyrën e regjistrit gjyqësor, depozitohen shkurtimet e vendimeve për personat e gjykuar penalisht.

Neni 482

Shënimet në regjistrin gjyqësor

1. Në regjistrin gjyqësor regjistrohen me shkurtim:

- a) vendimet e dënimit me të marrë formë të prerë
- b) vendimet e dhëna nga gjykata në fazën e ekzekutimit;
- c) vendimet që lidhen me zbatimin e vendimeve plotësuese;
- ç) vendimet gjyqësore të pafajësisë e të pushimit të çështjes.

Neni 483
Heqja e shënimeve

1. Shënimet në regjistër hiqen pas marrjes së njoftimit zyrtar të vdekjes së personit, të cilit i referohen kur ai bëhet tetëdhjetë vjeç.
2. Hiqen edhe shënimet lidhur me:
 - a) vendimet e revokuara për shkak të rishikimit ose të shfuqizimit të veprës penale;
 - b) vendimet e pafajësisë ose të pushimit kur kanë kaluar dhjetë vjet nga dita që vendimi ka marrë formë të prerë
 - c) vendimet e dënimit për kundërvajtje kur është dhënë dënimi me gjobë me kalimin e dhjetë vjetëve nga dita kur vendimi është ekzekutuar.

Neni 484
Vërtetimet e gjendjes gjyqësore

1. Organet e drejtësisë të administratës shtetërore dhe entet e ngarkuara me shërbime publike kanë të drejtë të marrin vërtetimin e shënimeve për një person të caktuar, kur vërtetimi është i nevojshëm për kryerjen e funksioneve të tyre.
2. Prokurori mund të kërkojë vërtetimin e sipërm për të pandehurin ose të dënuarin dhe, me autorizim të gjykatës ai dhe mbrojtësi mund të kërkojnë vërtetim edhe për personin e dëntuar dhe dëshmitarët.
3. Personi të cilit i referohet shënimi në regjistër ka të drejtë të marrë vërtetimin përkatës pa qenë i detyruar të tregojë shkaqet në kërkesë

KREU IV

SHPENZIMET PROCEDURALE

Neni 485
Shpenzimet e bëra nga shteti

1. Shpenzimet procedurale penale parapagohen nga shteti, me përjashtim të atyre që lidhen me aktet e kërkuara nga palët private.
2. Në shpenzimet procedurale përfshihen shpenzimet e bëra në të gjitha fazat e procedimit për këqyrjet, eksperimentet, ekspertimet, njoftimet, për mbrojtësit e caktuar kryesisht dhe çdo shpenzim tjetër i dokumentuar rregullisht.
3. Në vendimin përfundimtar gjykata cakton detyrimin për pagimin e shpenzimeve të parapaguara nga shteti.

Neni 486
Pagimi i shpenzimeve procedurale

1. Detyrimi për shpenzimet procedurale ekzekutohet nga zyra e përmbarimit.

2. Në rastin e paaftësisë paguese zyra e përmbartimit njofton policinë financiare, e cila merr të dhëna për gjendjen reale të të detyruarit dhe për çdo ndryshim të saj.

Neni 487

Zgjidhja e ankesave për shpenzimet

1. Për ankesat lidhur me shpenzimet procedurale vendos gjykata që ka dhënë vendimin, e cila procedon sipas rregullave të caktuara në nenin 471.

TITULLI X

MARRËDHËNIET JURIDIKSIONALE ME AUTORITETET E HUAJA

KREU I

EKSTRADIMI

SEKSIONI I

EKSTRADIMI PËR JASHTËSHTETIT

Neni 488

Kuptimi i ekstradimit

1. Dorëzimi i një personi një shteti të huaj për ekzekutimin e një vendimi me burgim ose të një akti që vërteton procedimin e tij për një veprë penale, mund të bëhet vetëm nëpërmjet ekstradimit.

Neni 489

Kërkesa për ekstradim

1. Ekstradimi lejohet vetëm mbi bazën e një kërkesë drejtuar Ministrisë së Drejtësisë
2. Kërkesës për ekstradim i bashkëngjiten:
 - a) kopja e vendimit të dënimit me burgim ose e aktit të procedimit;
 - b) një relacion mbi veprën penale që i ngarkohet personit për të cilin kërkohet ekstradimi, duke treguar kohën dhe vendin e kryerjes së veprës dhe cilësimin ligjor të saj;
 - c) teksti i dispozitave ligjore që do të zbatohen, duke treguar nëse për veprën për të cilën kërkohet ekstradimi është parashikuar nga ligji i shtetit të huaj dënimi me vdekje;

ç) të dhënat individuale dhe çdo informacion tjetër të mundshëm që shërben për të përcaktuar identitetin dhe shtetësinë e personit, për të cilin kërkohet ekstradimi.

3. Kur konkurrojnë disa kërkesa ekstradimi, Ministria e Drejtësisë cakton radhën e shqyrtimit. Për këtë qëllim ajo mban parasysh të gjitha rrethanat e çështjes dhe veçanërisht datën e marrjes së kërkesës, rëndësinë dhe vendin e kryerjes së veprës penale ose shtetësinë dhe vendbanimin e personit të kërkuar, si dhe mundësinë e një riekstradimi nga shteti kërkues.

4. Në qoftë se për një shkelje të vetme ekstradimi kërkohet në të njëjtën kohë nga shumë shtete, ai i jepet shtetit ndaj të cilit është drejtuar vepra penale ose atij shteti mbi territorin e të cilit është kryer vepra.

Neni 490

Kushtet e ekstradimit

1. Ekstradimi lejohet me kusht të shprehur se i ekstraduari nuk do të ndiqet, nuk do të dënohet dhe as do t'i dorëzohet një shteti tjetër për një vepër penale që ka ndodhur para kërkesës për dorëzim dhe që është e ndryshme nga ajo për të cilën është dhënë ekstradimi.

2. Kushtet e treguara nga paragrafi 1 nuk merren parasysh:

a) kur pala dorëzuese jep pëlqim të shprehur që i ekstraduari të ndiqet edhe për një vepër penale tjetër dhe i ekstraduari nuk ka kundërshtim;

b) kur i ekstraduari, edhe pse ka patur mundësi, nuk ka lënë territorin e shtetit të cilit i është dorëzuar, pasi kanë kaluar dyzet e pesë ditë nga lirimi i tij ose pasi e ka lënë atë është kthyer vullnetarisht.

3. Ministria e Drejtësisë mund të vërë edhe kushte të tjera që i çmon të përshtatshme.

Neni 491

Mospranimi i kërkesës për ekstradim

1. Nuk mund të jepet ekstradimi:

a) për një vepër me karakter politik ose kur rezulton që ai kërkohet për qëllime politike;

b) kur ka arsye të mendohet se personi që kërkohet do t'u nënshtrohet persekutimeve ose diskriminimeve për shkak të racës, fesë, seksit, shtetësisë, gjuhës, bindjeve politike, gjendjes personale a shoqërore ose dënimeve a trajtimeve të egra, çnjerëzore a poshtëruese ose veprimeve që përbëjnë shkelje të një të drejte themelore të njeriut;

c) kur personi që kërkohet ka kryer një vepër penale në Shqipëri;

ç) kur ka filluar procedimi ose është gjykuar në Shqipëri edhe pse vepra është kryer jashtë shtetit;

d) kur vepra penale nuk parashikohet si e tillë nga legjislacioni shqiptar;

e) kur për veprën penale është dhënë amnisti nga shteti shqiptar;

f) kur personi i kërkuar është shtetas shqiptar dhe nuk ka marrëveshje që të parashikojë ndryshe;

g) kur është parashikuar ndjekja penale ose dënimi sipas ligjit të shtetit që e kërkon.

Neni 492

Veprimet e prokurorit

1. Kur merr nga një shtet i huaj një kërkesë ekstradimi, Ministria e Drejtësisë, në qoftë se nuk e refuzon atë, ia dërgon bashkë me dokumentet prokurorit pranë gjykatës kompetente.

2. Prokurori pasi merr kërkesën urdhëron paraqitjen e të interesuarit për të bërë identifikimin e tij dhe për të marrë pëlqimin eventual për ekstradimin. Të interesuarit i bëhet e ditur se ka të drejtë të ndihmohet nga një mbrojtës.

3. Prokurori u kërkon autoriteteve të huaja, nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, dokumentacionin dhe informacionin që çmon të nevojshëm.

4. Brenda tre muajve nga data kur ka ardhur kërkesa për ekstradim, prokurori i paraqet gjykatës kërkesën për shqyrtim.

5. Kërkesa e prokurorit depozitohet në sekretarinë e gjykatës bashkë me aktet dhe sendet e sekuestruara. Sekretaria kujdeset për njoftimin e personit për të cilin është kërkuar ekstradimi, mbrojtësit të tij dhe përfaqësuesit eventual të shtetit kërkues, të cilat, brenda dhjetë ditëve, kanë të drejtë të shikojnë dhe të nxjerrin kopje të akteve, si dhe të këyryn sendet e sekuestruara dhe të paraqesin memorie.

Neni 493

Masat shtrënguese dhe sekuestrimet

1. Me kërkesë të Ministrisë së Drejtësisë, të paraqitur nëpërmjet prokurorit, ndaj personit për të cilin është kërkuar ekstradimi mund të merren masa shtrënguese dhe të vendoset sekuestrimi i provave materiale dhe i sendeve që i përkasin veprës penale, për të cilin është kërkuar ekstradimi.

2. Në caktimin e masave shtrënguese respektohen dispozitat e titullit V të këtij Kodi, për aq sa mund të zbatohen, duke mbajtur parasysh kërkesat për të garantuar që personi për të cilin është kërkuar ekstradimi të mos i shmanget dorëzimit.

3. Masat shtrënguese dhe sekuestroja nuk vendosen kur ka arsye të çmohet se nuk ekzistojnë kushtet për dhënien e një vendimi në favor të ekstradimit.

4. Masat shtrënguese revokohen kur brenda tre muajve nga fillimi i ekzekutimit të tyre nuk ka përfunduar procedimi para gjykatës. Me kërkesë të prokurorit afati mund të zgjatet, por jo më shumë se një muaj, kur është e nevojshme të bëhen verifikime veçanërisht komplekse.

5. Kompetenca për të vendosur në bazë të paragrafëve të mësipërm i përket gjykatës së rrethit ose, gjatë procedimit para gjykatës së apelit, kësaj të fundit.

Neni 494

Zbatimi i përkohshëm i masave shtrënguese

1. Me kërkesën e shtetit të huaj, të paraqitur nga Ministria e Drejtësisë nëpërmjet prokurorit pranë gjykatës kompetente, gjykata mund të vendosë përkohësisht një masë shtrënguese para se të vijë kërkesa e ekstradimit.

2. Masa mund të vendoset kur:

a) shteti i huaj ka deklaruar se kundër personit është marrë një masë për kufizimin e lirisë personale ose një vendim dënimi me burgim dhe se ka ndër mend të paraqesë kërkesë për ekstradim;

b) shteti i huaj ka paraqitur të dhëna të hollësishtme për veprën penale dhe elemente të mjaftueshme për identifikimin e personit;

c) kur ka rrezik i keq.

3. Kompetenca për të vendosur masën u takon, sipas radhës, gjykatës së rrethit në territorin e së cilës personi ka vendbanimin, vendqëndrimin apo banesën ose gjykatës së rrethit gjyqësor ku ai gjendet. Në qoftë se kompetenca nuk mund të përcaktohet në mënyrat e treguara më sipër kompetente është Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Tiranës.

4. Gjykata mund të vendosë edhe sekuestrimin e provave materiale dhe të sendeve që i përkasin veprës penale.

5. Ministria e Drejtësisë njofton shtetin e huaj për zbatimin e përkohshëm të masës shtrënguese dhe të sekuestros eventuale.

6. Masat shtrënguese revokohen në qoftë se brenda tetëmbëdhjetë ditëve dhe gjithësesi në maksimum dyzet ditë nga njoftimi i mësipërm nuk vjen në Ministrinë e Drejtësisë kërkesa e ekstradimit dhe dokumentet që i bashkëidhen asaj.

Neni 495

Arrestimi nga policia gjyqësore

(Ndryshuar pika 2 dhe 3 me ligjin nr. 8813, datë 13.6.2002)

1. Në rastet e ngutshme, policia gjyqësore mund të bëjë arrestimin e personit, kundër të cilit është paraqitur kërkesa për arrestimin e përkohshëm. Ajo bën edhe sekuestrimin e provave materiale të veprës penale dhe të sendeve që i përkasin asaj.

2. Autoriteti që ka bërë arrestimin njofton menjëherë prokurorin dhe Ministrin e Drejtësisë Brenda dyzet e tetë orëve prokurori e vë të arrestuarin në dispozicion të gjykatës në territorin e së cilës është bërë arrestimi, duke i dërguar edhe dokumentacionin përkatës.

3. Gjykata, brenda dyzet e tetë orëve nga arrestimi e miraton atë kur janë kushtet ose vendos lirim të arrestuarit. Për vendimin që merr ajo njofton Ministrin e Drejtësisë

4. Masa e arrestit revokohet në qoftë se Ministria e Drejtësisë nuk kërkon, brenda dhjetë ditëve nga miratimi, mbajtjen e saj.

5. Kopja e vendimit të dhënë nga gjykata për masat shtrënguese dhe sekuestrimet, në bazë të këtyre neneve, u njoftohet prokurorit, personit të interesuar dhe mbrojtësit të tij, të cilët mund të bëjnë ankim në gjykatën e apelit.

Neni 496

Dëgjimi i personit ndaj të cilit është marrë masë shtrënguese

1. Kur është zbatuar një masë shtrënguese, gjykata, sa më shpejt dhe sidoqoftë jo më vonë se pesë ditë nga ekzekutimi i masës ose nga vleftësimi i saj, sigurohet për identitetin e personit dhe merr përqimin eventual të tij për ekstradimin, duke e shënuar këtë në procesverbal.

2. Gjykata i bën të ditur të interesuarit të drejtën për të patur mbrojtës dhe në mungesë të tij i cakton një mbrojtës kryesisht. Mbrojtësi duhet të lajmërohet, të paktën njëzet e katër orë përpara, për veprimet e sipërme dhe ka të drejtë të marrë pjesë në to.

Neni 497

Shqyrtimi i kërkesës për ekstradim

1. Pasi merr kërkesën e prokurorit gjykata cakton seancën dhe njofton, të paktën dhjetë ditë përpara, prokurorin, personin me të cilin është kërkuar ekstradimi, mbrojtësin e tij dhe përfaqësuesin eventual të shtetit kërkues.

2. Gjykata merr të dhëna dhe bën verifikimet që i çmon të nevojshme, si dhe dëgjon personat e thirrur në gjykim.

Neni 498

Vendimi i gjykatës

1. Gjykata jep vendim në favor të ekstradimit kur ka të dhëna të rëndësishme fajësie ose kur ekziston një vendim dënimi i formës së prerë. Në këtë rast, kur ka kërkesë nga Ministria e Drejtësisë, të paraqitur nëpërmjet prokurorit, gjykata vendos paraburgimin e personit që duhet të ekstradohet dhe që ndodhet në gjendje të lirë, si dhe sekuestrimin e provave materiale dhe të sendeve që i përkasin veprës penale.

2. Gjykata jep vendim kundër ekstradimit kur janë rastet e parashikuara për mospranimin e kërkesës së ekstradimit.

3. Kur gjykata jep vendim kundër ekstradimit, ekstradimi nuk mund të bëhet.

4. Vendimi kundër ekstradimit ndalon dhënien e një vendimi të mëpasshëm në favor të ekstradimit si rezultat i një kërkesë të re të paraqitur për të njëjtat fakte nga i njëjti shtet, përveçse kur kërkesa mbështetet në elemente që nuk kanë qenë vlerësuar nga gjykata.

5. Kundër vendimit të gjykatës, lidhur me kërkesën e ekstradimit, mund të bëhet ankim në gjykatën e apelit nga personi i interesuar, nga mbrojtësi i tij, nga prokurori dhe nga përfaqësuesi i shtetit kërkues, sipas rregullave të përgjithshme të ankimit.

Neni 499

Disponimi për ekstradimin

1. Ministria e Drejtësisë disponon për ekstradimin brenda tridhjetë ditëve nga data që vendimi i gjykatës ka marrë formë të prerë. Me mbarimin e këtij afati, edhe kur nuk është disponuar nga Ministri, personi për të cilin është kërkuar ekstradimi, në qoftë se është i burgosur, lirohet.

2. Personi lirohet edhe në rast refuzimi të kërkesës së ekstradimit.

3. Ministria e Drejtësisë i komunikon shtetit kërkesën vendimin dhe, kur ky është pozitiv, vendin e dorëzimit dhe datën nga fillimi i së cilës do të jetë e mundur të veprohet. Afati i dorëzimit është pesëmbëdhjetë ditë nga data e caktuar dhe me kërkesë të arsyetuar të shtetit kërkuar mund të zgjatet edhe pesëmbëdhjetë ditë të tjera. Kur ka shkaqe që nuk varen nga palët, mund të caktohet një datë tjetër dorëzimi, por gjithmonë duke u zbatuar afatet e caktuara në këtë paragraf.

4. Vendimi i ekstradimit e humbet fuqinë dhe i ekstraduari lirohet kur shteti kërkuar nuk vepron, në afatin e caktuar, për marrjen në dorëzim të të ekstraduarit.

Neni 500

Pezullimi i dorëzimit

1. Ekzekutimi i ekstradimit pezullohet kur i ekstraduari duhet të gjykohe në territorin e shtetit shqiptar ose duhet të vuajë një dënim për vepra penale të kryera para ose pas asaj për të cilën është dhënë ekstradimi. Por, Ministria e Drejtësisë pasi dëgjon autoritetin procedues kompetent të shtetit shqiptar ose atë të ekzekutimit të dënimit, mund të urdhërojë dorëzimin e përkohshëm në shtetin kërkuar të personit që duhet ekstraduar, duke përcaktuar afatet dhe mënyrën e veprimit.

2. Ministria mund të bjerë dakord që dënimi i mbetur të vuhet në shtetin kërkuar.

Neni 501

Zgjerimi i ekstradimit të dhënë dhe riekstradimi

1. Në rast kërkesë të re të ekstradimit, të paraqitur pas dorëzimit të të ekstraduarit dhe që ka si objekt një veprë penale të ndodhur para dorëzimit, të ndryshme nga ajo për të cilin ekstradimi është dhënë, respektohen për atë sa janë të zbatueshme, dispozitat e këtij kreu. Kërkesës duhet t'i bashkëdhiden deklaratat e të ekstraduarit, të bëra përpara një gjyqtari të shtetit kërkuar për zgjerimin e ekstradimit.

2. Gjykata procedon në mungesë të të ekstraduarit.

3. Nuk ka vend për gjykim në qoftë se i ekstraduari, me deklaratat e parashikuara në paragrafin 1, ka pranuar zgjerimin e ekstradimit.

4. Dispozitat e sipërme zbatohen edhe në rastin kur shteti, të cilit i është dorëzuar personi, kërkon përqimin për riekstradimin e po këtij personi në një shtet tjetër.

Neni 502

Kalimi tranzit

1. Kalimi tranzit përmes territorit të shtetit shqiptar i një personi të ekstraduar nga një shtet në tjetrin, autorizohet, me kërkesën e këtij të fundit, nga Ministria e Drejtësisë, në qoftë se kalimi tranzit nuk prek sovranitetin, sigurimin ose interesat e tjera shtetërore.

2. Kalimi tranzit nuk autorizohet:

a) kur ekstradimi është dhënë për fakte që nuk parashikohen si vepra penale nga ligji shqiptar;

b) kur janë rastet e parashikuara nga neni 491, paragrafi 1;

c) kur është fjala për një shtetas shqiptar, për të cilin ekstradimi në shtetin që ka kërkuar kalimin tranzit nuk do të jepej.

3. Autorizimi nuk kërkohet kur kalimi tranzit bëhet në rrugë ajrore dhe nuk parashikohet zbritje në territorin shqiptar. Por, kur ndodh zbritja, zbatohen për atë sa pajtohen, dispozitat për masat e sigurimit.

Neni 503
Shpenzimet e ekstradimit

1. Shpenzimet e bëra në territorin shqiptar mbulohen nga pala shqiptare, kur nuk ka marrëveshje tjetër.

SEKSIONI II
EKSTRADIMI NGA JASHTËSHTETIT

Neni 504
Kërkesa për ekstradim

1. Ministria e Drejtësisë është kompetente që t'i kërkojë një shteti të huaj ekstradimin e një personi të proceduar ose të dënuar penalisht, ndaj të cilit duhet të ekzekutohet një masë që kufizon lirinë personale. Për këtë, prokurori pranë gjykatës në territorin e së cilës procedohet ose është dhënë vendim dënimi, i bën kërkesë Ministrisë së Drejtësisë duke i dërguar aktet dhe dokumentet e nevojshme. Kur nuk e pranon kërkesën, Ministria njofton autoritetin që e ka bërë atë.

2. Ministria e Drejtësisë është kompetente të vendosë në lidhje me kushtet e vëna eventualisht nga shteti i huaj për të dhënë ekstradimin, kur ato nuk vijnë në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik shqiptar. Autoriteti procedues detyrohet të respektojë kushtet e pranuar.

3. Ministria e Drejtësisë mund të vendosë për qëllimet e ekstradimit, kërkimin jashtë shtetit të personit të proceduar ose të dënuar dhe arrestimin e tij të përkohshëm.

4. Paraburgimi jashtë shtetit, si rrjedhojë e një kërkesë ekstradimi të paraqitur nga shteti shqiptar, llogaritet në kohëzgjatjen e paraburgimit, sipas rregullave të caktuara në titullin V të këtij Kodi.

KREU II

LETËRPOROSITËNDËRKOMBËTARE

SEKSIONI I
LETËRPOROSITËNGA JASHTËSHTETIT

Neni 505
Kompetencat e Ministrisë së Drejtësisë

1. Ministria e Drejtësisë vendos që t'i jepet rrugë letërporosisë së një autoriteti të huaj për komunikimet, njoftimet dhe për marrjen e provave, përveçse kur çmon se veprimet e kërkuara rrezikojnë sovranitetin, sigurimin ose interesa të rëndësishme të shtetit.

2. Ministria nuk i jep rrugë letërporosisë kur del e qartë se veprimet e kërkuara janë të ndaluara shprehimisht nga ligji ose kur vijnë në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik shqiptar. Ministria nuk i jep rrugë letërporosisë edhe kur ka arsye të bazuara për të menduar se konsideratat lidhur

me racën, fenë seksin, kombësinë, gjuhën, bindjet politike apo gjendjen shoqërore mund të ndikojnë negativisht në zhvillimin e procesit, si dhe kur nuk del që i pandehuri të ketë shprehur lirisht pëdqimin e tij për letërporosinë

3. Në rastet kur letërporosia ka si objekt thirrjen e një dëshmitari, të një eksperti a të një të pandehuri para autoritetit gjyqësor të huaj, Ministria e Drejtësisë nuk i jep rrugë letërporosisë kur shteti kërkues nuk jep garancinë e duhur për paprekshmërinë e personit të thirrur.

4. Ministria ka të drejtë të mos i japë rrugë letërporosisë kur shteti kërkues nuk jep garancinë e duhur të reciprocitetit.

Neni 506

Procedimi gjyqësor

1. Letërporosia e huaj nuk mund të vihet në ekzekutim pa u marrë më parë vendimi në favor i gjykatës së vendit ku duhet të procedohet.

2. Prokurori i rrethit, pasi merr aktet nga Ministria e Drejtësisë paraqet kërkesën në gjykatë

3. Gjykata disponon ekzekutimin e letërporosisë me vendim.

4. Ekzekutimi i letërporosisë nuk pranohet:

a) kur janë rastet që Ministria e Drejtësisë nuk i jep rrugë letërporosisë,

b) kur fakti për të cilin procedon autoriteti i huaj nuk parashikohet nga ligji shqiptar si veprë penale.

Neni 507

Ekzekutimi i letërporosive

1. Në vendimin e ekzekutimit të letërporosisë caktohet trupi gjykues që do të kryejë veprimin e kërkuar.

2. Për kryerjen e veprimeve të kërkua zbatohen normat e kësaj Kodi, përveç rasteve kur duhet të respektohen rregulla të veçanta të kërkua nga autoriteti gjyqësor i huaj, të cilat nuk vijnë në kundërshtim me parimet e rendit juridik të shtetit shqiptar.

Neni 508

Thirrja e dëshmitarëve që kërkohen nga autoriteti i huaj

1. Thirrja e dëshmitarëve që kanë vendqëndrimin ose vendbanimin në territorin e shtetit shqiptar për t'u paraqitur në autoritetin gjyqësor të huaj, i dërgohet prokurorit të rrethit përkatës, i cili merr masa për njoftimin duke vepruar si në rastin e njoftimit të të pandehurit në gjendje të lirë

SEKSIONI II

LETËRPOROSITË PËR JASHTËSHTETIT

Neni 509

Dërgimi i letërporosive autoriteteve të huaja

1. Letërporositë e gjykatave dhe prokurorive, të drejtuara autoriteteve të huaja për njoftimet dhe marrjen e provave, i dërgohen Ministrisë së Drejtësisë e cila merr masa për t'i nisur ato.

2. Kur çmon se mund të rrezikohet sigurimi ose interesat e tjera të rëndësishme të shtetit, Ministria urdhëron, brenda tridhjetë ditëve nga marrja e letërporosisë, që kësaj të mos i jepet rrugë

3. Ministria i komunikon autoritetit procedues që ka bërë kërkesën datën e marrjes së saj dhe nisjen e letërporosisë ose urdhrin për të mos i dhënë rrugë letërporosisë

4. Në rastet e ngutshme, autoriteti procedues mund të vendosë nisjen direkt, duke informuar Ministrin e Drejtësisë

Neni 510

Paprekshmëria e personit të thirrur

1. Personi i thirrur në bazë të letërporosisë kur paraqitet, nuk mund t'i nënshtrohet kufizimit të lirisë personale për fakte që kanë ndodhur para njoftimit për t'u paraqitur.

2. Paprekshmëria e parashikuar në paragrafin 1 pushon kur dëshmitari, eksperti a i pandehuri, duke patur mundësinë nuk është larguar nga territori i shtetit shqiptar, me kalimin e pesëmbëdhjetë ditëve nga momenti kur prania e tij nuk kërkohet më nga autoriteti gjyqësor ose kur, pasi është larguar, është kthyer vullnetarisht.

Neni 511

Vlera e akteve të marra me letërporosi

1. Kur shteti i huaj ka vënë kushte për përdorshmërinë e akteve të kërkua, autoriteti procedues shqiptar është i detyruar t'i respektojë në qoftë se ato nuk vijnë në kundërshtim me ndalimet e caktuara nga ligji.

KREU III

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE

SEKSIONI I

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE TË HUAJA

Neni 512

Njohja e vendimeve penale të huaja

1. Ministria e Drejtësisë, kur i vjen një vendim penal i dhënë jashtë shtetit ndaj shtetasve shqiptarë ose të huaj ose pa shtetësi, por me banim në shtetin shqiptar, ose ndaj personave të proceduar penalisht në shtetin shqiptar, i dërgon prokurorit pranë gjykatës së rrethit gjyqësor të vendbanimit ose vendqëndrimit të personit, një kopje të vendimit dhe dokumentacionin përkatës, bashkë me përkthimin në gjuhën shqipe.

2. Ministria e Drejtësisë kërkon njohjen e një vendimi penal të huaj edhe kur çmon se në bazë të një marrëveshje ndërkombëtare ky vendim duhet të ekzekutohet ose t'i njihen efekte të tjera në shtetin shqiptar.

3. Prokurori i bën kërkesë gjykatës së rrethit gjyqësor për njohjen e vendimit të huaj. Nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë ai mund t'u kërkojë autoriteteve të huaja informacionet që i çmon të nevojshme.

Neni 513

Njohja e vendimeve penale të gjykatave të huaja për efektet civile

1. Me kërkesën e të interesuarit, në të njëjtin procedim dhe me të njëjtin vendim, mund të deklarohen të vlefshme disponimet civile të vendimit penal të huaj lidhur me detyrimin për kthimin e pasurisë ose shpërblimin e dëmit.

2. Në rastet e tjera kërkesa bëhet, nga ai që ka interes, në gjykatën ku disponimet civile të vendimit penal të huaj do të ekzekutoheshin.

Neni 514

Kushtet e njohjes

(Shfuqizuar shkronja "e" me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

1. Vendimi i gjykatës së huaj nuk mund të njihet kur:

a) vendimi nuk ka marrë formë të prerë sipas ligjeve të shtetit ku është dhënë

b) vendimi përmban disponime në kundërshtim me parimet e rendit juridik të shtetit shqiptar;

c) vendimi nuk është dhënë nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme ose i pandehuri nuk është thirrur të paraqitet në gjykim ose nuk i është njohur e drejta që të pyetet në një gjuhë që e kupton dhe të ndihmohet nga një mbrojtës;

ç) ka arsye të bazuara për të menduar se kanë ndikuar në përfundimin e procesit konsiderata lidhur me racën, fenë, seksin, gjuhën apo bindjet politike;

d) fakti për të cilin është dhënë vendimi nuk parashikohet si vepër penale nga ligji shqiptar;

dh) për të njëjtin fakt dhe ndaj të njëjtit person, në shtetin shqiptar është dhënë një vendim i formë së prerë ose zhvillohet një procedim penal.

Vendimi nr. 154, datë 15.4.2000 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë

“Kolegjet çmojnë se ligji për amnistinë i vitit 1997 nuk shtrin efektet e tij ndaj kërkesit si gjatë kohës që ndodhet në territorin e shtetit grek, ashtu edhe kur ai është transferuar në ekzekutim të vendimit të atij autoriteti për vazhdimin e ekzekutimit të dënimit të huaj në Shqipëri.”

Neni 515

Masat shtrënguese

1. Me kërkesën e prokurorit, gjykata kompetente për njohjen e një vendimi të huaj mund të vendosë një masë shtrënguese ndaj të dënuarit që ndodhet në territorin shqiptar.

2. Kryetari i gjykatës, brenda pesë ditëve nga ekzekutimi i masës shtrënguese, merr masa për identifikimin e personit dhe i njofton atij të drejtën për të patur mbrojtës.

3. Masa shtrënguese e vendosur në bazë të këtij neni revokohet kur nga fillimi i ekzekutimit të saj kanë kaluar tre muaj pa u dhënë vendimi i njohjes nga gjykata e rrethit gjyqësor ose gjashtë muaj pa marrë vendimi formën e prerë

4. Revokimi dhe zëvendësimi i masës shtrënguese vendosen nga gjykata e rrethit gjyqësor.

5. Kopja e vendimit të dhënë nga gjykata u njoftohet, pas ekzekutimit, prokurorit, të dënuarit nga gjykata e huaj dhe mbrojtësit të tij, të cilët mund të bëjnë ankim në gjykatën e apelit.

Neni 516
Caktimi i dënimit

1. Kur bën njohjen e një vendimi të huaj, gjykata cakton dënimin që duhet të vuhet në shtetin shqiptar. Ajo konverton dënimin e caktuar në vendimin e huaj në një nga dënimet e parashikuara për të njëjtin fakt nga ligji shqiptar. Ky dënim duhet t'i përgjigjet nga natyra atij që është dhënë në vendimin e huaj. Masa e dënimit nuk mund të kalojë kufirin maksimal të parashikuar për të njëjtin fakt nga ligji shqiptar.

2. Kur në vendimin e huaj nuk është caktuar masa e dënimit, gjykata e cakton atë mbi bazën e kritereve të treguara në Kodin Penal.

3. Kur ekzekutimi i dënimit të dhënë në shtetin e huaj është pezulluar me kusht, gjykata disponon në vendimin e njohjes, veç të tjerave, edhe pezullimin me kushte të dënimit. Të njëjtën gjë gjykata bën edhe kur i pandehuri është liruar me kusht në shtetin e huaj.

4. Për të caktuar dënimin me gjobë shuma e vënë në vendimin e huaj konvertohet në vlerë të barabartë me lekë shqiptare, duke zbatuar kursin e këmbimit të ditës në të cilën është vendosur njohja.

5. Në vendimin e njohjes për ekzekutimin e një konfiskimi, urdhërohet edhe zbatimi i konfiskimit.

Neni 517
Sekuestrua

1. Me kërkesën e prokurorit, gjykata kompetente mund të vendosë sekuestrimin e sendeve të konfiskueshme.

2. Kundër vendimit mund të bëhet ankim.

3. Respektohen, për aq sa janë të zbatueshme, dispozitat që rregullojnë sekuestron preventive.

Neni 518
Ekzekutimi i vendimit të huaj

1. Pasi janë njohur, vendimet penale të gjykatave të huaja ekzekutohen sipas ligjit shqiptar.

2. Prokurori pranë gjykatës që ka bërë njohjen e vendimit merr masa për ekzekutimin e tij.

3. Dënimi me burgim i vuajtur në shtetin e huaj llogaritet për efektet e ekzekutimit.

4. Shuma e nxjerrë nga ekzekutimi i vendimit me gjobë derdhet në Bankën e Shqipërisë. Ajo mund të derdhet në shtetin ku është dhënë dënimi me kërkesën e tij kur ai shtet, në të njëjtat rrethana, do të vendoste derdhjen në favor të shtetit shqiptar.

5. Sendet e konfiskuara i dorëzohen shtetit shqiptar. Ato i dorëzohen, me kërkesën e tij, shtetit ku është dhënë vendimi i njohur kur ky, në të njëjtat rrethana, do të vendoste dorëzimin në shtetin shqiptar.

SEKSIONI II
EKZEKUTIMI JASHTËSHTETIT I VENDIMEVE PENALE SHQIPTARE

Neni 519
Kushtet e ekzekutimit jashtë shtetit

1. Në rastet e parashikuara nga marrëveshjet ndërkombëtare ose nga neni 501, paragrafi 2, Ministria e Drejtësisë kërkon ekzekutimin jashtë shtetit të vendimeve penale ose jep përqimin kur ai kërkohet nga shteti i huaj.

2. Ekzekutimi jashtë shtetit i një vendimi penal dënimi me kufizim të lirisë personale mund të kërkohet ose të lejohet vetëm në qoftë se i dënuari që ka marrë dënimin për pasojat, ka deklaruar lirish se jep përqimin dhe kur ekzekutimi në shtetin e huaj është i përshtatshëm për riintegrimin e tij shoqëror.

3. Ekzekutimi jashtë shtetit lejohet edhe kur nuk ekzistojnë kushtet e parashikuara nga paragrafi 2, në qoftë se i dënuari ndodhet në territorin e shtetit, të cilit i është drejtuar kërkesa dhe ekstradimi është mohuar ose sidoqoftë nuk është i mundur.

Neni 520

Vendimi i gjykatës

1. Para se të kërkojë ekzekutimin jashtë shtetit të një vendimi, Ministria e Drejtësisë i dërgon aktet prokurorit, i cili bën kërkesë në gjykatë

2. Përqimi i të dënuarit duhet të jepet para gjykatës shqiptare. Në qoftë se ai ndodhet jashtë shtetit, përqimi mund të jepet para autoritetit konsullor shqiptar ose para gjykatës së shtetit të huaj.

Neni 521

Rastet e moslejimit të ekzekutimit të dënimit jashtë shtetit

1. Ministria e Drejtësisë nuk mund të kërkojë ekzekutimin jashtë shtetit të një vendimi penal dënimi me kufizim të lirisë personale kur ka arsye të çmohet se i dënuari do t'u nënshtrohet akteve persekutuese ose diskriminuese për shkak të racës, fesë, seksit, kombësisë, gjuhës apo bindjeve ose dënimeve e trajtimeve të egra, çnjerëzore ose poshtëruese.

Neni 522

Kërkesa për paraburgim jashtë shtetit

1. Kur kërkohet ekzekutimi i një dënimi me kufizim të lirisë personale dhe i dënuari ndodhet jashtë shtetit, Ministria e Drejtësisë kërkon paraburgimin e tij

2. Në kërkesën për ekzekutimin e një konfiskimi, Ministria e Drejtësisë ka të drejtë të kërkojë sekuestrimin e sendeve të konfiskueshme.

Neni 523

Pezullimi i ekzekutimit në shtetin shqiptar

1. Ekzekutimi i dënimit në shtetin shqiptar pezullohet nga çasti kur ka filluar ekzekutimi në shtetin e huaj.

2. Dënimi nuk mund të ekzekutohet më në shtetin shqiptar, kur sipas ligjeve të shtetit të huaj ai është shlyer tërësisht.

Neni 524

Dispozita të fundit

Kodi i Procedurës Penale i Republikës Popullore Socialiste të Shqipërisë i miratuar me ligjin nr.6069, datë 25.12.1979, me gjithë shtesat e ndryshimet e mëvonshme, si dhe çdo dispozitë tjetër që vjen në kundërshtim me këtë Kod, shfuqizohen.

Neni 525

(Shtuar paragrafi i dytë me ligjin nr.7977, datë 26.7.1995)
(Ndryshuar paragrafi i dytë me ligjin nr.8027, datë 15.11.1995)

Ky Kod hyn në fuqi më 1 gusht 1995.

Për çështjet penale që ditën e hyrjes në fuqi të këtij Kodi ndodhen në fazën e hetimit ose të gjykimit në shkallë të parë dhe në apel, do të zbatohen dispozitat e Kodit të Procedurës Penale të mëparshëm, por jo më pas se data 1 mars 1996.

(Dispozitë e shtuar me ligjin nr.8813, datë 13.6.2002)

Dispozitat procedurale për gjykatat për krimet e rënda do të zbatohen pas hyrjes në fuqi të ligjit për caktimin e ditës së fillimit të ushtrimit të veprimtarisë së tyre.

Shpallur me dekretin nr.1059, datë 5.4.1995 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë Sali Berisha

LIGJET PËR NDRYSHIMET DHE SHITESAT NËKODIN E PROCEDURËS PENALE

		F. Z.	Faqe
Ligji 7977, datë 26.7.1995	17	739	
Ligj 8027, datë 15.11.1995	24	1081	
Ligji 8460, datë 11.2.1999	7		232
Ligji 8570, datë 20.1.2000	2		11
Ligji 8602, datë 10.4.2000	9	425	
Ligji 8813, datë 13.6.2002	29	916	
Ligji 9085, datë 19.6.2003	57	2431	
Ligji 9187, datë 12.2.2004	13	538	
Ligji 9276, datë 16.9.2004	69	4599	
Ligji 9911, datë 5.5.2008	67	2955	
Ligji 10 054, datë 29.12.2008	205	11076	

LIGJET KRYESORE QËLIDHEN ME PROCEDIMIN PENAL

F.Z. Faqe

1.	Ligji 8417, datë 21.10.1998 - Kushtetuta	28	1073
2.	Ligji 7905, datë 21.3.1995 - Kodi i Procedurës Penale	5,6,7	159
3.	Ligji 9877, datë 18.2.2008 - Për organizimin e pushtetit gjyqësor	27	1208
4.	Ligji 8737, datë 12.2.2001 - Për Prokurorinë	5	139
5.	Ligji 8677, datë 2.11.2000 - Për Policinë Gjyqësore		37 885
6.	Ligji 9109, datë 17.7.2003 - Për avokatinë	66	2940
7.	Ligji 8293, datë 26.2.1998 - Për Policinë Kriminale		6 241
8.	Ligji 8331, datë 21.4.1998 - Për ekzekutimin e vendimeve	12	415
9.	Ligji 8328, datë 16.4.1998 - Për të drejtat e të dënuarve	11	379
10.	Ligji 8321, datë 2.4.1998 - Për Policinë e Burgjeve		10 353
11.	Ligji 8136, datë 31.7.1996 - Për Shkollën e Magjistraturës	21	755

**KONVENTAT KRYESORE TË RATIFIKUARA NGA KUVENDI SHQIPTAR, TË CILAT LIDHEN ME
LEGJISLACIONIN PENAL**

Konventa europiane e të drejtave të njeriut, ratifikuar me ligjin nr.8137, datë 31.7.1996, Fl.Zyrtare 20, faqe 724

Konventa për parandalimin e torturës..., ratifikuar me ligjin nr. 8135, datë 31.7.1996, Fl.Zyrtare 20, faqe 23

Konventa për ekstradimin dhe dy protokollet shtesë ratifikuar me ligjin nr. 8322, datë 2.4.1998, Fl.Zyrtare 10, faqe 353

Konventa për transferimin e procedimeve, ratifikuar me ligjin 8497, datë 10.6.1999, Fl.Zyrtare 22, faqe 719

Konventa për ndihmën e ndërsjellë juridike, ratifikuar me ligjin 8498, datë 10.6.1999, Fl.Zyrtare 21, faqe 697

Konventa për transferimin e të dënuarve, ratifikuar me ligjin, 8499, datë 10.6.1999, Fl.Zyrtare 22, faqe 719

VENDIME TË GJYKATËS KUSHTETETUESE PËR DISPOZITA TË KODIT TË PROCEDURËS PENALE

Vendimi nr.55, datë 21.11.1997 për nenin 432-a	21	517
Vendimi nr.58, datë 5.12.1997 për nenin 255-258	21	525
Vendimi nr.31, datë 14.7.1998 për nenet 141 e 327/2	22	1008
Vendimi nr.6, datë 9.3.1999 për nenin 249	16	455
Vendimi nr.43, datë 4.6.1999 për nenin 18	22	789
Vendimi nr.50, datë 30.7.1999 për nenin 375	25	945
Vendimi nr.17, datë 17.3.2000 për nenin 410/2	11	479
Vendimi nr.39, datë 23.6.2000 për nenin 59	18	901
Vendimi nr. 3, datë 29.1.2001 për nenet 351,426,432	4	127
Vendimi nr. 4, datë 7.2.2001 për nenin 42/1 të Kushtetutës	7	210
Vendimi nr. 5, datë 7.2.2001 për nenin 410	10	253
Vendimi nr. 9, datë 22.2.2001 për nenin 140	10	256
Vendimi nr.17, datë 4.4.2001 për nenin 140	20	614
Vendimi nr.23, datë 23.4.2001 për nenet 140 dhe 427	20	617
Vendimi nr.25, datë 24.4.2001 për nenin 432	20	621
Vendimi nr.53, datë 27.6.2001 për nenin 410	38	1223
Vendimi nr.95, datë 27.7.2001 për nenin 152	42	1341
Vendimi nr.96, datë 27.7.2001 për nenin 425	42	1343
Vendimi nr.205, datë 24.12.2001 (për nenet 432,433)	63	1949
Vendim nr.5, datë 6.3.2009 (për nenin 329/1)	27	1571

VENDIME TËKOLEGJEVE TËBASHKUARA TËGJYKATËS SËLARTËPËR DISPOZITAT TËKODIT TË PROCEDURËS PENALE

	Faqe
Vendimi nr.30, datë 28.1.1999 - për nenin 410	14
Vendimi nr.46, datë 28.1.1999 - për nenin 229	18
Vendimi nr.47, datë 28.1.1999 - për nenin 410	21
Vendimi nr.264, datë 29.7.1999 - për nenin 94	24
Vendimi nr.354, datë 28.7.1999 - për nenet 141 e 351	37
Vendimi nr.386, datë 29.7.1999 - për nenin 410	44
Vendimi nr.154, datë 8.12.1999 dhe 15.4.2000 për nenin 514	54
Vendimi nr.284, datë 15.9.2000 -për nenin 62	68
Vendimi nr.371, datë 16.6.1999 dhe 27.10.2000 për nenin 410	80
Vendimi nr.1, datë 15.2.2001 - për nenin 426	107
Vendimi nr.2, datë 19.4.2001 - për nenet 139, 142, 372, 376	118
Vendimi nr.3, datë 31.10.2001- për nenin 410	132

* Botuar në librin “Vendime unifikuese të Gjykatës së Lartë të Republikës së Shqipërisë” (1999-2002)

AFATET

- e format e kërkimit të përjashtimit të gjyqtarit, 19
- për njohjen e mbrojtësit me provat, 57
- e infiltrimit të punonjësit të policisë, 294/b/3
- e legjitimitimit të paditësit civil, 62
- data, 100
- i paraqitjes së memorieve dhe kërkesave, 110
- për përktimin me shkrim të akteve dhe zëvendësimi i përktihesit, 127
- pavlefshmëria relative e akteve, 129
- caktimi, llogaritja, 144
- që nuk mund të zgjaten, 145
- shkurtimi nga palë në favor të së cilës është caktuar, 145/2
- zgjatja për paraqitje, 146
- rivendosja, 147
- kërkesa për rivendosje, 147/3
- efektet e rivendosjes, 148
- e ekspertimit, 185
- e fillimit të kontrollit të banesës dhe cenimi i afatit, 206
- sekuestrimi i dokumentit brenda afatit, 211
- depozitimi i letrave me vlerë ose parave të sekuestruara, 219
- përcaktimi i mënyrës dhe afatit të përgjimit, 222
- ankimi kundër vendimit që pranon përgjimin, 222/a
- i arrestit në shtëpi, 237
- i marrjes në pyetje të të pandehurit, 248
- e drejta e të pandehurit për t'u ankuar në Gjykatën e Lartë dhe afati, 249
- mënyra e llogaritjes së masës së sigurimit, 250
- i kërkesës së prokurorit për vlerësimin e masës në gjykatë, 258
- i shqyrtimit të revokimit të masave të sigurimit, 260
- e shuarjes së masave të sigurimit, 261
- e paraburgimit pa u dorëzuar aktet në gjykatë, 263
- organi që kërkon zgjatjen e kohës së paraburgimit, 265
- masat për lirimin nga burgu për shkak të mbarimit të afatit, 266
- maksimale të masave të tjera të sigurimit, 267
- e kërkesës për kompensim, 269
- i ankimit, 276
- i kallzimit nga personeli mjekësor, 282
- i të heqjes së ankimit, 286
- për të mos publikuar regjistrimin e njoftimit të veprës penale, 287
- i paraqitjes së kërkesës së prokurorit për procedim, 288
- i mbajtjes së personit deri në identifikimin e tij të plotë, 295
- i dërgimit të procesverbalit të kontrollit, 298
- i sekuestros së plikove dhe korrespondencës, 299
- e drejta e ankimit brenda afatit, 301
- afati i formulimit të kërkesave të prokurorit, 305
- paraqitja brenda afateve për përfundimin e hetimeve, 317
- e paraqitjes së kërkesave për sigurimin e provës, 319

- marrja, afati dhe përmbajtja e vendimit, 320
- e përfundimit të hetimeve paraprake, 323
- kur bëhet zgjatja e afatit të hetimeve, 324
- e drejta për t'u ankuar kundër vendimit të zgjatjes së afatit të hetimeve, 325
- i caktimit të seancës gjyqësore, 333
- i njoftimit për sigurimin e provës, 336
- e paraqitjes së kërkesës për dëshmitarë dhe ekspertë, 337
- shpalljes së ndërprerjes së shqyrtimit gjyqësor, 342
- i caktimit të ekspertimit gjatë gjykimit, 366
- të drejtat e palëve për të kërkuar afat për mbrojtjen, 376
- paraqitja për gjykim të drejtpërdrejtë brenda afatit, 401
- i përgatitjes së mbrojtjes, 402
- për të paraqitur kërkesën për gjykim të shkurtuar, 403
- i riparaqitjes së kërkesës, 404
- përcaktimi i afateve të ankimit dhe pamundësia e zgjatjes së afatit, 415
- e dërgimit të akteve të procedimit, 419
- i paraqitjes së apelit kundërshtues, 423
- i veprimeve paraprake të gjykimit nga kryetari i kolegjit të gjykatës, 426
- i shtyrjes së shqyrtimit, 427
- i paraqitjes së rekursit dhe caktimi i mbrojtësit, 435
- i rishikimit të vendimeve të formës së prerë, 499
- i kërkesës për kompensim të dënimit të padrejtë, 459
- i njoftimit të vendimit të prokurorit dhe mbrojtësit, 463
- i shtyrjes së konvertimit, 467
- e njoftimit nga gjykata, 471
- i përsëritjes së kërkesës së rrëzuar, 477
- i paraqitjes së kërkesës për shqyrtim, 492
- i revokimit të masave shtrënguese, 493, 494
- detyrimi i gjykatës brenda një afati për të dëgjuar personin, 496
- i njoftimit të prokurorit për ekstradimin, 497
- e dorëzimit të personit të ekstraduar, 499
- e pezullimit të ekzekutimit të ekstradimit, 500
- i paprekshmërisë së personit të thirrur nga jashtë shtetit, 510
- dhe revokimi i masave shtrënguese, 515

AGJENTI I POLICISË GJYQËSORE

- arrestimi në flagrancë, 251
- disponimet në rastet e lirimit nga burgu, 266
- kryerja e funksioneve të policisë gjyqësore, 30
- subjektet që kryejnë shërbimet, 31
- përdorimi i akteve të policisë gjyqësore kur pyetet si dëshmitar, 369
- personat që kanë cilësinë e agjentit, 32
- ruajtja e sekretit shtetëror, 160
- verifikimet e ngutshme në vend, 300
- zbatimi i detyrave që caktohen nga prokurori, 33
- zbatimi i masave të sigurimit, 246, 247

AKT

- dërgimi gjykatës kompetente, 85
- dërgimi organit kompetent për mungesë juridiksioni, 72, 73
- dërgimi prokurorit pranë gjykatës kompetente, 84
- marrja dijani nga personat që nuk dinë shqip, 8
- heqja dorë nga gjykimi i padisë civile, 64
- gjuha, nënshkrimi, data, kopja, publikimi, prokura, 98, 111
- forma e disponimit të gjykatës dhe mënyra, 112
- forma e kërkesës për përjashtimin e gjyqtarit, 19
- depozitimi i akteve origjinale të gjykatës, 113
- i njoftimit të akuzës, 34
- kërkimi nga një prokurori tjetër, 29
- me të cilat duhet të njihet mbrojtësi i ri, 55, 57
- mënyra e ndreqjes së gabimeve materiale nga gjykata që ka nxjerrë 114
- ekspertimi, 185
- përpilimi kur kërkohet pjesëmarrja e të miturve, 35
- që i dërgohet këshillit drejtues të dhomës së avokatëve për këyryjen, kontrollin ose sekuestrimin e zyrës së një mbrojtësi, 52
- që i kalohen një prokurorie tjetër, 28
- që i jepet mbrojtësit nga i pandehuri, 48
- që përfshihen në fashikullin e gjykimit, 332
- që pranon deklarimin e heqjes dorë ose kërkesën e përjashtimit, 23
- e drejta e gjykatës për të lejuar lexime të akteve, 369

AKUZA

- ankimi kundër vendimit të pushimit, 329
- caktohet përkthyes për të pandehurin që nuk e kupton, 123
- çmuarja si provë në raport me sjelljen e të dëmtuarit, 153
- dyshimi çmohet në favor të të pandehurit (prezumimi i pafajësisë), 4
- element i vendimit gjyqësor, 383
- e drejta për ta vërtetuar nga i dëmtuari akuzues, 59
- faktet që kanë lidhje me të si objekt prove, 150
- komunikimi i një akuze të re kur lidhet me afatet e kohëzgjatjes së paraburgimit, 263
- kur i pandehuri nuk i përmbahet objektit gjatë deklarimeve, 358
- mjaftueshmëria e provave për vërtetimin në rastin e autorizimit të përgjimit, 222
- ndahen çështjen kur për të është vendosur pezullimi, 93
- ndryshimi, 372
- ndryshimi për një vepër tjetër, 373
- ndryshimi për një fakt të ri, 374
- ndryshimi i cilësimit juridik të veprës, 375
- ngritja në gjykatë nga prokurori, 24
- njoftimi të pandehurit që është i paraburgosur ose që vuan dënimin me burgim, 139
- marrja e cilësisë së të pandehurit nëpërmjet njoftimit, 34
- parashtrimi hyres i fakteve si objekt nga prokurori ose i dëmtuari akuzues, 356
- pushimi nga prokurori, 328

- shkelja e dispozitave për paraqitjen e akuzave të reja si shkak për prishjen e vendimit nga Gjykata e Apelit, 428
- shqyrtimi në të njëjtën kohë nga disa gjykata, 89
- tërheqja nga prokurori, 377
- të drejtat e palëve për akuzat e reja, 376
- tregimi në hapjen e shqyrtimit gjyqësor, 355

ANËTAR I TRUPIT GJYKUES

- marrja e vendimeve, pavlefshmëria dhe shpallja e vendimeve nga, 382-384

ANKIMI KUNDËR VENDIMEVE

- e drejta për t'u ankuar e të pandehurit ose atij që sekuestrohet, 212
- e drejta për t'u ankuar në Gjykatën e Lartë, 249, 259
- e drejta e ankimit kundër vendimit të zgjatjes së paraburgimit, 264
- e drejta e ankimit, procedura, afati dhe gjykata që vendos mbi kërkesën, 276
- kur mund të fillojë ndjekje penale me ankimin e të dëntuarit, procedura, 284
- heqja dorë nga e drejta e ankimit dhe kur nuk është e vlefshme, 285, 286
- e drejta e ankimit për mosfillimin e procedimit penal, 291
- procedura e sekuestros dhe ankimi, 301
- e drejta për t'u ankuar kundër vendimit të pushimit të çështjes, 329
- detyrimi për shpenzimet dhe dënet kur pushohet çështja penale, 330
- e drejta e ankimit kundër vendimit të pezullimit, 343
- e drejta e ankimit kundër deklarimit të falsitetit të vendimit përfundimtar, 391
- i dëntuari akuzues, 409
- tërheqja, 286

ANKIMI PËR PROCEDIM

- kundër vendimit që lejon ose refuzon kërkesën për rivendosje në afat, 147
- kundër vendimit të masës së sigurimit, 249
- kundër vendimit për zgjatjen e hetimeve, 325
- kundër vendimit të pushimit të çështjes, 329
- papranueshëm, 398, 421
- mjetet, 497
- e drejta, 407/4
- në gjykatën jokompetente, 407/5
- i prokurorit, 408
- i të dëntuarit akuzues, 409
- i të pandehurit, 410
- kundër vendimit të dhënë në mungesë, 410/2
- i paditësit civil, 411
- i të paditurit civil, 411/2
- forma, 412
- paraqitja, 413
- njoftimi, 414
- afatet, 415

- shtrirja te të pandehurit e tjerë, 416
- për liritë personale, 417/2
- heqja dorë, 418
- dërgimi i akteve gjykatës që do ta shqyrtojë, 419
- rastet e mospranimit, 420
- kundër vendimit të gjykatës që rigjykon çështjen, 448
- kundër vendimit të rishikimit, 458

ANONIM

- dokument, 194
- kallëzimet, 283/3

APEL

- afati i paraqitjes së apelit kundërshtues, 423
- e drejta e apelit të vendimeve të gjykatës së shkallës së parë, 422
- gjykata e apelit si gjykatë penale, 12
- gjykata kompetente që vendos mbi apelin, 424
- kompetenca e gjykatës së apelit, 434
- kundër vendimit mbi vleftësimin e masës së sigurimit, 259
- kundër vendimit mbi zgjatjen e paraburgimit, 264
- kur vendimi mund të ankimohet, 448
- përbërja e gjykatës së apelit, 14
- si mjet ankimi, 407
- si ankim kundër vendimit të gjykatës së rigjykimit, 448
- ushtrimi i funksioneve nga prokurorët pranë gjykatave të apelit, 25
- vendosja për dorëheqjen e prokurorit pranë gjykatës së apelit, 26

ARREST NËBURG

- kriteret e veçanta për caktimin, 230
- vendimi, 238
- njoftimi çdo dy muaj i gjykatës nga prokuroria për të arrestuarin, 246/6
- revokimi ose zëvendësimi, 246/6, 248/2
- marrja në pyetje, 248, 256
- pyetja e të arrestuarit nga gjykata e njërrrethi tjetër, 284/4
- në flagrancë, 251
- nga çdo person në rast flagrance, 251/4
- moslejimi në rrethana të caktuara, 254
- lirimi i menjëhershëm, 257
- kërkesa e vleftësimit, 258
- seanca e vleftësimit, 259
- humbet fuqinë, 259/5
- nga policia gjyqësore për ekstradim, 495

ARREST NËFLAGRANCË

- kur kryhet nga organi që bën arrestimin, 251
- kur prokurori bën kërkesën për procedim, 288

ARREST NËSHTËPI

- koha e qëndrimit llogaritet në caktimin e dënimit, 237/5
- kohëzgjatja, 237/4
- marrja në pyetje, 248
- vendimi, 232, 237

- B -

BALLAFAQIMET

- kushtet, 169
- mbahet procesverbal nga prokurori kur kryhet si veprim me të pandehurin, 315
- ndalimi për ta kryer si veprim ndaj personit për të cilin kërkohet autorizimi, 289
- njoftimi i mbrojtësit njëzetekatër orë përpara kur kryhet si veprim ku duhet të marrë pjesë i pandehuri, 309
- procedimi me format e zakonshme kur gjykata e çmon për kryerjen e veprimeve me autoritetet e larta të shtetit, 162
- procedohet me sigurimin e provës kur ndërmjet personave që pyeten nga prokurori ka kundërthënie, 316
- rregullat, 170
- si veprim i deleguar posaçërisht nga prokurorit për t'u kryer nga policia gjyqësore, 304

BANESA

- element i referimit të veprës penale të prokurori nga policia gjyqësore, 293
- deklarimi i caktimit të banesës në organin e policisë kur gjykata vendos detyrimin e qëndrimit, 235
- koha për kryerjen e kontrollit, 206
- kompetenca e gjykatës për të vendosur masën shtrënguese në rastin e ekstradimit, 494
- kontrolli, 202
- mbajtja në ruajtje e të ndaluarit të sënurë ose të mitur, 255
- moslargimi nga banesa kur urdhërohet arresti në shtëpi, 237
- njoftimi i të pandehurit në banesën e deklaruar ose të zgjedhur, 137, 139/4, 140, 142
- rastet kur kontrolli bëhet jashtë kohës së parashikuar në nenin 206, 298
- rezultimi i vendbanimit për zgjatjen e afatit të paraqitjes, 146

BANKA

- depozitimi i njëshume të hollash si garanci pasurore, 236
- derdhja e shumës së nxjerrë nga ekzekutimi i një vendimi të huaj, 518
- disponimet në rast moskthimi, 219
- kontrolli i dokumenteve dhe i korrespondencës, 203/2
- sekuestrimi i sendeve dhe letrave me vlerë, 210

BASHKIMI I ÇËSHTJEVE

- rastet, 79, 92
- rastet kur gjykimi bëhet i drejtpërdrejtë dhe bashkimi i çështjeve, 400

BASHKIMI I DËNIMEVE

- e drejta e prokurorit ose të të dënuarit për të kërkuar, 475

BASHKËPUNIMI

- me drejtësinë, 37/a
- pyetja e bashkëpunatorëve, 361/a

BISEDËE MBROJTËSIT ME

- të arrestuarin, 53

BURGIMI

- ekzekutimi i vendimit me burgim në kuptimin e ekstradimit, 488
- ekzekutimi i vendimit, 464
- kompensimi kur është i padrejtë, 268
- komunikimi i dispozitivit kur duhet të pushojë vazhdimi, 446
- kopja e vendimit që i bashkëngjitet kërkesës për ekstradim, 489
- kusht që një shtet i huaj duhet të deklarojë për vendosjen e masave shtrënguese në rastin e ekstradimit, 494
- lirimi i të burgosurit kur i rrezikohet jeta, 478
- llogaritja e dënimit të vuajtur në shtetin e huaj për efektet e ekzekutimit të vendimit, 518
- llogaritja e periudhës së paraburgimit, 465
- lloj dënimi si mundësi për kryerjen e kontrollit, 298
- lloj dënimi për përcaktimin e kompetencës në procedimet e lidhura, 82
- kriteret e veçanta për caktimin e masës së arrestit, 230
- i përjetshëm, ulja e dënimit, 406
- masë dënimi për afatet e kohëzgjatjes së paraburgimit, 263
- masë dënimi për ndalimin e të dyshuarit, 253
- masë dënimi në veprat penale që gjykohen nga një gjyqtar, 13
- masë dënimi në veprat penale që gjykohen nga gjykata e krimeve të rënda, 75/a
- masë dënimi për lejimin e përgjimeve telefonike, 221
- masë dënimi si kusht për detyrimin ose të drejtën e kryerjes së arrestimit në flagrance, 251
- masë dënimi si kusht për zbatimin e masave ndaluese, 241
- trajtimi dhe rehabilitimi i të dënuarve, 5
- ulja e dënimit me një të tretën në gjykimin e shkurtuar dhe zëvendësimi i burgimit të përjetshëm me njëzetepesë vjet, 406
- vendi për njoftimin e të pandehurit të burgosur, 139
- zgjedhja e mbrojtësit kur i dënuari nuk e ka bërë vetë, 48

BURIM PROVASH

- detyra e policisë për të siguruar, 294

- C -

CAKTIMI

- eksperti, 314, 366
- i kohës së burgimit, 465
- i dënimit, 516

- Ç -

ÇËSHITJA PENALE

- ankimi kundër vendimit të pushimit, 329
- dërgimi në gjykatë, 331
- kufijtë e shqyrtimit nga gjykata e apelit, 425
- pushimi nga prokurori, 328
- transferimi, 94, 97

- D -

DEKLARIMET

- ndalimi i përdorimit si dëshmi, 36
- që tregojnë vetëpërgjegjësi, 37
- e personave të izoluar, 111
- gojore të palëve, 121
- nga i bashkëpandehuri ose i pandehuri i një procedimi që lidhet me të, 152
- paraqitja vetë për të bërë, 307
- i mungesës së të pandehurit, 351
- i hapjes së shqyrtimit, 355
- të të pandehurit, 358
- leximi i deklarimeve të të pandehurit e të personave të tjerë, 369, 370
- për falsitetin e dokumenteve, 391

DETYRIMI

- për t'u paraqitur në policinë gjyqësore, 232, 234
- i qëndrimit në një vend të caktuar, 232, 235
- oferta për garantimin e detyrimit, 272
- i ankuesit për të paguar shpenzimet dhe dëmet, 330
- për pagimin e gjobës, 392
- i të dënuarit dhe të paditurit solidarisht për shpenzimet, 393, 394
- ekzekutimi i përkohshëm i detyrimit civil, 396
- i palëve private me shpenzimet procedurale, 397
- i ankuesit dhe shpenzimet dhe me dëmet, 398, 399
- i palëve private, 421
- disponimet e gjykatës për ekzekutimin e detyrimit civil, 430
- saktësimi, 395
- për paraqitjen e të dhënave kompjuterike, 191/a

DËNIMI

- mënyra e marrjes, 191
- për personalitetin e të pandehurit dhe besnikërisë e dëshmitarit, 192
- rastet e marrjes nga procedimet e tjera, 193
- përkthimi, 196/1
- transkriptimi, 196/2
- lëshimi i kopjeve, 197
- bashkimi, 475

DËSHMI

- detyrimet e dëshmitarit, 157
- e drejta e gjykatës për të urdhëruar shoqërimin e dëshmitarit, 164
- e punonjësit të infiltruar, 294/b/4
- ku merret dëshmia e Presidentit, nëpunësve të lartë e diplomatëve, 162, 163
- kundërshtimi, 362
- kur përdoret dëshmia indirekte, 154
- ndalimi i përdorimit të deklarimeve të të pandehurit, 36
- në rastin e sigurimit të provës, 316
- objekti dhe kufijtë, 153
- personat që përjashtohen , 108, 156, 158, 159, 160, 180
- përgjegjësia për dëshmi të rreme ose refuzim dëshmie, 165
- pyetja si dëshmitar e të pandehurit, 167
- pyetja në distancë e një personi të personi të marrë si i pandehur, 167/a
- procedura e thirrjes së dëshmitarëve dhe ekspertëve, 337
- paralajmërimi për dëshmi të rreme në marrjen e provës, 368
- paraqitja dhe betimi i dëshmitarit, 360
- rregullat që përdoren për marrjen e të dhënave nga prokurori, 312
- zotësia për të dëshmuar, 155

DËSHMITARI

- detyrimet, 157
- dëshmia e rreme ose refuzimi për të dëshmuar, 165
- dëshmia indirekte, 154
- drejtimi i pyetjeve nga ana e mbrojtësit, 50
- kundërshtimi i dëshmisë, 362
- ndalimi i publikimit të gjeneraliteteve dhe fotografive për të miturit, 103
- në aktet procedurale, 108
- në rastin e ruajtjes së sekretit shtetëror, 160
- objekti dhe kufijtë e dëshmisë (për çfarë pyetet), 153
- papajtueshmëria me detyrën e gjyqtarit në të njëjtin procedim, 15
- papajtueshmëria me detyrën e përkthyesit në të njëjtin procedim, 124
- papajtueshmëria, 156
- paprekshmëria dhe pushimi i saj, 510
- paraqitja dhe betimi, 360
- përjashtimi i paditësit civil nga kërkesa dhe përqimi për t'u pyetur, 166

- pjesëmarrja e të pandehurit dhe e të dëmtuarit në pyetje, 321
- përdorimi i akteve nga oficeri ose agjenti i policisë gjyqësore kur pyetet sedëshmitar, 369
- pyetja, 361
- pyetja e të mbrojturve, 361/a
- pyetja në shtëpi, 364
- rasti kur kërkohet vërtetimi i gjendjes gjyqësore, 484
- referimi i papajtueshmërisë me detyrën e ekspertit, 180
- respektimi i dispozitave edhe në pyetjen e ekspertëve, 363
- siguria në rastet e gjykimeve me dyer të mbyllura, 340
- shoqërimi i detyrueshëm, 164
- thirrja, 337
- thirrja si objekt i një letërporosie, 505
- thirrja kur kërkohet nga autoriteti i huaj, 508
- urdhërimi për të deponuar në rastin e sekretit profesional, 159
- vlerësimi i besueshmërisë nëpërmjet dokumenteve, 192
- zbatimi i dispozitave kur pyeten të pandehurit, në një procedim të lidhur, 167

- E -

EKSPERIMENTI

- kushtet, 176
- rregullat e kryerjes, 177
- procesverbali që i bashkohet kërkesës së prokurorit në fashikullin e gjykimit, 332
- shpenzimet procedurale, 485

EKSPERTI

- procedura e caktimit, 179
- detyrimi për të kryer detyrën, 179/4
- papajtueshmëria me detyrën, 180
- afati për të kërkuar përjashtimin, 181/3
- përjashtimi, 181
- detyrimi i tij për të deklaruar shkakun e përjashtimit, 181/2
- deklarata për detyrimet dhe përgjegjësinë, 183/1
- shpërblimi, 183/2
- veprimet, 184
- zëvendësimi, 186
- caktimi nga policia gjyqësore, 294/3
- caktimi nga prokurori, 314
- nuk mund të refuzojë detyrën pa shkaqe të arsyeshme, 314
- kërkesa e palëve për thirrjen në gjykim, 337
- pyetja në gjykim, 363
- pyetja në distancë, 363/3
- pyetja në shtëpi, 364

EKSPERTIMI

- afati, 185/3
- akti, 185

- kryerja nga disa ekspertë 179/3
- masat për paraqitjen e personave që i nënshtrohen ekspertimit, 182/2
- nuk lejohet për të përcaktuar prirjet kriminale, karakterin e të pandehurit, 178/2
- objekti, 178
- rastet e moslejimit, 182/1

EKSTRADIMI

- arrestimi nga policia gjyqësore, 495
- dëgjimi i personit ndaj të cilit është marrë masë shtrëngimi, 496
- disponimi i Ministrisë së Drejtësisë, 499
- kalimi tranzit i të ekstraduarit, 502
- kërkesa për, 489
- kërkesa për ekstradim nga jashtë, 504
- kuptimi, 488
- kushtet, 490
- masat shtrënguese dhe sekuestrimet, 493
- mospranimi i kërkesës, 491
- pezullimi i dorëzimit, 500
- shpenzimet, 503
- shqyrtimi i kërkesës në gjykatë, 497
- vendimi i gjykatës, 498
- veprimet e prokurorit, 492
- zbatimi i përkohshëm i masave shtrënguese, 494
- zgjerimi i ekstradimit dhe riekstradimit, 501

EKZEKUTIMI

- bashkimi i dënimeve, 475
- dyshimi për identitetin fizik të të arrestuarit, 472
- gabimi në emrin e të dënuarit, 473
- gjykata kompetente, 470
- i dënimeve më gjobë, 467
- i dënimeve plotësuese, 468
- i disa dënimeve, 469
- i disa dënimeve për të njëjtin fakt, 474
- i masave të sigurimit, 466
- i vendimeve me burg, 464
- i vendimeve penale jashtë shtetit, 519
- i vendimit të huaj, 518
- kompetenca të tjera të gjykatës, 480
- kushtet e njohjes së vendimeve të huaja, 514
- lirimi i të burgosurit, 478
- lirimi me kusht, 477
- llogaritja e paraburgimit, 465
- mënyra e procedimit për shqyrtimin e kërkesave që lidhen me ekzekutimin, 471
- masat shtrënguese për ekzekutimin e një vendimi të huaj, 515
- njohja e vendimeve penale të huaja që kërkohet

- të ekzekutohen, 512, 513
- njoftimi i gjykatës që ka dhënë vendimin nga prokurori për ekzekutimin e vendimit, 463/4
- pezullimi me paraqitjen e kërkesës, 476/2
- pezullimi në shtetin shqiptar kur ka filluar ekzekutimi në shtetin e huaj, 523
- rastet e moslejimit të ekzekutimit jashtë shtetit, 521
- sekuestrua për ekzekutimin e një vendimi penal të huaj, 517
- shtyrja, 476
- vendimet e ekzekutueshme, 462
- veprimet e prokurorit për ekzekutimin e vendimit, 463

- F -

FASHIKULLI I GJYKIMIT

- aktet e hetimit paraprak që futen në, 332
- e drejta e palëve për ta shqyrtuar, 335
- futen transkriptimet, 223/5
- futja e akteve të gjykimit, 371
- provat materiale i bashkohen, 186

FASHIKULLI I PROKURORIT

- aktet e hetimit paraprak, 315/3
- kopje e akteve dhe provave të dërguara gjykatës, 332/2

FLAGRANCA

- detyrimi dhe e drejta e oficerëve dhe agjentëve të policisë gjyqësore të kryejnë arrestimin, 251
- e drejta e personit të arrestuar për të folur me mbrojtësin, 53
- gjendja, 252
- kërkohet menjëherë autorizimi për të proceduar, 288
- rast i gjyqësorit të drejtpërdrejtë, 400
- rast kur kryhet kontrolli i personit ose i vendit pa një vendim kontrolli, 202
- rast kur kryhet kontrolli si veprimtari me iniciativë e policisë gjyqësore, 298
- rast kur merren të dhëna të nevojshme për vazhdimin e hetimeve, 296

- G -

GABIM

- në emër dhe korigjimi, 114

GARANCIA PASURORE

- deklarata, 236
- si masë shtrënguese, 232

- GJ -

GJENDJA GJYQËSORE

- heqja e shënimeve, 483
- shënimet në regjistrin e, 482
- vërtetimet, 484
- zyra, 481

GJOBA

- detyrimi për pagimin, 392
- ekzekutimi i dënimeve, 467
- për ata që pengojnë zhvillimin e seancës, 341
- për mosplotësimin e detyrës nga përkthyesi, 127/2

GJUHA SHQIPE

- e akteve, 98
- përdorimi në procedim, 8

GJYKATAT

- pavarësia, 3
- funksionit, 11
- drejtësia penale jepet nga, 12
- Gjykata e Lartë, 12
- penale të shkallës së parë, 12, 13
- përbërja, 13
- e apelit, 14
- e rrethit gjyqësor, 13, 74
- kompetencat për hetimet paraprake, 279
- kompetente për ekzekutim, 470

GJYKATA PËR KRIMET E RËNDA

- përbërja, 13
- kompetencat, 75/a

GJYKATA E LARTË

- gjykon në shkallë të parë, 75/b/2
- shqyrton ankimet kundër masave të sigurimit, 149
- shqyrton rekursin kundër vlerësimit të vendimit të arrestit dhe ndalimit, 159/3, 4
- rivendos në afat, 148
- si pjesë e sistemit gjyqësor, 12
- vendos për kompetencën, 86, 90, 91
- vendos për transferimin e çështjes, 94-97
- zgjidh mosmarrëveshjet për juridiksionin, 73

GJYKATA E APELIT

- ankimi kundër vendimit që pranon përgjimin, 222/a
- ankimi kundër vendimit të saj si gjykatë rigjykimi, 448

- dërgimi për rigjykim nga Gjykata e Lartë 453
- humbja e fuqisë së paraburgimit në rast mosdhënie vendim dënimi nga kjo gjykatë, 263
- kompetenca, 424
- kompetenca për të vendosur për ekstradimin, 498
- kompetenca për të vendosur për masat shtrënguese dhe sekuestrimet në rastet e ekstradimeve, 493, 495
- kufijtë e shqyrtimit të çështjes, 425
- kompetenca për të vendosur për masat shtrënguese dhe sekuestrimet në rastet e ekzekutimit të vendimeve penale të huaja, 515
- mund të bëhet ankim kundër vendimit që refuzon kërkesën për rivendosje në afat, 147
- mund të bëhet ankim kundër vendimit të gjykatës që shqyrton ankimin kundër pushimit të çështjes ose të akuzës, 329
- mund të bëjë ankim prokurori i rrethit ose i apelit, 408
- pezullohet ekzekutimi i vendimit të ankimuar deri në përfundim të gjyqimit, 417
- përbërja, 14
- prishja e vendimit nga Gjykata e Lartë 441
- rekurs kundër vendimit për masën e sigurimit, 249
- rekursi kundër vendimeve, 432
- seksionet e Gjykatës së Apelit Tiranë, 14
- shqyrtimi i ankimit mbi vendimin për pranimin ose rrëzimin e kërkesës për sigurimin e provës, 320
- si gjykatë penale, pjesë e sistemit gjyqësor, 12
- ushtrimi i funksioneve të prokurorëve pranë gjykatave të apelit, 25
- vendimi, 428-430
- vendimi mbi kompetencën e gjykatës së shkallës së parë, 86
- vendosja mbi dorëheqjen e prokurorit pranë gjykatës së apelit, 26
- vënia e sekuestros para se aktet t'i dërgohen kësaj gjykate, 271
- vendos mbi ankimin për vënien ose mosvënien e sekuestros, 276

GJYKATA E APELIT RËR KRIMET E RËNDA

- përbërja, 14
- kompetencat, 75/a, 424

GJYKIM I SHPEJTË

- kur prokurori kërkon, 334

GJYKIMI ME DYER TËMBYLLURA

- rastet, 340

GJYQTARI

- afatet dhe format e kërimit të përjashtimit, 19
- disponimet kur pranohet heqja dorë dhe përjashtimi, 23
- heqja dorë, 17, 23
- kompetenca për përjashtim, 21

- konkurrimi i heqjes dorëdhe përjashtimit, 20
- përjashtimi, 18,19,20, 23
- rastet e papajtueshmërisë 15, 16
- vendimi për përjashtimin, 22

- H -

HETIMET PARAPRAKE

- afati, 323
- ankim për zgjatjen , 325
- detyrimi për ruajtjen e sekretit, 279
- hetimet e lidhura të dy prokurorive, 306/2
- kohëzgjatja, 324/2
- kompetencat e gjykatës, 278
- organet e ngarkuara, 277
- pezullimi, 326
- pezullimi i afatit kur është i nevojshëm autorizimi i procedimit 323/2
- përfundimi i hetimeve, 327, 331
- zgjatja e afatit, 324
- zgjatja për qëllimet e sigurimit të provës, 317/4

- I -

IDENTIFIKIMI

- dokumentimi i akteve nga policia gjyqësore gjatë kryerjes së veprimeve, 303
- dokumentet e tjera të vlefshme për të dalë jashtë shtetit, kur zbatohet vendimi i ndalimit të daljes jashtë shtetit, 233
- kur dyshohet identiteti i të burgosurit, 472
- i burimit për vërtetësinë e të dhënave në ruajtjen e sekretit profesional, 159,
- i të pandehurit, 40
- i personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet, 295
- i personit të cilit i atribuohet fakti në kallëzim, 281, 282
- marrja e masave për identifikimin e personit në rastin e ekzekutimit të vendimit penal të huaj, 515
- njoftim i policisë gjyqësore të prokurorit, 293
- pavlefshmëria e urdhërimit të paraqitjes së të pandehurit në gjykatën e apelit, 426
- pamundësia për personat e dëmtuar, 138
- paraqitja e elementeve të mjaftueshëm nga shteti i huaj në rastin e masave shtrëguese para ekstradimit, 494
- përmban vendimi i gjykatës, 245
- të dhëna që vlejné për personin ndaj të cilit zhvillohen hetime kur ftohet për t'u paraqitur, 308
- të dhëna që vlejné për të pandehurin për t'u treguar në procesverbalin e seancës, 345
- të dhëna që vlejné për të pandehurin për t'u treguar

- nëvendimin e gjykatës, 383
- urdhërimi i paraqitjes së të interesuarit te prokurori në rastin e ekstradimit, 492

I DËMTUARI

- akuzues, 59
- ankimi për pushimin e çështjes, 329
- ankimi për zgjatjen e hetimeve, 325
- detyrimi me shpenzimet dhe dëmet kur pushohet çështja penale, 330
- kërkesa për gjykim e të dëmtuarit akuzues, 60
- kërkesa e të dëmtuarit për sigurimin e provës, 318
- prokurori merr të dhënat nga, 312
- të drejtat, 58

I MITURI

- detyrimi për njoftimin e prindit ose kujdestarit, 255
- gjykimi nga gjykata për krimet e rënda, 75/a
- kufijtë e bashkimit të procedimeve, 81
- mbajtja në ruajtje jo në burg, 255
- merret parasysh në caktimin e masës së sigurimit, 229/3
- mosdorëzimi i kopjes së njoftimit, 140
- mosndërprerja e proceseve edukative në masat e sigurimit, 229
- mosarrestimi për kundërvajtje, 230
- mosprania në seancë, 339
- ndalimi i publikimit të akteve, 103
- ndihma që i jepet të pandehurit, 35
- nuk mund të arrestohet për kundërvajtje penale, 230/4
- nuk mund të jenë dëshmitarë për të vërtetuar përmbajtjen e aktit procedural, 108
- nuk pranohet në seancë, 339
- papajtueshmëria me detyrën e ekspertit, 180
- papajtueshmëria me detyrën e përkthyesit, 124
- përjashtimi nga betimi si dëshmitar, 360
- pyetja si dëshmitar, 361/5
- rasti i gjykimit me dyer të mbyllura, 340
- seksionet për gjykimin, 13
- verifikimi i moshës së të pandehurit, 41
- verifikimi për personalitetin e të pandehurit, 42

I PADITURI CIVIL

- ankimi kundër vendimit, 411
- detyrimi, 394
- ndërhyrja me vullnetin e tij, 66
- thirrja, 65

I PANDEHURI

- ankimi për pushimin e çështjes, 329
- ankimi për zgjatjen e hetimeve, 325
- biseda me mbrojtësin, 53
- deklarimet në gjykim, 358

- deklarimi i mungesës, 351
- dënimi, 390
- i njoftohet vendimi i ekspertimit, 179
- kërkesa për pyetjen, 166
- largimi nga gjykimi, 352
- leximi i deklarimeve në gjykim, 370
- marrja e cilësisë, 34
- marrja në pyetje në një proces të lidhur nga prokurori, 311
- masat mjekësore, 46
- mbrojtja, 6
- mbrojtësi i zgjedhur dhe i caktuar, 48, 49
- mungesa në gjykim, 352
- ndalimi i përdorimit si dëshmi i deklarimeve, 36
- ndihma e të pandehurit të mitur, 35
- ndihma falas me përkthyes, 123
- në lidhje me kompetencën, 76, 77, 81, 90, 91
- njoftimet për atë që është i lirë, 140
- njoftimet për atë që është i burgosur, 139
- njoftimi nga prokurori për të marrë pjesë në kontrollime, sekuestrime, 310
- njoftimi për atë që nuk gjendet, 141
- njoftimi për vendimin për përjashtimin e gjyqtarit, 22
- paralajmërimi për deklarinimet, 37
- pezullimi i procedimit për shkak të gjendjes mendore dhe revokimi i pezullimit, 44, 45
- prezumimi i pafajësisë, 4
- pyetja, 39
- rregullat e marrjes në pyetje, 38
- shoqërimi i detyrueshëm, 353
- shtrirja e të drejtave të mbrojtësi, 50
- të drejtat për ekspertimin dhe ekspertin, 179/2
- vdekja, 47
- verifikimi i identitetit, 40
- verifikimi i moshës, 41
- verifikimi i personalitetit për atë të mitur, 42
- verifikimi për përgjegjshmërinë, 43

- J -

JURIDIKSIONI

- kërkesa për gjykim, 60, 331, 334
- mosmarrëveshjet, 73
- mungesa, 72
- penal, 69

- K -

KALLËZIMI

- akt që i bashkëngjitet kërkesës së prokurorit për gjykimin e çështjes në fashikullin e gjykimit, 332

- mbajtja e procesverbalit nga policia gjyqësore si dokumentim veprimi, 303
- mbajtja e procesverbalit nga prokurori si dokumentim veprimi, 315
- nga nëpunësit publikë, 281
- nga personeli mjekësor, 282
- nga shtetasit, 283
- njoftimi për vendimin e mosfillimit të procedimit atyre që e kanë bërë, 291
- përjashtimi nga mosdetyrimi për të dëshmuar, 158
- rast i papajtueshmërisë, 15
- rregullat që zbatohen nga personat e izoluar, 111

KËQYRJET

- akt që i bashkëngjitet kërkesës së prokurorit për gjykimin e çështjes në fashikullin e gjykimit, 332
- e kufomës, 200
- e personave, 199
- e vendeve dhe e sendeve, 201
- mbajtja e procesverbalit nga policia gjyqësore si dokumentim veprimi, 303
- mbajtja e procesverbalit nga prokurori si dokumentim veprimi, 315
- moslejimi deri në dhënien e autorizimit për të proceduar, 289
- njoftimi i mbrojtësit për kryerjen, 309
- përfshirja në shpenzimet procedurale të bëra nga shteti, 485
- rastet dhe format, 198
- rrethanat kur lejohet të këqyret zyra e mbrojtësit, 52

KOMPENSIMI

- kërkesa, 269
- në rast vdekje, 460
- për dënim të padrejtë, 459
- për burgim të padrejtë, 268

KOMPETENCAT

- e gjykatës në hetimet paraprake, 278
- e gjykatës së rrethit gjyqësor, 74
- kërkesa në gjykim, 354
- parashtrimi i mosmarrëveshjes, 90
- për procedimin e gjyqtarëve dhe prokurorëve, 78
- për shkak të bashkimit të procedimeve, 79, 80, 81
- për shkak të lidhjes së procedimeve, 82
- për veprat penale të kryera jashtë shtetit, 77
- rastet e mosmarrëveshjeve, 84
- tokësore, 76
- vendimi i gjykatës së apelit dhe të Gjykatës së Lartë, 86
- zgjidhja e mosmarrëveshjes, 91

KONFISKIM

- moskthimi i sendeve të sekustruara, 217

- rrethanat e humbjes së fuqisë, 275
- kërkesa për ekzekutim nga Ministria e Drejtësisë, 522
- kompetencat e gjykatës për të vendosur shuarjen, 480
- vendimi i njohjes për ekzekutimin, 516

KONTROLLET

- garancitë për mbrojtësin, 52
- i personit, 204
- i vendeve, 205
- i banesës, 206
- i gjyqtarit për asgjësimin e dokumentacionit të përgjimit, 224
- i respektimit të urdhrave që i janë dhënë të pandehurit, 237
- kërkesa e dorëzimit të sendit pas kontrollit, 203
- kushtet për kryerjen, 202
- në rastet e flagrancës, 202/3
- sekuestrimi i sendeve gjatë kontrollit, 207
- mbajtja e procesverbalit nga policia gjyqësore si dokumentim veprimi, 303
- mbajtja e procesverbalit nga prokurori si dokumentim veprimi, 315
- moslejimi deri në dhënien e autorizimit për të proceduar, 289
- ndihma e mbrojtësit, 302
- nga policia gjyqësore në rast flagrante ose kur duhet të kryhet një ndalim ose arrestim, 298
- njoftimi i të pandehurit për të marrë pjesë, 310

KOPJE

- autentike e verifikuar, 101
- dorëzimi të interesuarit nga sekretaria, 132/3
- e dokumenteve të sekuestruara, 213
- kërkesa e Ministrit të Rendit Publik dhe e Kryetarit të Shërbimit marrë kopje nga gjykata, 106
- lëshimi, 197
- marrja, 105
- për deklaratimet e palëve, 121

Informativ Shtetëror për të

KORRESPONDENCA

- kontrolli në bankë, 203/2
- marrja nga policia gjyqësore, 299
- mbajtja e procesverbalit nga policia gjyqësore si dokumentim veprimi për marrjen, 303
- ndalimi i kontrollit si garanci për mbrojtësin kur ky komunikon me të pandehurin, 52
- sekuestrimi, 209

KUJDESTARI

- bën ankimin që i takon të pandehurit, 410
- caktimi në rastin e papërgjegjshmërisë së të pandehurit, 44
- heqja dorë e gjyqtarit, 17
- kërkon rishikimin, 451

- njoftimi i detyrueshëm nga policia gjyqësore kur i arrestuari ose i ndaluari është i mitur, 255
- ushtron të drejtat e të pandehurit pas vdekjes së tij në procesin e rishikimit, 452

- L -

LEGJISLACIONI PROCEDURAL PENAL

- detyrat, 1

LETËRPOROSIA

- ekzekutimi I 507
- dërgimi autoriteteve të huaja, 509
- kompetenca e Ministrisë së Drejtësisë, 505
- paprekshmëria e personit të thirrur me letërporsi, 506
- thirrja e dëshmitarëve që kërkohen nga autoriteti i huaj, 508
- vlera e akteve të marra, 511

LIRIM

- disponimet në rastet e lirimit nga burgu, 266
- kur nuk merren parasysh kushtet e ekstradimit, 490
- kur vazhdimi i burgimit rrezikon jetën, 478
- indentifikimi i të pandehurit, 472
- i menjëhershëm, 257 - 262
- me kusht, 477
- shënohet deklarimi ose zgjedhja e banesës në aktin e lirimit për shkak të ndryshimit të masës së sigurimit, 139
- urdhërimi kur vendoset pafajësia ose pushimi, 389
- urdhërimi kur është gabuar identiteti, 472
- vendosja nga gjykata me rastin e arrestimit të përkohshëm, 495
- vënia në dijeni e prokurorit kur lirohet, 265

- M -

MARRËVESHJET NDËRKOMBËTARE

- respektimi për marrjen e deponimeve nga nëpunësit diplomatikë të huaj, 163/2
- zbatimi, 10

MASAT NDALUESE

- llojet, 240
- afatet, 267

MASAT E SIGURIMIT

- afatet e kohëzgjatjes maksimale, 267
- ankimi kundër, 249
- bashkimi, 231
- ekzekutimi, 466
- kërkesa për caktimin, 244
- kërkimi i personit që nuk gjendet, 247
- kriteret për caktimin, 229

- kushtet për caktimin, 228
- llogaritja e afateve të kohëzgjatjes, 250
- ndarja, 227
- njoftimi, 246
- paraqitja vetë nuk pengon zbatimin, 307/3
- pasojat e shuarjes, 262
- pasoja e vendimit të Gjykatës së Lartë kur duhet të pushojë vazhdimi i një mase sigurimi, 446
- revokimi, 260/1
- shuarja, 261
- të vendosura nga gjykata jokompetente, 88
- vendimi i gjykatës që cakton masën e sigurimit, 245
- zbatimi, 246
- zëvendësimi, 260/2, 3, 231

MASAT E SIGURIMIT PASUROR

- sekuestroja konservative, 270 273
- sekuestroja preventive, 274 deri 276

MASAT SHTRËNGUESE

- llojet, 232 - 239
- detyrimi i gjykatës për të dëgjuar personin, 496
- afatet dhe revokimi i, 515

MASAT MJEKËSORE

- të detyrueshme, 46
- ekzekutimi, 464/4
- shtrimi i përkohshëm në spital, 239

MBROJTËSI I TËPANDEHURIT

- asiston në kontrollimet dhe verifikimet e ngutshme të policisë gjyqësore, 302
- biseda me të pandehurin, 53
- garancitë, 52
- i caktuar kryesisht nga prokurori, 309/1
- i caktuar nga organi që procedon, 49
- i zgjedhur nga i pandehuri, 48
- lajmërohet nga prokurori për të marrë pjesë në veprimet hetimore, 309/2
- i disa të pandehurve, 54
- merr pjesë në pyetjen e personit të arrestuar, 248, 256
- mospranimi, dorëheqja ose revokimi, 55
- njoftimi nga prokurori për të marrë pjesë në kontrollime sekuestrime, 310
- prania e detyrueshme kur merren të dhëna nga personi, ndaj të cilit zhvillohen hetime 296
- përgjegjësia për lënien ose refuzimin e mbrojtjes, 56
- sigurimi i mbrojtjes, 6
- shtrirja e të drejtave të të pandehurit të mbrojtjes, 50

- zëvendësimi, 49
- zëvendësues, 51, 57

MEMECI

- pjesëmarrja në bërjen e akteve, 107

MEMORIET

- duhet të nënshkruhen nga mbrojtësi, 435/2
- e palëve, 110
- i bashkohen procesverbalit, 347
- paraqitja në rastin e ekstradimit, 492

MINISTRIA E DREJTËSISË

- autorizimi për kalimin tranzit të personit të ekstraduar, 502
- disponon për ekstradimin, 499
- bën kërkesë për ekstradim nga jashtë, 504
- i dërgon kërkesën përkatëse prokurorit, 492
- i dërgon letërporosi autoriteteve të huaja, 509
- bën kërkesat për masat shtrënguese dhe sekuestrimet, 493, 494
- kërkesa për ekstradim i drejtohet, 489
- kompetencat për letërporositë ndërkombëtare, 509
- mund të caktojë edhe kushte të tjera për ekstradimin, 490/3
- pezullimi i dorëzimit, 500
- transmeton kërkesën për marrjen në pyetje të nëpunësve diplomatikë, 163
- zyra e gjendjes gjyqësore pranë, 481

MOSKOMPETENCA

- caktimi i masave të sigurimit kur deklarohet, 244/2
- e shpallur gjatë hetimeve paraprake, 84
- e shpallur në gjykimin e shkallës së parë, 85
- lëndore dhe tokësore, 83
- vendimi i gjykatës së apelit dhe i Gjykatës së Lartë, 86
- N -

NDALIMI

- detyrat e policisë gjyqësore, 255
- e drejta e personit që ndalohet për të biseduar me mbrojtësin, 53
- humbet fuqinë, 295/5
- fillimi i ecjes së efekteve të paraburgimit, 250
- i daljes jashtë shtetit dhe për të qëndruar në një vend të caktuar (si masë shtrënguese), 232, 233, 235
- i përkohshëm i ushtrimit të një veprimtarie (si masë ndaluese), 240, 243
- i të dyshuarit për një krim, 253
- kërkesa e vleftësimit, 258
- lirimi i menjëhershëm, 257
- marrja në pyetje, 256
- moslejimi në rrethana të caktuara, 254

- moslejimi deri në dhënien e autorizimit për të proceduar, 289
- rasti kur lejohet të bëhet kontroll, 298
- seanca e vleftësimit, 259
- zbatimi i dispozitave mbi ndalimin në rastin e shkeljes së urdhërave të lirimit nga burgu, 266

NDARJA E ÇËSHTJEVE

- rastet, 93

NDALIMI I DALJES JASHTËSHTETIT

- si masë shtrënguese, 232
- vendimi, 233

NDALIMI I USHTRIMIT TËNJËVEPRIMTARIE TËCAKTUAR

- si masë ndaluese, 240
- vendimi, 243

NDALIMI I QËNDRIMIT NËNJËVEND TËCAKTUAR

- si masë shtrënguese, 232
- vendimi, 235

NDJEKJA PENALE

- ushtrimi nga prokurori, 24
- kur mund të fillojë, 284
- rifillimi, 292

NORMAT PROCEDURALE

- respektimi i detyrueshëm, 2

- NJ -

NJOFTIMET

- i akteve të prokurorit, 134
- me telefon, telegraf dhe faks, 133
- nga palë private, 135
- organet që i bëjnë, 132
- pavlefshmëria, 143, 130/2
- për palë private, 137
- për prokurorin, 136
- për personat e dëmtuar, 138
- për të pandehurin e burgosur, 139
- për të pandehurin e lirë, 140
- për të pandehurin jashtë shtetit, 142
- për të pandehurin që nuk gjendet, 141

NJOHJET

- e personave, 171, 172
- e personave dhe sendeve nga prokurori, 313
- e sendeve, 173

- e zërave, tingujve, 174
- nga disa persona ose e disa personave, 175

NJOHJE E VENDIMVE PENALE

- procedura, njohja dhe kur vendimi i gjykatës së huaj nuk njihet, 512-514

NJOHJE PERSONASH E SENDESH

- procedura, 313

- O -

OFICERËT (DHE AGJENTËT) E POLICISËGJYQËSORE

- fiksojnë gjurmët dhe sendet që i përkasin veprave penale, 300
- funksionet, 30/3
- janë oficerë dhe agjentë të policisë gjyqësore, 32
- kanë të drejtë të arrestojnë cilindo që kapet në flagrancë, 251/2
- kontrollojnë dokumentet dhe korrespondencën e bankës, 203/2
- kryejnë detyrimisht arrestimin në flagrancë, 251/1
- kryejnë kontrollin e personit ose vendit në rast flagrante, 22/3
- kur pyetet si dëshmitar mund të përdorë aktet e policisë gjyqësore, 369/4
- mban procesverbal për heqjen dorë nga ankimi, 285/1
- merr plikot dhe korrespondencën, 299
- merr të dhënat nga personi ndaj të cilit zhvillohen hetimet, 296/2
- në rast flagrante bëjnë kontrollin e personit ose të lokalit, 298
- pezullon dërgimin e letrave, pakove, vlerave monetare, 299/2
- përgjigjen para prokurorit dhe zbatojnë detyrat që u cakton ai, 33
- pjesëtarët e seksionit nuk mund të hiqen pa pëqimin e Prokurorit të Përgjithshëm, 33/3

- P -

PADIA CIVILE NË PROCESIN PENAL

- disponimet për padinë civile, 68
- heqja dorë nga gjykimi, 64
- heqja dorë nga ankimi, 285
- ndërhyrja e të paditurit në gjykim, 66
- ngritja e padisë, 61
- sigurimi, 63
- thirrja e të paditurit në gjykim, 65

PADITËSI CIVIL

- afati i legjitimitimit, 62
- ankimi kundër vendimit, 411
- heqja dorë nga gjykimi, 64
- heqja dorë nga padia, 185
- kërkesa në gjykatën e apelit për ekzekutimin e vendimit civil, 430

PAFAJËSIA

- ekzekutimi menjëherë i vendimit, 426/3
- kompensimi për paraburgimin, 268
- prezumimi, 4
- vendimi, 388
- rishikimi i vendimit, 449/2

PAJTIMI

- përpjekjet, 338

PALËT

- detyrimi me shpenzimet, 397
- heqja dorë nga ankimi, 418
- kërkesat për provë, 356
- gjyqhumbësi detyrohet me shpenzimet, 421
- njoftimet, 135, 137
- njoftimi i ankimit, 414
- paraqitja e ankimit, 413
- paraqitja në seancë, 348
- përfaqësuesi, 67
- pyetja, 168
- pyetja në gjykim, 365
- të drejtat në gjykim, 365
- të drejtat në rastet e akuzave të reja, 376
- verifikimi i paraqitjes, 348

PARABURGIMI

- afatet e kohëzgjatjes, 263
- dërgimi menjëherë në një institut në rastin e arrestit në burg, 238
- e drejta e kompensimit, 268
- humbja e fuqisë për masat e ndryshme nga paraburgimi, 267
- kërkohet nga Ministria e Drejtësisë në rastin e ekzekutimit jashtë shtetit të vendimeve penale shqiptare, 522
- kohëzgjatja nuk mund të kalojë gjysmën maksimale të dënimit për veprën, 264/3
- moscenimi i afateve kur zgjaten nga Prokurori i Përgjithshëm, 324
- lirim për shkak të mbarimit të afatit, 266/1
- llogaritja e afateve, 250
- llogaritja e paraburgimit jashtë shtetit në rastin e ekstradimit, 504
- llogaritja në caktimin e kohës së dënimit, 465
- llogaritja në caktimin e kohës së dënimit me burgim, 465
- pezullimi i afateve, 265
- rekursi në Gjykatën e Lartë për kohëzgjatjen, 249/9
- rivënia në fuqi, 266/2, 3
- shuhet masa kur kohëzgjatja është më e madhe se masa e dënimit, 261
- vendosja nga gjykata në rastin e ekstradimit, 498
- vënia në dispozicion të prokurorit në dhomat e paraburgimit, 255
- vlefshmëria e rregullave për kohëzgjatjen e arrestit në shtëpi, 237
- zëvendësimi nga gjykata kur i arrestuari është i sëmurë

- mendërisht, 239
- zgjatja, 264

PAVLEFSHMËRIA

- çmuarja, 130
- e aktit për shkak të shkeljes së rregullave për gjuhën, 98
- e aktit për shkak të mostregimit të datës, 100
- e aktit të thirrjes së të pandehurit në ndarjen e çështjeve, 93
- e akteve, 128
- e betimit, 360
- e njoftimeve, 143
- e njohjes, 171, 172, 173
- e lajmërimeve, komunikimeve dhe njoftimeve, 130/1
- e procesverbalit, 122
- e provave të marra nga gjykata jokompetente, 87
- e vendimit e parashikuar si rast i kthimit të akteve nga gjykata e apelit, 429
- e vendimit e parashikuar si shkak i rekursit, 432
- mosngritja në rigjykim, 447
- pasojat e deklarimit, 131
- relative, 129

PEZULLIMI I EKZEKUTIMIT

- rrethanat, 472, 473, 523
- të vendimit, detyrimit, 417, 430
- të ekstradimit, 500

PEZULLIMI I HETIMEVE

- rastet, 326

PEZULLIMI I MASËS SËSIGURIMIT

- e drejta e gjykatës, 454

PEZULLIMI I PROCEDIMIT

- për shkak të papërgjegjshmërisë së të pandehurit, 44
- revokimi i vendimit, 45

PEZULLIMI I SHQYRTIMIT GJYQËSOR

- rastet, 343
- vendimi i gjykatës për, 350

PEZULLIMI I USHTRIMIT TËNJËDETYRE A SHËRBIMI PUBLIK

- si masë ndaluese, 240
- nuk zbatohet ndaj të zgjedhurve, 242/2
- vendimi, 242

PËRFAQËSUESI

- i palëve private, 67

PËRGJIMI I BISEDIMEVE DHE I KOMUNIKIMEVE

- ankimi kundër, 222/a
- pushimi i përgjimit, 223/1/1
- ndalimi i përgjimit, 226/2
- ndalimi i përdorimit të rezultateve, 226/1
- përdorimi i rezultateve në procedimet e tjera, 225
- për të lehtësuar kërkimin e personit të ikur, 247
- rastet dhe kufijt e lejimit, 221
- veprimet e përgjimit, 222
- ruajtja e dokumentacionit, 224
- vendimi për lejimin, 223

PËRKTHYESI

- afati për përkthimet me shkrim, 127
- caktimi, 123
- e drejta për të pasur, 8
- kërkesa për përjashtim dhe për heqjen dorë, 125
- paralajmërimi për detyrimin që të bëjë përkthim të saktë dhe për të mbajtur sekretin, 126
- pazotësia dhe papajtueshmëria, 124
- zëvendësimi, 127

PËRMBARUESI GJYQËSOR

- ekzekutimi i detyrimit për shpenzimet procedurale, 486
- ekzekutimi i vendimit me gjobë, 467
- zbatimi i vendimit për sekuestron konservative, 271/3

POLICIA GJYQËSORE

- bën kontrollet në rast flagrance, ndalimi ose arrestimi, 298
- bën njoftimin e akteve, 132/2
- bën verifikim të ngutshëm, 300
- cakton ekspert, 294/3
- dokumentimi i veprimeve, 303
- funksionet, 30
- identifikon personat, 295
- infiltrimi i punonjësit, 294/b
- kryen veprimet e deleguara nga prokurori, 30, 304/2
- marrja dijëni për veprën penale, 280
- merr të dhënat për persona të tjerë, 297
- merr të dhëna nga personi nën hetim, 296
- merr plikot dhe korrespondencën, 299
- njofton aktet e prokurorit, 134
- pranon ankimin e të dëmtuarit, 284
- pranon kallëzimin nga nëpunësit publikë, 281
- pranon kallëzimin nga personeli mjekësor, 282
- pranon kallëzimin nga shtetasit, 283
- referon veprën penale të prokurorit, 293
- sekuestron provat materiale dhe sendet që lidhen me veprën, 300/2
- siguron burimet e provave, 204
- shërbimet dhe seksionet, 31

- varësia, 33
- veprime simuluese, 294/a
- veprimet në përfundim të hetimeve, 327
- zhvillon hetime, 30, 277

POSTA

- dërgimi i ankimit, 413
- kontrolli i zyrave, 209
- marrja e plikove, letrave nga policia gjyqësore, 299
- njoftimet e akteve, 132, 134

PROCEDIMI

- autorizimi, 288
- ndalimi i veprimeve kur mungon autorizimi, 289
- në kundërshtim me ligjin, 9
- rifillimi, 292
- rrethanat që nuk lejojnë fillimin, 290
- vendimi për mosfillimin, 291

PROCESVERBALI

- kërkesat e palëve, 347
- i marrjes së provës, 368
- i seancës gjyqësore, 345
- i veprimeve të përgjimit, 223
- marrja e tyre nga procedime të tjera, 193
- në formë të përmbledhur, 120
- nënshkrimi, 117
- pavlefshmëria, 122
- për deklaratimet dhe kërkesat e palëve, 121
- përmbajtja si akt, 116
- përmbajtja e procesverbalit të seancës gjyqësore, 346
- përpilimi, 115
- riprodhimi fonografik dhe audioviziv, 119
- transkriptimi, 118

PROKURË

- kur kërkohet përjashtimi i gjyqtarit, 19
- i bashkohet procesverbalit në deklaratimet gojore të palëve, 121
- pajisja e përfaqësuesit të palëve private, 67
- procedura e dhënies, 109
- shoqëron kërkesën e të dëntuarit akuzues, 60

PROKURORI

- ankimi kundër vendimit që pranon përgjimin, 222/a
- caktimi i ekspertit, 314
- çmon pavlefshmërinë e aktit gjatë hetimeve paraprake, 130/4
- dokumentimi i veprimeve, 315
- fashikulli i dokumenteve, 315/3
- ftesa për paraqitjen e personit ndaj të cilit zhvillohen hetimet, 308

- funksionet, 24
- heqja dorë, 26
- ka të drejtë të mos fillojë ose të pushojë procedimin penal, 24/2
- kalimi i akteve në një prokurori tjetër, 28
- kalimi i akteve prokurorit nga gjykata, 377
- kërkimi i akteve nga një prokuror tjetër, 29
- kontrolli në hetimet paraprake, 24
- lajmërimi i mbrojtësit, 309
- marrëdhëniet ndërmjet prokurorive, 306
- merr pjesë në çështjet që gjykohen me kërkesën e të dëmtuarit, 59/2
- merr të dhëna nga ata që tregojnë rrethana për qëllimet e hetimit, 312
- njoftimi i akteve të prokurorit, 132, 136
- njoftimi i të pandehurit për të marrë pjesë në kontrollime e sekuestre, 310
- procedon për njohjen e personave dhe të sendeve, 313
- thëret me urdhër përkthyesit dhe ekspertët, 312
- urdhrat dhe udhëzimet e prokurorit më të lartë, 24/4
- ushtrimi i funksioneve, 25
- ushtron ndjekjen penale, 24
- veprimet në përfundim të hetimeve, 327
- veprimet për ekzekutimin e vendimeve, 463
- veprimet për ekstradimin, 24, 492
- veprimtaria hetimore, 304
- zëvendësimi, 27

PROKURORI I PËRGJITHSHËM

- cakton se cila prokurori duhet të procedojë, 28, 29
- pëdqimi për heqjen e pjesëtarëve e seksioneve të policisë gjyqësore, 33/2
- urdhëron marrjen përsipër të hetimeve, 305
- urdhëron zëvendësimin e prokurorit, 27

PROVAT

- bazë për kërkesë të re për rishikim, 461
- çmuarja, 152
- dërgimi në gjykatë, 331
- disponimet e gjykatës, 357
- dhënia rrugëletërporosisë, 505, 509
- elementet e vendimit, 383
- gjendja që vërteton pafajësinë e të pandehurit kur prokurori të heq akuzën, 377
- kapja në gjendjen e flagrancës, 252
- kërkesa e palëve për marrjen e provave të reja, 376
- kërkesa për pajshimin e gjyqtarit përmban, 19
- kërkesat për provë, 356
- kërkesa për rimarrje ose marrje provash të reja në rastin e përsëritjes së shqyrtimit gjyqësor, 427

- kërkesa për rishikim duhet t'i përmbajë 452
- kërkimi i marrjes nga i dëntuari akuzues, 58
- konsiderimi i provave të marra në seancën e vleftësimit të arrestimit ose të ndalimit, 259
- kuptimi, 149
- kusht për caktimin e masave të sigurimit personal, 228
- llojet, kreu II i titullit IV, nenet 153 - 197
- marrja, 151
- marrja dijeni e personave që nuk dinë shqip, 8
- marrja e procesverbaleve si dokumente, 193
- marrja e provave të reja, 367
- marrja gjatë kohës që vazhdon verifikimi i përgjegjshmërisë, 43, 44
- marrja në rastin e sekretit, 211
- marrja nga eksperti kur autorizohet, 184
- mjaftueshmëria për vërtetimin e akuzës në rastin e lejimit të përgjimit, 222
- mosdëntimi në rastet e marrjes së masave ndaluese, 267
- në rastin e sekretit shtetëror, 160
- njohja e të pandehurit, 39
- njohja prej mbrojtësit zëvendësues, 55, 57
- objekti, 150
- pavarësia dhe bazueshmëria e gjykatës, 3
- paraqitja e provave të tjera në gjykimin e drejtpërdrejtë, 402
- përfundimi i hetimeve, 327
- përpilimi i vendimit, 382
- procesverbali i marrjes, 368
- provat e marra nga gjykata jokompetente, 87
- që mund të përdoren për marrjen e vendimit, 380
- rast kur lidhen hetimet e dy prokurorive, 306
- rastet e bashkimit të çështjeve, 92
- rastet e dëshmisë së rreme, 165
- rradha e marrjes, 359
- saktësimi i dëmit, 395
- sigurimi, 316-322
- sigurimi i burimeve, 294
- vendimi i rishikimit nuk mund të jepet duke vlerësuar provat e marra në gjykimin e mëparshëm, 456
- veprimet e ngutshme në gjykatë, 336
- vlerësimi i deklarimeve në kundërshtimin e dëshmisë, 362
- vlerësimi i leximeve të lejueshme, 369
- zbulimi i provave të reja në rastin e rishikimit, 450
- zhvillimi i diskutimit, 378

PROVAT MATERIALE

- disponimet në përfundim të procedimit, 190
- dokumentacioni që i vihet në dispozicion prokurorit nga policia gjyqësore, 303
- dokumentet që përbëjnë, 191
- fshehja si kusht për të kryer kontrollin, 202

- i bashkëngjiten kërkesës së prokurorit në fashikullin e gjyqimit, 332
- kuptimi, 187
- marrja a masave shtrënguese në rast ekstradimi, 493
- njohja, 173
- përshkrimi, fotografimi dhe marrja, 188
- rast kur lejohet këyryja dhe kontrollimi i zyrës së mbrojtësit, 52
- ruajtja, 189
- sekuestrimi, 208
- sekuestrimi me vendim gjykate në rastin e ekstradimit, 498
- sekuestrim në rastin e arrestimit në rastin e ekstradimit, 495
- sekuestrimi në verifikimet e ngutshme në vend, 300
- sekuestrimi nga gjykata si zbatim i përkohshëm i masave shtrënguese, 494

PUSHIMI I ÇËSHTJES

- kur i pandehuri vdes, 47
- ankimi kundër vendimit, 329
- kompetencat për paraburgimin e vuajtur, 268/3
- nga prokurori, 328
- për shkak pajtimi, 338
- vendimi, 387

PYETJE

- në themel, 39
- e dëshmitarit, 361, 363
- e dëshmitarit në distancë, 361/7
- e dëshmitarëve të mbrojtur dhe e bashkëpunatorëve të drejtësisë, 361/a
- ekspertit në distancë, 363/3
- e palëve private, 365
- në shtëpi e ekspertit, 364
- në shtëpi e dëshmitarit, 364
- rrethanat kur pyetet i pandehuri dhe i padituri, 166-168

- R -

REGJISTRIMI

- i njoftimit të veprave penale, 287

REKURSI I GJYKATËS SËLARTË

- i drejtpërdrejtë, 431
- i drejtpërdrejtë kundër masave të sigurimit, 249/1
- janë objekt, 431
- kundër vendimeve të formës së prerë, 432
- kundër vendimit të pezullimit për shkak të gjendjes mendore të të pandehurit, 144/2
- kundër vendimit të vleftësimit të arrestit e të ndalimit, 259/3, 4
- kundër vendimit për zgjatjen e paraburgimit, 264/1
- mospranimi, 433

- nënshkrimi i aktit nga mbrojtësi, 435/2
- për kohëzgjatjen e paraburgimit, 249/9, 10
- paraqitja, 435

REPLIKA

- e drejta, 378/3
- nuk lejohet, 437/5

REVOKIMI

- i vendimit për pezullimin e procedimit, 45
- e drejta e gjykatës, 246
- i arrestit, 248
- i masës së sigurimit, 260
- i sekuestros, 272
- i vendimit të pezullimit, 343
- i vendimit të deklarimit, 351
- i vendimit për marrjen e provave, 357
- i vendimit të dënimit, 474
- i vendimit të lirimit, 477
- i vendimit të dënimit për shkak të shfuqizimit të veprës penale, 479
- afati i revokimit të masave shtrënguese, 493, 494, 515

RIGJYKIMI

- ndalimi i gjykimit dy herë 7
- ankimi kundër vendimit, 44
- pas prishjes, 417

RISHIKIMI

- ankimi kundër vendimit, 458
- forma e kërkesës, 452
- gjykimi, 455
- kërkesa, 451
- kompensimi në rast vdekjeje, 460
- kompensimi për dënim të padrejtë, 459
- mospranimi i kërkesës, 453
- pasojat e mospranimit ose rrëzimit të kërkesës, 461
- pezullimi i vendimit, 454
- rastet, 450
- vendimet që mund të, 499
- vendimi, 456, 457

RUAJTJA

- e përshpejtuar dhe mirëmbajtja e të dhënave kompjuterike, 299/a
- e përshpejtuar dhe zbulimi i pjesshëm i të dhënave kompjuterike, 299/b

- S -

SEANCA GJYQËSORE

- caktimi, 333
- drejtimi, 341
- e gjykimit të shkurtuar, 405
- largimi i të pandehurit, 344/2, 352
- mungesa e të pandehurit, 351
- ndalohet prania e të miturve, të dehurve, të armatosurve, 339
- ndërprerja, 342/2

- prania e të pandehurit, 344
- procesverbali, 345-347
- publiciteti, 339
- rastet e gjykimit me dyer të mbyllura, 340
- shtyrja, 342/1

SEKRETARIA E GJYKATËS

- depozitimi i aktit, 136, 137
- depozitimi i akteve të përgjimit, 223/4
- depozitimi i njoftimeve publike, 138
- depozitimi i vendimeve për masat e sigurimit, 246/4
- i dorëzon të intresuarit kopjen e aktit të njoftimit, 132/3
- lëshon kopje të akteve, 197
- njoftimi me telefon, 133

SEKRETE

- detyrimi për dorëzimin e dokumenteve, 211
- ndalimi i publikimit të akteve, 103
- përjashtimi, 161
- ruajtja e sekretit profesional, 159
- ruajtja e sekretit shtetëror, 160
- veprimet hetimore, 279

SEKSIONI

- për gjykimin e të miturve, 13
- për krimet e rënda në Gjykatën e Apelit Tiranë, 14
- të policisë gjyqësore, 31, 33

SEKUESTRIMET

- disponimet në rast moskthimi të sendeve të sekuestruara, 219
- e sendeve të zbuluara gjatë kontrollit, 207
- i dokumenteve sekrete, 211
- kopje e dokumenteve të sekuestruara, 213
- korrespondencës, 209
- kthimi i sendeve të sekuestruara, 217, 218
- kundërshtimi i vendimit, 212
- objekti, 208
- organi që disponon, 209
- pranë bankave, 210
- ruajtja e sendeve të sekuestruara, 214
- shpenzimet për sendet e sekuestruara, 220

- vulosja e sendeve të sekuestrura, 215,216
- i të dhënave kompjuterike, 208/a

SEKUESTROJA KONSERVATIVE

- efektet pushojnë, 271/4
- ekzekutimi i masës, 273
- kushtet dhe efektet, 270
- revokimi ose mosvënia, 272
- vendimi i gjykatës, 271
- vënia nga policia gjyqësore, 300
- vleftësimi nga prokurori, 301

SEKUESTROJA PREVENTIVE

- ankimi kundër vendimit, 276
- heqja, 274/3
- humbja e fuqisë, 275
- objekti, 274
- vendosja, 274/2
- vendimi për, 274

SIGURIMI I PROVËS

- disponimi mbi kërkesën, 320
- kërkesa, 317
- kërkesa e të dëntuarit, 318
- gjatë gjykimit, 336
- marrja e provës, 321
- paraqitja e kërkesës, 319
- përdorimi i provave të marra, 322
- rastet, 316

- SH -

SHPENZIMET PROCEDURALE

- caktimi, 485/3
- çfarë përfshihen, 485/2
- detyrimi i të dëntuarit, 393
- detyrimi i ankuesit, 398
- detyrimi i palëve private, 397
- e bëra nga shteti, 485
- ekzekutohen nga zyra e përmbartimit, 486
- kur rrëzohet ose deklarohet i papranueshëm ankimi, 421
- kur tërhiqet ankimi, 286/3
- pagimi, 486
- për përsëritjen e aktit, 131/2
- të ekstradimit, 503
- zgjidhja e ankesave për, 48

SHUARJE

- e masave të sigurimit, 261
- e veprës penale, 479

- e dënimit, 480

- T -

TELEGRAF-TELEFON

- njoftimet urgjente, 133

TRANSFERIMI I ÇËSHTJES

- kërkesa, 95

- shkaqet, 94

- pasojat e kërkesës, 96

- vendimi mbi kërkesën, 97

- TH -

THIRRJA

- e dëshmitarëve që kërkohen nga autoriteti i huaj, 508

- e dëshmitarëve dhe ekspertëve nga gjykata, 337

- e ekspertit nga organi procedues, 182/2

- e palëve nga gjykata e caktuar për rigjykimin e çështjes, 455

- e përkthyesit dhe ekspertit nga prokurori, 312/3

- e të dëmtuarit, 376

- e të paditurit civil, 65

- ndarja e çështjes për shkak të pavlefshmërisë ose padijenisë së aktit të thirrjes, 93

- nga gjykata e apelit, 426

- nga prokurori e personit që hetohet, 308

- nga prokurori e personave që kanë dijeni për veprën, 312

- pavlefshmëria e aktit kur thirja e të pandehurit është e detyrueshme, 128

- përsëritja, 349, 350

- si objekt i letërporosisë, 505

- zbatimi i dispozitave për thirrjen e të pandehurve në një procedim të lidhur, 167

- U -

URDHRI

- arsyetohet, ndryshe i pavlefshëm, 112/3

- disponimi nga gjykata me, 112

- i gjykatës për marrjen e provave, 151

- i përsëritjes së veprimeve në të cilat pala kishte të drejtë të merrte pjesë pas rivendosjes në afat, 148

- i policisë gjyqësore për pezullimin e dërgimit të korrespondencës, 299

- i prokurorit për policinë gjyqësore, 30

- jepet me gojë, 112/6

- kthimi i sendeve të sekuestruara, 218

- mospritja e urdhrimit të prokurorit për ndalimin, 253
- në gjykimin e drejtpërdrejtë, 401
- në veprimet paraprake të gjykimit në apel, 426
- njoftimi i personave, përveç të pandehurit, 133, 138
- njoftimi dhe kërkimi i të pandehurit kur nuk gjendet dhe jashtë shtetit, 141, 142
- për drejtimin e seancës, 341
- për ekzekutimin e vendimeve me burgim, 464
- për kryerjen e ekspertimit për përgjegjshmërinë e të pandehurit, 43
- për kryerjen e ekspertimit për verifikimin e moshës së të pandehurit, 41
- për llogaritjen e paraburgimit dhe të dënimeve të shlyera, 465
- për pyetjen e dëshmitarit të mitur, 361
- për ruajtjen e të pandehurit në një institucion psikiatrik, 46
- për shpërblimin e ekspertit, 183/2
- për të mos i dhënë rrugë letërpërkohës së autoritetit të huaj, 509
- zëvendësimi i prokurorit, 27

- V -

VENDIMI

- arsyetohet, ndryshe i pavlefshëm, 112/3
- askush nuk mund të deklarojë fajtor pa vendim, 11
- ekzekutimi, 462-480
- efektet e vendimit penal për gjykimin civil dhe administrativ, 70
- elementet, 383
- depozitimi, 386
- dispozitivi i vendimit të Gjykatës së Lartë, 441-446
- i dënimit, 390
- i gjykatës së apelit, 428
- i pafajsisë, 388
- i pushimit të çështjes, 387
- i rishikimit, 456, 457
- jepet në bazë të provave të ligjit, 13
- kur vendimi penal varet nga zgjidhja e një mosmarrëveshjeje civile, 71/2
- marrja kolegjialisht, 381
- menjëhershmëria e marrjes, 379
- merret në dhomën e këshillimit, 112/4
- mbi kërkesën e transferimit, 97
- mbi kompetencën, 86
- ndreqja, 385
- njohja e vendimeve të huaja, 512, 513
- pasojat e vendimit civil në gjykimin penal, 71
- përfundimtar në emër të popullit, 112/2
- për caktimin e masave të sigurimit, 245
- për mosfillimin e procedimit, 291
- për sekuestron konservative, 271

- për sigurimin e provës, 320
- përpilimi, 382
- pezullimi i ekzekutimit për shkak ankimi, 417
- provat që mund të përdoren, 379
- publikimi për të riparuar dëmin jopasuror, 399
- revokimi për shkak të shfuqizimit të veprës penale, 479
- shpallja, 384
- për kërkesën e ekstradimit, 498
- zbatimi i detyrueshëm i vendimit të Gjykatës së Lartë, 440

VEPRA PENALE

- marrja në dijeni, 280
- kallëzimi nga nëpunësit publikë, 281
- kallëzimi nga personeli mjekësor, 282
- kallëzimi nga shtetasit, 283
- kur kryhet në sallën e gjyqit, 341/2
- referimi nga policia gjyqësore tek prokurori, 293
- regjistrimi i njoftimit, 287

VERIFIKIM

- e ngutshme në vend, 300
- i aftësive për të dëshmuar, 155
- identiteti, 40
- i legjitimitetit të palëve ne Gjykatën e Lartë, 437
- i legjitimitetit të palëve në rastin e gjykimit të shkurtuar, 405
- i paraqitjes së palëve para shqyrtimit gjyqësor, 348
- mbajtja e procesverbalit nga prokurori si dokumentim i veprimeve, 315
- moshë, 41
- në rastin e ruajtjes së sekretit, 211
- në rastin e shqyrtimit të kërkesës për ekstradim, 497
- në rastin e zgjatjes së paraburgimit, 264
- personalitet, 42
- përgjegjëshmëri, 43
- pjesëmarrja e mbrojtësit, 302
- teknike në rastin e ekspertimit, 314
- urdhërohet nga gjykata kur dyshohet se personat duan t'i shmangen dëshmisë, 159
- zgjatja e afatit të ekspertimit kur ka nevojë për verifikime, 185
- zgjatja e afatit të masave shtrënguese në rastin e ekstradimit kur ka nevojë për verifikime, 493

VLEFTËSIMI

- gjykata që ka bërë vleftësimin e përgjimit vendos për asgjësimin e dokumentacionit, 224
- i arrestit dhe ndalimit, 257-259
- i përgjimit, 222
- i sekuestros, 301
- kërkimi i autorizimit për të proceduar përpara seancës, 288

VULË

- vulosje e sendeve të sekuestruara, 215
- procedura e heqjes dhe vënies së vulave, 216

- Z -

ZBATIMI

- i detyrueshëm i vendimit, 440
- i marrëveshjes, 10

ZËVENDËSIM PROKURORI

- rastet kur, 27

ZGJATJE AFATI

- rrethanat kur, 324
- e drejta e ankimit kundër vendimit të, 325
- pamundësia e, 415

ZOTËSIA JURIDIKE

- të drejtat e personit të dëmtuar, 58
- e drejta e të pandehurit për t'u ankuar, 410

ZYRA E GJENDJES GJYQËSORE

- depozitimi i vendimeve të shkurtuara, 481

ZYRA E PËRMBARIMIT

- ekzekutimi i dënimeve me gjobë, 467
- ekzekutimi i detyrimeve për shpenzimet procedurale, 486